

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

THE SINNER'S
TOUCH
III

The darker the man,
the deeper his
obsession with the
woman he claimed.

CLAIMED *by the* VILLAIN

D.A. LEMOYNE

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

D. A. LEMOYNE

Copyright © 2025

THE SINNER'S
TOUCH
III

The darker the man,
the deeper his
obsession with the
woman he claimed.

CLAIMED *by the* VILLAIN

D.A. LEMOYNE

L'AMÉ *by the* VILLAIN

D.A. LEMOYNE

Quote

Ona doğru küçük adımlarla, yavaş ve temkinli bir şekilde yaklaşıyorum, tıpkı kafese kapatılmış bir hayvana yaklaşan bir çocuk gibi.

Hareketlerim sırasında gözleri beni tarıyor ve biliyorum ki, düşmanı olsaydım, çoktan ölmüş olurdum. Ama değilim. Ben, hatırlayabildiğim kadarıyla onu seven kızım. Canavara aşık olan aptal kız,

diğer herkes kaçarken.

Jackie — Kötü Adam Tarafından Ele Geçirilen

D. A. LEMOYNE

dalemoynewriter@gmail.com Telif

hakki © 2025 D. A. Lemoyne.

Tüm hakları saklıdır.

Amerika Birleşik Devletleri'nde yayınlanmıştır.

Başlık: Kötü Adam Tarafından Talep

Edilen Orijinal Başlık: Apaixonado e

Perigoso

İlk yayın tarihi 2023

Kuzey Carolina – ABD

Yazar: D. A. Lemoyne

Editör: Erin N. Kapak

tasarımı: Angela H.

Kapak fotoğrafı: Ren Saliba İllüstrasyon:

Carlos Miguel

E-kitap ve Kağıt Kitap Biçimlendirme: V. Miranda

E-kitap ISBN: 978-65-00-371214-8

E-kitap ISBN: 978-1-965450-25-3

ISBN Ciltli: 978-1-965450-26-0

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü, kitap incelemeleri veya tanıtımlarda yer alan kısa alıntılar hariç olmak üzere, yazarın yazılı izni olmaksızın, elektronik veya mekanik araçlar dahil olmak üzere herhangi bir şekilde çoğaltılamaz veya bilgi depolama ve erişim sistemleri dahil olmak üzere, kitap incelemelerinde veya tanıtımlarda kısa alıntılar hariç, yazarın yazılı izni olmadan çoğaltılamaz veya kopyalanamaz.

Aşağıdaki kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da kurgusal. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişiler, olaylar veya yerlerle benzerlik tamamen tesadüfidir.

Aşağıdaki hikaye yetişkinlere yönelik temalar, küfürlü dil ve cinsel içerikli sahneler içermektedir.

Yetişkin okuyucular için yazılmıştır.

İçindekiler

[Alıntı](#)

[Sosyal Medya](#)

[D. A. Lemoyne'nin diğer
eserleri Tanıtım](#)

[Adanma](#)

[Yazarın Notu](#)

[Önsöz Bölüm](#)

[1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17](#)

[Bölüm 18](#)

[Bölüm 19](#)

[Bölüm 20](#)
[Bölüm 21](#)
[Bölüm 22](#)
[Bölüm 23](#)
[Bölüm 24](#)
[Bölüm 25](#)
[Bölüm 26](#)
[Bölüm 27](#)
[Bölüm 28](#)
[Bölüm 29](#)
[Bölüm 30](#)
[Bölüm 31](#)
[Bölüm 32](#)
[Bölüm 33](#)
[Bölüm 34](#)
[Bölüm 35](#)
[Bölüm 36](#)
[Bölüm 37](#)
[Bölüm 38](#)
[Bölüm 39](#)
[Bölüm 40](#)
[Bölüm 41](#)
[Bölüm 42](#)
[Bölüm 43](#)
[Bölüm 44](#)
[Bölüm 45](#)
[Bölüm 46](#)
[Bölüm 47](#)
[Bölüm 48](#)

[Bölüm 49](#)

[Bölüm 50](#)

[Bölüm 51](#)

[Bölüm 52](#)

[Epilog 1](#)

[Epilog 2](#)

Bonus - [Elodie](#)

Bonus - [Madeline Turner](#)

[Yazar Hakkında](#)

Social Media

Instagram

Facebook Profili

Facebook Sayfası

Facebook Grubu

Pinterest

Also by D. A. Lemoyne

[Tycoon'un Takıntısı \(Lykaios Ailesi'nin Birinci Kitabı\) Aşk ve İntikam Hakkında \(Lykaios Ailesi'nin İkinci Kitabı\)](#)

[Sözleşmeyle Baştan Çıkarılmak \(Kostanidis Ailesi'nin Birinci Kitabı\) Sırlar, Yalanlar ve Aşk \(Kostanidis Ailesi'nin İkinci Kitabı\) Ona Takıntılı \(Kostanidis Ailesi'nin Üçüncü Kitabı\) Onun Affı İçin Her Şey \(Kostanidis Ailesi Dördüncü Kitap\)](#)

[Kibirlinin Teslimiyeti \(Beyaz Tanrılar Serisi, Birinci Kitap\) Kibirli ve Acımasız \(Beyaz Tanrılar Serisi, İkinci Kitap\) Kibirlinin Kurtuluşu \(Beyaz Tanrılar Üçlemesi, Üçüncü Kitap\)](#)

[Günahkarın Arzusu \(Günahkarın Dokunusu Kitabı\) Günahkarın Koruması \(Günahkarın Dokunusu – Kitap 2\) Kötü Adam Tarafından Talep Edilen \(Günahkarın Dokunusu – Üçüncü Kitap\) Kurtarılmak İçin Sahip Olunan \(Günahkarın Dokunusu – Dördüncü Kitap\) – Yakında Çıkacak](#)

[Milyarderin Planlanmamış Karısı \(Vows of Convenience – Kitap 1\) – Yakında](#)

Grump'ın Kızı İçin Bir Anne (Caldwell-Oviedo Mirası Kitabı 1) – Yakında Cıkacak

Not: **The Sinner's Touch** serisinin 3. kitabı olan **Claimed by the Villain** serisinin 3. kitabı olan Villain's Claim, bağımsız bir romandır. Serideki her kitap farklı bir bir çift anlatılır ve bağımsız olarak okunabilir, ancak gelecek kitaplar önceki kitapların spoilerlarını içerebilir.

Lucifer Di Maggio. Ölümcül. Tehlikeli. Vahşi. Yıkıcı derecede baştan çıkarıcı.

Bir kiralık katil ile korumaya yemin ettiği kadın arasında şiddetli bir tutku.

Lucifer

Ben kahraman değilim. İhtiyacın olduğunda başvuracağın kişi ben değilim. Ben yıkımım, kaçman gereken kişiyim.

Ama derler ki, canavarların bile hayatlarında kutsal bir şey vardır. Benimki Jackie Alston, en iyi arkadaşımın küçük kız kardeşi.

Onun için ölürüm. Onu korumak için dünyayı alt üst ederim.

Ve şimdi, onu korumak için, onun mutluluk şansını mahvetmek zorundayım. Onu karım yapacağım.

Jackie benim olacak. Ve gerçeği öğrendiğinde benden nefret edecek.

Jackie

Ben masal prensesi değilim. Dünyanın karanlık tarafında doğdum.

Sevdiğim insanların öldürülmesini ve öldürmesini izleyerek büyüdüm.

Tüm ailemi kaybettim ve sonra yeterince kan gördüğüme karar verdim.

Uzaklaştım, geçmişime sırtımı döndüm ve kendimi yeniden inşa ettim.

Ama kendi kişisel canavarıma olan imkansız aşkımdan asla vazgeemedim.

Hayatıma devam etmeye çalıştım, ama onun gölgelerde olduğunu, beni izlediğini, koruduğunu hep biliyordum.

Ve şimdi, bunca yıl sonra geri döndü... ve tüm yanlış nedenlere rağmen beni karısı yapacağını söylüyor.

Lucifer benim olacak.

Ama kimse ölüm'  gerçekten sahiplenebilir mi?

Gizemli anti-kahramanımız Lucifer'in hikayesini soran herkese...
kahramanımız Lucifer'in hikayesini soran herkese.
Bu kitabı, benim gibi sevginin, affetmenin ve ikinci şansların
gücüne inananlara ithaf etmek istiyorum.

Kuzey Carolina, 2025.

Author's Note

The Sinner's Touch serisinin 3. kitabı olan **Claimed by the Villain**, Lucifer ve Jackie'nin hikayesini anlatacak.

Her iki karakter de

Jackie, Arrogant and Merciless kitabında **Taylor'ın en iyi arkadaşıdır ve tehlikeli Lucifer onun sessiz koruyucusudur.**

Jackie, *Arrogant and Merciless* kitabında Taylor'ın en iyi arkadaşıdır ve tehlikeli Lucifer ise onun sessiz koruyucusudur.

Hikaye çoğunlukla New York şehrinde geçecek.

Jackie, her zaman Lucifer'e aşık olmuştur. Lucifer, kardeşinin en yakın arkadaşı ve bir zamanlar, şu anda hayatta olmayan ebeveynleri tarafından evlat edinilip korunan biridir.

Hiçbir örgüte ait olmayan bu paralı asker, **Beau Carmouche-LeBlanc'ın ([Protected by the Sinner](#)) yakın arkadaşıdır ve perde arkasında kiralık katil olarak çalışmaktadır.**

Jackie'yi sadece koruması gereken biri olarak görür ve ona karşı daha fazla bir şey hissetmesine asla izin vermez. Ancak her şey değiştiğinde, birbirlerinin hayatlarına geri dönmek zorunda kalırlar.

Bu hikaye, çocuk istismarı, kaçırılma, yasadışı hapis ve şiddet gibi bazı okuyucular için tetikleyici olabilecek duygusal olarak yoğun temaları ele almaktadır.

Diğer temalar arasında takıntı, cinayet, ölüm ve ebeveyn terk edişi yer almaktadır. Okuyucuların dikkatli olması tavsiye edilir.

Son olarak, kitaplarım **her zaman bağımsız hikayelerdir**, ancak edebi dünyam birbiriyle bağlantılıdır, bu nedenle sonunda bir serideki karakterleri başka bir seride de bulabilirsiniz.

ancak her zaman karakterlerin nereden geldiğini açıklayacağım ve sizi ilgili esere yönlendiren bir dipnot bırakacağım.

Umarım yarattığım evrene, benim onu yaratmayı sevdiğim kadar siz de aşık olursunuz.

XO,

D. A. Lemoyne

Önsöz

Geçmiş

Bir, iki... ve bir kez daha, lanet olası damla pis zemine düşüyor.

Beni sinirlendiren bir şey olduğunda bağırmamayı öğrendim.

Bu zor, çünkü içimde çok fazla öfke var.

Eskiden herkesle kavga ederdim, ta ki tek arkadaşım olan Martin bana öfkenin zayıflık olduğunu söyleyene kadar.

O zaman, ona hangimizin gerçekten zayıf olduğunu kanıtlamak için kavga etmek istedim. Ben yumruklarımı kaldırıp tekme ve yumruk atmaya hazır olduğumda, o güldü ve kavga etmeyi reddetti.

Sonra öfke göstermenin neden zayıflık olduğunu açıkladı: insanlar tam olarak acıyan yeri, açık yarayı bulurlar ve daha da kötüleştirmek için oraya baskı yaparlar.

Martin benden dört yaş büyük ve hala neden benimle arkadaş olmak istediğini bilmiyorum. Belki de o da benim kadar tuhaf olduğu içindir.

Kafesin içinde gözlerimi sıkıca kapatıyorum, beni buraya getirdiklerinden beri, günlerdir durmadan damlayan sesi duymazdan gelmeye çalışıyorum. Bu ses beni delirtiyor, ama arkadaşımın bana öğrettiği şeyi kafamda tekrarlıyorum.

"Öfke zayıflıktır."

Martin'i bir daha görebilecek

miyim? *Evet, göreceğim. O*

benim ailem. O, Jackie ve onların

aileleri.

Ben zayıf değilim ve buradan çıkmak için bir planım var. Ama yanımdaki kafeste bulunan Sean'ın yardımına ihtiyacım olacak. Bana on üç yaşında olduğunu söyledi.

Ona ne yapmamız gerektiğini zaten açıkladım. Burada üçümüz mahsur kaldık, ama eskiden daha fazla çocuk vardı sanırım. Toplamda sekiz kafes saydım.

"Hazır mısınız?" diye Sean'a soruyorum.

O da başını sallayıp yanındaki çocuğa bakıyor. Çabuk olmalıyız. O pisliğin pantolonundan anahtarları aldığım da, onları Sean'a vereceğim ve o da üçümüzün kilidini açacak.

Bize yiyecek ve su getiren ve bize köpek muamelesi yapan adamın gözlerinde tuhaf bir bakış var.

Kafeslerin arasında dolaşüyor ve bir keresinde *"bütün" olarak satılmamızın ne kadar yazık olduğunu* söylemişti.

Bir insanı nasıl satabileceğini gerçekten anlamadım, ama önemli değil. Bana hiçbir şey yapmayacaklar. Beni bir somun ekmek ya da bir karton yumurta gibi satmayacaklar, çünkü buradan çıkacağım.

"Evet, hazırım. Tek bir şansımız var Lucifer. Onun boynunu yeterince sıkı tutamazsan, bizi öldürür."

"Onu yakalayacağım."

Sadece on bir yaşındayım, ama hayatımda çok kavga ettim, hatta yetişkinlerle bile. Sean'ın içimde ne kadar öfke olduğunu hiç bilmediğini düşünüyorum.

Tahmin ettiğimiz gibi, beklediğimiz adam bodruma girer.

En azından bodrum katı olduğunu *düşünüyorum*, penceresi yok ve karanlık.

Sean bana işaret veriyor. Zamanı geldi.

Adam çömelir. Her zaman önce benim kafese gelir.

Sean'ın dudaklarının sessizce hareket ettiğini görüyorum, sayıyor: 3, 2, 1...

Bir saniye bile sürmüyor. Zayıf kolumu parmaklıkların arasından uzatıp, o piçin boynuna taktığı kalın zinciri elimle yakalıyorum. Parmaklarımın altında metali hissediyorum ve bir an için paniğe kapılıyorum, terli cildindeki yağdan dolayı zinciri doğru şekilde kavrayamayacağımdan korkuyorum.

Her iki ayağımı parmaklıklara dayayarak kaldıraç etkisi yaratıyorum ve tüm gücümle zinciri çekerek onu boğuyorum.

Planımıza göre, çabucak bayılacaktı. Ama gerçek hayatta, yüzünün grileşmesi en az iki dakika sürüyor.

Çabamdan dolayı kollarım uyuşur ve tam başaramayacağımızı, onun kurtulacağını düşünürken, vücudunun gevşediğini hissedirim — kolları yanlarına düşer.

Anlaştığımız gibi, Sean elini kendi parmaklıklarından geçirip anahtarı aldı.

Üçümüzün kilidini açması uzun sürmüyor.

"Git," diyorum ona.

"Sen ne yapacaksın?"

"Hiçbir şey. Sadece peşimizden gelmediğinden emin olacağım," diye yalan söylüyorum.

Bana belirsiz bir şekilde bakar, ama sonra o ve diğer çocuk merdivenlere doğru yürümeye başlarlar.

Odayı tarayarak bir bıçak arıyorum. Bıçak bulamıyorum ama duvara yaslanmış bir beyzbol sopası görüyorum.

Gülümseyerek yanına gidip onu alıyorum.

Her zaman top oynamayı sevmişimdir. Ne yazık ki burada topum yok. Onun kafası işimi görecektir.

Jackie

Bölüm 1

On üç yıl sonra

"Lucifer, gitme," diye yalvarıyorum, onu kapıya kadar koşarak takip ediyorum. kapı.

Uyuyamadım. Bütün gece kapıdan gelen sesleri dinledim kapıda herhangi bir ses dinleyerek geçirdim.

Yine gidiyor.

Asla uzun süre kalmazdı, ama bu sefer... kalbimin bir köşesi bana onun geri dönmesinin uzun süre alacağını söylüyor.

Beş kişiydik bir zamanlar. Mutlu bir aile.

Aslında gerçek bir aile değil, çünkü Lucifer bizimle kan bağı yok ama o *bizimdir*.

O benim.

Ve şimdi, beni terk edecek.

Onun gelip gitmesine alışmıştım, ama son iki yıldır, her gittiğinde geri dönmesi gittikçe daha uzun sürüyor gibi geliyor.

Ve sadece bu da değil.

Sessizliği beni rahatsız ediyor.

Hiçbir zaman çok konuşkan biri olmadı, ama şimdi, Lucifer'in kafasının içinde koca bir dünya kurduğunu düşünüyorum.

Seyahat ettiğinde, kardeşimle aynı *işi* yaptığını biliyorum.

Ne yaptıklarını biliyorum.

Babam hayattayken yaptığı işi. Lucifer'in yaraları var. Martin'in de öyle.

Bir keresinde, seyahatlerinden kanlar içinde döndü ve onu annem dikti, burada, bizim evde.

Odama koşup ağladım. Onun incinmiş halini görmek kalbimi kırdı, ama üzüldüğümü bilmesini istemedim.

Büyürken kardeşim, aptalca şeyler için ya da herhangi biri için gözyaşlarımı boşa harcamamamı söylerdi.

Bisikletten düşüp dizimi sıyırdıktan sonra öfke nöbeti geçirdiğimde bana *"Gözyaşları özeldir. Onları boşa harcamayın"* demişti.

O anda ondan nefret ettim. Gözyaşlarımı boşa harcamak umurumda değildi, acı çekiyordum ve ağlayacak çok nedenim vardı. Ama ben kadınların bile sert olduğu bir ailede büyüdüm. Ağlamak neredeyse ölümcül bir günahtı.

Henüz on beş yaşındayım, ama yaşıtılarımdaki diğer kızlar gibi değilim. Ölümü çoktan tanıyorum. Babamı korkunç bir şekilde kaybetmenin yanı sıra, annem de yıllardır tedavi edilemez bir hastalıkla yaşıyor.

Bunu düşünmek — artık babamın olmadığını ve yakında annemi de kaybedeceğimi — beni üzüyor.

Bu gece kalbimin daha fazla acı çekmesi için bir neden daha istemiyorum. Zaten önümde bir tane var, bu yüzden karanlık düşünceleri kafamdan uzaklaştırıyorum.

"Lucifer," diye tekrar ediyorum, bu sefer daha az cesaretle. Beni duyduğuna eminim, ama yürümeye devam ediyor.

"Yatağına git, Jackie. Gece soğuk ve sen pijamalarla dolaşıyorsun." "Sen nereden biliyorsun? Bana bakmadın bile."

"Seninle ilgili her şeyi her zaman bilirim."

Kalbim bir an durur.

Elbette ne demek istediğini biliyorum: *Senin hakkında her şeyi biliyorum çünkü sen benim için küçük bir kız kardeş gibisin.*

Ama ben farklı hissediyorum. Kalbimde kilitli bir sır var: Lucifer benim aşkım.

Onu Martin'in genç hali olarak görmeyi bırakıp onunla evlenmeyi hayal etmeye ne zaman başladığımı bilemiyorum. Sadece... oldu.

Arkadaşlarıma söyleseydim, gülerler ve bana deli derlerdi.

Lucifer, bana kız kardeşi gibi davransa da, bana hiç yakınlaşma şansı vermedi. Bir keresinde Martin eve geldiğinde her zamanki gibi ona sarıldığımı hatırlıyorum, o da birden sertleşti.

On iki yaşında bile olsa, sarılmayı sevmediğini fark ettim. İnsanlarla temas kurmayı hiç sevmediğini düşünüyorum. O yüzden ona bir daha hiç dokunmadım.

Bana gerçek bir kardeş gibi davranmayı, beni kucaklamayı ya da alnıma öpücük kondurmayı bile başaramadıysa, onu sevdiğimi bildiğim halde, onu bir gün benimle evlenmeye nasıl ikna edebilirim?

"Bu kadar uzun süre yok olmanı sevmiyorum."

Sonunda yürümeyi bırakır, bu iyi bir şey, çünkü evden deli gibi koşarak çıkarken hesaplamayı yanlış yapmışım,

Bana bak. Neden bana hiç bakmıyorsun?

Bana bak. Neden bana hiç bakmıyorsun?

Ama onun sadece benden kaçmadığını biliyorum. O kimseyi görmüyor. En iyi ve tek arkadaşı Martin'i bile.

Sonunda bana dönünce nefesimi tuttum. "İçeri gir, Jackie."

"İçeri gir, Jackie."

"Geri geleceğine söz verirsen."

Ona yaklaşıp sarılmak istiyorum. Bana kardeşçe alnıma bir öpücük verse bile, onun kokusunu içime çekmek istiyorum. Ama bana bakışları açıkça şunu söylüyor: *Yaklaşma.*

Korkmuyorum. Kardeşim de sevgi dolu bir tip değildir. Bazen onu kızdırmak için kucağına atlayıp onu öpücüklerle boğarım. Ama Lucifer'da durum farklı. İçimden bir ses bana onun alana ihtiyacı olduğunu söylüyor. Yalnız kalmayı seviyor. Sevgiye ihtiyacı olmadığını düşünüyor.

Yanılıyor. Herkesin sevgiye ihtiyacı vardır ve benim sevgim ona ait. "Söz vermiyorum."

"Benim için bir söz vermelisin."

Gözlerini göremiyorum. Karanlıkta duruyor. Her zaman karanlıkta gibi görünüyor, gündüz vakti bile.

İç çekişini duyuyorum, ama daha çok bir aslanın kükremesi gibi geliyor. "İçeri gir."

"Geri döneceğini söylemezsen olmaz," diye ısrar ediyorum.

"Geri döneceğim, Jackie. Belki bazen farkına bile varmayacaksın. Seni görmene izin vermeyeceğim, ama ben seni göreceğim. Seni koruyacağım. Sonsuza kadar seni kollayacağım."

Benden uzaklaşır, motosikletine biner ve arkasına bakmadan uzaklaşır.

Elimden geldiğince ona tutunuyorum. Sözlerini ezberliyorum.

"Geri döneceğim, Jackie. Belki bazen farkına varmayacaksın. Seni görmene izin vermeyeceğim, ama ben seni göreceğim. Seni koruyacağım. Sonsuza kadar seni kollayacağım."

Onun gölgelerden beni izlediği düşüncesi beni güvende hissettirmiyor, ama bu konuda yapabileceğim hiçbir şey yok.

Lucifer beni koruyacağını söyledi, ben de onu koruyacağım. Karanlıkta kaybolursa, onu oraya kadar takip edeceğim. Onu ışığıma geri getireceğim.

Jackie

Bölüm 2

New York

Dokuz Yıl Sonra

"Taylor ^[1], dördüncü masada ekstra ekmek istiyorlar!" Kızıl saçlı garsona bağıyorum.

Oraya gitmek istemediğini biliyorum. Hiçbir kız beş kibirli, cinsiyetçi pislikle uğraşmak istemez ve sanki bu yetmezmiş gibi, durumu daha da kötüleştirmek için çok sarhoşlar.

Maalesef, yapabileceğim bir şey yok. Ben müdür değilim. Ben barmenim.

Taylor benden beş yaş küçük. Burada çok uzun süredir çalışmıyor. New York'un kuzeyindeki küçük bir kasabadan geldi ve ne yazık ki, bu adamların bizim ortalama müşterilerimiz olduğunu ona söylemeye gönlüm el vermiyor. Bu tür aptallara alışık değil. Aslında, yirmi dört yaşında olduğum için onu denetlediğim için, çoğunlukla alkol satan bu barda çalışabiliyor.

Buradaki kalabalık, cüzdanları nakit dolu, beyinleri fıstık büyüklüğünde zengin pisliklerden oluşuyor - en azından kadınlara davranışları konusunda.

Birkaç kez, güvenlik görevlilerini çağırmak zorunda kaldım, çünkü bu pisliklerin bazıları, kızlarımızın menünün bir parçası olduğunu, bir çeşit meze gibi olduğunu ve gecenin sonunda güzel bir bahşiş bırakırlarsa onları alabileceklerini düşünüyorlar.

"Otlu mu, sade mi?" diye soruyor bana.

"Tatlım, onların sevdiği tek ot bizim menümüzde yok, o yüzden sade olanı getir."

Sepetlerden birini sıcak ekmekle dolduruyor — bu sabah teslim edilmiş olmasına rağmen, taze görünmesi için mutfak yardımcılarından biri tarafından fırında tutulmuş.

Onun sahte bir gülümsemeye o pisliklerin masasına doğru yürüdüğünü izlerken öfkemi bastırmak zorundayım. Hiçbir kadın iş yerinde rahatsız hissetmemeli. İstifa etmeyi düşünüyordum ama bahşişler iyi

ve Taylor'ı korumak istiyorum. Ben ayrılırsam, barda ona göz kulak olacak kimse kalmaz.

Onun servis yaptığı masaya bakıyorum.

Otuz yaşın altında görünüyor olsalar da, hepsi takım elbise giyiyor, yani ya avukat ya da yönetici. Avukatlarsa, onları tacizle suçlarsak başlarına ne kadar büyük bir bela açabileceğimizi çok iyi bilmeleri gerekir.

"Yine aptalca şakalar mı?" diye soruyorum, o bana geri döndüğünde. "Evet. Ne şanslıyım. Her zaman aptallarla dolu masaya düşünüyorum."

"Kendini kandırma tatlım. Asıl mucize, aptalların olmadığı bir masa bulmak olurdu. Buraya gelen erkekler, onlara servis yaptığımız için istedikleri her şeyi söyleyip yapabileceklerini sanıyorlar."

"Vardiyamın yarım saat sonra biteceğine inanamıyorum," diyor.

"Beni bekleyebilirsin. Seninle metroya kadar yürürüm. Yalnız başına dolaşmak için çok genç ve çok güzelsin, Taylor."

"Çantamda biber gazı var, hazır ve kullanıma hazır." "Peki onu gerçekten kullanır mısın?"

"Kesinlikle. Ben birine zarar vermekten vicdan azabı duyan biri değilim, Jackie. Güvenliğim söz konusu olduğunda, iki kez düşünmem."

"Baban seni iyi yetiştirmiş, Taylor."

"Evet. Bir kızın isteyebileceği en iyi babaydı."

"Diğer işin nasıl gidiyor?"

Yanakları kıpkırmızı oluyor ve bana neyi söylemediğini merak ediyorum. Taylor'ın yaşlı bir milyoner kadına bakmak için ikinci bir işi var.

"İyi gidiyor," diye belirsiz bir cevap verdi.

"Yorgun görünüyorsun. Bu işte çalışmanın yorucu olduğunu biliyorum, ama yirmi bir yaşına girdiğinde, kokteyl hazırlama kursuna gidebilirsin."

Gülümsüyor ama cevap vermiyor, sonra bana bir keresinde söylediği şeyi hatırlıyorum: Asıl hayali hemşirelik okuluna gitmekmiş. Bu yeri geleceğinin bir parçası olarak gördüğünü sanıyorum.

"Ee? Seni eve bırakmam için beni bekleyecek misin?"

"Hayır, ama teklifin için teşekkürler. Bitkinim. Yarın sabah sekizde Bayan Marshall'ın evinde olmam gerekiyor. Merak etme, buradan ayrılırken her zaman dikkatliyimdir. Ayrıca, sadece sprey değil, iki bacağı da var. Koşmayı seviyorum."

Gülüyorum.

"Cesur olan savaşır, akıllı olan koşar," diyorum.

"Evet. Benim durumumda, akıllı bir kahraman olmak umurumda değil. Hayatta kalmak benim için zaten bir zafer."

Sokaklarda eve doğru yürürken, ne kadar tuhaf olduğumu düşünüyorum. Barda bulunan tüm kızlar bu saatte şehirde yürümekten tedirgin oluyorlar. Ben değil.

Karanlıktan hiç korkmadım, çünkü geceyi düşündüğümde aklıma hep o gelir.

Lucifer, benim gölgeli koruyucum.

Son birkaç yıldır, kapımda vedalaştığımızdan beri, sadece bir kez ortaya çıktı, annemin cenazesinde... ve bir yıl sonra, kardeşim Martin'in cenazesinde. Benimle neredeyse hiç konuşmadı, ama biliyorum ki, bir şekilde, hala beni izliyor. Söz verdiği gibi. şahsen değilse de, bunu yapacak birini göndererek.

Hiç kimseyi suçüstü yakalamadım. Ne Lucifer'i, ne de başka birini. Sadece biliyorum.

En ılgın kısmı ne biliyor musun? Onun adamlarından biri değil de, aslında kendisi olduğunda bunu anlayabiliyorum.

Mesela bu gece gibi. Ensemdeki tüyler diken diken oldu ve onun yakınlarda olduğunu biliyorum.

Korkudan değil. Heyecandan.

Ne kadar acınası bir durum, bunca yıl sonra hala beni bir ocuk, küçük bir kız kardeş olarak gören ve şimdi yüz yüze konuşmak bile istemeyen bir adama aşık olmak?

Onunla yüzleşmeyi bile hayal ettim. Beni gölgelerin arasında izlediğini düşündüğüm yere gitmeyi hayal ettim.

Sorun şu ki, bu fantezide sonra ne olacağını hiç bilmiyorum. Bana hiç gelmediği, selam bile vermediği için ona tokat mı atacağım? Yoksa onu tutup pecek miyim?

Aptalca düşünceleri kafamdan silip, eğer işler böyle devam ederse, aramızdaki bu devasa boşluk devam ederse, Lucifer benimle konuşmaya gelmezse, hatta bir mucize eseri gelse bile beni hala

beni bir kadın olarak görmezse... o zaman hayatıma devam edeceğim. Gerçek bir ilişkiye şans vereceğim. Artık bu yarım yamalak ilişkilerle yetinmeyeceğim.

Aniden, içimdeki o his, onun her zamankinden daha yakın olduğu hissi, kesinliğe dönüşür.

Sanki aklımı okuyabiliyor. Sanki onu bırakacağıma dair sessiz bir söz verdiğimi bir şekilde biliyor. Sanki beni bırakmak istemiyor.

İçerisi zifiri karanlık bir sokaktan geçiyorum. Bir siluet görüyorum — geniş omuzlu, kollarını göğsünde kavuşturmuş bir adam — ve onun olduğunu biliyorum.

"Lucifer."

İsim fısıltı gibi çıkıyor. Onaylamaya gerek yok. Biliyorum.

Kalbim çarpıyor, avuçlarım gerginlikten terlemiş halde bekliyorum ama birkaç saniye geçiyor ve hiçbir şey olmuyor.

Öfke duyuyorum. Hayal kırıklığı. Şu anda ondan nefret ediyorum.

"Senden *nefret ediyorum*," diyorum, daha çok kendime, ama sanki bana doğru adım atmak üzereymiş gibi başını hareket ettirdiğini görüyorum.

Artık beklemiyorum. Yorgunum. Ve yalnızım. Her zaman çok yalnızım...

"Günlerin kalbimde sayılı," diyorum karanlığa, sonra dönüp arkama bakmadan yürümeye devam ediyorum.

Bölüm 3

Bir Hafta Sonra

Aysız geceler en sevdiğim gecelerdir. Gündüzleri sevmem. Gölgeleri tercih ederim.

Bunun mesleğimle bir ilgisi yok, sadece karanlığı seviyorum.

Özellikle bu gece, Mississippi'deki bu küçük kasabanın sokakları, saat yediyi biraz geçmesine rağmen, şafak vakti bir mezarlık kadar sessiz.

Derin nefes alıp, ağır havanın ciğerlerimi doldurmasına izin veriyorum. Tehlikenin kokusu var — sanki bu gece, dünyadaki son dakikalarımı yaşayabileceğim türden bir geceymiş gibi.

Bu beni korkutmuyor. Beni heyecanlandırıyor. Ölüm benim elementim. Risk benim rutinim.

Bu sakin kasabada, birkaç hafta önce bir çiftlikte olanlardan haberi olan var mı? Bazılarının, hatta hepsinin haberi olsa şaşırmam. İnsanlar kendi başları tehlikede olduğunda görmezden gelme eğilimindedir ve *ziyaret etmek* üzere olduğum o orospu çocuğunun gücü var.

Kasabalarının dünya çapında manşetlere çıkacağını bilmiyorlar. İntikam için değil, sadece misilleme için değil, bu ölümü bir mesaja dönüştürmek için para aldım. Müşterimin tüm düşmanlarına bir uyarı.

Acele etmeden sürüyorum. İki gündür buradayım ve burayı avucumun içi gibi biliyorum. Hedefimi incelemekten zevk alıyorum, onun tamamen habersizken öleceği anı kontrol ettiğimi bilmek hoşuma gidiyor.

Tıpkı bir mühendisin inşaat öncesinde araziyi incelemesi gibi, ben de asla dürtülerimle hareket etmem. Planlarımı harfiyen uygulayım, ama her zaman bir bonus eklerim. Bir imza. Güzel, unutulmaz bir iş. Öldürmek benim sanatım. Hizmetlerimin pahalı olması ve her sözleşmenin erken emekliliğimi finanse edebilecek kadar değerli olması şaşırtıcı değil.

Ana evden yaklaşık bir kilometre uzakta, o piçin komşularından birine ait mısır tarlasında arabayı saklayarak park ediyorum.

Tek güvenliğin mülkün içinde olduğunu biliyorum. Dışarıda kamera yok. Kapıların dışında güvenlik görevlisi yok.

Planı kafamda gözden geçiriyorum.

Yakında, bir zamanlar kralları ve dünya liderlerini röportaj yapan, eyaletin en zengin ailesine mensup bu gururlu adam, kendi kanında yatıyor olacak.

Burada olmamın nedeni, onun işlediği ilk suç değil. Ama bu, onun bedelini ödeyeceği ilk suç olacak.

Ve sonuncusu.

Benim işimde genellikle sözleşmeleri kişisel olarak almam, ama çocukları istismar edenlere karşı, insanlığın çoğuna duyduğumdan daha derin bir tiksinti duyuyorum.

Uyuşturucularınızı satın. Silahlarınızı satın. Düşmanlarınızı öldürün. Sizinle ilgili bir sözleşmem olmadığı sürece, beni asla göremeyeceksiniz. Ama işiniz çocuklardan kar elde etmekse, bir gün kapınıza gelme ihtimalim var.

Ücretsiz olarak.

Pedofilleri dünyadan temizlemekten gurur duyuyorum. Azrail olmak. Kendi zamanım gelene kadar Şeytan'a paketler gönderen kişi olmak.

Bu sözleşme için alacağım parayla Kolombiya'da sahip olduğum gibi iki çiftlik satın alabilirim, ama bunu bedavaya yapardım.

Beau' s^[2] mentorum için ilk kez çalışıyorum =eski bir dostum. Daha önce Rus mafyasıyla hiç çalışmadım.

Beni işe alan eski Pakhan, örgütünün

—şu anda torunu tarafından yönetilen—bu ölümle *bağlantılı görünmesini* istemiyor.

Bu yüzden buradayım.

Komik olan şey, Ruslan bu piçin peşine düşmesinin tek nedeni, onun Kardeşlik s^[3] işlerine burnunu sokmasıydı. Ruslan onun yaptıklarını ortaya çıkarana kadar bu kişisel bir mesele değildi. Ve Ruslan pedofiller yüzünden torununu kaybettiği için... Clyde Barnes kendi kaderini mühürlemişti.

Ama o piç kurusu öldürülürse ve izler Or ganization⁽¹⁴⁾—'a kadar uzanırsa, ortalık fena karışır.

Bu yüzden işi aldım.

Arabadan inmeden önce, karanlığa bir kez daha bakıp, bir hafta önce New York'ta işten çıkarken Jackie'yi son gördüğüm anı düşündüm.

Orada olduğumu biliyordu. Her zaman bilir. Ona bir söz verdim. Kendini yalnız hissettiğini düşünüyorum. Herkes gitti ve ona kalan tek şey ben oldum — onun koruyucusu olan sessiz bir katil.

Martin'in kız kardeşi, mesafemi koruduğum için kızgın ve incinmiş. Bilmediği şey, onu korumak için uzak durduğum. Kaç kez geri dönmek istedim. Jackie, evimden, ailemden geriye kalan son parça.

Ama yapamam.

O benim zayıflığım olur. Ve ben de muhtemelen onun ölümüne neden olurum.

"Sadece bu da değil," diye bir ses uyarıyor. "Gerçeği öğrendiğinde —her şeyi—seni sonsuza kadar nefret edecek."

Ve bir gün, öğrenmek zorunda kalacak.

Yıllardır kendime söylediğim gibi, bir gün, kendi ailesi, kendi destek sistemi, kendi güvenlik ağı olduğunda, ona gerçeği söyleyeceğim. Ve sonra onun hayatından sonsuza kadar çıkacağım.

Jackie ve onu korumak için verdiğim söz, insanlığımdan geriye kalan tek şey.

O benim için kutsal olan tek şey.

Onun için ölürüm. Onu güvende tutmak için dünyayı alt üst ederim.

Arabadan inip, ekipmanımı iki kez kontrol ediyorum: bıçak, silahlar, cephane. Bu gece sadece iki muhafız var. İkisi de nöbet kulübesinde değil; ana evi koruyorlar. Muhtemelen patronlarının işini yaparken yakalanmasını önlemek için.

Ama bu gece değil. Bu gece yalnız. Bu, bir sonraki "teslimatı" beklediği *"dinlenme"* dönemi. Ruslan'ın şu ana kadar kurtardığı on iki yaşındaki bir kız çocuğu.

Gölgelerin içinde, baştan aşağı siyah giyinmiş, karanlık kırsalda neredeyse görünmezim.

Ana ev ağaçlarla çevrili. Bölgede dolaşırken bunun olağandışı olduğunu fark ettim. Mississippi'deki çoğu çiftlik açık arazide, seyrek bitki örtüsüyle kaplıdır. Ama burası neredeyse bir orman gibi ve ev bir açıklıkta yer alıyor.

Bunun kasıtlı olduğu şüphe yok. Mahremiyete ihtiyacı var.

Bir gün, yaptıklarını gizleme çabasının benim gibi birinin fark edilmeden girip çıkmasını kolaylaştıracağını düşünmemiştir. Yaptığım işi kimsenin izlemesine gerek yok.

Her iş benim için benzersizdir. Hepsini hatırlarım. Mükemmelliği arayan bir heykeltıraş gibi yöntemlerimi geliştiririm.

Ama bu iş?

Bunu unutulmaz kılacağım. Bu ülkedeki yozlaşmışlara, kimsenin dokunulmaz olmadığı mesajını vereceğim. Adalet her an gelebilir. Ölüm görünmezdir ve her zaman izler.

İlk gardiyanı ortadan kaldırmak otuz saniyeden az sürer. Kafasının arkasına tek bir temiz atış — iş bitti. İkincisi biraz daha zorluk çıkarır, ama onu çabucak silahsızlandırır ve tek bir hızlı hareketle boğazını keserim.

Ana eve doğru yürürken bir maske takıyorum. Genelde maske takmam, ama bu piç kurusu, kişisel güvenliğe karşı umursamaz tavrına rağmen, en azından birkaç iç mekan kamerası vardır diye düşünüyorum.

Tahmin ettiğim gibi, polise bağlı bir alarm sistemi yok. Kimsenin onu yakalamaya geleceğine inanmıyor. Hatta kimsenin onun yaptıklarını bildiğini bile sanmıyorum. Bu adam bir zamanlar çocuk istismarı ile ilgili belgeseller yapmıştı. Ödüller kazanmıştı. Oysa kendisi de bir çocuk istismarcıydı.

Eve o kadar kolay giriyorum ki, normalde öldürmeden önce hissettiğim adrenalin yarı yarıya azalıyor.

Tek katlı devasa evde müzik sesi duyuyorum ve sürprizlere karşı dikkatli bir şekilde sesi takip ediyorum. Herhangi bir sürpriz beklemiyorum ama asla şansa güvenmem.

Yatak odasının kapısı açık. Müzik sandığım ses aslında televizyondan geliyor. Adam banyoda, muhtemelen küvette uzanmış bir şeyler izliyor.

Sonra, aniden ses değişiyor.

Artık müzik yok, sadece çığlıklar var. Sadece acı ya da öfke değil, saf çaresizlik.

Ve bunun onun kurbanlarından biri olduğunu biliyorum.

Kadın ne kadar çığlık atarsa, adam ona o kadar acı veriyor ve daha yüksek sesle çığlık atmasını istiyor, yoksa daha da kötü olacağını söylüyor. Adam kadının acı çekmesinden zevk alıyor.

Banyoya girdiğimde beni gördüğünde, yüzünde panik belirliyor. Televizyonu kapatmak için acele ediyor, yakalandığını biliyor.

Silahımın namlusunu şakağına dayarım.

"Kapatma."

Yaklaşık bir dakika izliyorum. O kızlara ne yaptığını görebilecek kadar uzun bir süre.

Sonra fişî çekiyorum. Televizyonu suya atmak istiyorum ama o kadar çabuk bir ölümü hak etmiyor.

İlk kez planımı değiştirdiğimi biliyorum.

Bu, Ruslan'ın istediği gibi temiz, teatral bir infaz olmayacak.

Bu acı verici olacak.

"Ben..."

"Şşş... Hiçbir şey yapamazsın, ölü adam."

Kusacak gibi görünüyor. Çıkış yolu olmadığını biliyor. "Ona kullandığın aletleri nerede saklıyorsun?"

"Ne?"

"Duydun beni. Küvetten çık ve onu öldürmek için kullandığın aletlerin olduğu yere götür beni."

Bir saat sonra, kendi işimi hayranlıkla izliyorum. Sözleşmede sadece cesedi ortaya çıkarmak için fotoğraf ve video çekmek gerektiği yazıyordu, ama ben onun o kızlara yaptıklarını da çekiyorum. Bu piç kurusu kahraman olarak hatırlanmayacak. Gerçekte olduğu gibi iğrenç, sapık bir katil olarak hatırlanacak.

İşimi bitirmem yaklaşık yirmi dakika sürüyor. Muhafızların cesetlerini içeri sürüklüyorum ve eve bomba yerleştiriyorum.

Arabayı bıraktığım yere geri yürümeye başlıyorum ve itiraf etmeliyim ki biraz hayal kırıklığına uğradım. Her zaman daha fazla mücadele etmelerini umarım. Tepkilerini görmek isterim. Ama bunca yıl sonra, Clyde Barnes gibi adamların sadece savunmasızlara karşı cesur olduklarını öğrendim. Ölüm yüzlerine baktığında yalvarırlar. Ağlarlar. Merhamet dilerler, kurbanlarına hiç göstermedikleri merhameti.

Evi havaya uçurmadan önce beş dakika araba kullanıyorum.

Sonra motosikletimin park edildiği yere gidiyorum. Arabaya da küçük bir bomba yerleştiriyorum.

Yeterince uzaklaştığımda, patlayıcıyı ateşlerim. Saniyeler sonra, araç toza dönüşür.

Yangınlar her zaman güvenli değildir, izler bırakırlar. Polisler arabayı aramış olsalar bile, onu yok etmemiş olsam bile, hiçbir şey bulamazlardı. Ama ben adli tıp meraklısıyım. Bu konuyu dikkatle inceliyorum. Teknoloji ilerliyor ve DNA kurtarma her geçen gün daha da gelişiyor. Bu her zaman suçluya, yani bana karşı işliyor.

Dört saat sonra, çoktan New York'a dönmek üzere yola çıkmıştım. Jackie'nin adamlarımdan biri tarafından izlendiğini biliyorum, ama ben diğerkileri gibi değilim.

Beyler. Ben takıntılıyım. Benim önceliğim onu ziyaret etmek, onu korumak.

Ertesi gün, Manhattan'ın dışındaki kendi binamdayım. Telefonum bir kez çalıyor. Beau'dan geldiğini biliyorum. Ödemenin yapıldığını bu şekilde bildiriyor.

Benim için görev çoktan geçmişte kaldı.

Jackie

Bölüm 4

Günler Sonra

"Gerçekten çok yorgunum, ama teşekkür ederim," Taylor'ın birkaç gün önce barda çalışmaya başlayan garsona bu gece üçüncü kez söylediğini duyuyorum.

Görünüşünde sahip olduğu şey, sınırlarında eksik.

Onunla sadece iki vardiya çalıştıktan sonra, bu aptal, onu sahiplendiğini sanıyor

O. gibi görünüyor.

Örneğin bu gece, daha önce kibarca reddettiği lanet olası bir partiye davetini tekrarlıyor.

partiye davetini tekrarlıyor.

Keşke onun sabrına sahip olsaydım. Ben olsaydım, o pisliğe cehenneme gitmesini söylerdim.

Bazı erkekler "hayır"ın gücünü anlamıyor.

Hayır, "belki" veya "bakalım" anlamına gelmez. Kadınlar evet demek istedikleri zaman hayır demezler. Hayır, mutlaktır.

"Hayat sadece işten ibaret değil, Taylor," diyor ve ben kusmak istiyorum.

Daha acınası bir ses tonu olamazdı.

Kız ona tokat atacak gibi görünüyor, ben de ikisi de kovulmadan önce araya girmeye karar veriyorum.

"Tamam, Todd, bu kadar yeter. Taylor'a bir kez daha çıkma teklif edersen, bunu artık zararsız bir flört olarak görmeyeceğim, bunu taciz olarak müdüre bildireceğim. O açıkça rahatsız ve gelecekte referans olması için şunu bil: Bir kadının sessizliği, tıpkı sihirli kelime "hayır" gibi, her zaman yeterli olmalıdır. Şimdi git kendi bölümünle ilgilen."

Beni öldürmek istercesine bakıyor, ama ben ona devam et ve beni dene bakışıyla karşılık veriyorum, o da geri çekiliyor ve bizi yalnız bırakıyor.

"Daha açık sözlü olmalısın, kızım," dedi, o gittikten sonra.

"Öyle olduğumu sanıyordum. Sadece bugün üç kez hayır dedim, bu hafta reddettiğim diğer davetleri saymıyorum bile."

Barın arkasına geçip onun yanında duruyorum.

"Peki, sorun ne? Çekicilik eksikliği mi, yoksa hala aklından çıkaramadığın o seksi doktora mı takılıp kaldın?"

Taylor, bara bir paket geldiğinden beri son zamanlarda üzgün ve sessiz. Bana bunun bir doktordan gelen bir hediye olduğunu söyledi, ona bir mücevher, bir çiçek ve New York Filarmoni Konseri'ne bilet göndermiş.

Yüksek sesle söylemedi ama eminim ki bu adam, onun baktığı zengin kadınla bir akrabalığı vardır.

"İkisi de," diyor sonunda.

"Bu kadar arkadaşça davranmamalıydın."

"Biliyorum. Ama onu sevimli ve çekici buldum. Hata yaptım. O her ikisi de, ama aynı zamanda çok sinir bozucu."

"Onunla o partiye gitmeyi gerçekten düşündün mü?" diye soruyorum.

"Evet. Yani, beni en kötü şekilde gören bir erkeğe aşık olan kız olmak istemiyorum. Ayrıca, William benim dünyanın en iyi insanı olduğumu düşünse bile, yine de uyumsuz olurduk. Onun çok zengin ve çok daha deneyimli olduğunu söylemeye gerek bile yok. Bir ilişkiden ne beklediğini çok net bir şekilde ortaya koydu - tabii biriyle yatmak buna ilişki denebilirse."

"Bir dahaki sefere bir erkek sana ilgi gösterdiğinde ve onunla uyuşmadığını hissettiğinde, duyguların devreye girmeden kaç. Kalbini korumak için en iyi yol bu."

"Kalple ilgili mi bilmiyorum. Ben sadece..."

"Taylor, ona aşık oldun, henüz farkında olmasan da. Ve içgüdün bunun bir tuzak olduğunu söylüyorsa, onu görmezden gelme."

"İçgüdülerim değildi, oydu. William niyetleri konusunda dürüsttü." İçini çekip çalkalayıcıyı rafa geri koyar. "Bana gereken şey biraz eğlenmek. Todd'un partisine gitmek istemiyorum, ama kulübe gitme teklifini kabul edeceğim," der, daha önce onu dışarı çıkmaya davet ettiği zamanı kastederek.

Ben de bir gece dışarı çıkmak isterim. Bu benim için nadir bir şey. "Ciddi misin?"

"Evet. Bugün babamın vefatının sekizinci ayı ve evde yalnız kalmak istemiyorum."

"Çok üzıldüm, Taylor. Bu tür bir acının asla geçmeyeceğini biliyorum. Annemi hala her gün özlüyorum ve üzerinden beş yıldan fazla zaman geçti. Ama dışarı çıkmak konusunda ciddiysen, hadi yapalım. Benim evimde kalabilirsin, böylece birlikte geri dönebiliriz."

Kız başını sallayarak kabul eder.

"Oraya biletleri nasıl aldın?" diye sorar. "Alınma ama, Manhattan'da girmesi en zor kulüplerden biri olduğunu duydum."

"Öyle. Mesele şu ki, eskiden oranın kapı görevlilerinden biriyle çıkıyordum. Beni birden fazla kez içeri soktu," diye yalan söylüyorum, çünkü milyonerlerle dolu bir yere ücretsiz girebilmemizin sebebinin gizli koruyucum olduğunu düşündüğümü açıklamak zor olurdu. Belki de bu, nereye gittiğimi bilmek için beni takip etmesinin bir yoludur.

"Ve geri çevrilmeyeceğiz, değil mi? Gerçekten utanmak istemiyorum."

"Hayır, merak etme. Ben birçok kez gittim, arkadaşlarımla da. Artık bu kadar endişelenmeyi bırak. Hadi Big Apple'a gidelim, dışarı çıkıp güzel ve zenginmişiz gibi davranalım. Yani, biz zaten güzeliz, zengin kısmı ise hayallerimizde kalsın."

"Hiçbir şey getirmedi. Ayakkabı, kıyafet, hiçbir şey. Evime uğramam gerekecek."

"Ayakkabı numaran kaç?" "Yedi buçuk."

"Benimle aynı. Sana uyacak bir şeyim vardır mutlaka."

Saat on birde vardiyamız bittiğinde, doğruca benim evime gittik. İçeri girdiğimizde yüzündeki ifadeye gülmekten kendimi zor tuttum.

Manhattan'ın harika bir semtinde bir çatı katı dairesi. "Kardeşimden miras kaldı."

"Kusura bakma, burnumu sokmak istemedim, sadece..."

"Gizli kapaklı davranmana gerek yok. Muhtemelen böyle bir yerde yaşarken neden barda çalıştığımı merak ediyorsundur. Cevabı basit: beş yıl boyunca binanın aidatını ve tüm emlak vergilerini o ödedi. Bu da altı ay sonra burayı satmak zorunda kalacağım anlamına geliyor."

Ona söylemediğim şey, kardeşimin yaptığı iş nedeniyle her an ölebileceğini bildiği ve bana burayı bırakarak benim bakımımın sağlanacağından emin olmak istediğiydi. Apartman ödemelerinin neden sadece

25 yaşına kadar ödendiğini çok düşündüm ve Martin'in muhtemelen o zamana kadar evleneceğime inandığı sonucuna vardım.

Hiç de öyle olmadı.

"Bu evi elinde tutmak çok pahalı olmalı, değil mi?"

"Tahmin bile edemezsin. Satacağım. Zaten yeni bir yer arıyorum, aidat ve vergilerini ödeyebileceğim bir yer. Tabii ki burası gibi olmayacak, ama yine de şu anda ödediğin rakama çok daha yakın olacak. Benimle birlikte yaşamaya ne dersin? Şu anki kira ve aidatınla aynı miktarı ödersin."

"Ciddi misin?"

"Ciddiyim. Market masraflarını

da paylaşıyoruz." "Ben... Ne diyeceğimi bilemiyorum."

"Şu anda cevap vermek zorunda değilsin."

Jackie

Bölüm 5

"İçmek istediğinden emin misin?" diye soruyorum.

"Sadece bir yudum. Rahatlamam lazım. Ne önerirsin?"

"Bir kokteyl. Çok güçlü olmayan, gerçekten kızlara uygun bir şey." "Barmen sensin, bebeğim. Benim için bir şey seç."

Bunun onun ilk kez tam bir kokteyl içişi olacağını biliyorum. Taylor yaşına göre inanılmaz derecede sorumluluk sahibi, ama babasının ölüm yıldönümü ve yaşadığı kalp kırıklığının birleşimi onu sınırlarına ittiğini düşünüyorum. Biraz rahatlaması gerekiyor.

Birkaç dakika sonra, barmen içkilerimizi getirince, ona bir Cosmopolitan veriyorum.

Gözlerini devirdi.

"Bu çok klişe. Eski dizi *Sex and the City*'yi mi canlandırıyoruz?"

"Neden olmasın? Bekarız ve Manhattan'dayız. Kraliçe Carrie Bradshaw'ın şerefine içelim," diyorum, dizinin başrol oyuncularından birine atıfta bulunarak.

İçkisine uzanırken, telefonu yeni bir mesajla yanar.

Bana ekranı gösterdi. Mesaj, yakışıklı doktordan gelmişti. Telefonu aldım ve yüksek sesle okudum:

"*Yarın benimle akşam yemeğine çık. Aman Tanrım, Taylor! İncelik kesinlikle onun tarzı değil.*"

Mesajı, sanki sindirmeye çalışır gibi fısıldayarak tekrarlar. "Ne diyeyim?"

"Ne demek istiyorsun?" diye soruyorum.

"Uygun bir şey yok."

"Mesela... *evet, tabii ki?*" "Aynen öyle. Ama yapmamam gerektiğini biliyorum."

"Ona içkini gönder, teşekkür et ve hayatına devam ettiğini söyle."

"Bunu yapmam." Bir süre durdu. "Bunu yapmak istemiyorum." "Ne istiyorsun?"

"Bilmiyorum... ama yalan söylemeyeceğim. Henüz unutamadım." "O zaman ona içkiyi göster ve buraya davet et."

"Ne? Delirdin mi sen?"

"Hayır, ne yaptığımı çok iyi biliyorum, bebeğim. Ona içkinin fotoğrafını gönder, kulübün adını söyle ve doktorunu biraz terlet. Eğer senden gerçekten hoşlanıyorsa, gelecektir."

"Ya gelmezse?"

"O zaman bir ezikten kurtulduğun için şanslısın, Taylor. Sahip olmaya değer herkes en azından biraz çaba gösterir."

Benim tavsiyemi dinlemeden önce kokteylinden bir yudum alır.

İçkisinin fotoğrafını çekip ekler ve şöyle yazar: *Manhattan'daki Vanity'de, hayatımın en güzel anlarını yaşıyorum. Umarım siz de gecenizin tadını çıkarıyorsunuzdur, Bay Marshall.*

Gönder tuşuna basıyor ve eminim ki bunu sadece cesaretini kaybetmemek için yapıyor.

Tanrım, bu kızı seviyorum.

Bir saniye...

"*Bay Marshall?* William, işvereninizin torunu olabilir mi?"

"Evet. Ne diyeceğinizi biliyorum, farklı dünyalardan geliyoruz."

"Bu güneşin doğuşu kadar açık, ama o pislik zaten kalbini çalmışsa, birkaç parçasını daha kaybetmenin ne zararı var? Şimdi dans edelim. Yakında onun sadece arzu duymadığını anlayacaksın."

"Peşimden gelmenin bir anlamı var mı?"

"Oh, buna inansanız iyi olur. Onun kadar zengin erkekler kadınların peşinden koşmazlar. Onlar kadınları ayaklarının dibine düşürürler."

Telefonunu tekrar kontrol eder, bunun bir sonuç vereceğine pek inanmadan.

"Beni dansa götür Jackie, yoksa bir psikopat gibi ekranıma bakıp duracağım."

Bir saatten fazla bir süre sonra, tuvalete uğradığımızda, bana üç yeni mesaj gösterir.

"Kalp problemim olsaydı, şu anda ölmüş olurdum," der ilk mesajı okuduktan sonra.

"William'dan mı?"

"Evet."

Ona beşlik çakıyorum.

"Ne yazıyor?"

"Beni VIP salonunda bekliyor, üçüncü katta. Ona senin benimle olduğunu söyleyeceğim."

"Kesinlikle olmaz. Ben üçüncü tekerlek olmak için doğmadım, bebeğim. Beni merak etme, eve gitmenin bir yolunu bulurum."

Sanırım kaderim hafta sonunu bir kutu dondurma ve Netflix ile geçirmek.

En azından bu gece ikimizden biri şanslı olacak.

Ona yakında geleceğini söyleyen bir mesaj atıyor, sonra yol tarifi istiyor ve bana hızlıca bir veda öpücüğü veriyor.

"Yine eski sevgiline mi dönüyorsun?" diye soruyor. Keşke öyle olsaydı. Keşke eski sevgilim olmadığını bilseydi.

"Hayır, aynı hatayı iki kez yapmam. Benim için iyi olsaydı, eski sevgilim olmazdı. İyi eğlenceler, prezervatifi unutma."

"Aman Tanrım."

"Küçük kasaba kızı gibi davranma," diyorum, yarı şaka yarı ciddi çünkü onun hala çok masum olduğuna eminim. "Git ve senin milyarderini evcilleştir, ama pislik gibi davranırsa bana geri dön. En az bir saat daha dans pistinde olacağım."

Kararımı verdim. Bu gece pes etmeyeceğim. Belki de bu gece sonunda ortaya çıkar.

Ya da belki biriyle tanışır, aşık olur ve takıntımı sonsuza kadar unuturum.

"Tamam. Sakızın var mı? Sanırım kokteyl kokusu

burnumdan çıkıyor," diyor. Çantamdan nane sakızı çıkarıp ona uzatıyorum.

Kalabalığın içinde kaybolana kadar onun arkasından bakıyorum.

O anda ikimiz de hayatlarımızın ne kadar değişeceğini bilmiyorduk.

İki yıldan biraz fazla bir süre sonra

Tanrım, başım dönüyor! Gece tek başıma dışarı çıkmayalı ne kadar oldu?

Hiçbir fikrim yok. Tek bildiğim, bugün kardeşimin ölüm yıldönümü olduğu ve yalnız kalmak istemediğim. Taylor'ın bu tür günler için tavsiyesi buydu — babasının kaybıyla başa çıkmak için yaptığı bir şey — ve ben de onu harfiyen uyguladım: depresyonu besleme. Onu aç bırak.

Arkadaşım kaçırıldığından beri apped^[5], dışarı çıkarken daha dikkatli davranıyorum. Kurtarıldıktan uzun zaman sonra bile, önlemlerimi alıyorum.

Ama yavaş yavaş tekrar rahatlamayı öğreniyorum.

"Senin korumandan şımarıyorum, Lucifer," diye fısıldıyorum. "O kadar ki, flört etmek isteyen erkeklerle dolu bir yerde sarhoş olmamam gerektiğini unuttum."

"Sadece flört etmek istediğini mi söylüyorsun, bebeğim?" diye soruyor bana yaklaşan bir sapık.

Tanrım, bu ne tür bir işitme yeteneği?

Kendi kendime konuştuğumu

sanıyordum!

"Geri çekil," diye homurdanarak göğsünü itiyorum.

Dans pistine doğru ilerlerken, tanıdık bir ürperti enseme sardı — onun yakınlarda olduğunu söyleyen ürperti.

Arkamı döndüm ama kimseyi görmedim, ama bu gece geri adım atmayacağım.

Beni gölgelerden izlemeye devam etmek mi istiyorsun? O zaman sana bir tuzak kuracağım.

Onu köşeye sıkıştırmak için tam olarak

nereye gitmem gerektiğini biliyorum. Belki

de bana cesaret veren alkoldür.

Belki de sadece bu gece yalnız kalmak istemediğim içindir. Ama beklemekten bıktım. Harekete geçme zamanı geldi — ya da sonunda onu bırakma zamanı.

Lucifer

Bölüm 6

Gece kulüplerini sevmem.

Aslında, kapalı alanların hiçbirini sevmem. Bu lanet yerin her şeyi beni sinirlendiriyor. Aşırı dost canlısı sarhoşlar, depresif sarhoşlar, sigara ve esrar kokusu.

Ben, her iki ebeveynim de uyuşturucu bağımlısı olan bir evde büyüdüm —gerçekten her türlü uyuşturucu. Sert uyuşturucuları alamadıklarında, ellerine geçirdikleri her türlü çöpü koklar ve içerlerdi. Belki psikoloji, uyuşturucuları bu kadar çok nefret etmemin sebebinin bu olduğunu söyler.

Ya da belki — ki bu daha olası — ben sadece zihnimin bulanıklaşmasına tahammül edemeyen bir kontrol delisi pisiğimdir.

Gerçek şu ki, ben sıradan bir adam değilim. Ben bir canavarım. Ve canavarlar gardlarını indirme lüksüne sahip olamazlar.

Her zaman arkamı kolluyorum, omzumun üzerinden bakınıyorum. Kendim için. Jackie için. Martin'in bir uzantısı olarak gördüğüm kız. O benim için bir kardeş gibidir.

Bu yüzden onu gece kulübünde takip etmeye başladığım anda, bunu yapmamam gerektiğini biliyorum. Aramızdaki herhangi bir yakınlık tehlikeli olabilir —ikimiz için de.

ylor^[6]1, hafızasını kaybetmiş kızıl saçlı kızı kurtardım bile. Görevim bitti. Her zamanki mesafemi koruyabilirim ve korumalıyım.

Jackie artık küçük bir kız değil. Gecenin tadını çıkarmaya, eğlenmeye hakkı var. Ona hiçbir şey olmayacak. Birden fazla kez, ben — ya da eyalet veya ülkeden ayrılmam gerektiğinde onu izlemek için görevlendirdiğim adamlar

—kızımın şanslarını denemeyi düşünen piçlerin icabına baktık.

O bu kulübe tesadüfen gelmedi. Onun buraya girmesini ben ayarladım, çünkü burada güvende. Onu sürekli gözetim altında tutuyorum. Onu içeriye kadar takip etmeme gerek yoktu, ama yine de buradayım.

Adamlarımdan biri bana onun Vanity'de tek başına olduğunu söylediğinde, nedenini anladım. Ve onun peşinden geleceğimi de biliyordum.

Bugün Martin'in ölümünün yıldönümü, onun kardeşi, benim en iyi arkadaşım.

Taylor'ı kurtarmak için fiziksel olarak müdahil olmak, içimde Jackie'ye yakınlaşma dürtüsü uyandırdı. Yıllardır yüz yüze konuşmadık. En son Martin'in cenazesinde görüşmüştük ve o zaman bile mezarlıkta sadece birkaç dakika kalmıştım. Benim içimde, normal insanlar gibi sosyalleşmek, etkinliklere katılmak risklidir.

Ben hesaplanmış risklerle uğraşırım. Sırf zevk için risk almam.

Jackie'nin hala kulübün derinliklerine doğru ilerlediğini fark ettim, sanki aklında bir hedef varmış gibi.

Bazen onu takip ettiğimi düşündüğünü biliyorum, ama daha önce onun bulunduğu bir yere hiç girmedim, bu yüzden şu anda burada olduğumu bilmediğini düşünüyorum.

Lanet kulüp tıklım tıklım, insanlar bana çarpıyor ve istediğimden daha yakın durmak zorundayım, çünkü bir anda tek görebildiğim onun kalın kahverengi saçları.

Jackie, gençliğinden beri saçlarını hiç kesmedi. Her zaman uzun tuttu, tıpkı ona bir keresinde, ona yeterince yaklaşmasına izin verdiğim birkaç seferden birinde, hoşuma gittiğini söylediğim gibi.

İçimdeki kibirli piç, onun bunu benim için yaptığını düşünmekten hoşlanıyor. Küçükken bana "*orta kardeşim*" dediği gibi, onu memnun etmek için.

Jackie her zaman akıllı, mantıklı bir çocuktur, çoğu kız gibi değildi. Sadece benim ve Martin kadar sert olduğunu kanıtlamak istemiyordu. Öyleydi zaten.

Nadiren ağlardı ve hatırladığım kadarıyla, bu sadece üç kez oldu: babası Zimmer Alston'ı kaybettiğinde, annesi Agnes'i yaklaşık yedi yıl önce kaybettiğinde ve bir yıl sonra Martin'i kaybettiğinde.

Herkes gitti. Şimdi sadece ikimiz kaldık. Ve bir gün, ben de onu ağlatacağım, ya ölürsem, ki bu çok muhtemel ve muhtemelen çok geçmeden olacak, ya da sonunda gerçeği öğrendiğinde.

Vanity'nin arka çıkışına vardık ve onun arka kapıya doğru gittiğini görünce hissettiğim şeyi sinirlenmekle bile tarif edemem.

Ne halt ediyor da kendini böyle ortaya atıyor? Biriyle mi buluşuyor? Hayır. Buna inanmıyorum. Jackie temkinli biridir. Dikkatlidir. Dünyayı pembe gözlüklerle gören naif bir kız değildir. Üç canavar tarafından yetiştirilmiş bir kadındır: ben, kardeşi ve babası. Bunca yıldır kendini hiç tehlikeye atmadı.

Dışarı çıktığımda ve kimse onu beklemediğini fark ettiğimde garip bir rahatlama dalgası beni sardı.

Belki sadece biraz temiz hava almak istemiştir. Ya da belki ön kapının karmaşasından kaçmak istemiştir.

Hâlâ aynı iyi kız.

Bu his sadece birkaç saniye sürer, çünkü gece kulübünün kapısından birkaç metre ötede yürümeyi bırakır.

"Seninle konuşman için kendimi tehlikeye atmam mı gerekiyor?" diye sordu, arkasına bakmadan.

Anlamam sadece bir saniye sürer: Beni hissetmiştir. Kendini kazara ifşa etmemiştir, benim onu takip edeceğimi biliyordu.

"Bu bir oyun değil, Jackie. Bu senin hayatın," diyorum, uzun zamandır ilk kez onunla yüz yüze konuşuyorum.

Etrafa bakıyorum, karanlık sokağın her köşesini tarayarak yalnız olduğumuzdan emin oluyorum.

Bana doğru döner ve yaklaşmasını izlerim. Bu sefer, bunun olmasına izin vereceğimi biliyorum.

"Hayatım hep korundu, Lucifer. Babam tarafından. Martin tarafından. Senin tarafından. Korunmak istemiyorum, senin varlığını istiyorum."

"Ne dediğinin farkında değilsin. Konuşamayız."

"Hâlâ geçmişte takılıp kalmışsın, Lucifer. Benim kim olduğumu bilmiyorsun. Bana hâlâ küçük bir kızmışım gibi davranıyorsun, ama ben artık yirmi altı yaşındayım. Belki risk almak istiyorum. Belki bu gece bir yabancıyla birlikte gidip onu evime götürmek istiyorum, çünkü yalnız olmaktan bıktım."

"Jackie..."

Bana doğru bir adım daha atıyor ve bence bunu bilerek yapıyor, bizi karanlık sokağın tek ışık huzmesinin altına zorluyor.

O kadar yakın ki yüzünü görebiliyorum — daha önce hiç dikkat etmediğim bir kadının yüz hatları. Bu konuda haklı: Onu hâlâ bir çocuk olarak görüyorum. Ama Martin'in kız kardeşi her anlamda bir kadın haline gelmiş.

Gözlerim beni ele veriyor.

Gözlerim, küçük beline ve narin vücuduna göre çok daha geniş olan kalçaları üzerinden, kıvrımlı vücudunu aşağıya doğru geziyor. Kıçını zar zor örten mini eteğin altında uzun bacakları açıkça görünüyor.

Kıç mı?

Ne zamandan beri Jackie'yi bu şekilde düşünüyorum? Onu bu şekilde gördüğüm için kendimi sapık gibi hissediyorum, ama bu beni durdurmuyor.

Acı ikolata katmanları gibi koyu kahverengi saçları omuzlarından sırtına ve göğsüne dökölüyor.

Yüzü karamelize porselen gibi. Güneş içinden parlıyor gibi altın rengi bir ışıltıya sahip mükemmel bir cilt.

Jackie'nin narin yüz hatları, sert kişiliğiyle tezat oluşturuyor. İlk bakışta yumuşak biri olduğunu düşünebilirsiniz. Pasif. Ama sonra o badem şeklindeki gözlerine, mavi ve gri tonları olan gözlerine bakınca ruhunu görüyorsunuz.

İçinde saf bir ateş var. Küçük, meydan okuyan bir alev ve bu plansız karşılaşmada, ilk kez ona bakmama izin verdim, gerçekten bakmama.

Dolgun, pembe dudakları hafifçe aralanmış, sanki bekliyorlarmış gibi.

Bu kadar yakınında, bu kadar çarpıcı bir kadınla birlikte olmak, beni hazırlıksız yakalayan bir arzu dalgasına boğuyor.

"Gitme. Bu gece benimle kal. Sadece bu gece. Sadece senin arkadaşlığına ihtiyacım var, Lucifer," diyor ve beni düşüncelerimin pisliğinden çekip çıkarıyor.

Yapamam.

Sadece benimle görülmesi hayatını tehlikeye atabileceği için değil, biri beni takip ediyorsa, ama onun hiç şüphelenmediği nedenlerden dolayı.

"İçeri gir, Jackie. Eğlenmeye devam et ya da eve git. Kendini tehlikeye atmana izin vermeyeceğim."

Daha da yaklaşır ve hafif bir alkol kokusu alırım. "İçki içmişsin."

"Evet, içtim, *koruyucu*. Ve biliyor musun? Bu gece daha da fazla içeceğim, çünkü seni beklemekten bıktım, Lucifer. Belki artık korunmak istemiyorum. Belki risk almak istiyorum. Ve belki bu gece bana bunu verecek birini bulurum."

Jackie

Bölüm 7

Kulübe geri koşarım.

İçimde sıkı, acı bir hüznün yükselir. Ben, patlamaya hazır bir hayal kırıklığı bombasıyım.

Daha önce bana servis yapan barmene doğruca gidip çift ölçü viski istiyorum.

Peki. Bu gece, "koruyucumun" işini hak ettiğini göstereceğim. Beni uzaktan izlemek mi istiyor? O zaman bu gece işini zorlaştıracam.

İçkiyi bir dikişte içtikten sonra, ikinci kattaki dans pistine yöneliyorum. Burası biraz daha seçkin, yaşlı erkekler, muhtemelen boşanmışlar. Ama kesinlikle erkekler, çocuklar değil.

Şu anda, hayatım boyunca kendimi sabote edip etmediğimi merak ediyorum. Hiç kimseyi gerçekten sevmedim çünkü, belki de bilerek, hep yanlış tipte erkeklerin peşinden koştum.

Çok genç, çok aptal, çok kibar. Heyecan verici olanlar hariç, her şey aşırıydı.

Lucifer'in de pek çok "fazla" özelliği var, ama hepsi dizlerimi titretir.

Çok karanlık, çok seksi, çok uzun, çok güçlü, çok koruyucu. Son kısmı silin.

Artık korumaya ihtiyacım yok.

Beni yaylı bir oyuncak bebek gibi duvara çarpacak birini arıyorum, beni isteyen birini.

En önemlisi, beni bir kadın olarak gören biri.

Kararlı bir şekilde, dans pistine tek başıma çıkıyorum, pistin çiftlerle dolu olması umurumda değil.

Yakında biri yaklaşacaktır. Bundan eminim.

Yabancı biriyle çıkmak ya da dans etmek ilk kez başıma gelmiyor, ama bu gece avcı moduna geçiyorum.

Avımı seçen benim. Ve onu eve götüren de benim.

Lucifer

Beş dakika boyunca kendimle mücadele ediyorum.

Mantığım bana onu rahat bırakmamı söylüyor. Ona hiçbir şey olmayacak. Jackie bütün gece parti yapıp sarhoş olabilir, yine de eve sağ salim dönecektir, çünkü ben bunu sağlayacağım.

Ama onca yıldır onu uzaktan izledikten sonra, ilk kez bu görevi başkasına vermek istemiyorum. Nedenini de bilmiyorum.

Onun yanında olmanın ikimiz için de tehlikeli olduğunu biliyorum, ama yine de onu takip ederek kulübe geri dönüyorum.

Birini öldürmek için gelmediğim sürece böyle yerlere gitmem.

Kendimi lanet bir yabancı gibi hissediyorum ve yemin ederim, Jackie'yi kovalamak zorunda bıraktığı için kışını şaplaklamak istiyorum.

Yarım saat boyunca bu cehennem çukurunu didik didik aradım, birinci katın her köşesini taradım, ta ki adamlarımdan biri onu üst kattaki daha özel bir alanda gördüğünü söyleyene kadar.

Oraya vardığımda, duvara yaslanıp gölgelerin içinde saklanarak onu izledim. Ama eskisi gibi değil. Şimdi, kendi üzüntüme rağmen, Jackie'nin bir kadın olduğunun tamamen farkındayım.

Evet, onun büyümesini gördüm, vücudunun değişmesini izledim, ama benim zihnimde o hala bir çocuktü. Aramızda dokuz yaş fark var.

Yine de, bu gece onun ne kadar çarpıcı bir kadın haline geldiğini hiç fark etmemiş olmama şaşıyorum.

Geri dönüşün olmadığını fark ettiğimde içimde bir hayal kırıklığı kaynıyor. Onu bir daha asla Martin'in küçük kız kardeşi olarak görmeyeceğim. Kalçalarının hareketlerinde, müziğin içinde kaybolmuş, kolları başının üzerinde, etrafındaki saldırmaya hazır piçlere aldırış etmeyen o muhteşem yüzünde güzelliği parlıyor.

Hipnotize olmuş gibi dansını izliyorum. Sanki vücudunun her hareketi, on beş yaşındayken evlerini terk ettiğimden beri geçen bir yılın hikayesini anlatıyor.

Onun büyümesinin aşırı dozu. Artık tam anlamıyla bir kadın olduğu gerçeği - hepsi birkaç dakika içinde.

İçgüdülerim bana uzaklaşmamı söylüyor, ama ben onu görmezden geliyorum. Kendime, sadece bu gece için, onu yakından izleyeceğimi söylüyorum — çünkü daha önce söylediği sözler hala beynimde yankılanıyor.

"Evet, içki içtim, koruyucu. Ve biliyor musun? Bu gece daha da fazla içeceğim, çünkü seni beklemekten bıktım, Lucifer. Belki artık korunmak istemiyorum. Belki risk almak istiyorum. Ve belki bu gece bana bunu verecek birini bulurum."

Kendimi etrafa bakmaya zorluyorum, kısmen her zaman tetikte olmam gerektiği için, kısmen de Jackie'yi bu kadar yakından izlemek, onu ilk kez gerçekten *görmek* beni tahrik ettiği için. Ve bu çok yanlış geliyor.

Ama bunu durduramıyorum.

Jackie hayat, neşe ve özgürlük yayıyor.

Ve ben ölüm, karanlık, kendi zihnimin içinde

hapsolmuşum. Onun ışığı beni çağırıyor. Ondan bir parça istiyorum.

Gözlerim yine ona kilitleniyor.

Hiç çaba sarf etmiyor ama o kattaki tüm erkekler ona ilgi duyuyor.

Bütün mekanı aydınlatıyor.

Ondan yayılan enerji beni tüketiyor, ona gitmek istememe neden oluyor.

Bu hoş bir duygu değil, benim gibi biri için değil. Yakınlık mı istiyorum? Bu çok tehlikeli.

Bir garson önüme geçerek dans pistini görmemi engelliyor. İçki teklifini reddederek başımı sallıyorum ve neredeyse o pisliği itip kakıyorum, ama sonunda gidiyor.

Sonra, onu tekrar görebildiğimde, kanım kaynıyor.

Jackie iki erkeğin arasında sıkışmış, şehvetli bir şekilde dans ediyor ve yüzündeki ifade bir davetten başka bir şey değil.

Hatırlayabildiğim kadarıyla ilk kez, düşünmüyorum. Harekete geçiyorum. Kalabalığın içinden ona doğru ilerliyorum, içimden bir şey beni kemiriyor. Ne olduğunu bilmiyorum ama bu bana yabancı bir his.

Öfke mi? Evet. İşte bu.

Çünkü iki pisliğin ona dokunması, onun tatlılığından yararlanması düşüncesi beni çileden çıkarıyor.

Yolumdaki son insanları da itip sonunda ona ulaşıyorum.

"Gidin," diyorum ona eşlik eden iki adama.

Müzik çok yüksek, belki beni duymamışlardır. Belki sadece dudaklarımın hareket ettiğini görmüşlerdir, ama yüzlerinden anladıklarını biliyorum. Benimle uğraşmak kötü bir fikir olur.

"Eğleniyorum," diyor Jackie ve şimdi onun yalnızken daha fazla içtiğini anlıyorum. Çok gevşek, çok rahat.

"Bu gece bu kadar yeter."

"Hayır."

Kollarını boynuma doluyor, yumuşak vücudu benimkine yapışıyor. Bir an için kim olduğumu unutuyorum. Kim *olduğumuzu*. Ve onun benimle görülmemesi gerektiğini.

Belinden tutup onu dans pistinden çekmeye başlıyorum.

"Gitmek istemiyorum."

Durup çenesini tutup bana bakmasını sağlıyorum, diğer elimle kalçasını sıkıca kavırıyorum.

"Ya yürüyerek çıkarsın ya da seni omuzlarımda taşıyım. Her halükarda, buradan gidiyorsun, Jackie Alston."

Gözleri fal taşı gibi açılır ve bir an için isyanın kıvılcımını görürüm. Sonra şöyle dedi

"Sana bir teklifim var: Benimle birlikte evime gelirsen, giderim."

Kulağına fısıldamak için eğildim.

"Senin bir seçeneğin yok, Jackie."

"Bunu göreceğiz. Beni eve götürmesi için mağara adamlarından birini gönderirsen, yine kaçırım."

Dikkat çektiğimizi biliyorum ve bu benim için kabul edilemez bir durum.

Şu anda vereceğim kararın, yıllardır aramızda koruduğumuz dengeyi değiştireceğini hissediyorum. Onun tehdidini görmezden gelip onu buradan çıkarmalıyım, ama ne yaparsam yapayım, kendime şöyle diyorum: *Sadece bu gece için, eve gideceğim.*

Çünkü Jackie her zaman öyle olmuştur. Ev.

Jackie

Bölüm 8

Viski'nin üzerimde yaratacağı etkiyi hafife almışım.

Barmen olabilirim, ama genelde içki içmem, özellikle de sert içkiler. Yine de, vücudumu titretmeye neden olan yüzde kırkın üzerindeki alkol içeriği değil. Lucifer'in beni kulüpten dışarı sürüklerken belime koyduğu eli.

Yıllardır ilk kez gerçek bir etkileşim kurduğumuz anda tam olarak bilinçli olmadığım için kendime kızgınım. Bu geceyi hatırlamak istiyorum, çünkü içten içe bir daha böyle bir gece olmayacağını düşünüyorum. Ya bana altın kafeste korunan küçük bir kuş gibi davranmaya devam edecek ya da ben sonunda hayatıma devam edeceğim.

Lucifer bu gece beni bir kadın olarak görmezse, asla görmeyecek.

Ön koltukta şoför ve korumayla bir arabada nasıl bulunduğumuzu bildiğimi söylersem yalan söylemiş olurum. Yüzde yüz dürüst olmak gerekirse, hatırladığım tek şey daireme geri döndüğüm. Onun yanında en az yarım saat kaybetmiş olmalıyım.

En azından Taylor'ın bu gece ortaya çıkma riski yok, çünkü son zamanlarda William'ın evinde daha fazla zaman geçiriyor.

Gözlerimi tekrar açtığımda kendimi yatakta buluyorum. Lucifer ayakkabılarımı çıkarıyor.

Ayağa fırladım, açıkça sarhoş olmama rağmen tamamen iyiymişim gibi davranmaya çalıştım.

Tanrım, lütfen bu haldeyken ona ne kadar takıntılı olduğumu anlamasına izin verme. Bunca yıl bekledikten sonra kendimi rezil etmek yeterince acınası bir durum.

"Bana bir dakika ver. Duş alacağım."

"Bu bir dostluk ziyareti değil, Jackie," diyor sert bir sesle. "Muhtemelen seni saldırıya uğramaktan kurtardım."

Birkaç kez gözlerimi kırpıştırarak, söylediklerine odaklanmaya çalışıyorum. Sonra aklıma geliyor — kulüpte onu kışkırtmak için dans ettiğim iki adam. Bunu sadece onun peşimden geleceğinden emin olduğum için yaptım.

Bunu inkar etmek, hiçbir şey olmayacağını söylemek istiyorum. Ama yapamıyorum. Kendimi bu duruma soktuğumu biliyorum ve utanıyorum. Yine de, ödül onun burada benimle olmasıysa,

tekrar yapardım. Onu bir kez ve sonsuza kadar kafamdan atmak için olsa bile, cevaplara ihtiyacım var. Onun ağzından çıkmasa bile, soğuk, kayıtsız bir bakışta olsa bile, bir fantezi içinde mi yaşadığımı bilmem gerekiyor.

Bu gece, ona hissettiklerimin kardeş sevgisiyle hiçbir ilgisi olmadığını göstermek için tek şansım, şimdiye kadarki en cesur hamlem.

"Önemli değil. Hızlıca duş alacağım, sonra kahve yaparım. Ya da sana bir içki getirebilirim. Yani... İçki içer misin, bilmiyorum bile."

Cevap vermiyor. Sadece yatak odasının loş ışığında bana bakıyor.

"Kahve umurumda değil. Sadece... henüz gitme."

Sesim sonunda kısılıyor, ama savunmasız görünmek umurumda değil. Bu anı çok uzun zamandır bekledim.

"Beş dakikan var," diyor ve ben koşarak gidiyorum. Onun emir veren sesi bana kesinlikle bir şey yapıyor.

Üç dakikada duş alıyorum. Bir dakikada şort, külot ve tişört giyiyorum. Banyodan çıkmak üzereyken aynada yansımamı görüyorum — bir gözümün altında hala maskara lekesi var. Panda gibi görünüyorum.

Su ve sabunla yıkıyorum, şimdi de makyajım bulaşmış kırmızı bir gözüm var, ama yirmi saniyem kaldı ve onunla birlikte olma fırsatını kaçırmayacağım. Yarım saat konuştuktan sonra onun bir pislik olduğunu ve tüm bu yılları boşa harcadığımı anlasam bile.

Oturma odasına girer girmez "Gitmem gerek" diyor. Bu sefer, hiçbir şey söylemeyen benim.

Kollarım tamamen savunmasız bir şekilde yanlarımda sarkıyor ve bunun Lucifer ile ilgili hayatımın bir metaforu olduğunu fark ediyorum.

Dünyadan korunuyordum, ama ondan asla.

Ölmüş kardeşimin en iyi arkadaşı. Martin hayatta olsaydı benimle ilgilenmeyi üstlenen adam.

Ama kalbimi ondan kim koruyacak?

Az önce söylediklerine rağmen, gitmek için hiçbir hareket yapmıyor. Odanın ortasında duruyor ve sadece bana bakıyor.

Hatırladığım kadar iri ve güçlü.

Lucifer tüm alanı kaplıyor gibi görünüyor, sanki dairem birden küçülmüş gibi.

Ya da belki de içimde o kadar büyük bir yer kaplıyor ki?

Paradoksal olarak, yoğun bakışları hiçbir duygu göstermiyor. O keskin çene, yüzünü çevreleyen kalın kaşlar, her zaman gördüğüm en güzel yüz olarak gördüğüm yüz... Hiçbiri, kafasında neler olup bittiğini tahmin etmeme izin vermiyor.

Bir şey söylemek istiyorum. Hareket et. Bir şey yap. Ama sanki onun derin gece mavisi bakışları beni olduğum yerde donmuş halde tutuyor. İlk kez Lucifer'i romantik bir fantezi olarak görmüyorum. Onu olduğu gibi görüyorum: çok fazla sırrı olan, bunların çoğu muhtemelen karanlık olan bir adam. Çocukken en çok ihtiyaç duyduğu anda sevilme veya ilgi görmek ne demek olduğunu hiç bilmeyen biri.

*Onarılamayacak kadar hasarlı bir
kalbi olan biri mi? Yoksa hiç kalbi
olmayan biri mi?*

Duruşu savunmacı değil. Uyanık. Her zaman saldırıya, nefrete, acıya hazırlıklı.

Kötülüğü bekliyor çünkü tek bildiği şey bu ve bu beni aptal durumuna düşürse bile, ona bunun böyle olmak zorunda olmadığını göstermek istiyorum.

Jackie

Bölüm 9

Ona doğru küçük adımlarla, yavaş ve temkinli bir şekilde yaklaşıyorum, kafese kapatılmış bir canavara yaklaşan bir çocuk gibi.

Hareketlerim sırasında gözleri beni tarıyor ve biliyorum ki, düşman olsaydım, çoktan ölmüş olurdum. Ama değilim. Ben, hatırlayabildiğim kadarıyla onu seven kızım. Herkes kaçarken, canavara aşık olan aptal kız.

Deri ceketle sarılmış güçlü kollarına bakıyorum. Pahalı görünümlü ceketlerden biri. Onunla ilgili her şey para kokuyor.

Ne giydiği umurumda değil; benim için o kollar güvenlik ve koruma anlamına geliyor. Onları etrafımda hissetmek istiyorum. Onun dokunuşunu istiyorum, sadece bir gecelik olsa bile.

Bana bakışından, ne düşündüğümü tam olarak anladığını biliyorum. Lucifer sonunda anladı. Bu kadar açık olduğum için utanmam gerekirdi, ama artık geri dönemeyecek kadar uzağa geldim.

Aramızdaki son mesafeyi kapatıyorum.

Hafifçe sallanıyorum. Yüzde yüz ayık olduğumu söylersem yalan söylemiş olurum.

Yüzü hareketsiz kalıyor, sadece gözleri beni delici bir şekilde tarıyor. Gözlerimi kaldırıp onunla buluşturuyorum. "Öp beni."

Onu içime çekiyorum — deri ve erkek kokusu — ve bu beni başımı döndürüyor. Ama bunun sadece alkolden kaynaklanmadığını biliyorum.

"Yatağa git, Jackie. Sen bunu kastetmedin. Buraya gelmemeliydin."

Sonunda kendimi göstermeye cesaret ettiğim o anda, reddedilmenin acısı o kadar sert vurur ki geri çekilmek zorunda kalırım. Belki de lanet viski beni aşırı duyarlı hale getiriyordur, ama kaçmazsam onun önünde ağlayacağım.

Yatak odasının kapısına neredeyse varmıştım ki sesi beni durdurdu.

"Yıllardır sana baktığım için kafan karışık," diye başlıyor, o kadar dikkatli bir tonla ki bu beni kızdırıyor. Onu olduğu gibi istiyorum, bana kırılğanmışım gibi davranmasın. "Ben kahraman değilim, Jackie."

Ben karanlığım. İnsanları öldürürüm ve umursamam. Bunun için uykularım kaçmaz. Suçluluk duymam. Sana verecek hiçbir şeyim yok. Ve olsa bile, seni görmüyorum..."

O sözünü bitirmeden ona dönüyorum.

Evet, ben bir aptalım. Yıllarımı gençlik hayallerine aşık olarak geçirdim, ama aptal değilim. Lucifer beni o dans pistinden görevinden dolayı çekmedi. Kıskançtı.

"Beni istedin," diye suçluyorum, tüm ihtiyatımı bir kenara atarak. "Bugün, beni o adamlardan uzaklaştırdığında, kıskançtın. Çünkü ilk kez, sonunda benim artık küçük bir kız olmadığımı gördün. Seni içimden söküp çıkaracağım, Lucifer. Kendime bir söz verdim. Bugün geriye dönüp baktığımda, ne kadar aptalca davrandığımı hatırlamak istiyorum..."

Onun ne kadar hızlı hareket edebileceğini yanlış değerlendirdim. Bir saniye önce, aramızda iki metre mesafe vardı. Bir saniye sonra, beni duvara sıkıştırdı, vücudum onun sert vücuduna yapıştı.

"Benden ne istediğini bilmiyorsun."

"Belki de yok. Ama tadının nasıl olduğunu bilmem gerek. On beş yaşımdan beri bunu hayal ediyorum. Ben..."

Elini kaldırdı, açtı, boynuma koydu ve başımı sabit tuttu. Gözleri yüzümü taradı, ne aradığını bilmiyorum. Bütün vücudum beklentiyle titriyordu.

Dudaklarımı aralayıp bekledim. Sonra ağzı benimkine çarptığında, sıcak ve kirli, eridim. Isırdı, sonra alt dudağımı emdi ve içimdeki açlık o kadar şiddetliydi ki, ben de dişlerimi ona geçirdim, traşlı kafasını yakaladım, dokunabileceğim her yerine dokunmak için çaresizce.

Onun talepkar dili ağzıma girdiğinde ve serbest eli benimkini başımın üstüne sabitlediğinde inlerim. Güçlü bacaklarından biri benimkilerin arasına girer ve ben utanmadan onu sürerim.

O homurdanır, boğazımı sıkıyan eli sıkılaştır. Kendimi tamamen teslim ederim, yıllardır taşıdığım bu açlığı nihayet tatmin etmek için çaresizce.

Lucifer elimi bırakır ve kışımı avuçlar, acıtacak kadar sıkı sıkı ama bu beni tahrik eden, külotumun ortasını ıslatan türden bir acıdır.

Beni uyluklarına sürtünmeye zorlayarak, arzuladığım sürtünmeyi sağlıyor. Klitorisimdeki baskı çok güçlü ve

dilini ağzımda ve elini boynumda hissettiğimde, güçlü bir orgazmla patlıyorum.

Saniyeler sonra, her şey kararır.

Lucifer

İlk başta, onu baygın gördüğümde, bunu ona benim yaptığımı düşünüyorum. Ve bu kadar sert davrandığım için bir şeyleri kırmak istiyorum. Ama sonra fark ediyorum ki bu imkansızdı. Boynuna güç uygulamadığımı biliyorum.

Kollarımda gevşemiş durumda ve sonra...

duyuyorum. Yumuşak bir horlama.

Jackie bayılmış.

O kadar sert boşaldı ki, alkol onu yere serdi.

Onu yatağa taşıyıp nazikçe yatırıyorum. Ayakkabılarımı çıkarıp cebimden telefonumu çıkarıyorum ve bana zar zor sığan küçük bir koltuğa oturuyorum.

Sonra onu izlerim.

Güneş doğmaya başladığında bile, oradan ayrılmadım. Jackie beni sevdiğini düşünüyor. Ama yanılıyor.

O vahşi. Güvensiz. Beni güvenli limanı olarak görüyor, tıpkı benim onu evim olarak gördüğüm gibi. Belki başka bir hayatta, aramızda bir şey olabilirdi, dostluk ve fiziksel çekicilik üzerine kurulu bir ilişki. Ve bu, bizde bolca vardı.

Onu neredeyse duvara dayayıp becerecektim. Martin'in küçük kız kardeşi. Eskiden öyle gördüğüm kız... Artık değil. Bir sınırı aştık. Geri dönüş yok. Dün gece kulüpte olduğu gibi yine ona yaklaşırsam, sonunda onu alacağım.

Ve o zaman mahvolacak. Sonsuza kadar bana ait olacak.

Ve benim yanımda bir hayattan daha iyisini hak etse de, sonunda gerçeği öğrendiğinde benden nefret edecek.

Her zaman olduğum gibi uzak durmam gerekiyor. Bu, şu anda onun kalbini kırmak anlamına gelse bile.

Kalkıp gitmek için mutfaktan geçerken, açık bir defter görüyorum. Onu elime aldığımda mahremiyetine tecavüz etmek istemiyorum, ama ilk satırı okuduktan sonra duramıyorum.

Ve artık onun gizli fantezilerini bildiğime göre, hepsini gerçeğe dönüştürmek istiyorum.

Lucifer

Bölüm 10

Günler Sonra

Bolivya'da bir yer

Kaçınılmaz bekleyişin boşluğu, sözleşmelerde en çok nefret ettiğim kısımdır. Boş zamanlar, istemediğim düşüncelere yer açtığı için sürekli hareket halindeyimdir.

Ucuz otelin penceresine doğru yürüyüp Bolivya kırsalındaki küçük kasabaya bakıyorum. Gece yarısı çoktan geçti ve sokaklar uykulu görünüyor. Ara sıra, karanlığın sessizliği bir yoldan geçen ya da yolda sürünerek giden eski bir arabanın sesiyle bozuluyor.

Sıkıldım ve aynı zamanda kafamı Jackie dışında herhangi bir şeyle doldurmaya çalışıyorum, çünkü birkaç gece önce onun dairesinde olanları düşünmeye başlarsam, bu düşünceler içimdeki her boşluğu dolduracak ve doldurulmayı bekleyen çok fazla boşluk var.

Görevimi yerine getirmeme hâlâ dört saat var. Bu, temelde duygusal hiçbir şey içermeyen bürokratik bir iş: büyük kartellerin işine karışan düşük seviyeli bir Bolivyalı uyuşturucu satıcısını ortadan kaldırmak.

Bu sözleşme kişisel değil. Sadece parayla ilgili. Uyuşturucu satıcılarının ölümü umurumda bile değil. Dürüst olmak gerekirse, rakibini ortadan kaldırmam için beni tutan adamın da benim gibi birinin elinde can vermesini umuyorum.

Kimin yaşayıp kimin öleceğine karar veren bir tanrı kompleksi içinde değilim. Ben temizlikçiyim, dünyayı biraz daha az boktan hale getirmeye yardımcı olan adamım. Bana göre, uyuşturucu satıcıları ve pedofiller evrimsel ölçekte neredeyse aynı kategoriye giriyorlar, diğer insanlarla aynı havayı solumayı hak etmiyorlar.

Bu, bu dönemdeki son işim olacak. Hayatımın bu noktasında, yılda sadece dört iş alabiliyorum ve belki yakında tamamen bırakacağım.

Zevk için öldürmüyorum. Ölüm benim işim, tıpkı modanın tasarımcılar için olduğu gibi.

Bugünün görevi temiz ve hızlı olacak. İz bırakmayacağım. On iki saatten az bir süre içinde bu tanrının unuttuğu yerden gideceğim.

Birkaç ay ortadan kaybolmalıyım. Her şeyden uzak durmalıyım. Jackie, arkadaşının kaçırılmasıyla yaşadığı korkunun ardından hayatına yeniden kavuşmuş, dengesini yeniden bulmuştur. Artık iki yıl önce olduğu gibi o lanet barda çalışmıyor. Şimdi gönüllü olarak çalışıyor ve yeni bir daireye taşındı.

Eski evini satın alıp bunu Martin'in yaptığını düşünmesini sağladığımda, yirmi beş yaşına gelene kadar apartman aidatını ve diğer tüm masrafları peşin olarak ödedim. Bu tarih benim için bir anlam ifade ettiği için değil, yuvarlak sayıları sevdiğim için.

Kondominyum ödemelerini beş yıl daha uzatmayı planlıyordum, ama sonra o yeni yerler aramaya başladı ve ben de o dairenin tek kişi için fazla büyük olduğunu düşündüm.

Muhtemelen eski evi satıp daha ucuz bir ev satın alarak kalan parayı bir tür birikim yapmak için kullanmayı planlıyordu.

Her şeyi halledebilirdim. Onu eski dairesinde tutabilir ve iyi bir birikim yapması ve birkaç hisse senedine yatırım yapması için yeterli nakit verebilirdim, ama o çok gururlu. Benim yardımımı asla kabul etmezdi.

Bu yüzden, onun için çok iyi bir anlaşma yaptım. Jackie'nin istediği evi, o bilmeden satın aldım ve değerinden yüzde kırk daha ucuza ona sattım.

Artık isterse okula geri dönebilir ve sevdiği şeyi yaparak zaman geçirebilir: geceleri çalıştığı o cehennem çukurunda kendini tehlikeye atmadan, ihtiyacı olanlara yardım etmek.

Satış, Taylor'ın kaybolduğu ilk yıl gerçekleşti.

Jackie'nin hayatı hakkında her şeyi biliyorum, ama çevresindeki insanlar hakkında pek bir şey bilmiyorum. Genel olarak insanlara pek ilgi duymuyorum, tabii benimle bir bağlantıları yoksa.

Ve sonra, yaklaşık on iki ay önce, ben yurt dışındayken adamlarımdan biri bana Jackie'nin haftada bir kez hastanelere ve morglara gittiğini ve Manhattan'da kayıp kişiler için destek gruplarına katıldığını söyledi. Bu benim merakımı uyandırdı ve Martin öldüğünden beri yapmadığım bir şey yaptım: Onu aradım.

İlk başta konuşmak istemedi. Mesafeli ve soğuk davrandı. Ama kısa süre sonra arkadaşısı hakkında itiraf etti. Asya'daki bir adada kızıl saçlı kızı bulmam uzun sürmedi, ama Jackie'nin aksine, onun gerçekten kaçırıldığından pek emin değildim.

Ne diyebilirim ki? İnsan doğası konusunda şüpheciyimdir. Sonunda, Jackie haklı çıktı, ben yanılmıştım. Kız, rızası dışında kaçırılmıştı ve ben hala gerçekte ne olduğunu araştırıyorum.

Sekiz ay önce yeniden bir araya geldiler, ancak Taylor bir süre uzak tutuldu, hafızasını kaybettiği için hayatını ve özellikle zihnini düzene sokmaya çalışıyordu. Sonunda tekrar aynı şehirdeydiler. Jackie'nin yanında çok yakın birisi vardı. Onu korumak için takıntılı bir eğilimi olan bir intikamcı tetikçi dışında birisi.

Bir saniye gözlerimi kapatıp, kollarıma geldiğinde yüzündeki ifadeyi hatırlıyorum. Seks konusunda hiçbir kadına bağlandığımı hissetmedim. Seks'i yemek yemek veya uyumak gibi fiziksel bir ihtiyaç olarak görüyorum. Orgazmın verdiği zevk dışında hiçbir sevgi, duygu veya his yok.

Kulüpte onun peşinden gittiğimde, Jackie'nin yetişkin versiyonuyla yüz yüze gelmeye hazır değildim. Kibirli bir şekilde, onun arkadaşlığa ihtiyacı olduğu özel bir gecede ona tekrar göz kulak olacağımı düşünmüştüm.

Hayır, bu doğru değil. Bir yıl önce, kızıl saçlı arkadaşısını ararken onunla telefonda konuştuğumdan beri, içimde bu temas ihtiyacı oluşmaya başlamıştı.

Aylarca bu dürtüyle mücadele ettim ve sonra, Martin'in ölüm yıldönümünde, mükemmel bir bahane buldum ve onu görmeye gittim.

Onun dilinin tadını, ne kadar tutkulu ve istekli olduğunu ve en önemlisi, günlüğünde okuduklarımı unutmaya çalışıyorum.

Jackie benim zayıf noktamdır, her zaman öyleydi, çünkü onu önemsiyorum. Ve bir görevden hemen önce, bu benim aklımdan geçebilecek en kötü düşüncedir.

Lucifer

Bölüm 11

Saate bakıyorum ve zamanın geldiğini görüyorum.

Her zamanki gibi silahlarımı ve mühimmatımı kontrol ediyorum, gece boyunca aynı rutini üç kez yapmış olmama rağmen.

Tam olarak kırk beş dakika sonra, öldürmem gereken uyuşturucu satıcısı metreslerinden birinin evinden çıkacak. Gecelerini onların evlerinde geçiriyor, bu da bana neden birinin bir yataktan diğerine atlamak için evlendiğini merak ettiriyor.

Tek bir kadınla ilişkiyi sürdürmek zaten bir kabusken, karınızın ve çocuklarınızın yaşadığı şehirde bir düzine kadını idare etmeyi hayal edin.

Planı bir kez daha gözden geçiriyorum. Bu cinayet bir mesaj vermek için değil, sadece gizli kalması için gerekiyor. Güney Amerika'daki faaliyetleri takip eden Bolivya polisi, FBI ve DEA yüksek alarmda. Düşük seviyeli bir torbacının ölümüyle ilgileneceklerini sanmıyorum ama adımın FBI'ın "En Çok Aranılanlar" listesine girmesini istemiyorum.

Elim kapı koluna uzanırken, aniden üst katlardan gelen bir patlama sesi beni geri çekilmeye zorluyor.

Bir an donup kalıyorum, zihnim az önce olanları işliyor. Ama ikinci bir patlama duyduğumda, bunun bir kaza olmadığını anlıyorum. Hedef haline gelmişim.

Silahım elimde merdivenlerden aşağı koşarken, diğer konukların otelin yandığını haykıran çığlıklarını duydum.

Birden fazla patlama sesi yaklaşıyor. Dışarı çıkmam gerektiğini biliyorum ve otel lobisine doğru koşuyorum. Oraya zamanında varıyorum, ama ana girişe doğru gitmek yerine arkaya doğru ilerliyorum. Ön tarafta beni öldürmek için bekleyen biri olma ihtimali yüksek.

Işıklar söner ve penceresiz karanlıkta insanlar kaçmak için birbirlerini ezip geçerler.

Sokağı görebiliyorum, sadece birkaç adım daha. Ve sonra zeminin altımdan kaybolduğunu hissediyorum.

Bir Ay Sonra
Louisiana'da bir yer

Gözlerimi tamamen açabilmek için birkaç kez kırıştırıyorum ve Beau'yu gördüğüm anda, son görevimde bir şeylerin çok ters gittiğini anlıyorum.

"Seni inatçı piç. Bize geri döneceğini biliyordum," diyor.

Ağzımı açmaya çalışıyorum ama sanki süper yapıştırıcıyla kapatılmış gibi hissediyorum.

Beau parmaklarını şıklatıyor ve bir hemşire ile bir doktor ortaya çıkıyor. O anda normal bir hastanede olmadığımı anlıyorum. Bu adamı tanıyorum.

Doktor^[1].

Kimse hakkında pek bir şey bilmeyen, ama yıllardır Beau için çalışan doktor.

"Birazdan konuşuruz," diyor Beau, ona baktığımda sessiz soruma cevap vererek. Düz tonlu sesi çoğu insanı sakın olduğunu düşünmeye sevk eder, ama gerçekte her an patlayıp sizi öldürebilir.

Yaralanmanın onu kızdırdığını biliyorum. Beau, sahip olduğu az sayıdaki arkadaşını korur.

Ben başımı sallıyorum ve o odadan çıkıyor.

Bana bir dizi test yapıyorlar ve *Doktor* neden burada olduğum hakkında tek kelime etmiyor. Neden hiçbir şey açıklamadığını biliyorum. Beau'ya sadık ve ortak arkadaşımızın benim bu bilgiyi almamı istediğinden emin olmadan bana hiçbir bilgi vermez.

Baş ağrısı için bir şey enjekte ettikten sonra, sonunda beni yalnız bıraktıklarında, birkaç saat geçmişti. Sanki işaret almış gibi, Beau geri döndü.

"Yaşayacağım," diyorum o içeri girerken, ama eminim ki durumumla ilgili her şeyi zaten öğrenmiştir. "Şimdi bana ne olduğunu anlat."

"Bir tuzağa düştün. En azından ben öyle düşünüyorum."

"Öyle mi düşünüyorsun?"

"Evet. Son bir aydır, ben deniyordum..." "Ne? Bir aydır baygın mıydım?"

"Evet. Komadaydın."

Çok hızlı bir şekilde oturmaya çalışıyorum ama vücudum istediğim gibi tepki vermiyor. Sanki kaslarım nasıl çalışacağını unutmuş gibi, muhtemelen kullanılmadıkları için.

"Jackie?" diye soruyorum, endişelenerek.

Onu bir ay boyunca korumasız bırakmak çok uzun bir süre. Hiç bu kadar uzun süre uzak kalmamıştım ve onu koruyacak yetenekli adamlarım olsa da, onun güvenliğini sağlamak için kendimden başka kimseye güvenmiyorum.

"Onu kendi kızım gibi korudum. Tüm adamlarını gönderdim. İçeriden birinin işi olmadığından emin olana kadar kimseye güvenemeyiz."

"Onu kim koruyor?"

"Seymour. Roman'ın sağ kolu. O güvende, Lucifer."

"Teşekkür ederim."

"Sen ölseydin onu asla yalnız bırakmazdım, biliyorsun," diyor, sesinde hiçbir duygu yok.

Başımı salladım.

"Amber için de aynısını yapardım."

"Artık Jackie'nin güvende olduğunu bildiğine göre, seni erken cehenneme göndermeye çalışanlarla nasıl hesaplaşacağımızı düşünelim. Hatırladığın her şeyi anlat bana."

Cevap vermeden önce birkaç saniye duraksıyorum.

"Görev basit görünüyordu. Bolivyalı bir uyuşturucu satıcısını öldürmek. Önemli bir hedef değildi."

Beau kaşlarını kaldırır.

"Neden bu işi kabul ettiğimi merak ediyorsun, değil mi?" "Evet. Ücretin pek de düşük sayılmaz."

"Ödeme peşin ve tam olarak yapıldı."

"Anonim bir müşteri mi?"

"Anonim, evet, çoğu gibi. Yüzde doksan dokuz oranında olduğu gibi, ben de karanlık web üzerinden işe alındım."

"Bunu takip etmeye

çalışmalıyız." "Neredeyse

imkansız."

"Hiçbir şey imkansız değildir. Devam devam et. Ne başka hatırlıyorsun? hatırlıyorsun?"

"Bolivya'nın küçük bir kasabasında, hedefimden yaklaşık beş kilometre uzaktaydım. Bir geceden fazla kalmayacaktım. Otel

son dakikada yaptım."

"Müşteri bile seni nerede bulacağını bilmiyor muydu?"

"Beau, bu işin içinde çok uzun zamandır varım, böyle acemi hataları yapmam."

"Yine de seni buldular."

"Sence müşteri miydi?"

"Eminim."

"Neden?"

"Bütün oteli havaya uçurdular, Lucifer. Bütün bina alevler içinde kaldı. Senin öldüğünden emin olmak istediler."

"Patlamayı hatırlıyorum, kaçtığımı da hatırlıyorum... ama beni nasıl buldun?"

"Tanrı bilir nasıl, kendini ormana sürükledin. Her yerde gözüm var, özellikle de yakın arkadaşlarımdan üzerinde."

"Beni gözetlediğini mi söylüyorsun?"

"Asla yalnız olmadığını ve asla yalnız kalmayacağını söylüyorum, Lucifer."

Bu garip bunu bunu Ben daha kendimi
kendimi tamamen yalnız hissettim, Jackie varken bile ona asla
gerçekten yakınlaşmadım.

"Dediğim gibi," diye devam etti, "bir tuzağa düştün. Şimdi birinin neden senin ölmeni istediğini bulmamız gerekiyor."

"Bu önemli mi? Benim için önemli olan tek şey, gizli düşmanımın kendi ölüm fermanını imzalamış olması."

"Benim için önemli. Bir kişi ya da birkaç kişi olabilir. Emri kimin verdiğini bilmemiz gerekiyor."

"Bunu yapan kişi bir hata yaptı."

"Ne demek istiyorsun?"

"Otelin tamamını havaya uçurduğunu söyledin, ama ilk patlama üst katlardan geldi, yoksa ben kurtulamazdım. Sekizinci katta olmam gerekiyordu, ama görevlerim sırasında her zaman oda değiştiririm. Farklı isimlerle iki oda rezervasyonu yaparım. Birine giriş yaparım, sonra gece yarısı ikincisine geçerim. Bunu yapan kişi bunu bilmiyordu, yoksa başarılı olurdu. Bu da planlarında boşluklar olduğu anlamına gelir. Kendilerini beğenmişlerdi. İki kez kontrol etmediler. İyi olduklarını sandılar, ama yeterince iyi değillerdi. Ve şimdi intikam için geliyorum."

Jackie

Bölüm 12

Üç hafta sonra

Kayıp kişileri araştırmaktan yorgun düşmüş bir halde gözlüklerimi çıkarıp gözlerimi ovuştururken, telefonum bir mesajla titredi. Ekranda Taylor'ın adı parladı.

Taylor: *Bu kadar geç saatlere kadar uyanık kalma.*

Gülümsedim, en iyi arkadaşıma mesaj atmak gibi sıradan bir şeyi yapabildiğim için içim rahatladı.

Bir yıldan fazla bir süre boyunca endişe denizinde kaybolmuş, onun nerede olduğunu, birinin ona zarar verip vermediğini, hatta hala hayatta olup olmadığını hayal etmeye çalışmışım.

Taylor Jarvis ortadan kaybolmuştu.

İlk başta, belki de bıktığı için ayrılmış olabilir diye düşündüm. Ama bunun böyle olmadığını anlamam çok uzun sürmedi. Birlikte geçirdiğimiz zamandan beri, Taylor bana her şeyi bırakıp gidecek türden bir kız gibi gelmemişti. Kira sözleşmesini bile iptal etmemişti.

Ve şimdi, kurtarıldığından bu yana neredeyse bir yıl geçti — kaçırıldığından bu yana toplam iki yıl — ben hala uzaktan çalışıyorum ve sözde *internet dedektifleriyle* işbirliği yaparak ülke çapında kayıp insanları arıyorum.

Mutfaktan kahve almak için kalkıyorum ve makinenin espressomu hazırlamasını beklerken, kimliği belirsiz cesetler sitesinde günlük aramamın ikinci kısmı olan Janes Does'u düşünerek şimdiden korkmaya başlıyorum.

Bu beni her zaman depresyona sokuyor. Dünyanın dört bir yanındaki binlerce ailenin sevdiklerini teşhis edemediğini düşünüyorum. Bilememek ölümden daha kötüdür. Ölüm, kapanış, huzur ve ziyaret edilecek bir mezar sunar. Taylor'ınki gibi bir kaybolma ise sadece büyük bir soru işaretidir. Bir boşluk.

Arkadaşım, ülkedeki pek çok genç kadın gibi, bardan kovulduğu gün işten ayrıldı ve bir daha hiç görülmedi.

Ama onu bulmaktan asla vazgeçmedim. Cevapları bulana kadar durmayacaktım. Taylor'ın onu arayan başka kimsesi yoktu. Milyoner erkek arkadaşı William, kaybolduktan birkaç hafta sonra benimle konuşmak için gelmiş olsa da

birkaç hafta sonra benimle konuşmaya gelmesine rağmen, onun çok uzun süre aramaya devam ettiğini sanmıyorum. Bildiğim kadarıyla, onun gibi erkekler için Taylor gibi kızlar tek kullanımlıktır.

Adaya yaslanarak, karanlık oturma odasına bakıyorum ve ışığı açmayı unuttuğumu fark ediyorum.

Karanlık, her zamanki gibi, bana onu hatırlatıyor. Lucifer bir daha ortaya çıkmadı - ve sadece fiziksel olarak demek istemiyorum. Neredeyse iki ay önce o gece olanlardan sonra, kalbimi döktüğümden beri, beni takip bile etmiyor.

Evet, hala beni izleyen erkekler var.

Bu sessiz gözlemcilerin varlığını görmezden gelemeyecek kadar uzun süredir onlarla yaşıyorum, ama Lucifer'in geri dönmediğini biliyorum.

İlk günlerde endişeden paniklemişim.

Sonra fark ettim ki, ona bir şey olsaydı, beni izleyen adam — ya da adamlar — geri çekilirdi.

Bu da Lucifer'in onlara hala para ödediği anlamına geliyor. Sadece beni görmek istemiyor.

Üç haftalık tam bir sessizliğin ardından, hayatıma devam etmeye çalıştım. Hatta biriyle çıkmaya bile başladım.

Beş günden az sürdü. Yakışıklı, çekici ve tatlıydı ama açık bir ilişki önerdi.

Bu tek başına benim için ilişkiyi bitirici bir neden olabilirdi, ama beni asıl kızdıran şey, önemli bir detayı söylemeyi unutmuş olmasıydı: Önerisini, bir gün önce başka bir kadınla cinsel ilişkiye girdikten sonra yapmıştı. Yani, ev soyulduktan sonra kapıyı kilitlemek gibi — bu durumda, kapıyı ardına kadar açık bırakmak gibi.

Gülsem mi, çığlık atsam mı bilemedim, çünkü dürüst olmak gerekirse, ona karşı en ufak bir bağlılık hissetmiyordum. Zaten ayrılmayı düşünüyordum.

Öğrendiğim ders: Ilık olmak yeterli değil. Ya sıcak ol ya da aç kal.

Öpüşmesini bile pek sevmediğin bir adamdan açık ilişki önerisi almak? Saçmalığın daniskası.

Gerçekten buna değer biri gelene kadar bekar kalmaya karar verdim. Dizlerimi titretip kalbimi hızlandıran bir erkek.

"Onun gibi," diye fısıldıyor masochist bir ses.

Lucifer'ı öpmek bir hataydı. Ağzının tadını, vücudumun onun vücuduna bastırılmasının nasıl bir his olduğunu asla öğrenemezsem öleceğimi düşündüm.

bunu bilmezsem öleceğimi düşünmüştüm.

Şimdi durum daha da kötü. Diğer herkesi onunla karşılaştırmamak imkansız. Onun kollarında hissettiğim duyguyla.

Hala mutfakta dururken, telefonumu alıp arkadaşımın mesajına cevap veriyorum.

"Sana bakacak seksi bir erkek arkadaşın yok mu? O vücudu kullanabilecekken bana mesaj atarak ne yapıyorsun?"

Taylor: *Ona bağımlı hale gelmekten korkuyorum.*

Ben: Üzgünüm canım, ama bence bunun için yaklaşık iki yıl geç kaldın. Sen ona her zaman deli gibi aşıktın Taylor. Hayatının tadını çıkar.

Onun ve William'ın hala çözmeleri gereken çok şey olduğunu biliyorum. Hiçbir çift mükemmel değildir, ama benim açımdan, onlar birlikte mükemmeller.

Oturma odasına geri dönmek üzereyken, kapımın önünden bir gölge geçtiğini gördüm. Kalbim hızla çarptı, ama kendime bunun bir hırsızlık olamayacağını söyledim. Korunuyorum. Gözetliyorum. Her zaman olduğu gibi.

Yine de yatak odasına gidip kardeşime ait beyzbol sopasını alıyorum. Sopayla silahlanarak gözetleme deliğinden dışarı bakıyorum ama kimse yok.

Bildiğim kadarıyla, koridor kameraları olan güvenli bir binada yaşıyorum, bu yüzden derin bir nefes alıp kapıyı açıyorum.

Yerde bir paket var.

Paranoyak olsaydım, bunun bir bomba olduğunu düşünebilirdim. Ama yine de, Lucifer'in korumasına olan inancım sarsılmaz, bu yüzden çömeli kutuyu alıyorum.

İçeri girip kapıyı kilitliyorum ve kapıya yaslanıyorum.

Sopayı bir kenara koyup hafif paketi açtım. İçinde bir cep telefonu olduğunu görünce şaşırdım.

Kutunun içinde bir not var.

*"Aç şunu, Jackie.
L."*

Kalbim hızla çarparak, onun dediğini yapıyorum.

Lucifer

Bölüm 13

"Jackie," diye sesleniyorum, o cevap verir vermez.

Onu iyi tanıyorum. Bana itaat edeceğini biliyordum, ama adını söyledikten sonra sessiz kalacağını beklemiyordum. İki yıl önce kayıp arkadaşını bulmak için onu aradığımda ya da yaklaşık iki ay önce görüştüğümüzde olduğu gibi, bu sefer de o konuşmaya başlamıyor. Bana uzun bir sessizlik hediye ediyor.

Onun yumuşaklığına güveniyordum. Aklımdaki plan için buna ihtiyacım var, ama belki de istemeden uzun süre ortalarda olmam onu incitmiştir.

Geçmişte Jackie, ona sunmak istediğim her şeye her zaman istekli görünürdü.

Konuşmak için biraz daha zaman alıyor ve sonunda konuştuğunda, sesinde hiçbir duygu yok.

"Lucifer, beni aramanın bir nedeni var mı?"

Bu soru beni sinirlendiriyor. Komada olduğumu bilmesinin imkanı yok, ama yokluğumun kasıtlı olduğuna inanması, ona olan takıntımın derinliğini hiç anlamadığını gösteriyor.

Onu takip ederken kendimi göstermediğim zamanlarda bile, Jackie bazen karanlığa seslenirdi.

Bana.

Aramızda her zaman bir şey vardı.

Beau'nun onu izlemesi için görevlendirdiği Seymour ile konuştum ve o, Jackie'nin karanlıkta ona hiç seslenmediğini söyledi. Çünkü orada benim olmadığımı biliyordu. Biz her zaman birbirimizi *hissedebildik*.

Başlamak üzere olduğum görev dışında zihnimi her şeyden arındırıyorum — bu görev onun için hayati önem taşıyor.

"Konuşmamız gerek."

"Ne?"

Şaşkın sesi neredeyse kırıncı. "Duydun beni."

"Duydum, ama hala anlamıyorum. Aslında, bundan daha fazlası var. Konuşacak bir şeyimiz olduğunu düşünmüyorum."

Sabırım tükeniyor.

"Davet gibi mi geldi? Çünkü öyle değildi. Sana söylüyorum, konuşacağız."

"Bir saniye bekler misin lütfen?"

"Neden?"

"Oturmam lazım."

Jackie

Karanlık oturma odasından geçip bulduğum ilk sandalyeye çöküyorum.

Bir daha asla görmeyeceğimi ve haber almayacağımı düşündüğüm Lucifer'in sesini duymak, kaldırılabileceğimden daha fazla.

Her zaman bir gün, hiçbir uyarı olmadan hayatımdan kaybolacağına dair bir hisse kapılmışım. Bir ay geçtiğinde, artık peşimden gelmediğini, gölgelerde beni takip etmediğini fark ettiğimde, bunun onun vedası olduğunu düşündüm; o gece evimde olanlardan pişman olduğunu düşündüm.

Alkolün bizimle ilgili anılarımı sildiğini söylemek isterdim.

Ne yazık ki, her şeyi hatırlıyorum. İyi yanlarını ve kötü olanları.

Beni eve taşıdığı andan, dünyayı sarsan orgazmdan, tatmin ve sarhoşluğun aşağılayıcı karışımıyla ayaklarının dibinde bayılmama kadar.

Bir süre beni uyurken izlediğini de biliyorum. Bunu nereden mi biliyorum? Çünkü sarhoş olsam bile, ara sıra gözlerimi açıp onun hala orada olup olmadığını kontrol ederdim.

Ertesi sabah, ağlamak isteyecek kadar derin bir boşluk hissiyle uyandım. Hayatımın büyük bir bölümünde, ona aşık olduğumu fark ettiğim andan itibaren, beni bir kadın olarak görmemesinin tek nedeninin, kendine yeterince yaklaşmasına izin vermemesi olduğunu düşünmüştüm. O gece, yanıldığımı kanıtladı.

Sorun Lucifer'in beni görüp görmemesi değil. O sadece istemiyor. ben.

Hafta sonunun geri kalanını yatakta geçirdim, kalkacak gücüm yoktu, işe gitme vakti gelene kadar. Duş almak, tuvalete gitmek ve yemek yemek dışında tamamen kendimi kapattım.

Uzun süre, bu yalnız yolu yürüdüğüm tüm yılları düşündüm ve ne kadar acınası bir durumda olduğumu fark ettim. Yirmi altı yaşında, geçen aya kadar, bir yanılsamaya tutunuyordum, hayatın tadını çıkarıyormuş gibi davranırken, gizlice karanlık, yakışıklı prensimle *sonsuz kadar mutlu* yaşayacağımı umuyordum.

Anlamak çok uzun zamanımı aldı, ama sonunda, sanki biri gözlerimdeki bandajı çekip çıkarmış gibi, gerçeği gördüm: Lucifer beni hiçbir zaman bir kız kardeşten başka bir şey olarak görmedi ve görmeyecek.

Bir sorumluluk mu?

Evet. Belki de sonunda onun için ben buyum. Martin ile olan arkadaşlığı nedeniyle beni hayatta tutmak zorunda hissediyor.

Birkaç derin nefes alırken, kontrolümü kaybetmemek için yanağımın içini ısıırıyorum. Geçtiğimiz bir ay boyunca kendimi yıkılmaya izin vermedim, ama ancak şimdi, hayatımdaki en önemli insanlardan birinin sesini duyunca onu ne kadar özlediğimi anlıyorum.

Çünkü kendime kaç kez yapmamam gerektiğini söylesem de, sonunda aşk acısı çeken aptal rolünü oynamaktan vazgeçmiş olsam da, onu her zaman seveceğim.

"Konuşmamız gerektiği kısmını, bu sefer daha sakın bir şekilde tekrar edebilir misin?"

"İyi misin?" diye soruyor, endişeli bir sesle, ve ben gerçekten rüya görüp görmediğimi merak etmeye başlıyorum.

Bu benim tanıdığım Lucifer değil.

Birlikte vakit geçirdiğimiz zamanlarda, ben çocukken ve sonra da gençken, o duygulara veya hislere yakınlaşmaktan acizdi. Onun ilgisi bile soğuk ve katıydı.

"İyiyim. Hala benimle ne hakkında konuşmak istediğini anlamasam da. Taylor'ı kurtardığın için sana zaten teşekkür ettiğimi sanıyordum."

"Bu onunla ilgili değil. Bizimle ilgili."

"Biz mi var?"

"Yarın benimle akşam yemeği ye."

"Ne?"

"*Yemek,*" diyor sakın bir şekilde, sanki bir çocuğa açıklıyormuş gibi, bu da beni daha da sinirlendiriyor.

"Anladım. Sadece buna nasıl cevap vereceğimi bilmiyorum."

"*Evet mi hayır mı, Jackie.*"

"Evimden ayrıldığından beri benimle konuşmadın, beni aramadın, oysa yıllardır birbirimizi sadece o gece gördük. O geceden önce, arkadaşımı aramaya gidip onu geri getirdiğinde, benimle sadece telefonla iletişim kurmuştun. Dürüst olmak gerekirse, ailemi kaybettiğimde bile, sadece orada olduğunu bilmem için yeterince yakınlaştın — annemin cenazesinde ve sonra Martin'in cenazesinde. Şimdi beni yemeğe davet ediyorsun ve şok olmamamı mı bekliyorsun?"

"*Haklısın. Yine de gelmeni istiyorum.*"

Bana bunca zaman onu beklememi sağladığı için cehenneme gitmesini söylemek istiyorum, ama Lucifer'in bana asla umut vermediğini biliyorum.

Ben hayatıma devam etmeye karar verdiğim için, şimdi ortaya çıkmaya hakkı olmadığını söylemek istiyorum.

Ama

yapamıyoru

m.

"Gelirim."

O duraksıyor, ben nefesimi tutuyorum, sözünü geri almasını bekliyorum. Ama bunun yerine şöyle diyor:

"*Biri seni alacak. Saat sekizde. Yarın.*"

Lucifer

Bölüm 14

New Orleans

Telefonu kapatıyorum ve ona teklif etmek üzere olduğum şeyin risklerini yanlış hesaplamış olabileceğimi düşünüyorum.

Jackie'nin o gece oturma odasının duvarına yaslayıp onu orgazma ulaştırdığımda bana nasıl tepki vereceğini hesaplamıştım. Aramızdaki patlayıcı kimya yadsınamazdı, bu yüzden kibirli bir şekilde, onu yemeğe davet ettiğimde hevesli olacağını düşünmüştüm.

Ama o tereddütlüydü. Ne oluyor böyle?

Gecenin çoğunu Rus mafyasının eski Pakhan'ı Ruslan Vassiliev ve Beau ile görüşerek geçirdiğim odaya geri dönüyorum.

Bu bir Hollywood aksiyon filmi olsaydı, şu anda loş ışıklı, yıkık dökük bir depoda, kötü bakışlı ve tehlikeli bir havası olan adamlarla çevrili olurduk.

Ama bizim toplantımız New Orleans'ta geniş, havadar ve lüks bir malikanede gerçekleşiyor. Yanımda oturan iki adam, kolaylıkla birinin dedesi ve kocası olarak geçebilirler. Başarılı görünüyorlar. Zarif konuşuyorlar. Ve onları bu kadar tehlikeli yapan da tam olarak bu: topluma uyum sağlama yetenekleri.

Beau'nun kütüphanesinde onlarla oturur oturmaz Ruslan, "Bizim için kalıcı olarak çalışmaya başlayabilirsin" diyor.

Bu teklifi bekliyordum. İki yıl önce o pedofil gazeteciye hallettiğimden beri bunun olacağını biliyordum.

"Alınma Pakhan, ama birinin emrinde çalışmak istemememin yanı sıra, Kardeşliğine katılmak beni daha da büyük bir hedef haline getirir."

"Çünkü başka örgütler için işler yaptın," diyor. "Aynen öyle."

Bacaklarını çaprazlayarak parmaklarını bir dizinin üzerinde birleştirir.

İlk tanıştığımızda, Beau'nun eski Rus Pakhan ile nasıl işbirliği yaptığını anlamamıştım, ama Vassiliev hakkında biraz araştırma yaptıktan sonra anladım.

Ruslan, dünyanın dört bir yanındaki suç örgütleri tarafından saygı görüyor. Sadece korkulan değil, sevilen birisi. Bu, bizim işimizde nadir görülen bir şey.

Ve Beau'nun onu bu gece masaya oturtmasının nedeni de tam olarak bu prestijdir.

"Karşılığında hiçbir şey istemiyorum. Gidip onu al. Onu karın yap," diyor, Beau'nun Jackie'yi benim yapma ve böylece onu kaçırılma veya suikast girişimlerinden koruma planına atıfta bulunarak.

"Ben iyilik yapmam. Senin açıklamanın ardından, istediğin bir işi üstlenirim, ne zaman istersen. Ama planın işe yarayacağını nereden biliyorsun?"

"Başarısızlık her zaman mümkündür, Lucifer," diyor Beau.

Jackie'yi korumak için onu karım olarak almam gerektiğini düşünüyorlar. Ruslan'ın ilk karısı Iris, rakip bir örgüt tarafından öldürüldü. Efsaneye göre, Pakhan ona takıntılıydı ve onun ölümü Ruslar ile Sicilyalılar arasında eşi görülmemiş bir savaşı ateşledi - bildiğim kadarıyla, bu savaş hiç bitmedi.

Bu savaş, dünyanın dört bir yanındaki tüm büyük mafya liderlerinin bir araya gelmesine yol açtı ve hızlı bir anlaşma ile eşlerin ve kızların dokunulmaz olduğuna karar verdiler. Ancak erkekler, tıpkı babaları gibi, başlarının üzerinde bir bıçakla yaşamaya devam edeceklerdi.

Hâlâ gizli düşmanımın kim olduğunu bilmiyoruz. Jackie'yi yanıma almak onun güvenliğini garanti etmez, ama riski önemli ölçüde azaltır.

Eğer mafya üyelerinden biri yaparsa, o korunacaktır. Eğer benim gibi başka bir kiralık katil yaparsa, o da korunacaktır — çünkü sendikalar kuralları çiğneyen herkesi ortadan kaldırır. Ama yine de yüzde birlik bir marj var, yani belirsiz düşmanlar. Ve onlara karşı tek bir çözüm var: onları avlamak.

"Kimseye ve hiçbir şeye saygı duymayan *Los Morales* piçleri gibi. Onlarla yıllarca savaştık," diyor eski Pakhan, Rus Örgütü'nün üst kademelerindeki aile üyelerini hedef alan, iki megaloman Meksikalı kardeşin yönettiği küçük bir karteli kastederek. Sonunda, hepsi ortadan kaldırıldı.

"Seni öldürmek isteyebilecek kimsenin kim olduğunu bilmiyor musun?" diye sorar Beau.

"Bir sürü olasılık var dostum. Bu ilk kez olmuyor. Son da olmayacak."

"Ama diğer tüm durumlarda, en azından kiminle savaştığını biliyordun herhalde," diyor Ruslan.

Başımı sallarım.

"Bolivya'daki oteli havaya uçuran kişi ciddi kaynaklar kullanmış, planlamış ve büyük risk almış. Bu, kızgın bir rakip veya memnuniyetsiz bir müşteriye benzemiyor. Kişisel bir mesele gibi görünüyor."

Ben de aynı fikirdeyim.

"Kimin yaptığını bulmak için bağlantılarımı kullanıyorum," diyor eski Pakhan. "Ama şimdi kızını kendine bağlaman gerekiyor. Evlendiğinizde, resmi bir açıklama yapacağım: bizimkilerden biri olmasan bile, ailenize karşı yapılan herhangi bir saldırı kişisel olarak kabul edilecek."

Aile.

Evet, Jackie her zaman benim ailem olmuştur. Ama şimdi onu karım yapmam gerekecek ve eminim ki, sonunda bunun için benden nefret edecek.

"Kulüplerle ilgili söylediklerimi düşündün mü?" Ruslan havaalanına gitmek için ayrıldıktan sonra Beau soruyor. Ruslan, torunu Yarik'in (şu anki Pakhan) yaşadığı Atlanta'ya gidiyor.

Hâlâ onun evindeki kütüphanedeyiz. Amber, bir saat sonra New York'a uçacağım için veda etmeye geldi.

"Neden onları bırakıyorsun?"

"Eskiden benim birkaç meşru işimden biriydi. Ama artık gece hayatında olmak istemiyorum."

"Ailen yüzünden mi?"

"Evet. Amber kıskançtır. Ve inan bana, karınla savaşmak, hiçbir düşmanın yapamayacağı şekilde hayatını cehenneme çevirir."

Gülümser ve başımı sallarım. Beau'nun evcimen olacağını hiç hayal etmemiştim, ama ondan daha sadık bir koca ve baba tanımıyorum.

"Ben varım. Hedefimi ortadan kaldırdıktan, intikamımı aldıktan sonra Roman'la ortaklığımız hakkında konuşacağım."

"Peki ya o, senin Jackie'nin? Bir planın var mı?"

"Plan mı?"

"Gerçekten de ortaya çıkıp ona mantık evliliği fikrini dayatmayı düşünmüyorsun, değil mi?"

"Neden olmasın? Sonuçta bu onun iyiliği için."

"Kendine yalan söylemeye devam et, Lucifer. Şimdi beni dinle. Sen tam olarak bir koca adayı değilsin. Bunun işe yaramasını mı istiyorsun? Onun için dayanılmaz hale getir. Fazla vaktimiz yok."

Jackie

Bölüm 15

Kendime bir fincan kahve ve Taylor'a bir bardak süt dolduruyorum. Bugün erken saatlerde beni aradı ve Lucifer'in akşam yemeği davetini anlattığımda, konuşmak için buraya geldi.

"Düşünecek ne var ki?" diye sordu.

"Bir şeyin gerçek olamayacak kadar iyi olduğunu hissettiğin zamanlar olur ya?"

New York'a döndüğünde, onun ve Lucifer'in güvenliği için "L" olarak adlandırdığım Lucifer'in hayatımda gerçekte kim olduğu hakkındaki sorularını biraz kaçındım.

Ne demeliydim ki?

Hey kızım, durum şu. Gençliğimden beri aşık olduğum tehlikeli canavar, seni kurtaran adam, altı yıldır benimle yüz yüze konuşmadı. Seni kurtardığında bile her şey telefonla halledildi. Yine de onu kafamdan çıkaramıyorum. Sanırım ben bir mazoşistim.

Tanrım, böyle söyleyince düşüncelerim bile acınası geliyor.

Sanırım ona karşı hislerim olduğunu hissediyor, ama çok nazik olduğu için "*Kızım, bırak artık. O senden hoşlanmıyor*" diyemiyor.

"Sence bu ne anlama geliyor?"

Cevap vermeden önce dudağımı ısııyorum.

"Bilmiyorum." Derin bir nefes alıp, itiraf etmek için cesaretimi topluyorum. "Yaklaşık iki ay önce, kardeşimin ölüm yıldönümünde... biz bir nevi *birlikte olduk*."

"Seni küçük suçlu! Ve bana hiçbir şey söylemedin! Ben burada aptal gibi durup, 'o sadece kardeşimin en iyi arkadaşıydı, Taylor' saçmalığına inanıyordum.'" Beni taklit ediyor.

"O geceye kadar öyleydi."

Yıllardır süren takıntılı aşkımı itiraf etmiyorum — öz saygım buna izin vermiyor — ama devam ediyorum:

"Bir ay boyunca ortadan kayboldu."

"Belki iş için uzaktaydı," diyor, ama yüzü bu mazeretin ne kadar zayıf olduğunu ele veriyor.

"Cep telefonları var."

"Bence onunla yemeğe çıkmalısın, Jackie. Kaybedecek neyin var ki?"

Yine kalbimi mi?

Ama bu bir yalan. Onu hiç geri almadım ki. O her zaman Lucifer'e aitti. Belki de her zaman öyle kalacak.

"Zaten kabul ettim. Sadece umutlanıp hayal kırıklığına uğramaktan korkuyorum."

"Hayat hiçbir zaman garantili değildir, Jackie. Öyle olsaydı, ben iki yılımı kaybetmezdim. Risk almazsan ne olacağını asla bilemezsin. Git. Ne olacağını gör. Her şey berbat olursa, dondurma alıp kızlar gecesi yaparız."

"William seni ondan uzaklarda uyumana izin verir mi sanki," diye iç çekerim. "Haklısın. Geldiğin için teşekkürler."

"Bir daha asla gitmeyeceğim, Jackie."

Genelde dakik biri değilimdir. Beş dakika geç kalmak benim için zamanında gelmek demektir. Ama bu gece, hatırlayabildiğim kadarıyla ilk kez, iki dakika erken hazırdım.

Beni almaya gelen arabanın camları koyu renkti. O gece bizi kulüpten alan araba gibi lüks bir arabaydı ve şoför bana tam bir sessizlik sundu.

Asla zengin olmadık, ama iyi bir hayatımız vardı. Ve annemle babam öldükten sonra, kardeşim bana verdiği daire bir servet değerinde olduğu için, "iyi" hayatımız çok iyi bir hayata dönüştü.

Şu anki evimi tamamen satın aldıktan sonra bile, eskisini satarak kalan para, mütevazı bir hayat sürersem, ömür boyu maddi güvenliğimi sağlayabilirdi.

Yaklaşık iki ay önce Vanity'de karşılaşmamızdan önce Lucifer'i düşündüğümde, onu ailemin evine aldığı fakir bir çocuk olarak görürdüm.

Ama şimdi, bu lüks arabada giderken, o gece nasıl giyindiğini hatırlayınca... Ne? *Birlikte mi olduk? Öpüştük mü?*

Olanları tarif edecek bir kelime bulamıyorum, çünkü sonu...
—alkol ve orgazmın karışımıyla resmen bayılmam—o kadar acınası bir durumdu ki, adını söylemeye bile utanıyorum.

Hayallerimin erkeği bana orgazm yaşıyor ve ben onun ayaklarının dibinde bayılıyorum.

Tamam, aşağılanmayı bir kenara bırakırsak, o gece Lucifer'in sadece zengin olmadığını fark ettim.

O, çok zengin.

Onun ne iş yaptığını bilmek mi istiyorum, yoksa mutlu bir cehalet içinde kalmak mı istiyorum, karar veremiyorum. Bu noktada, ne önemi var ki? Fanteziden vazgeçtim.

Nereye gidiyorsak gidelim, yolculuk boyunca kendime bunu hatırlatıp duruyorum.

Bu yemeğe gitmemin tek nedeni merak.

Ve eğer tek nedeni buysa, araba durduğunda neden kalbim bu kadar hızlı atıyor?

Onu özlediğin için, diye kendime çabucak söylüyorum.

Bunda yanlış bir şey yok. O benim çocukluğumla olan son gerçek bağım. Onu özlemem çok doğal.

Arabanın kapısı açılır ve dışarı çıktığımda, arabamı çevreleyen iki arabanın içinde korumalar olduğunu görünce şaşkına dönerim. En az yarım düzine adam arabadan iner.

Ve o anda anlıyorum: Gençken aşık olduğum adamın gerçekte kim olduğunu artık hiç bilmiyorum.

Ben yaşamaktan uzaklaşmış, bana attığı kırıntılara tutunmuş, onun varlığının gölgesinde hissederek yaşarken, o kendi hayatını kuruyordu.

Mide bulantısı dalgası beni o kadar sert vurur ki neredeyse dengemi kaybediyorum.

Hayatını mı kuruyor?

Tanrım... bir karısı olabilir mi? Bir ailesi?

Jackie

Bölüm 16

Dışarıdan daha çok bir depoya benzeyen binaya, boğazımda bir düğümle giriyorum.

Bunun hakkım olmadığını biliyorum. Lucifer, benim aptal, hayalperest zihnim dışında, benim için hiçbir zaman bir koruyucudan fazlası olmadı.

Arabalardan inen adamlar beni, daha çok yük asansörü gibi görünen asansöre kadar eşlik ediyorlar. Beni kimin beklediğinden emin olmasaydım – körü körüne güvendiğim adam – kaçırıldığımı bile düşünebilirdim.

Asansör sarsılarak durdu ve yatay olarak açılan kapılar zıt yönlere ayrıldı; biri yukarı, diğeri aşağı doğru.

Saniyeler sonra tekrar kapanıyor. Adamlar yanımda görünmeyince, gittiklerini anlıyorum.

Ne beklediğimi bilmiyorum, ama onu önümde gördüğümde nefesimin kesileceğini kesinlikle beklemiyordum.

Bu adam konusunda uzmanım. On yıl boyunca, hayatımın neredeyse yarısı boyunca onu gizlice sevdim, bu yüzden onu baştan aşağı incelemem sadece birkaç saniye sürer.

Çıplak ayakları, kocaman. Uyluklarına günahkar bir şekilde yapışan düşük bel kot pantolon. Göğsünü kaplayan sade beyaz tişört, kaslarını göstermek için bir beden küçük alınmış gibi değil, vücudu o kadar sağlam olduğu için.

Kasıtlı olarak gözlerinden kaçınıyorum ve ellerimle bir şeyler yapmam gerektiğinden, asansörden iki adım dışarı çıkıp, bana gönderdiği telefonu çantamdan çıkarıyorum.

Ama şimdi ne yapacağım? Ona geri vereyim mi?

Hayır. Onun dövmeli kollarının görüntüsüne hipnotize olmuş gibi kalakaldım. Dövmelerin birçoğu benim için yeniydi. Ama yine de, geçmişten kalan dağınık anılar dışında onun hakkında ne biliyorum ki?

Bu düşünce beni gerçeğe geri getiriyor. Yirmi altı yaşındayım ve kendime söz verdim, eğer aramızda hiçbir şey değişmezse, gerçek bir şey

bir şey olmazsa, hayatıma devam edeceğime söz vermiştim. Sarhoşken yaşanan bir orgazm sayılmaz. Ve onun bir ay boyunca benim dünyamdan kaybolduğunu da unutmayalım. "Merhaba. Al. Ödünç verdiğin için teşekkürler," diyorum, hala

göz teması kurmaktan kaçınıyorum.

Uyan, Jackie. O sadece bir erkek. Çok yakışıklı ve seksi, ciddi, muhtemelen cehennemden gelmiştir, çünkü kimsenin bu kadar yakışıklı olmasına izin verilmemelidir, ama yine de, sadece bir erkek.

"Bu bir borç değildi. Sen sakla. İletişimde kalmamız gerekecek."

Sonunda başımı kaldırıp şakağında yeni bir yara izi fark ettim. İlk içgüdüm öne çıkıp ona dokunmaktı, ama kendimi tuttum.

"Gerçekten mi?" diye soruyorum, anlamadan.

"Evet. Konuşacak çok şeyimiz var, Jackie. İçeri gel."

Onun sözlerini anlamaya çalışıyorum, ama geldiğimden beri ilk kez gözlerimiz buluştuğunda her şey kayboluyor.

Ağzımı açtım, ilk aşkına kapılmış aptal bir genç gibi görünmeyecek herhangi bir şey söylemek istedim, ama dudaklarım kurumuştı ve konuşmadan önce dilimle ıslatmam gerekti.

Gözlerinin ağzıma indiğini görüyorum ve gözlerimiz tekrar buluştuğunda, fiziksel olarak dengesiz hissediyorum, sanki bacaklarım her an çökebilirmiş gibi.

Sakın yapma, Jackie Alston. Hayatta bir kez bayılmak yeter.

Lucifer'in gözleri eşsizdir. Her zaman karnımda kelebekler uçururlar, çünkü o sana her şeyi görüyor gibi bakar. Sanki dünyada başka kimse yokmuş gibi — ama bu tamamen hoş bir şey değildir. Sanki senin sırlarını görebiliyormuş gibi.

Onun gibi sessiz insanların gözlemci olduğunu fark ettim. Tembellikten veya ilgisizlikten sessiz kalmıyorlar. Genellikle hiç susmayanlardan daha fazla dünyaya uyum sağlıyorlar.

Kendimi bu büyüyü bozmaya zorluyorum. Eminim ki o bu büyüyü yapmaya niyetli bile değildi.

"Ne hakkında konuşmamız gerekiyor?"

"İçeri girmezsen öğrenemezsin." "Uh...

haklısın. Tabii ki."

Ona dokunmamak için çapraz olarak hareket ediyorum ve o beni dirseğimden tuttuğunda neredeyse kalp krizi geçiriyordum.

"Jackie."

Tanrım, bu adamın konuşmasına karşı bir yasa olmalı. Ya da gülümsemesine.

Ya da bana bakmasına.

"Evin çok güzel," diyorum, omzunun üzerinden bakarak, bir parça da olsa onurumu korumaya kararlıyım.

Dekor minimalist ama çarpıcı. Zengin bir bekârın evi olduğunu haykırıyor. Her şey siyah: mobilyalar, döşemeler.

Hiç resim yok, ama her yere dağılmış heykeller var.

"Ama sanırım dışarıyı hiç sevmedin."

Ayaklarıma bakıp başımı sallıyorum.

"Nereden bildin?"

"Çünkü hatırladığım kadarıyla, evlendiğinde her zaman büyük bir arka bahçesi olan bir ev hayal ederdin. İdeal olarak sahile yakın."

Şaşkınlıkla ona bakıyorum. Sadece sohbet etmeye çalışıyor gibi görüldüğü için değil, çünkü kesinlikle haklı. Çocukken, bana özel bir ada satın alacak bir milyonerle evleneceğimi söylediğimde kardeşim gülerdi.

"Aslında bir ada," diyorum, beyaz atlı prensle tanışmakla ilgili masalsı hayallerimi hatırlayarak. "Ama ben değiştim."

Gözleri baştan aşağı beni süzer ve tekrar gözlerimle buluştuğunda, o gece mavisî gözlerinde bir ateş parlaması olur.

"Bana evi gezdirecek misin?" diye soruyorum.

"Ben iyi bir ev sahibi değilim. Neden rahatına bakmıyorsun? Bir şey içmek ister misin diye sorardım, ama son görüşmemizde ayaklarımdan dibinde bayılmıştın."

"Bir beyefendi bunu asla yüzüme vurmaz."

Mutfağa doğru yürüdü — açık konseptli, oturma odasından ayıran duvarları olmayan — ve yaklaşık yirmi beş bin dolar değerinde olduğunu bildiğim fırçalanmış paslanmaz çelik Viking buzdolabını açmasını izledim. Bir şişe maden suyu çıkardı ve dolaptan iki bardak aldı.

"Uzun zamandır görüşemedik, Jackie. Mali durumumun ne kadar değiştiğini görmek senin için garip olabilir, belki de benim hakkımda bazı varsayımlarda bulunuyorsundur. Bu yüzden açıklığa kavuşturmak istiyorum: Ben bir beyefendi değilim. Son görüşmemizi hatırlıyorum.

bacağımın üzerine o kadar sert geldin ki vücudun pes etti. Ya da bayılmak daha doğru bir ifade olabilir mi?

Lucifer

Bölüm 17

Bu kadar açık sözlü olmak istememiştim. Bir parçam hala onu dokunulmaz görüyor.

Ben pek de incelikli biri değilim. İyi bir eğitim almadım. Hayat beni eğitti ve seks benim için tabu değil. Yine de, genellikle onun benim alıştığımından daha fazla ilgiyi hak ettiğini düşünürüm.

Ama durum değişti. Artık onu korumaya kararlıysam, sert oynamam gerekiyor.

Köpüklü suyu dökerken, sözümü kesti:

"Bir kadeh şarap istiyorum."

"Ve senin ayık olmana ihtiyacım var. Konuşacak çok şeyimiz var."

Vücudunun her kıvrımını saran diz boyu elbisesiyle muhteşem görünüyor. Kendimi ona yaklaştırmadan önce onu uzaktan izlediğimde, şort, etek ve kısa elbiseler giymeyi sevdiğini fark etmiştim. Ama o zamanlar onu bir kadın olarak görmüyordum, benim gözümde hala küçük bir kızdı.

Bu akşamki kıyafeti çok mütevazı görünüyor ve acaba bunu bilerek mi seçti diye merak ediyorum. Sanki bana bir mesaj gönderiyor gibi: *Müsait değilim.*

Son birkaç ayda olan biten her şeyi ayrıntılı olarak öğrendim. Onu takdir etmeyi bilmeyen bir ezikle kısa süreli bir ilişki yaşadığını biliyorum.

Onu hayal kırıklığına uğratması beni çok kızdırsa da, kırık bir kalp benim lehime işliyor. Ona sunduğum teklifin mükemmel bir fırsat olduğunu ikna etmek daha kolay olacak.

Yıllar boyunca birkaç erkek arkadaşı olduğunu biliyorum, ama hiçbirine gerçekten bağlanmadı.

"Bak, ben alkolik değilim, ama sakinleşmek için bir kadeh şaraba gerçekten ihtiyacım var," diyor.

Hiçbir şey söylemiyorum. Mutfak adasının altındaki şarap dolabına gidip iyi bir mahsulden bir şişe çıkarıyorum.

Pinot Noir'ın mantarını açıp bardağı yarısına kadar dolduruyorum ve tezgahın üzerinden ona doğru kaydırıyorum. Ama tam ona uzanırken fikrimi değiştirip geri çekiyorum.

"Buraya gel,"
diyorum. "Ne için?"

Cevap vermiyorum ve sonunda pes etmeden önce bir an için onun kıvranışını izliyorum.

"Ne istiyorsun?"

"Henüz içme."

Kiler odasına gidip birkaç kraker alıyorum ve buzdolabından taze peynirli sürülebilir peynirden bir kap çıkarıyorum. Krakerin üzerine biraz sürüp dudaklarına götürüyorum. Bana ihtiyatla bakıyor ve ağzını açmak yerine şöyle diyor:

"Bu ne tür bir oyun, Lucifer? Kafamı vurmuşum ve paralel bir evrende uyanmışım gibi hissediyorum."

"Neden bahsettiğini bilmiyorum." "Neden bana bakıyorsun?"

"Sana *her zaman* baktım."

Kollarını göğsünün önünde kavuşturur, göğüsleri neredeyse yakasından dışarı çıkacak gibidir.

"Evet, hep baktın, ama böyle değil. Bir erkeğin kadınına baktığı gibi değil."

Şu anda ona, gelecekteki karıma nasıl davranmam gerektiği konusunda kendime hızlandırılmış bir kurs verdiğimi söylemenin sırası değil.

"Ye, Jackie," diye ısrar ettim.

O da itaat eder, dolgun dudakları benim için açılır ve ben bunu planlamamış olsam da, penisim taş gibi sertleşir ve kot pantolonuma sertçe baskı yapar.

Dudakları parmağımı hafifçe okşadı ve üzerine biraz peynir bulaştırdı. Ve sonra, belki farkında bile olmadan, parmağımı yalar.

Tek düşünebildiğim, onu bu tezgahın üzerine yatırmak, külotunu yırtıp atmak ve akşam yemeğinden önce amını yalamak. O gece onu orgazma ulaştırmak, onun bir kız kardeşim gibi olduğu yönündeki son hayallerimi de paramparça etti.

Ve sonra lanet olası günlüğü var, Jackie'nin fantezilerinin masum olmaktan uzak olduğunu kanıtlıyor.

"Üzgünüm," diyor sert bir şekilde, az önce yaptığının farkına vararak. Boğazımı temizleyip şarap kadehini tekrar ona doğru itiyorum. "İç. Ama çok fazla içme."

"Hiç kimse sana otoriter ve kibirli olduğunu söyledi mi, Lucifer?"

"İnsanların bana böyle şeyler söyleyecek kadar uzun süre onların yanında kalmam."

Ve hayatta kalmak için, diye ekleyebilirdim, ama onu korkutmanın bir anlamı yoktu.

Bana meydan okuyan bir bakış attı ve şaraptan büyük bir yudum aldı. Ama iyi bir kız gibi, bardağı tezgahın üzerine koyup köpüklü suyu alır ve onu da içer.

"Sakıncası yoksa, bahsettiğin turu yapacağım. Sanırım sonra akşam yemeği yiyeceğiz?"

"Evet. Isınmaya başladım bile. Sen git," diyerek merdivenleri işaret ettim.

O uzaklaşmaya başlar ve ben kendimi onun dolgun kalçalarının sallanışına hipnotize olmuş bulurum. Aniden arkasına bakar ve beni suçüstü yakalar.

"Etrafa bakabilir miyim?" diye soruyor alaycı bir gülümsemeyle, sanki buraya benim düşmanımışım gibi girmiş olduğunu unutmuş gibi.

"Açıkta duran her şeye bakabilirsin. Silah aramak için kasalarımı açmaya çalışma. Zaman kaybı. Onlar kırılmaz."

Ağzı açık kalır. "Silah kasaların mı var?"

Jackie'nin silahlarla olan uzun süredir devam eden ilgisini hatırlıyorum. Bir keresinde onu Martin'in silahlarından birini tutarken yakalamıştım. Eğer bir ruhum olsaydı, o gün bedenimden ayrılmıştı. Dikkatlice arkasına yaklaştım ve tabancayı elinden aldım. Dolu değildi, ama o gün hayatımda ilk kez gerçek korkuyu hissetmişim.

"Onları bulmaya çalış, Jackie. İkimiz de biliyoruz ki yine de arayacaksın. Ama dediğim gibi, onları açamayacaksın."

Jackie

Bölüm 18

İkinci katın tamamını dolaştım, ama tabii ki, burada dört yatak odası daha olmasına rağmen, en çok onun süitinde vakit geçirdim.

Bina, apartmana dönüştürülmüş eski bir fabrika olmalı, çünkü alan çok geniş.

Lucifer'e o kadar yakışıyor ki, kalbim acıyor. Sanki ruhunun röntgenine bakıyor gibiyim.

Güzel, ama hüzünlü. Karanlık.

Yatak odasına göz gezdiriyorum, ne kadar düzenli olduğuna hayran kalıyorum. Sonra annemin bir keresinde Martin'in *üvey oğlunun* onda biri kadar düzenli olmasını dilediğini söylediğini hatırlıyorum.

İki pencere arasında, siyah Mısır pamuğu çarşafarla örtülü devasa bir kral yatak var.

Perde yok ve ben bakmak için yanına gidiyorum.

Onun binası gözlerden uzak, kimse içeriyi göremez, ama yine de pencerelerin kurşun geçirmez olup olmadığını merak ediyorum. Bir keresinde, suç oranının yüksek olduğu şehirlerde yaşayan zenginlerin balkonlarını bile kurşun geçirmez hale getirdiklerini anlatan bir belgesel izlemiştim.

Kasa aramayı düşünmeden dolabına giriyorum.

Orada silah, para veya mücevher olup olmadığını umursamıyorum. Tek istediğim, yıllardır bu tür bir yakınlığı hayal eden aptal kalbimin özlemine gidermek.

İçeri birkaç adım giriyorum ve sadece iki takım elbise gördüğümde gülümsüyorum — biri smokin — ama en az bir düzine deri ceket var.

Dört gömlek ve bu gece giydiği gibi yaklaşık üç düzine tişört - siyah ve beyaz.

Sadece bir çift ayakkabı var, ama bolca spor ayakkabı ve motosiklet botu var.

Ama beni şaşırtan bu değil. Dürüst olmak gerekirse, biri bana önceden sorsaydı, Lucifer'in dolabında ne bulacağımı tam olarak tahmin edebilirdim.

O tamamen rahatlık peşinde. Düğmeli gömlekler ve kravatlar onun tarzı değil. Bence CEO olsa bile resmi kıyafetler giymezdi.

Gerçi... bu adamı James Bond smokininde hayal etmek... Tanrım.

Yavaşça dönerek dolabın etrafında 360 derece tur atıyorum ve burada bile takıntılı bir şekilde düzenli olduğunu görüyorum. Bunun bir hizmetçinin işi olmadığına eminim. O böyle biridir.

Her şeyin neredeyse askeri bir hassasiyetle düzenlenmiş, renge göre ayrılmış, katlanmış veya asılmış, her parça lekesiz olması, boğazımı sıkıp gömülü anıları canlandırıyor.

Lucifer bizimle yaşamaya başladığında ben çok küçüktüm. O on yaşındayken taşındığı için ben sadece bir yaşındaydım. Ama ergenliğe girdiğimde, annemle komşumuz, en iyi arkadaşı arasındaki bir konuşmayı kulak misafiri olduğumu hatırladım.

Annem, Lucifer'in ebeveynlerinin bu kadar ihmalkar oldukları için onlardan nefret ettiğini söylemişti. Hiçbir çocuk açlıktan bayılmamalı ya da domuz ahırında yaşamamalıydı. Bazı insanlar ebeveyn olarak adlandırılmayı hak etmiyorlardı.

O kadına her şeyi anlatmadığını biliyorum.

Büyüdükçe, Lucifer'in sırtında, göğsünde, kollarında, hatta kafasında bile birçok eski yara izi olduğunu fark ettim. Sanırım dövülmüştü. Hem de çok.

Onun sözleri beni çok etkiledi çünkü beni de yaraladı.

Aşık olduğum çocuğun açlık çektiğini, pislik içinde yaşadığını, yiyecek hiçbir şeyi olmadığını düşünmek... O anda, ona evlendiğimde - çünkü evleneceğimize inanacak kadar naiftim- evimizin her zaman temiz, soframızın her zaman dolu olacağına yemin ettim. Çocuklarımız sevgiyle bakılacak ve sevileceklerdi.

Ailesi onu geri almaya hiç gelmedi. Aslında ortadan kayboldular. Kimse onlardan bir daha haber almadı. Ne zaman bir sosyal hizmet görevlisi gelse, Lucifer saklanırdı. Annem nihayet mahkemeye gidip onun yasal vasisi olana kadar neredeyse üç yıl geçti. Ancak o zaman okula geri döndü.

Annem, öğretmenlerin onun zekasına hayran kaldıklarını söylerdi. O, her sınıfın en büyük çocuğu olurdu çünkü o pislikler onu okula kaydettirme zahmetine bile girmezlerdi. Ama bizim evde okul zorunluydu. Annem onun okulu asmasına asla izin vermezdi.

"Memnun musun?" diye soruyor dolabın kapısından, çerçeveye yaslanarak ve kalbimi neredeyse durdurarak.

Ona bakıyorum, kalbim hızla atıyor. O çok güzel.

Onu hiç bu kadar rahat görmemiştim, bu da bir şeyi kaçırdığımdan şüphelenmeme neden oluyor. Evet, yıllarca beni görmezden geldikten sonra, birdenbire evinin kapılarını bana açmasının nedeni.

"Evet. Kısmen," diye cevap veriyorum.

"Kısmen mi?"

Başımı sallıyorum.

"Hala burada ne işim olduğunu anlamıyorum."

"Sana söyledim. Konuşmamız gerekiyordu."

"Bu pek bir şey açıklamıyor. Bana ne söylemen gerekiyor?"

"Evleneceğiz. Umarım düğün partisini kaçırmam sorun olmaz."

Jackie

Bölüm 19

Şu anda kendimi aptal gibi hissettiğim için, sanki çok komik bir şaka yapmış gibi ona gülümsüyorum, ama bedenimdeki her damla kanımla Lucifer'in şaka yapmadığını biliyorum.

Ve sonra, bunun gerçek olduğunu, benim çılgın, imkansız rüyalarımın biri olmadığını anladığımda, sanki bana saldırırmış gibi, ona bakmaya devam ederek geri çekilmeye başladım. Bunun saçma olduğunu biliyorum.

Yetişkin hayatımın tamamını onu gölgelerde kovalayarak geçirdim ve şimdi o burada, ben kaçıyorum?

Evet, kaçıyorum.

Çünkü söz konusu olan sadece kalbim değil. Aklım da söz konusu.

Sessizce, beni yakalayamadan tuvalete kaçmamın ne kadar süreceğini hesaplıyorum. Ve evet, gözlerindeki bakıştan anladığım kadarıyla, kaçmaya çalışırsam peşimden gelecektir.

Nefes alıyorum, ama nefesim takılıyor. Düşünmek için zamana ihtiyacım var. Düşüncelerimi toparlamak için birkaç dakikaya, belki de birkaç yıla ihtiyacım var.

"Evleneceğimizi söylediğini duydum galiba," diye sonunda sesli olarak söylüyorum, kulağıma bile saçma gelse de.

Lucifer'in evlendiğini hayal etmek, benim rahibe olduğumu hayal etmek gibi. Sadece uyumsuz.

"Hadi yiyelim, Jackie," diyor, az önce söylediğimi görmezden gelerek.

Sırtımda duvarı hissedene kadar birkaç adım daha geri çekildim. Gidecek başka yerim kalmadı.

Nedense, onun bunu sevdiğini biliyorum — beni köşeye sıkıştırmayı. Lucifer doğası gereği bir avcı.

Yüzünde hiçbir ifade yokken aramızdaki mesafeyi kapatır ve beni vücuduyla duvara sıkıştırır. Her iki elini de yanlarıma koyar.

İstediği kadının kokusunu içine çekmek üzere olan bir adam gibi eğiliyor.

Şu anda, bu ölümcül güzellikteki adam saf bir baştan çıkarma. Sanki tüm gizli fantezilerim tek bir günde gerçek oluyor.

Lucifer tam bir baştan çıkarma modunda, o mükemmel vücudu benimkine bastırıyor... ve evlilik teklifi ediyor.

Sorun şu ki, her şey ters gidiyor. O benimle evlenmek istemiyor.

O gece kulüpte olana kadar, beni vajinası olan biri olarak gördüğünü bile bilmiyordum.

"Alkol sevmediğini söylemiştin," diye patladım ve o kaşlarını çatı. "Neden bahsediyorsun?"

"İçtin mi?"

"Hayır."

"O zaman nasıl olur da bana evlenme teklif edersin? Beni sevmiyorsun, lanet olsun!"

"*Sen de beni sevmiyorsun. Mükemmel bir çift gibiyiz.*"

Mükemmel bir çift mi?

Karşı cinse ilgi duymaya başladığından beri aşık olduğun adamın sana sormadan, *söylemeden* ...evleneceğini söylemesi... bu duyuruda tek bir parça romantizm bile olmadan?

"Mükemmel uyummuş, hadi oradan! Bu gece buraya, benden ne istediğini bile bilmeden geldim. Hatta karın ya da gizli çocukların olabileceğini bile düşündüm, çünkü biz... şey... o gün..."

"Seni orgazm ettiğim gün mü?" dedi, o ham, seksi, açık sözlülüğüyle. "Evet, hatırlıyorum. Devam et."

"Buraya gelirken, arabada içten içe dehşete kapıldım çünkü o anda aklıma, senin başından beri bir karın olabileceği ve benim de metresin olduğum geldi."

"Hiç evlenmedim. Aklımın ucundan bile geçmedi."

"Evet, dairenizde beş dakika geçirdikten sonra mesajı açık ve net bir şekilde anladım, 'diğer kadın' rolünü oynamamın hiçbir riski yoktu. Sen yalnızsın, Lucifer. Ve sadece bekar demek istemiyorum, yalnız demek istiyorum. Bu senin seçimin. Sen böyle seviyorsun. Bu yüzden, senin biriyle evlenmenin mükemmel bir yanı olduğuna inanmakta zorlandığım için beni affet."

"Dediğim gibi, *şimdiye kadar* evlilik hakkında hiç düşünmedim."

"Tamam. Yani iki ay ortadan kaybolduktan sonra birdenbire bana aşık oldun mu diyorsun?"

Cevap vermiyor. Tanrıya şükür. Yalan söylediğini duysaydım yıkılırdım.

"Hadi yiyelim, Jackie. Açım ve soğuk yemeklerden nefret ederim. Yemek yerken teklifini sindirebilirsin."

"Bu bir *evlilik teklifi* miydi?" diye patladım. "Bir tehdit olduğunu sanmıştım."

Onun sakinliği, mutlak özgüveni beni deli ediyor. Ben mantıklı bir cümle bile kuramıyorum, o ise sanki odanın sahibiymiş gibi davranıyor.

Parmağıyla saçımın bir tutamını çevirip burnuna götürüyor ve kokluyor.

"Dikkatli ol, Jackie."

"Senden korkmuyorum. Hayatım boyunca beni korudun. Bana asla zarar vermezsin."

"Kasten değil, hayır. Ama şu anda arzularıma göre hareket edebilirim. Ve senin ateşli tavırların beni taş gibi sertleştirdi. Tek ihtiyacım olan tek bir dokunuş," diyor, parmağını boğazımdan elbisenin yakasına doğru kaydırarak, "seni yatağında çıplak görmek için."

"Kibirli piç..." diye başlıyorum, ama cümlemi bitiremiyorum. Parmakları yanağımı okşadığında içimi bir titreme kaplıyor.

Tepkim onu meraklandırmış gibi görünüyor.

Yeni bir türü inceleyen bir bilim adamı gibi.

Başparmağı boynumdan aşağı doğru bir çizgi çiziyor, sanki dokunuşuna verdiğim tepkiyi test ediyormuş gibi... Ve yine, parmaklarının altında titriyorum.

"Eğer sadece elimin tenine dokunmasına bu tepkiyi veriyorsan, dilimin amına dokunduğunda ne olacağını görmek için can atıyorum, Jackie."

Ağzından çıkan pis sözlere şok olmak için vaktim yok, çünkü saniyeler sonra dudakları benimkilere çarparak, verebileceğim herhangi bir cevabı yutar. İlk başta, beni susturmak için öptüğünü düşünürüm, ama aramızdaki elektriğin patlaması sadece saniyeler sürer.

Lucifer'in vücudu bir kale ve ben sonsuza kadar içinde kilitli kalmak istiyorum. Ellerimi durduramıyorum. Kendi kendilerine hareket ediyorlar, sert karın kaslarına uzanıyorlar. Gömleğini çıkarıp, gerçekten görüldüğü kadar dayanılmaz olup olmadığını görmek istiyorum. Tırnaklarımı derisine batırıp, onu benim olarak işaretlemek istiyorum.

Onun sıradan bir adam olmadığını, benim fantezim olduğunu hatırladığımda yüzüm utançtan kızarıyor. Bu korkutucu, ama arzu ezici bir çoğunlukla kazanıyor. Utanç hiç şansı yok.

Beni öpüşme şekli için tek bir kelime var: yutarcasına.
Ağız emrediyor, dili talep ediyor.

İçimde bir sıkışma hissediyorum ve bacaklarımın arasındaki boşluk arzuyla doluyor. Onun tarafından alınmak, onunla doldurulmak istiyorum.

Lucifer'e olan aşkım, tüm rüyalarımda, her zaman güçlü bir fiziksel çekim olsa da, idealize edilmişti. Sezgilerim bana onun ateşli, seksi ve vahşi olduğunu söylüyordu, ama bir öpücük ve birkaç dokunuşla beni bu kadar tüketeceğini hiç hayal etmemiştim.

Dahası, tepkimin bu kadar şehvetli olacağını hiç tahmin etmemiştim.

Onunla birlikte olmanın ateşli, vahşi seks yapmak anlamına geldiğini anlamam için aramızda sadece iki "etkileşim" yeterli oldu.

Jackie

Bölüm 20

Eli yukarı doğru hareket ediyor ve başparmağı göğsümü hafifçe okşuyor. Neredeyse masum sayılabilecek kadar ince bir dokunuş, ama içimi şiddetli bir sarsıntı geçiriyor ve ağzına inlememe neden oluyor.

Dudaklarımdan gelen düşük sesli kahkahasını duyuyorum. Ve bu kibirli piçin, onun kollarında tamamen savunmasız olduğumu bildiği için güldüğünü bilsem de, o sesi şişelemek istiyorum. Lucifer'in gülmesini, hatta gülümsemesini görmek nadirdir.

Eli uyluklarımdan arasına kayarken onu durdurmam gerekirdi, ama istemiyorum. Şu anda içimde utanç yok. Kısıtlama yok. Bu dokunuşu çok uzun zamandır arzuluyordum.

Öpücüğü derinleştiriyor, yetenekli dili benimkine saldırıyor, kaçmam için bana hiç şans tanımıyor.

Lucifer'in öpücüğü kirli, sert, mükemmel.

Ensemdeki tüyler diken diken oluyor, tıpkı karanlıkta beni izlediğini hissettiğim zamanlarda olduğu gibi.

Lucifer her zaman içimde onun dokunuşuna karşı içgüdüsel bir ihtiyaç uyandırma gücüne sahipti.

Saçımı sertçe tutuyor. Acı ve zevk arasındaki çizgi bulanıklaşıyor ve ben bunun gerçekten çok hoşuma gittiğini keşfediyorum.

Vücudum yanıyor ve o elbiseyi yukarı çektiğinde, onu yırtıp atması için yalvarmak istiyorum.

Bu nazik bir hareket değil. Sert. Sabırsız. Sanki beni çıplak görmek için çaresizmiş gibi. Her yerime dokunmak için.

Sonra, hiç uyarı yapmadan, beni duvara döndürüyor ve ellerimi duvara bastırıyor.

Kalçalarımı geri çekiyor, kıçımı ona doğru eğilmeye zorluyor.

"Kıpırdama," diye emrediyor ve geri adım attığını fark ediyorum. *Tanrım, bana mı bakıyor?*

O kadar telaşlıyım ki, gençlik aşkı kıçıma bakıyor olmasına odaklanmak yerine, hangi külotu giydiğimi hatırlamaya çalışıyorum. *Ah, doğru. Siyah iç çamaşırı.*

Parmağı omurgamdan aşağı kayıyor ve tangamın bel kısmında duruyor. Başımı geriye atıp inliyorum, onun dokunuşunu arzuluyorum.

"Gelmek istiyorsun," diye fısıldayarak kulak mememi ısıırıyor.

Bu bir soru değil, bu yüzden sessiz kalıyorum, birazcık da olsa onurumu korumaya çalışıyorum.

Kıçımı sertçe tokatlıyor ve ben zevkten titriyorum.

"Siktir, Jackie."

Arkamda çömelir ve parmaklarının külotumu uyluklarımın ortasına kadar indirdiğini hissettiğimde gözlerimi kapatırım. Tamamen çıkarmaz ve bu nedense durumu daha da ateşli hale getirir.

Lucifer

Kontrolümü kaybetmek sık yaptığım bir şey değildir.

Duygularıma teslim olduğum kezleri bir elin parmaklarıyla sayabilirim ve seks konusunda hiç olmamıştı, ama Jackie'nin tadı bağımlılık yapıyor. Ve şimdi, dilimde orgazm olduğunu hissedene kadar durmayacağım.

Ellerimle kalçalarının iki yanını tutup açıyorum.

Amcığı sırlıklam, ağzımı istiyor. Klitorisini okşuyorum ve kaygan kıvrımlarını ısıırıyorum.

Dilim içine girdiğinde titriyor, yüzüme sürtünüyor ve adımı inliyor.

Onu sonsuza kadar böyle tutmak istiyorum, bacaklarını açmış, istediğim zaman içim için hazır, amını benim lanet yemeğim haline getirmek istiyorum.

İki parmağımla kıvrımlarını ayırıp klitorisini arkadan acımasızca emiyorum. Titremesi çılgınca artıyor ve ben duruyorum. Boşaldığı anki yüzünü görmek istiyorum.

Hala dizlerimin üzerinde, onu döndürüp kalçalarını omuzlarıma kaldırıyorum, sırtı duvara sadece bir parça değişiyor. Dengesiz. Teslim olmuş.

Ve lanet olsun, buna bayılıyorum.

Yüzümü onun ıslak sıcaklığına gömüyorum, klitorisini emiyorum ve parmağımı onun sıkı küçük amcığına sokuyorum.

O ileri doğru itiyor, kendini bana sunuyor, her iniltiyle yalvarıyor.
"Oh!" diye bağıyor.

Klitorisini okşuyorum ve dilimle onu yalıyorum, tatlı amcığına
derinlemesine daldırıyorum.

"Yüzüme sürtün, Jackie."

O da öyle yapıyor ve bu onu doruğa ulaştırıyor. Çığlık atıyor, sertçe
boşalıyor ve adımı inliyor.

Siktir, o kadar hassas ki. Tam bir rüya.

Titremesi durana kadar her damlayı yalarım. Ancak o zaman onu
dikkatlice indirir, külotunu tekrar giydirir ve elbisesini düzeltirim.

Hâlâ inliyor, omuzlarıma yapışıyor. Onu açgözlülükle öpüyorum ve
o bana her şeyini veriyor, kollarımda eriyor.

"Sen dayanılmazsın, Jackie."

Yüzünü göğsüme gömer, aniden utangaçlaşır ve bu küçük hareket
beni derinden etkiler.

Bir adım geri çekilip kulağına fısıldıyorum:

"Yemek?"

Gerçekten yemek istediğimi anlaması birkaç saniye sürer ve kirli
düşünceleri aklına gelince yüzünde utanç ifadesini görürüm.

"Sana çok kolay teslim oldum," diyor.

Beni itmeye çalışır ama ben kıpırdamam.

Gözlerine bakıyorum ve sonunda, bunun bir oyun olmadığını
göstermek için yavaşça bir adım geri çekiliyorum.

"Gitmek istiyorum," diyor, ama eminim ki bunu kastetmiyor.

"Neden?"

"Nereden başlasam ki? Belki de iki ay önce
beni tam da böyle hissettirdikten sonra evimden çıktın ve sonraki
haftalarda beni bir kez bile aramadın."

"Neden?"

"Yapamadım," diyorum. "Komadaydım."

Lucifer

Bölüm 21

Jackie o kadar şok olmuş ki, itiraz etmeden onu yemek masasına götürmeme izin veriyor. Buraya ilk kez birini yemeğe getiriyorum ve her şeyi doğru yapıp yapmadığımı ya da bunun benim için neden önemli olduğunu bilmiyorum.

Ben rafine bir adam değilim. Param var. Hem de bolca. Ama vücudumda tek bir gram asalet bile yok.

Uyuşturucu satıcıları ve bağımlıları arasında doğup büyüdüm. Katiller ve kaçakçılar arasında.

Kan, ölüm ve acı hayatımın her zaman bir parçası oldu. Jackie bizim aynı olduğumuzu düşünüyor ama değiliz. O da suçlu bir aileden geliyor ama onların bir aile birliği, bir temeli vardı.

Evlilik paketinde sunabileceğim tek şey kendim ve ona sağlayabileceğim koruma. Ama bunun yeterli olmadığını düşünüyorum, bu yüzden, başlangıçta aklımda olmasa da, pazarlık yapmaya karar veriyorum.

"Beş yıl," diyorum, otururken ona pahalı bir yerel restorandan sipariş ettiğim köfte, patates püresi ve sebzelerden almasını işaret ediyorum.

"Ne?"

"Beş yıllık evlilik yeterli olacak," diyorum ona, ama devam etmeden önce, ona dürüstlüğüme hak ettiğini düşünüyorum. "Sana bir seçeneğin varmış gibi bir yanılsama veriyorum, ama gerçekte yok."

Neden bu kadar uzun bir süre belirlediğimi bilmiyorum. Belki de orgazm olurken adımı inlemesi benim en sevdiğim bağımlılığım haline geldiği içindir. Belki de vücudunun sıcaklığı, cildinin yumuşaklığı onunla daha fazla zaman geçirmek istememe neden olduğu içindir. Belki de onu istediğimi, o gece kulüpte ya da belki de ondan önce onu istediğimi nihayet kabul ettiğim içindir.

Martin'e verdiğim söz, takıntımı haklı çıkarmıyor. Muhtemelen onu korumak için onunla yaptığım anlaşma ve ona her zaman yanında olacağımı söylediğim için başladım. Ama daha çok kendi nedenlerim için onu kovalıyorum.

Hâlâ son orgazmının titremeleriyle titriyor. Yanakları kızarmış, gözleri dilimin yolculuğundan dolayı parlıyor.

Güzel, karşı konulmaz ve yakında benim olacak. "Anlamıyorum."

"Anlamadığını biliyorum, ama akşam yemeğinden sonra konuşabilir miyiz?" Jackie alışılmadık bir şekilde uysal bir şekilde başını sallar.

İkimize de su dolduruyorum.

"Ye. Her şeyi sonra açıklayacağım."

Onun bir parça eti kesmesini izlerken, kendimi ev hayatında hayal etmeye çalışıyorum.

Beau'nun, Roman ile birlikte tüm kulüplerini devralmamı teklifini kabul ettiğimi hatırlıyorum.

Dün New Orleans'tan ayrılmadan önce, ona bundan ne kazanacağını sordum. Cevabı, ailevi nedenlerden dolayı gece hayatından bıkmış olmasının yanı sıra, işi devralırsam hayatta kalabileceğimdi, çünkü artık dünya çapında görevlerde kendimi tehlikeye atmayacaktım.

Yaklaşık yirmi dakika boyunca sessizce yemek yiyoruz, her birimiz kendi düşüncelerimize dalmışız. Ancak benim düşüncelerimin hepsi önümdeki güzel kadın etrafında dönüyor.

"İki ay önce Güney Amerika'ya yaptığım bir seyahatte pusuya düşürüldüm," diye başladım, o yemeğini bitirip çatal bıçağını masaya koyduğunda. "Kaldığım oteli havaya uçurarak beni öldürmeye çalıştılar. Bir arkadaşım beni kurtardı, ama otuz gün komada kaldım."

"Orada hastaneye kaldırıldın mı?" diye soruyor, dehşete kapılmış bir ifadeyle, ve bu Jackie'nin en sevdiğim özelliklerinden biri. O şefkatli, dünyadan daha büyük bir kalbi var ve şu anda beni hastanede tek başıma, terk edilmiş, tamamen bilinçsiz bir halde hayal ettiğini biliyorum.

"Hayır. Doktor izin verir vermez bir arkadaşım beni Louisiana'ya geri getirdi."

"komada uçtun mu?"⁽¹⁹⁾

"Evet. Bolivya'da kalmam güvenli olmazdı." "Aman Tanrım!"

"Ben yokken sana göz kulak olan kişi oydu."

O da, benim yanında olamadığım zamanlarda onu gözetmesi için birini gönderdiğimi bildiğini ima edercesine başını sallar. Sonra sorar:

"Seni kim öldürmek istiyor, biliyor musun?"

Ölüm kelimesinin ağzından zorlukla çıktığını fark ettim, sanki bunu düşünmek bile ona acı veriyordu.

"Henüz bilmiyorum, ama yakında öğreneceğim ve onları cezalandıracağım."

Yine başını sallar. Jackie, benim ve ailesinin faaliyetleri hakkında her şeyi bilmiyordu, ama yeterince bilgisiyle büyüdü ve bizim hikayenin iyi adamları olduğumuzu hiç düşünmedi.

"Peki neden sen ve ben..."

"Evleniyoruz?"

"Henüz kabul etmedim." Onun itirazını görmezden geliyorum.

"Sen benim zayıf noktamısın. Eğer sana ulaşırlarsa, ikimiz de öleceğiz, çünkü seni geri getirene kadar aramaktan vazgeçmeyeceğim ve seni kurtaramama ihtimalim var."

Onun zorlukla yutkunduğunu izledim.

"Ölümünden hiç korkmadım Jackie. Risk hayatımın bir parçası."

"Tıpkı benim gibi."

"Evet."

"Ne diyeceğimi bilmiyorum."

"Hâlâ aç mısın? Tatlım var."

"Tatlı yer misin?"

"Hayır, ama sen her zaman tatlıları sevmişsindir." "Bana bunu yapma, Lucifer."

"Neyi yapayım?"

"Az önce dolabında bana evlenmek istemediğini söyledin. Ayrıca birbirimizi sevmememizin mükemmel olduğunu da söyledin. Şimdi baştan çıkarmaya kalkma. Buna dayanamam."

"Ne duymak istiyorsun, Jackie?"

"Gerçeği."

"Gerçeğe hazır değilsin."

"Deneyin bakalım."

"Eğer sana ulaşırlarsa, seni öldürmezler. Muhtemelen beni işkence etmek için seni kaçırlar. Hayatımı almaya çalışan adamın tam olarak ne kadar güçlü olduğunu bilmiyorum, ama eğer bir mafya üyesi ya da benim iş kolumda çalışıyorsa, evlenirsek sana asla dokunmazlar, yoksa tüm örgütler benim düşmanıma karşı savaş ilan ederler."

Lucifer

Bölüm 22

Yüzünün solduğunu görüyorum, muhtemelen düşmanlarımın eline düşerse kaçırılacağına dair söylediklerimin ilk kısmı yüzünden.

Onun şokundan etkilenmiyorum. Bana gerçeği sormuştu. Yıllardır konuşmamış olabiliriz, ama Jackie, çocukluğumuzdan beri suçlularla birlikte olmanın normal olduğu büyüdüğümüz dünyayı yeterince iyi biliyor ve ona söylediğim şeyin çok gerçek bir olasılık olduğunu anlayabilir.

"Başka yolu yok mu?"

"Yarın düşmanımı veya düşmanlarımı alt edemezsem, hayır.

Bu konuyu hemen halletmeliyiz."

Masadan kalkıp oturma odasına doğru yürüdü, ben de onu takip ettim.

"Bana gerçeği sordun."

"Biliyorum," diyor, sırtı bana dönük.

Yaklaşıyorum, ama ona dokunmuyorum.

"Biz uyumluyuz. Az önce ağzıma boşaldın ve daha fazlasını istedin."

Dönüyor ve bunu inkar etmeye başladığını görüyorum, ama yapmıyor, çünkü bu onu yalancı yapar.

"Kabul edersem, bu hayatımı nasıl etkiler?"

Onun bir seçeneği olmadığını tekrarlamıyorum. Jackie akıllıdır ve beni yeterince iyi tanır, onu korumak için ne gerekiyorsa yapacağını bilir, bu onu benimle evlenmeye zorlamak anlamına gelse bile.

"Her şekilde. Güvenli olana kadar gönüllü çalışmayı bırakman gerekecek. Zaten haftada sadece bir kez gidiyorsun."

"Bunu nereden biliyorsun?"

"Bunu bana ciddi ciddi soruyor musun? Senin hakkında her şeyi biliyorum."

"On beş yaşındayken bana bir kez söylemiştin." "Ne?"

"Evden çıkıyordun. Bir şey bana geri dönmeyeceğini söylediği için seni kapıya kadar takip ettim. Üzerimde sadece

pijamalarımı giymiştim ve gece soğuktu. Seni çağırdım ama dönüp bana bakmadın."

"Ve sana hava şartlarına uygun giyinmediğin için içeri girmeni söyledim," diye onun yerine cümleyi tamamladım.

"Evet, ben de sana, bana bakmadan bunu nasıl bilebildiğini sordum."

"Sana seninle ilgili her şeyi bildiğimi söyledim. Ve bu hala geçerli, Jackie. Her zaman geçerli olacak."

"Beni seviyorsan, neden daha önce bana yaklaşmama izin vermedin?" "Birincisi, benimle olmak riskli. Benimle evlenmedikçe." "Başka neden?"

Kafamı sallardım.

"Geçmişimizle ilgili senin bilmediğin birçok şey var." "Ne gibi?"

Başka bir şey söylemedim ve o da ısrar etmenin anlamsız olduğunu anladı.

"Ne değişti?"

"Ne?"

"Az önce geçmişimizle ilgili bilmediğim şeyler olduğunu ve bu yüzden benden uzak durduğunu söyledin. Şimdi bana yaklaşmama izin verecek kadar ne değişti?"

"Hayatının tehlikede olması dışında mı? Hiçbir şey."

Bir noktada onu bırakmak zorunda kalacağımı bilsem de, seninle biraz zaman geçirmek isteyen bencil bir piç olduğum gerçeği dışında.

"Fiziksel temas olmadan, sadece kağıt üzerinde evlenebiliriz."

"Seni istiyorum."

Onun titrediğini görüyorum ve onun yakınlığından dolayı sertleşmeye başlayan penisim tekrar çelik gibi sertleşiyor.

"Birlikte olmamamız gerektiğini düşünmene rağmen mi?"

"Evet. Asla unutmaman gereken bir şey var, Jackie. Benim için ne kadar değerli olursan ol, ben bir canavarım. Ve canavarların vicdanı yoktur."

"Pişman olduğun bir şey yok mu?" "Hayır. Sana daha önce yaklaşmamış olmam dışında."

Bir adım geri çekildi, ama boynunda atan bir damar gördüm, bu da onun da tahrik olduğunu gösteriyordu.

"Bununla ne demek istiyorsun?"

Ona doğru yürüdüm ve çenesini tuttum, yüzüm onun yüzüne yakındı.

"Senin amını tattım. Ona bağımlı oldum sayılır. Bu kadar tatlı olduğunu bilseydim, seni çok uzun zaman önce kendime alırdım."

"Sen beni ben olduğum için istemiyorsun, bedenimi istiyorsun." "Evet, doğru. Beş yıldır."

Jackie

Onu uzaklaştırma cesaretini göstermek istiyorum, bana hayal satmadığı için onu daha çok sevmekle, en ufak bir yalan bile söylemeyi reddettiği için ona vurmak arasında kalmış durumdayım.

"Düşünmem lazım."

Kolunu belime doluyor ve çenemi ısıyor, tüylerim diken diken oluyor.

"Düşünecek bir şey yok. Sana benim gibi bir piç gibi davranmadan bu durumu halletmeye çalışıyorum, ama sırf inatçı olduğun için ölmene izin vermeyeceğim."

"Eğer kabul edersem..."

İronik bir şekilde kaşlarını kaldırdı.

"Evlendiğimizde," diye düzeltiyorum ve bu evliliğin sahte olacağını hatırlamak için neredeyse kendime tokat atmam gerekiyor, çünkü bu fikir bana çok fazla hoş geliyor, "Seninle yatmak zorunda kalmak istemiyorum. Böyle bir şey olursa kendimi çok kötü hissederim."

O kadar şok olmuş görünüyor ki, beni bırakıp bir adım geri atıyor. "Seni asla zorlamam."

"Biliyorum. Aklımın ucundan bile geçmedi. Ama sen baştan çıkarmada ustasın. Kendi adımı bile unutturuyorsun. Bu saçma evlilik anlaşmasını kabul ediyorum Lucifer, ama bedenim pazarlık konusu değil. Sadece karı koca olacağımız ve bu sayede bana kolayca ulaşabileceğin için seninle seks yapmayacağım."

"Çoğu evlilikte böyle olmaz mı?" "Ben öyle çalışmam. Bağlantıya ihtiyacım var."

"İnan bana, aşk içinde olduklarını iddia eden çok az çift bizimki gibi bir bağa sahiptir."

Bunu söylerken gülümsüyor, ama gülümsemesinin gözlerine ulaşmadığını görüyorum. Sinirlendiğini biliyorum ve bunun nedeninin, kadınların parmağını şıklatmasıyla kendisine atlamasına alışık olması olduğunu düşünüyorum.

"Bilemem." "Ne demek istiyorsun?"

Kimse bana böyle hissettirmedi, diye düşünüyorum içimden, çünkü o kadar gardımı indirmek yerine ölmeyi tercih ederim.

Hâlâ bir cevap beklediğini görüyorum.

Çünkü başka biriyle birlikteyken, Lucifer, her zaman beni kız kardeşi olarak görmeyi bırakıp bir kadın olarak görmeye başlayacağını günü bekliyordum.

"Aramızdaki şey..." diye patlar.

"Mükemmel. Ama daha fazlasına ihtiyacım var. Samimiyete ihtiyacım var. Sırf senin karın olacağım diye inandığım şeylere karşı çıkmayacağım. Beni gerçek anlamda istiyorsan, bana yarı yolda karşılık vermeli ve aramızda bir bağ kurmalısın."

Lucifer

Bölüm 23

Bana şartlarını sunduktan sonra Jackie eve gitmek istedi. Hayır dedim, odalardan birini seçmesini söyledim, çünkü bu sinir bozucu kadını en azından biraz kontrol altında tutmam gerekiyordu.

Hayal ettiğim tatlı kız nerede? Onun yerine, tatlı amına erişebilmem için aramızda bir bağ kurmamızı isteyen şehvet tanrıçası var.

Gece yarısı Manhattan'ın boş sokaklarında arabamı sürerken seçeneklerimi değerlendiriyorum, ama benim açımdan, onu karım yapmaktan başka bir seçenek göremiyorum.

Bağ.

Erkekler bağ kurmaz. Tahrik oluruz ve söz konusu kadını sikeriz. Bu arzu devam ederse, sanırım buna evlilik denir.

Eğer evlenmeye zorlandığım başka bir kadın olsaydı, evliliği sadece kağıt üzerinde tutar ve partnerlerimle görüşmeye devam ederdim, ama beş yıl boyunca onu karım olarak tutup başka kadınlara bakamayacağımı itiraf edecek kadar dürüstüm.

Siktir, bugün erken saatlerde bana karşı gösterdiği tavırla beni deli etti.

Kızıl saçlı Taylor'ı kaldırımda görene kadar onun evine yaklaştığımı fark etmedim bile.

Jackie bana hamile olduğunu söyledi, bu yüzden vicdanım, onun gibi cehennemî yaşamış birini riske atmamı izin vermiyor. Beni takip eden kişinin ya da kişilerin ikisi hakkında ne kadar bilgi sahibi olduğunu bilmiyorum.

Arabamı durdurup kapüşonumu başıma geçiriyorum.

Beni görünce irkildi, ama hemen tanıdı. "Dikkatli ol," diye uyardım.

Taylor endişeyle bana baktı. "Bu ne demek?"

"Aynen dediğim gibi. Düşmanlarım var. Erkek arkadaşının yanında kalmalısın."

"Jackie nerede?"

"Benimle. Yakında benim evime taşınacak."

Bu kararı az önce verdim. Onun güvenliği konusunda hiçbir riski göze alamam.

"Onunla konuşmak istiyorum."

"Yarın ara onu," diyorum. "Şimdi evine git, Taylor."

Uzaklaşmaya başlarken, bebeğinin babasının yaklaştığını gördüm. Evde pek de parlak bir baba örneği ile büyüdüğüm söylenemez, ama bu adam çıtayı daha da aşağıya indirmeyi başarmış. Onun gibi bir babası varken, düşmana gerek yok.

Arabaya binip doğruca eve gidiyorum.

Kaçış yok. Onu korumak için ne gerekiyorsa yapacağım. Yarın, şartlarını kabul ettiğimi söyleyeceğim. Zaten o duygusal fikrine uzun süre bağlı kalacağını sanmıyorum. Ben tecrübeliyim. Jackie ellerimde ateş gibi yanıyordu. Arzumuz karşılıklı ve kontrol edilemez. Beni sikmeden kocası olarak ne kadar dayanabileceğini görelim.

Apartmanımın garajında motoru kapatıp, beni takip eden güvenlik görevlisine başımla selam vererek veda ediyorum.

Asansör yerine yangın merdivenini kullanıyorum.

Dairede, sessizlik bana onun muhtemelen çoktan uyuduğunu söylüyor.

Doğruca duşa gidip, neredeyse soğuk olan suyu uzun bir süre çıplak vücudumun üzerinde akıtıyorum.

Jackie'ye olan çekiciliğimin gücü beni hazırlıksız yakaladı. Yakın zamana kadar onu bir kız kardeş olarak görme engelini aştığımda, onun güzelliğine rağmen, ona dokunduğum anda ona bağlanacağımı hiç düşünmemiştim. Onun vücudunu her şekilde almak istiyorum ve belirli bir süre ona bağlı kalma fikri bana dayanılmaz gelmiyor. Dürüst olmak gerekirse, onun bana bağlı olmasını seviyorum.

Suyu kapatıp kendimi kuruladıktan sonra bir boxer giydim. Yatağa doğru ilerlerken koridorda bir ses duydum.

Kapıyı açtım ve Jackie seçtiği odaya doğru geçiyordu.

Beni görünce, elinde bir bardak suyla, "Susamıştım," diyor.

Anladığımı belirtmek için başımı sallıyorum.

"Bahsettiğin bu bağ ne anlama geliyor?" diye soruyorum.

"Bana bedenimden daha fazlasını vermek istememi sağla. Sana karşı hissettiğim çekiciliğe karşı koyamıyorum, Lucifer. Tek bir dokunuşla beni ele geçirebilirsin, ama ben daha fazlasını istiyorum. Sonrasında boşluk hissetmek istemiyorum."

"Bana karşı hisler beslemek kötü bir fikir, Jackie."

"Bunu kendim karar verebilirim. Ve ben aşktan bahsetmiyorum, kalıcı bir arzudan bahsediyorum. Seni tanımıyorum bile. Birdenbire, beni korumak için evlenme teklifiyle karşımda belirdin. Sana güveniyorum ve başka bir yol olsaydı bu kadar radikal bir adım atmayacağını biliyorum, ama sırf karı koca olduğumuz için kullanılmış ya da seks yapmak zorunda hissetmek istemiyorum."

"Benim açımdan, bu çok iyi bir neden."

Ona ödünç verdiğim, neredeyse dizlerine kadar uzanan tişörtü giymiş, saçları duştan çıkmış olduğu için hala ıslak. Gözlerim bacaklarına kayıyor ve altında bir şey giymediğini tahmin etmeye çalışırken yavaşça yukarı doğru kayıyor.

Ne düşündüğümü biliyor gibi görünüyor, çünkü ellerini tişörtünü daha da aşağı çekiyor, sanki kendini örtmek istercesine.

Ona dokunmak gibi bir niyetim olmasa da bir adım öne çıkıyorum

"Ben hayvan değilim. Senin isteğin dışında sana asla dokunmam." "Senin isteğin dışında olmaz ki."

"Durumu tersine çevirebilirim. Sana kendi ilacının tadını ilaçlarını tattırabilirim."

"Nasıl?"

"Seni bana özlemle doldururum, Jackie. Sana ne istediğimi söylememle seni orgazma ulaştırırım."

Yutkunurken boğazının hareketini izliyorum.

"Buraya gel."

"Ben..."

"Gel. Bağlantı kurmak istediğini söylemiştin. Bu iki yönlü bir şey."

Bir an tereddüt ettikten sonra önümde durur. "Bana dokun."

"Nereye?" diye sorar.

"Nereye istersen."

Bardağı konsol masasına bırakıp bana geri döner. Odaklandığını, gözlerinin dövmelerime takıldığını biliyorum ve ona dokunmamak için ellerimi yanlarıma bastırıyorum.

Avuç içleri göğsüme değse bile hareketsiz kalırım.

"Tüm dövmelelerini seviyorum."

"Senin vücuduna da dövme yaptırabiliriz."

"Acıyı sevmem."

"Hiç acı çekmekten mi?" Kendimi durduramadan soruyorum, çünkü yalan söylediğini hissediyorum.

"Ne tür bir acıdan bahsediyoruz?"

"Bunu duymak isteyeceğinden emin değilim. Bağ kurmak için kurallarını anlamıyorum. Daha önce hiç böyle bir şey yapmadım."

"Bence birbirimize her şeyi söyleyebiliriz."

"Sert sevişmeyi severim." Kafamı sallıyorum, onu yatakta dört ayak üstünde, ben onu arkadan alırken hayal ediyorum. "Uyluklarına ve kıkına parmak izlerimi bırakmak istiyorum. Aynaya bakıp benim karım olduğunu bilmeni istiyorum."

Ve bunu söylediğimde, bunun doğru olduğunu anlıyorum. Ona iz bırakmak istiyorum.

Asla sonsuza kadar onun olmayacağım. Birlikte ne kadar çok zaman geçirirsek, beni o kadar çok nefret etmeye başlayacak. Ama beni asla unutmasını istemiyorum.

Jackie

Bölüm 24

En gizli fantezilerimde bile onun bu kadar yoğun olacağını hayal etmemiştim. Gerçeklik, kız gibi hayallerimi çok aşıyor.

Benden ne istediğini, nelerden hoşlandığını anlatırken, tırnaklarım onun cildine batıyor. Onu da işaretlemekten kendimi alıkoyamıyorum, çünkü ne kadar geçici olduğumuzu söylerse söylesin, Lucifer her zaman benim olacak.

"Bana kendinden bahset," diyorum, içimde bir çekişme yaşayarak onun baştan çıkarıcı ağına düşmemek için direniyorum.

"Benim hakkımda her şeyi biliyorsun," diyor, vücudu gerginleşiyor.

"Bu doğru değil."

Bileklerimi tutuyor.

"Bu benim üzerimde işe yaramayabilir, Jackie."

Onun süitine çekildiğini izlerken kalbim sıkışıyor. "Hakkımda bir şey duymak ister misin, Lucifer?" diyorum,

"Gelecekle ilgili gördüğüm her rüyada, mutlu anları, Noel'leri ve ailemi hayal ettiğimde, sen oradaydın."

Odaya koşarım, ama karanlıkta durup bana bakan onu hala görebiliyorum.

Ertesi Gün

"Dün L'ye rastladım," diyor Taylor telefonda. "Ne?"

"William'la kavga ettim, ben de senin dairenize döndüm. Binanın dışındaki kaldırımında L'yi gördüm."

Akşam yemeğinden sonra konuştuktan sonra ayrıldığını biliyorum, ama benim daireme gittiğini bilmiyordum.

"Orada ne yaptığını söyledi mi?"

"Hayır, sadece düşmanları olduğu için dikkatli olmamı söyledi. Hiçbir şey anlamadım."

"Bu iyi bir tavsiyeydi, Taylor. Söyleyeceğim şey yüzünden paniğe kapılmanı istemem, ama belki de William'ın yanında kalman en iyisi olur. Oraya geri dönme."

"Zaten seninle bu konuyu konuşacaktım, ama yüz yüze konuşmak daha iyi olur diye düşündüm. Onun yanına taşınmaya karar verdim. Duygularımla savaşmaktan yoruldum, Jackie. Onu seviyorum ve bu hislerim geçmeyecek. William sadece bebeğimin babası değil, aynı zamanda aşkım da."

"Bence kendine mutlu olma şansını vermelisin. O seni seviyor, Taylor."

"Buna inanmaya başlıyorum. Bak, burnumu sokmak istemem ama L, onunla birlikte yaşamaya başlayacağını söyledi."

"Ne?"

"L dün onun evinde olduğunu söyledi, bunu zaten biliyordum, çünkü akşam yemeği davetini hatırlıyorum, ama onun yanına taşınacağını söylediğinde, bunu nasıl sindireceğimi bilemedim."

Tanrım. Gülsen mi, onu öldürsem mi bilemiyorum. Adamın incelik kavramı yok.

Ona haberi yavaşça vermeyi karar verdim.

"Doğru," diyorum, çünkü bunu tam olarak konuşmamış olsak da, Lucifer'in düşmanları hakkında bana anlattıklarına dayanarak, beni asla tek başıma, savunmasız bırakmayacağını biliyorum. Ayrıca, onu doğru anladıysam, güvenliğini sağlayacak bu evlilik çok yakında gerçekleşmek zorunda.

"Peki ya dairen?"

"Satmayacağım. Olduğu gibi bırakacağım. Aramızdaki bu şey çok ani oldu. İşe yarayacağından emin değilim."

"Neyin yürümeyeceğinden? Ciddi konuşuyorsun. Şimdi endişelendim."

"Kendi güvenliğin için sana her şeyi anlatamam, Taylor. Sadece geçmişim hakkında bilmediğin çok şey olduğunu söyleyebilirim. Yıllar önce hepsini geride bıraktığımı sanıyordum, ama kimse kökeninden kaçamaz."

"İtiraf etmen için seni zorlamayacağım, Jackie. Bundan nefret ediyorum, ama en azından güvende olacağını söyle."

"Öyle yapacağım. Ve Manhattan'dan ayrılmayı düşünmüyorum. İletişimde kalacağız. Şu anda birlikte görülmemizin iyi bir fikir olduğunu düşünmüyorum."

birlikte görölmemizin iyi bir fikir olduğunu düşünmüyorum. Sana söylemem gereken başka bir şey daha var."

"Neymiş o?"

"L seni kurtardığından beri kayboluşunu araştırıyor ve önemli bir ipucu bulduğunu söyledi. Dün akşam yemeğinde, sanırım gelecekteki evliliğimizden konuyu saptırmak için bana söylediğini söylemeyi unuttum."

"Beni kaçıranı buldu mu?"

"Öyleyse bile, bana ayrıntıları anlatmadı. Eminse bile, henüz bana söylemedi."

"Onun hakkında fazla bir şey söyleyemeyeceğini biliyorum, ama en azından şuna cevap verebilir misin: L iyi adamlardan biri mi, Jackie?" diye sorar ve hemen ekler: *"Üzgünüm, bunu söylemeye hakkım yoktu. Ne iş yaparsa yapsın, L benim kahramanımdı."*

"Dürüst olmak gerekirse, ayrıntıları bilmenize gerek yok, Taylor. Size zarar veren kişinin cezalandırılacağını bilmek yeterli değil mi?"

"Evet, bu fazlasıyla yeterli. Kaybolmayacağına söz verir misin?"

"Söz veriyorum. Son bir şey daha. Şimdilik dernekteki yüz yüze çalışmalarımı durdurmam gerekecek."

Sessizleşir ve soru sormak istediğini düşünürüm, ama kendini tutar.

"Peki eşyaların? Onları ne zaman alacaksın?"

"Bugün evime gitmem gerekiyor. Burada hiçbir şeyim yok."

"Bir ara öğle yemeği yiyebilir miyiz?"

"Emin değilim."

"Bana mahkum olmadığını söyle, Jackie, çünkü benden istediğin şeye rağmen, korkmaya başlıyorum."

"Değilim. Ve sana söz veriyorum, onunla birlikteyken hiçbir tehlike altında değilim. L'nin benim için hiç düşünmeden hayatını feda edeceğinden eminim."

"Ona olan sevgin çok güzel. Sarsılmaz bir inanç."

"Çünkü onun sadece güzelliğini, sadece karanlığını değil, tümünü görebiliyorum. Onu görüyorum. Kusurlarını ve günahlarını biliyorum."

"Ve hepsini affediyor musun?"

"Bunu hiç düşünmedim. Sanırım onu yargılamıyorum, tıpkı kardeşimi veya babamı yargılamadığım gibi."

Lucifer

Bölüm 25

"Kolombiya'daki mülkümü satacağım," diyorum Beau'ya.

New York'a geleceğini bana haber vermedi. Hazard şubelerinden birinin ofisinde buluşuyoruz. Her şey planlandığı gibi giderse, bu gece kulübü zinciri yakında benim olacak. Ama önce, beni avlayan o piçi öldürmem gerekiyor.

"Bu bize çok faydalı oldu," diyor ve ben de neyi kastettiğini hatırlayarak başımı sallıyorum.

Birkaç yıl önce, Pakhan'ın ikinci adamlarından birinin karısı kaçırılmış ve Güney Amerika'ya götürülmüştü. Beau, kurtarma operasyonu için benim mülkümü üs olarak kullanmıştı.

"Evleneceksem onu tutmanın bir anlamı yok. Jackie'nin oraya gitmek isteyeceğini sanmıyorum."

"Teklifini nasıl karşıladı?" "Tam olarak bir teklif değildi."

"O daha evet demeden savaşı başlatmışsın bile?"

"O zaten evet dedi. Yani, belki tam olarak bu kelimeleri kullanmadı, ama evliliğe razı oldu."

Avukatlarımın evrakları bir an önce hazırlamaları için gerekli düzenlemeleri yaptım, böylece mümkün olan en kısa sürede evlenebileceğiz.

"En azından yüzük aldın mı?"

"Yüzük mi?"

"Lanet olsun Lucifer, bu unutulacak bir şey değil! Kadınlar bu tür ayrıntılara önem verir."

"Jackie öyle değil. O umursamıyor."

"Nereden biliyorsun? Ona hiç mücevher verdin mi?" "Ona bir daire verdim. Onu güvende tuttum."

"Çok asilce, ama bu bir kardeşin yapacağı bir şey, sevgilinin değil."

Ona bakarak, sormak istediğim şeyi nazıkçe nasıl dile getirebileceğimi düşünmeye çalışıyorum, ama bir yol bulamıyorum, bu yüzden doğrudan konuya giriyorum.

"Bir kadınla nasıl bağlantı kurarsın?" "Ne?"

"Yıllardır evlisin. Amber ile bir bağı olmalı, bu ne anlama geliyor?"

Beau'yu tanıdığımdan beri hiç gülmesini görmemiştim, ama şu anda başını geriye atıp gülüyor.

"Kibirlenmeye mi niyetlisin?"

"Söyleyiş şeklin yüzünden," diyor, ciddi kalmaya çalışıyor ama başaramıyor. "Soruna cevap vermek gerekirse, evet, Amber'imle kesinlikle bağ kurdum."

"Peki bunu nasıl elde ettin?"

"Sorunu anladığımı sanmıyorum."

"Jackie dün bağlantı kurmak istediğini ve kullanılmış hissetmek istemediğini söyledi."

"O sadece sevişmek istemiyor. Sonrasını da istiyor."

"Sonrasını neyi?"

"Tanrım, aşk konusunda benden bile daha bilgisizsin. Sadece seks isteyen bir kadınla birlikte olduğunda, ertesi gün onu düşünür müsün?"

"Sadece onu tekrar becermek istersem, evet, ama bu nadirdir." "Bağ kurmak, onu tekrar tekrar becermek istemen, ama sen de onu gülümsetmek istersin. Onu korumak ve ona bakmak istersin."

"O zaman kesinlikle Jackie ile bir bağım var."

Sadece seks hariç, şimdilik, diye mırıldanıyorum kendi kendime. "O öyle düşünmüyor gibi görünüyor."

"Çünkü üzgün. Gerçek bir evlilik hayallerini yıkmışım. Kızken beri evlenip sahil evinde yaşamak istediğini söylerdi. Çocuklarla dolu bir ev. Ona sunabileceğim tek şey iyi seks ve koruma."

"Yine de seni istedi." "Ona

başka seçenek sunmadım."

"Kadınlar bir şeyi istemediklerinde kendileri için seçim yaparlar, Lucifer."

"Bu tam olarak ne anlama geliyor?"

"Jackie seni istemeseydi, dünyadaki tüm riskleri ortaya koysan bile, seninle evlenmeyi asla kabul etmezdi."

"Seçeneği yoktu."

"Kendine bunu söylemeye devam et. Ne kadar süre evli kalmayı planlıyorsun?"

"Ona beş yıllık bir sözleşme yapacağımızı söyledim." "Neden?"

"Mantıklı görünüyordu."

"Sana saldıran kişiyi bulmamız bir yıldan fazla sürmez, Lucifer. Şu anda en iyi adamlarım düşmanını takip ediyor ve Ruslan da adamlarını aramaya görevlendirdi. Sanırım sen de bu satranç tahtasında kendi hamlelerini yapıyorsun."

"Evet. Bir şeyleri gözden geçirirsek diye onu bulması için birini tuttum."

"Bir paralı asker başka birini mi tuttu?" Omuz silktim.

"Öncelikli hedefimiz Jackie'yi hayatta tutmak." "O kim?"

"Tur Zubarevich."

"Onu tanıyorum. Eski Özel Kuvvetler mensubu. Kayınbiraderim Amos için çalışmıştı."

"Evet, biliyorum."

"Belki de bu doğrultuda, düşmanının peşine Tur gibi birkaç adam daha takmalısın. Böylece bir taşla iki kuş vurmuş olursun. Bir yandan onu yakalama şansını artırırsın, diğer yandan da seni öldürmek için kiralananlarını önlersin."

"Tur kadar iyi olan sadece iki kişi tanıyorum: Abaddon Hatzis^[10] ve Jack Hudak, ama Hudak sadece İrlandalı mafyayla çalışıyor."

"En azından Abaddon'u denemeye değer."

"Onunla iletişime geçeceğim. Aldığımız tüm önlemlere ve Ruslan'ın Jackie'yi korumak için onunla evlenme fikrine rağmen, daha önce de konuştuğumuz gibi, bunun ancak düşman mafya mensubu ya da benim gibi başka bir kiralık katilse işe yarayacağını düşünüyorum."

"Ama sen buna inanmıyorsun, değil mi?"

"Hayır. Bunun kişisel bir mesele olduğunu düşünüyorum, ama kim olabileceğini hayal edemiyorum."

"Şimdiye kadar sahip olduğum tüm düşmanları ortadan kaldırdım."

Bana bakar ve ağzını açmadan ne söyleyeceğini bilirim.

"Geçmişten bahsetmişken, bir gün ona söylemeyi düşünüyor musun?" diye soruyor.

"Evet. Beş yılın sonunda ona her şeyi anlatacağım. O zamana kadar onun nefretine hazır olacağım, ama şimdi değil. Henüz değil."

Lucifer

Bölüm 26

"Evinden ihtiyacın olan her şeyi aldın mı?" diye soruyorum, mutfağında Jackie'yi fırının önünde eğilmiş halde görünce düşüncelerim tamamen dağılıyor.

O irkilir ve fırın tepsisini düşürür.

"Ah!"

"Eldiven kullanmalıydın," diyorum, kolunu tutup onu lavaboya götürüyorum ve hafifçe kızaran eline soğuk su tutuyorum.

"Önemli değil. Sadece korkmuşum."

Elini çekip gözlerime bakmıyor. Bundan sonra ne yapacağımı bilmiyorum.

Beau'nun önerisini dinledim.

Toplantıdan çıkar çıkmaz, sahip olduğum boş dairelerden birine gittim ve bir kuyumcuyu tüm alyans ve nişan yüzükleri stoğuyla birlikte oraya çağırdım. Ayrıca küpe, bilezik ve kolye de istedim. Oturma odasında o kadar çok mücevher var ki, kendi mağazamı açsam daha iyi olur.

Bana bakmayacakken ona nişan yüzüğünü ya da tüm o altınları nasıl vereceğim, hiç bilmiyorum.

"Oturma odasında hoşuna gidebilecek bir şey var," diyorum.

"Nedir o?"

"Bir hediye. Ya da... birkaç tane."

Jackie

Lucifer tamamen rahatsız görünüyor ve nedenini bilmiyorum. Beni mutfağında bulduğu için mi? Eğer öyleyse, bir sorunuz var demektir.

. Her gün donmuş yemek yemeyi reddediyorum. Eğer gerçekten bunu yapacaksak, evleneceksek, her gün düzgün yemekler yiyeceğiz.

Ya da en azından o burada olduğu günlerde, diye içimden bir ses geliyor. "Evlendikten sonra sık sık seyahate çıkmayı mı planlıyorsun?" diye soruyorum

durup soruyorum. "Senden sürekli burada olmanı istemiyorum, sadece plan yapmam gerekiyor."

Omuzlarımı tutuyor.

"Evliliğimizle ilgili tek endişen bu mu? O bağlantı meselesi değil mi?"

"Bağlantıdan bahsettim çünkü birbirimizi gerçekten tanımıyoruz, Lucifer. Çok uzun süredir ayrıydık. İkimiz de hala geçmişte takılıp kalmış durumdayız."

"Seni tanıyorum."

"En sevdiğim renk ne? Neden korkuyorum? Dernek dışında başka hangi gönüllü işleri yapıyorum? Kalbimi kıran ilk erkek kimdi?"

Dün olduğu gibi, bir adım geri çekilir.

"Bilmiyorsun, değil mi? Sana söyleyeyim. Uzun zamandır en sevdiğim renk lacivert..."

Çünkü bana gözlerini hatırlatıyor.

"Hayatta en çok korktuğum şey, bir gün Martin'e bana bakacağına dair verdiği sözü tutmanın gerekmediğine karar verip sonsuza dek ortadan kaybolman. Ve bunun gerçek dünyada yalnız yaşamaktan korktuğum için olduğunu düşünmeden önce, öyle değil. Seni kaybetmekten korkuyorum, seni hiç gerçekten sahip olmamış olsam da."

"Jackie."

"Taylor'ın ortadan kaybolması kafamı karıştırdığı için, kayıp kişileri bulmaya çalışan diğer 'koltuk dedektifleri' ile birlikte çevrimiçi gönüllü çalışmalar yapıyorum ve aynı şeyi yaşayan diğer ailelere yardım etmek istiyorum. Ve kalbimi kıran ilk kişi sendin. On beş yaşındayken, senin gittiğin gece."

Bitirdiğimde kendimi tamamen bitkin hissediyorum, ama sonunda kalbimdeki yükü boşaltıp ona ruhumu gösterdiğim için beklediğim rahatlama gelmiyor.

"Peki benim hakkımda ne biliyorsun? Kabul et, Jackie, beni idealize ediyorsun. Ben lanet olası bir canavarım. Benim de en sevdiğim bir renk var. Açık pembe. Onu sevmiyorum bile; sadece *senin* en sevdiğin renk olduğu için seçtim

hatırladığım kadarıyla en sevdiğin renkti. Benim dünyamda, güzelliği takdir edecek vaktim yok. Müziğin tadını çıkarmayı hiç öğrenemedim. Bir çiçeğin kokusuna hayran olamıyorum, ama annenin bize her gün servis ettiği yemeğin kokusunu hatırlıyorum. Hepinize sahip olduğum için ne kadar minnettar olduğumu hatırlıyorum. Ayrılmak zorunda kalacağımdan korkuyordum."

"Lucifer..."

"Ben gönüllü iş yapmam. Ve aradığın kayıp kişilerin çoğu, eğer suçluysalar, onları ortadan kaldıran benim ya da benim gibi adamlar olabilir. Kalbimi kıran ilk kız mı? Kimse, çünkü benim kalbim yok. Ben lanet olası boş bir kusurum. Bir ölüm makinesi. Ve bazen, bir seks makinesi. Ama listende eksik bir şey var. Senin için kutsal olan ne, Jackie?"

"Ne?"

"Bilmiyor musun? Bana benimkini sor. Cesaretin yok mu? Tamam, sana söyleyeyim. O sensin. Artık tadının ne kadar güzel olduğunu bilsem de, günlerce ya da haftalarca taşaklarım ağrıyana kadar senin amının içinde kalmak istesem de, sen her zaman benim kutsalım oldun ve her zaman da öyle kalacaksın. Öyleyse, benim ortadan kaybolacağımdan korktuğun için mi? Sadece öldüğümde, Jackie Alston. Asla gitmeyeceğim. Seni zorla benimle evlenmeye zorlasam bile, hayatta ve sağ salım olmanı sağlayacağım. Seni ölümün yanında yaşamaya mahkum etsem bile."

Bana sırtını dönüp uzaklaşmaktan kendini alıkoyduğunu görebiliyorum. İlk kez, Lucifer'in rakibine bıçak ya da silah kullanmadan öfkesini kontrol etmeye çalıştığını düşünüyorum, çünkü şu anda onun için ben buyum.

"Deniyorum, Jackie. Hiçbir zaman birlikte atılmak üzere olduğumuz riske yakın bir şey yaşamadım." Alışveriş poşetlerini alıp bana uzattı.

Ünlü bir kuyumcunun logosunu tanıyorum. "Bu ne?"

"Her şeye sahip olmanı istiyorum, bu yüzden bir nişan yüzüğüne ihtiyacın olduğunu düşündüm. Başka parçalar da var."

Vücudum titriyor ve onun yanında ilk kez bu titreme şehvetten değil, duygulardan kaynaklanıyor.

"Bana nişan yüzüğü mü aldın?"

Omuzlarını silkiyor ve kendinden emin Lucifer'in utanmış halini göreceğimi hiç düşünmemiştim.

"Sana bir tane lazımdı," diyor, daha önce söylediğini neredeyse tekrarlıyor.

Kanepeye oturup kutuyu açtım. Taşın büyüklüğü karşısında ağzım açık kaldı, ama beni etkileyen yüzüğün güzelliği değildi. Onun bunu yapmış olmasıydı.

Ve sonra anlıyorum.

O haklı. En azından kısmen. Onu idealize etmişim. Onun gerçek halini görmek istemiyorsam, aramızda gerçek bir şey olmasını nasıl isteyebilirim?

O çabalıyor. Artık ona karşı bir adım atmanın zamanı geldi. "Bu senin fikrin miydi?"

"Hayır. Bir arkadaşım evlendi. Ben... şey... Bahsettiğin o bağlantı meselesi hakkında tavsiye istedim ve..."

Sözünü bitirmesine izin vermedim. Ona koştum ve kollarına atladım.

Lucifer tereddüt etmiyor. Beni kucaklıyor, bacaklarımı beline doluyor. Ağızlarım onun ağzını çaresizce bulduğunda karşılık veriyor. Beni arzulandığımı ve korunduğumu hissettirecek şekilde kucaklıyor, beni kendine ait ilan eden kendine özgü bir şekilde, başka hiçbir erkeğin yapamayacağı bir şekilde.

"Senin olmak istiyorum."

"Yüzük yüzünden mi?"

"Hayır. Bizim yüzümüzden. Hazırım."

Lucifer

Bölüm 27

Kadınlar ve vücutları hakkında her şeyi bildiğimi sanıyordum, ama şimdi fark ettim ki ne kadar deneyimli olduğumun bir önemi yok. Jackie benim için bir muamma.

Onu kollarımda merdivenlerden yukarı taşıyorum, ama yarı yolda beni durduruyor. "Yüzüğü istiyorum."

"Şimdi mi?"

Sesim bir aslanın kükremesi gibi çıkıyor, şehvet vücudumun her hücrelerini kaplıyor. Nasıl kavga edip birbirimizin yüzüne gerçekleri söyleyerek başladığımızdan, onun bana binip beni sikmemi istemesine kadar geldiğimizi asla anlayamayacağım.

"Evet. Beni senin yaptığında nişanlın olmak istiyorum." "Yarın karım olacaksın."

"Ne?"

Kahretsin.

"Evleneceğiz... şey... yakında." "Yüzüğü getir, Lucifer."

Bana attığı bakış karşı konulmaz ve şimdi merak ediyorum, acaba bunca zaman uzak durmamın sebebi, onun karşımda olduğu anda bunun olacağını hep bilmem miydi? Bilinçaltında ona canavardan kaçma şansı mı veriyordum? Her halükarda, artık çok geç. Beş yıl boyunca o benim olacak.

Arzu ile başım dönerek adımlarımızı geri takip ediyorum, yol boyunca ağzını ısırıp yalayıp yutuyorum, ellerim onun sıkı kalçalarını pençeliyor.

O çok gergin. Yemin ederim, kalbinin atışlarını göğsümde hissedebiliyorum.

Onu kollarımda güvende tutuyorum, bir elimle kalçalarını kavriyorum. Serbest elimle sadece yüzüğü değil, tüm çantaları da alıyorum, belki mücevherlerle süslenmiş halde sevişmek ister diye.

Ama içten içe, istemediğini biliyorum. Jackie, benim ona ait olduğumun sembolünü istiyor. Kanıtını.

Süitime girip kapıyı ayağımla kapatıyorum.

Bunun için bir neden yok, sadece biz varız, ama ben yalnızlığa alışkınım.

Onu yatağa götürmüyorum. Onu ayağa kaldırıp sırtını kapıya dayıyorum.

Yüzüğü geri koyduğu çantayı alıyorum ve seyahatlerim sırasında bir şehirden geçerken bir adamın yaptığını gördüğüm gibi, çantadan kutuyu çıkarıp diz çöküyorum.

Ama sormuyorum, ona söylüyorum:

"Sen benim olacaksın."

Anlayamadığım bir şey mırıldanıyor, sonra elini uzatıyor.

Yüzüğü parmağına geçiriyorum. Biraz bol ama daha sonra ayarlayabilirim. Önemli olan, artık bir anlaşmamız olması. Hiçbir yere gitmeyecek.

Geri adım atıp onu baştan aşağı süzerim.

"Seni tamamen kendime ait yapacağım, Jackie. Bu kadar uzun süre nasıl bekledim bilmiyorum."

Göğsü inip kalkıyor ve yumuşak teninin altında akan sıcaklığı neredeyse koklayabiliyorum.

Ona düşünmesi için zaman tanımıyorum. Son birkaç gün içinde, hayatımdaki herhangi bir insanla konuştuğumdan daha fazla onunla konuştum.

"Benim için soyun."

Striptiz yapmaya başlamadan önce tereddüt ediyor.

Parmakları titriyor, minik şortunun fermuarını açmaya çalışırken beceremiyor, ama sonunda şortu ayaklarına düşüyor. Tişörtünü çıkardığında, derisinin tüylerinin diken diken olduğunu görüyorum. Göğüsleri, sertleşmiş meme uçları, sütyenine baskı yapıyor.

"Hepsini," diyorum, sesim sert.

Bana bakmadan külotunu indirir ve ben de onu bırakırım. Onu korkutmak istemiyorum.

Elleri arkaya uzanıp sütyenini açmak için düğmeyi açtığında, "Bırak" diyorum.

Ona doğru yürüdüm, çenesini kaldırdım ve gözlerine bakarak iki kupayı aynı anda aşağı çektim. Nefesini tuttu.

Kollarından tutup onu kaldırdım ve göğüslerini ağzıma yaklaştırdım. Jackie'nin göğüsleri orta büyüklükte, yuvarlak ve meme uçları, vajinasının yumuşak pembesinden bir ton daha koyu renkteydi.

Birini ağzıma alıp sertçe emiyorum ve o yüksek sesle inliyor. Emmeyi bırakmadan birinden diğerine geçiyorum. Saatlerce göğüslerini emebilirim.

"Seni siktiğimde böyle olmanı istiyorum. Sütyeni çıkarma. Sen bu lanet dünyanın en seksi kadınısın."

İçimdeki hayvanı dizginliyorum, çünkü asıl istediğim onu burada, ayakta alıp, bitene kadar sikmek.

Sadece göğüslerini emdiğim için orgazm olmak üzere, ama ben onun tadına doyamıyorum. Yine de onu yatağa götürmüyorum. Onu bir sandalyeye oturtuyorum, bacaklarını genişçe açıp kolçaklara asıyorum.

Gözlerimi ondan ayıramıyorum. Ondan daha güzel bir kadın yok. Parıldayan ve beni isteyen güzel küçük amcığı, uyluklarındaki kaygan parlaklık, sütyeninden taşan göğüsleri, baştan çıkarıcı görüntüler, ama onun yüzü, o çarpıcı, kesinlikle emin gözleri, onun benim olduğu sürece bir kraliçe gibi muamele göreceğine yemin etmemi sağlıyor.

Bakışlarım şişmiş, sertleşmiş meme uçlarına düşüyor. "Göğüslerine dokun, görmek istiyorum."

Zaten kızarmış yüzü daha da kızarır, ama elleri karnından göğüslerine doğru hareket eder.

Jackie iki meme ucunu birden tutar, ama okşamak yerine şaşırtıcı bir sertlikle çeker ve vücudu öne doğru eğilirken inler.

Siktir.

"Dokunmaya devam et," diye emrediyorum, sandalyenin önüne diz çökerek.

İki elimle am dudaklarını ayırıp başparmağımı ıslak klitorisinin üzerinde gezdiriyorum.

"Lucifer..."

"İşte böyle, adımı söylemeye devam et, Jackie." Başımı eğip onu yalarım.

O, şehvetle aşırı duyarlı bir şekilde çığlık atıyor ve açgözlü bir açlık bağırsaklarımı kavırıyor.

Boynunun arkasını tutup onu öpmeye başlıyorum, bir yandan da amını avuçlarımla okşuyorum.

Bir parmağımı içine sokarım, sonra ikinciyi, hafifçe ama açgözlülükle onu sikerim, dilimin ağzını aldığı gibi.

Jackie inliyor ve bana dokunmak istediğini biliyorum, ama aynı zamanda itaat etmek de istiyor, elleri meme uçlarında kalıyor ve şimdi onları sertçe çekiyor.

Dudaklarımı boynuna ve göğsüne doğru kaydırıyorum. Bir göğsünü ağzıma alıp derinlemesine emiyorum ve amcığı parmaklarımın etrafında sıkıştırıyor.

Meme ucunu ısıırıyorum ve o titriyor. Tam sınırda olduğunu biliyorum, ama henüz ona o rahatlamayı vermiyorum.

Dilimle karnını yalayıp ıslak bir iz bırakıyorum ve sonunda amına ulaştığımda kontrolümü kaybediyorum.

Klitorisini sertçe emiyorum, inlemeleri birbirine karıştırıyor.

Tadı çok lezzetli — yumuşak, tatlı, mükemmel.

Her ihtiyaç duyduğu sesle, şehvetim daha da artıyor.

Dilimi onun açıklığından klitorisine doğru sürüyorum. O inliyor ve kalçalarını benim için kaldırıyor.

Başımı bacaklarının arasına gömüyorum ve klitorisini emiyorum.

Jackie benim adımı haykırıyor ve bacakları kasılana kadar şiddetli bir şekilde orgazm oluyor. Kontrolünü kaybetmesi, benim penisimden ön sıvının akmasına neden oluyor.

Ona mola vermiyorum, ilk orgazmdan sonra toparlanmasına izin vermiyorum, tepkileri çok ileri gitmiş durumda.

Onun yarıkını uzun vuruşlarla yalayıp emiyorum, benim için açık tutuyorum.

Tadı dilimin her yerinde ve onun amını yalamayı bırakabilecek miyim bilmiyorum.

Onun tatlı cinsel organının her santimini keşfediyorum, orta parmağımla onu yavaşça sikerken klitorisini emiyorum, onu benim için hazırlıyorum.

O kadar sıkı ki, parmağımı mengene gibi sıkıyor. Bir parmak daha ekleyip hızımı artırıyorum.

"Beni öldüreceksin."

"Rahat olmanı istiyorum. Bütün gece seni sikmeye devam edeceğim."

O çok ateşli ve ıslak, ve tek düşünebildiğim, onun ipeksi vücudunun benim sikimi sarmasının nasıl bir his olacağı.

"Hap almaya başlamanı istiyorum. Aramızda hiçbir şey olmadan beni sıkıştırmanın nasıl bir his olduğunu bilmem gerek."

"Zaten kullanıyorum, ama korunmasız seks yapmayacağım ta ki... ahhhhhh..."

Parmaklarımı daha derine sokuyorum, kadife gibi duvarlarını okşuyorum ve baskıyı artırıyorum.

Nefesini keserek meme ucunu bırakıp saçımı sertçe tutuyor.

"Benim için boşalmana odaklan, Jackie. Seni asla riske atmam. Senin amının benim spermimle ıslandığını görebilmek için her türlü testi yaptırırım."

Klitorisini daha sert emiyorum ve yüksek sesli inlemesi ihtiyaç ve zevkin karışımı.

Dudaklarımın etrafında titriyor ve dişlerimi sinir demetinin üzerinde hafifçe gezdirdiğimde, kendini kaybediyor ve utanmadan kendini bana sunuyor.

Yine patlamak üzere olduğunu biliyorum ve parmaklarımı sıkı kanalına acımasızca sokarken klitorisini masaj yaptığımda, Jackie kasılmaya başlar ve adımı haykırarak bana zevkini ve teslimiyetini verir.

Titremesi durduğunda bile onu yalamayı bırakamıyorum. Hiçbir şey kalmayana kadar onun tatlılığını emiyorum.

Onu, göğüslerini tutan sütyen dışında çıplak halde, kucağıma çekiyorum.

kucağıma çekiyorum.

Dizlerimin üstündeyim ve o bacaklarını bana atmış durumda.

Onu kışından kaldırıp ağzını ağzıma getiriyorum.

"Dilimi em. Bir dakika sonra aynı şeyi benim sikime de yapacaksın

. O ağzı sikmek için can atıyorum."

İtaatkar bir şekilde, sanki en sevdiği yemekmişim gibi beni emiyor.

Lucifer

Bölüm 28

Vücudumdaki tüm kan sikimde toplanmış, kot pantolonumu yırtacakmış gibi gerginleştiriyor. Jackie çok güzel. Dilimi emişi beni çıldırtmak üzere.

Onu kollarımda kaldırıp yatağa taşıyorum. "Uzanma.

Dört ayak üstüne çök, bana dön."

Ceketimi yere atıyorum, ardından tişörtümü. Jackie, ben soyunurken gözlerini açarak beni açgözlülükle izliyor.

Ayakkabılarımı ve çoraplarımı çıkarırım. Pantolonumu ve boxerımı birlikte çıkarırım, sert, kalın, şişmiş, başı ön sıvıyla kayganlaşmış, dik duran sikimi serbest bırakırım.

"Ağzını yalamam lazım."

Bu, genelde verdiğim türden bir uyarı değil. Şimdiye kadar sadece sevişirken her şeyi vermeye hazır deneyimli kadınlarla birlikte oldum, ama onunla birlikteyken, onun saflığını bozmak üzereymişim gibi hissediyorum. Bunun benim onun ilk erkeği olup olmamamla hiçbir ilgisi yok, çünkü öyle olmadığımı biliyorum — bunun nedeni, Jackie'nin özünde iyi bir insan olması.

Benim tam zıttım.

Benim eşim mi?

Benim.

Bir adım öne çıkıyorum, ensesini kavriyorum ve eğilip ağzını alıyorum. O inleyene kadar saçlarını sıkıca kavriyorum.

Kulağına fısıldayacak kadar geri çekiliyorum:

"Biliyorum."

Başını eğip bana bakar. "Neyi biliyorum?"

"Günlüğünü okudum. Bugün nazik davranacağım, ama amın benim için hazır olduğunda, sana ihtiyacın olan her şeyi vereceğim."

"Ben..." diye başlar, ama ben onun alt dudağını ısırırım, acı verecek kadar sertçe. "Utangaç olmana gerek yok. Sen dünyadaki en lezzetli kadınsın

. Ben senin olacağım, sen de benim olacaksın, Jackie. Aramızda

hiçbir şey yasak olmayacak. O günlüğe yazdığın her ıslak rüyayı gerçekleştireceğim."

O, benim sözümü tutmam için hem utanmış hem de çaresiz görünüyor ama bu gece ben lanet olası bir prens olacağım. Bu bizim ilk kez birlikte olmamız.

Ağızından ayrılıp, penisini dudaklarının hemen önünde düzeltirim.

Gözlerimiz sessiz bir anlayışla birbirine kilitleniyor. Artık benim bildiğimi bildiği için, sanki sadece bize ait bir sırrı paylaşıyormuşuz gibi hissediyorum.

Çıplak vücuduna bakıyorum, avuç içleri yatağa dayalı, göğüsleri sakalım ve ağzımın izleriyle dolu, emdiğim için kızarmış.

"Aç ağzını, Jackie."

Parmaklarımla yüzünün yumuşak tenini okşuyorum, dolgun dudakları tam da söylediğim gibi açılırken kendimi kontrol etmek için mücadele ediyorum.

Elimi saçlarına geçirip yüzünü bana doğru tutuyorum.

"Çok sert davranırsam bana söyler misin? Elimden geldiğince romantik olmaya çalışacağım."

"Hayır. Kendin ol. Günlüğümü okuduysan, bir oyuncak bebek olmak istemediğimi biliyorsun. Senin kadının olmak istiyorum."

Derin bir nefes alıyorum, sözleri kanımın her damlasına işliyor, kanımı kaynatıyor. Ama Jackie'nin ne istediğinin farkında olmadığını biliyorum, bu yüzden ona neden beni böyle kızdırmaması gerektiğini göstermeye karar veriyorum.

Elimi saçlarında daha sıkı sıkıştırdım ve artık benim istediğim yerde kalmaktan başka seçeneği yoktu.

Başını hareket ettiremiyor, ama gözleri benimkilere kilitlenmiş durumda, kocaman, parlak, benim için öleceğim sessiz sözler veriyor.

Beş yıl. Onun içindeki canavarı görmeden önce ona sahip olabileceğin süre bu kadar.

Bu düşünceyi bir kenara itip şehvete odaklanıyorum ve ona dokunmadan ağzının önünde sikimi okşuyorum.

"Bakma başka yere, bebeğim. Beni izlemeni istiyorum, bu güzel ağzını benim sikimle doldurmaktan ne kadar hoşlandığını bana göstermeni istiyorum."

Daha sert okşuyorum, kasıtlı olarak ön sıvının dudaklarına damlamasına izin veriyorum. "Yala," emrediyorum.

O da öyle yapar ve daha da ileri gider, tadı karşısında inler ve ben kendimi kaybederim. "Sikimi tut ve ağzına al."

Biraz dengesini kaybetmiş, bir eli hala yatağa dayanmış, ama dediğim gibi beni alıyor ve ilk temasla ikimiz de inliyoruz.

Sadece başını alır, yavaşça yalar ve ben sırtarım.

"Nazik olmasını istemediğini söylemiştin. Bakalım."

Ağzının derinliklerine giriyorum ve o öğürünce suçluluk duymuyorum. Onun hepsini almaya çalışması sadece şehvetimi daha da artırıyor.

Çıkartıyorum.

"Ben senin ağzını sikerken dilini sikimde kullan."

O da öyle yapıyor, itiraz etmeden, çekinmeden, açgözlülükle emiyor, yalıyor ve beni çalıştırıyor. Aç.

"Hayal ettiğin gibi mi tadı? Bu güzel ağzını siktiğimde böyle hissedeceğini mi düşünmüştün?"

Kalın kirpiklerinin arasından bana bakar, mavi gözleri arzu ile parıldıyor.

Dudaklarından

çekiliyorum. "Daha

iyi," diyor.

Böyle devam ederse, Jackie diğerlerinin başaramadığını başaracak. O benim ölümüm olacak.

Sıcak dili acımasızca boyumu çalıştırıyor, beni içine almak için ağzını olabildiğince açıyor. Kendimi tutuyordum, ama onun gevşediğini hissettiğimde onu uyarıyorum:

"Daha derine iniyorum, nişanlım. Kabul et."

Penisimin başı boğazına değene kadar itiyorum ve daha da içeri girerken homurdanıyorum. O da almaya devam ediyor, çabadan gözleri yaşıyor.

Çekip çıkıyorum ve dikkatlice onu yatağa itiyorum. Onu üstüme çekiyorum ve onu altmış dokuz pozisyonuna getiriyorum.

"Derin boğazla beni. Spermimi içmeni istiyorum."

Onun amına yapışırım, dilimi hızlıca hareket ettiririm, parmağım ile klitorisini okşarım. Dayanamayacağımı biliyorum ve onun da benimle birlikte olmasını istiyorum. Jackie'nin ağzı çok iyi.

Sinir demetini emiyorum ve iki parmağımı içine sokuyorum. Kendini kaybetmeye başladığında, bileklerini tutup arkasına sabitliyorum.

Ağzı artık benim, yüzü kasıklarımın gömülü ve ben yukarı doğru iterek boğazını sikiyorum.

Durmaksızın klitorisini emmeye devam ediyorum ve tatlı bir orgazm ile parçalanmak üzere olduğunu hissettiğimde, ağzına boşaltıyorum.

O emmeye devam ediyor, her damlayı yutuyor, aynı zamanda tatlılığıyla ağzımı dolduruyor.

Jackie gevşiyor, ama ben henüz bitirmedim.

Onu üzerimden çekip yatağa yatırıyorum.

Yanında, yüzünü ve alnını öpüyorum, hala onun benim olduğuna inanamıyorum.

Gözlerini açar ve beni boynumdan çekerek ağzımı ağzına getirir.

Onun dilini emiyorum, zevkten çıkardığı küçük inlemeleri içime çekiyorum.

Göğüslerini avuçlarım, parmaklarımın arasında yumuşak etini yoğururum, sert meme ucunu başparmağım ve işaret parmağım arasında yuvarlarım.

Uyluklarının arasına kaymak ve ıslak yarık boyunca sikimi sürmek istiyorum, ama onun şartlarını görmezden gelmeyeceğim, Jackie benim temiz olduğumdan emin olmak istiyor.

"Seni istediğim zaman, istediğim yerde sikeceğim." Titriyor ve bunun onu çok istediği için olduğunu biliyorum.

Siktiğimin lezzeti.

Elimi bacaklarının arasına kaydırıyorum ve ben istemeden bacaklarını açtığında homurdanıyorum.

Klitorisiyle oynuyorum, parmağımınla daireler çiziyorum, arzusu yeniden yükselirken onu izliyorum.

Başımı eğip meme ucunu hafifçe yaladım; o da başını kaldırıp omzumu ısırdı.

"Vahşi

kedi."

"Üzgünüm

."

"Hayır. Durma. Seni böyle istiyorum, yaramaz ve kontrolsüz."

Parmağımı kaygan duvarlarının arasına kaydırırken kulak memesini ısıriyorum.

Göğsü kısa nefeslerle inip kalkıyor ve ben alt dudağını ısıriyorum.

Jackie arzuyla titrer, kalçalarını elime sürter, gözleri benimkilere kilitlenir.

Ona bir orgazm daha yaşatmakla prezervatif takmak arasında kararsız kalıyorum. Son saniyeye kadar onu tahrik ediyorum ve o sıkışmaya başladığında duruyorum.

Bana öfkeyle bakıyor.

"Sikimde boşalmanı istiyorum."

"Çok yakındım."

Gülümsüyorum.

"O zaman ben seni sikerken bana öfkeni çıkar. Isır beni, tırmalayın beni. Elinden geleni yap bebeğim. İyi bir kız istemiyorum, doğru düzgün sikilmek isteyen bir kadın istiyorum."

Ayağa kalkıp banyoya giderim. Bir paket prezervatif alırım ve gözlerimi ellerime dikerim.

"Sadece sen istersen dururum, Jackie. Sen boşalana ve daha fazlasını isteyene kadar, amında kalacağım."

Lucifer

Bölüm 29

Prezervatifi penisime geçirirken, bilerek normalden iki kat daha uzun sürüyorum, çünkü kanım onun içine girme ihtiyacıyla kaynıyor.

Jackie, onu bıraktığım yerde sırt üstü yatıyor, bacakları kapalı, sanki aniden utangaçlık dalgası çarpmış gibi.

Onu yavaşça alabileceğime güvenmiyorum, bu yüzden bacaklarının arasına yerleşmek yerine, yanına uzanıyorum.

O yatakta düz bir şekilde yatıyor, gözleri avını izleyen bir avcı gibi beni takip ediyor.

Tek kelime etmeden, uyluğunu ön koluma kaldırıyorum. Penisim uzun ve kalın, bu yüzden küçük bir hareketle başım zaten onun girişine yerleşmiş durumda.

"Böyle başlayacağım - yavaşça içeri girerek, bu amcığa alışmanı sağlayacağım. Bana daha açık olduğunda, seni gerçekten sikeceğim."

Kolumu uyluklarının altına çapraz olarak kaydırıyorum, elim boynuna genişçe yayılıyor. Gözlerini gözlerimle kilitleyerek kalçalarımı öne doğru itiyorum. Başımın ıslak dudaklarına hafifçe değmesi bile çenemi sıkıştırıyor. Tekrar pompalıyorum ve o inliyor.

"Hoşuna gitti mi?"

Alt dudağını ısırır ve başını sallar.

Bir ritim buluyorum, onun alışması için yeterli derinlikte, ama o benim etrafımda sıkışmaya başladığında, daha fazlasına hazır olduğunu anlıyorum.

Üzerine çıkıyorum, bir bacağına kalçama dolarken diğerini ön kolumla tutuyorum.

Çenesini ısırarak ona keskin bir acı veriyorum, ama girişine yavaş bir itmeyle bunu telafi ediyorum.

O kalçalarını sallamaya başlar ve ben de penisimi yavaşça dudaklarının arasına kaydırırım, her seferinde daha derine girerim. Geri çekilir ve tekrar yavaşça girerim, onu germek için duvarlarını çalıştırırım, ama ben zaten kontrolümün sınırındayım.

"Bize bak, Jackie. Artık benimsin."

O ne olduğunu anlayamadan, kendimi tamamen onun içine gömdüm. Dudaklarını sertçe ısırıp ve ben dişlerimle onu serbest bıraktım,

nazikçe emiyorum.

Kalçalarını sallayarak testislerimi lezzetli bir şekilde sıkıyor. "Siktir, Jackie."

Gözleri benimkilere kilitli kalıyor. Tamamen dışarı çekip tekrar derine giriyorum, tüm vücudum gergin.

O çığlık atar ve beni sıkıca sarar. Onun sıkı tutuşunun verdiği zevk işkence gibidir.

Onu öpmek için eğiliyorum, kalçalarımı sabit tutuyorum, dilimi onun tatlı ağzına sokuyorum.

Kalçalarımı yavaşça sallıyorum ve onun inlemeleri zevk seslerine dönüştüğünde, yumuşak ve sabit bir ritimle itmeye başlıyorum, onun benim için açıldığını hissediyorum.

Onun uyluğunu tutan kolumu bırakıp, onu daha iyi bir açıyla konumlandırmak için kullanırım.

Kalçalarını yataktan kaldırıp tekrar derinlemesine girmeye başladım.

Sert girişime şaşkınlıkla dudaklarını aralıyor, ama kısa sürede şehvet, onun dar vücuduna zorla girmenin şokunun yerini alıyor.

Onu daha hızlı sikiyorum ve o da bana karşılık veriyor, her çekildiğimde amı beni sıkıca kavıyor. Durmadan ona vuruyorum, Jackie benim adımla inliyor ve altımda kıvranıyor, tırnakları sırtıma batıyor.

Onun uyarılmasıyla daha da sertleşen tırmalamaları, kontrolümü paramparça ediyor. Onun kıcını tutup ona sertçe giriyorum, vücutlarımız saf şehvetin ritminde birleşiyor.

Kedi çığlığı gibi bir ses boğazından çıkıyor. Anlamsız sözler mırıldanıyor, göğsümü yalıyor, beni ısırtıyor ve boşalmamı istiyor.

Klitorisini bulup ovuşturuyorum, o benim adımla söyleyip sözler verirken duvarları etrafımda sıkılaşıyor ve benim sikimde sert bir şekilde boşalıyor.

Onun zevk ifadesinde, her türlü engeli bıraktığını görünce beni saran sahiplenme duygusunda bir an kendimi kaybettim.

Benim

için.

Benimle.

Henüz bitirmedim. Onu karnının üstüne çeviriyorum, vücudu yatakta düz bir şekilde uzanıyor.

Ayaklarımla bacaklarını olabildiğince ayırıp amına giriyorum.

Arkadan saçlarını kavrayarak sert ve hızlı bir şekilde ileri geri hareket ediyorum. "Çok acıyorsa söyle."

"Durma."

Kalçalarımı hareket ettiriyorum, dışarı çıkarıp tekrar içeri sokuyorum, neredeyse acımasız bir hızda pompalıyorum.

Yüzünü çevirip ağzını alıyorum, dilimi derinlemesine sokuyorum, sikimin onu sikme hızına uyum sağlıyorum.

Jackie inliyor, bana doğru itiyor, benim hareketlerime çaresiz bir ihtiyaçla cevap veriyor.

Elimi onun altına kaydırarak, am dudaklarını ayırıp klitorisini ovuşturuyorum, her derin vuruşumda taşaklarım kıkına çarpıyor.

"Prezervatifi çıkarmak ve amına ve kıkına boşalmak istiyorum. Parmaklarımla seni açmak ve spermimin vücudunu doldurmasını izlemek istiyorum."

O daha sertçe geri itiyor, benim olduğunu, her zaman benim olduğunu haykırıyor ve ben ona bunu asla unutmamasını emrediyorum.

Benim iddiamın vahşi bir cevabı olarak dudaklarımı ısıyor ve güzelce boşalıyor.

Kontrolünü kaybetmesi, prezervatifi doldurmamı sağladı ve şiddetli bir orgazmla patladım.

Boynunun arkasını öpüyorum ve içinden çıkıyorum, dölümün içine akmasını riske atmak istemiyorum.

Banyoda prezervatifi atıyorum.

Geri döndüğümde, o hala karnının üstüne yatmış, yarı baygın halde.

Ayak tabanlarını öpüyorum, uyluklarına doğru yukarı doğru ilerliyorum. Kıkını açarak, dokunulmamış deliğine dilimi gezdiriyorum.

"Yakında tamamen benim olacaksın."

Yatağa uzanıp onu üzerime çekiyorum. Kollarımda bir oyuncak bebek gibi, mükemmel, teslim olmuş, tatmin olmuş.

Onu bana kilitli halde uykuya daldığımı sanıyorum ve birkaç dakika ya da saat sonra uyandığımda, o beni izliyor.

"İyi misin?"

"Günlüklerimi okuduysan, ne hayal ettiğimi biliyorsun."

Başımı sallıyorum.

"Hayallerim gerçeklere yaklaşamadı bile."

"Başrol ben miydim?" diye soruyorum, kibirden değil, o gece kulüpte onun bana karşı hissettiklerinin kardeşçe olmadığını anladığım için.

"Bunu kendin öğrenmelisin, Lucifer. Şu andan itibaren beş yılın var, benim erotik rüyalarımın hepsini geride bırakabileceğini kanıtlamak için."

Jackie

Bölüm 30

Ertesi Gün

Yataktan kaçtım, aslında kalkmak istediğim için değil, ikimizden uzaklaşıp birkaç dakika nefes almam gerektiği için. Gece yarısı defalarca uyanıp, geçen geceki olayın yıllardır onunla ilgili gördüğüm diğer rüyalar gibi bir rüya olup olmadığını kontrol etmekten başka bir şeyle kendimi meşgul etmek için.

Ama sağ elimdeki büyük yüzük, rüya görmediğimin kanıtı. Gerçekti. Artık ben onunum.

"Beş yıl boyunca," diye uyarıyor bir ses, "akıllı ol ve kalbini bu işe karıştırma, Jackie."

Lucifer'in mutfağındaki siyah mermer tezgaha iki elimle tutunuyorum — *Lucifer'in mi? Hayır, burası artık benim de mutfağım* — son birkaç saat zihnimde tekrar tekrar canlanıyor ve yaptığımız her şeyi en ince ayrıntısına kadar hatırlıyorum.

Onun ellerini ve dudaklarını üzerimde hissettiğim anları hatırladıkça kalbim hızla atıyor. Sözleri kaba ama dürüsttü. Emirleri, homurdanan emirlerdi, ama her şeyden öte, beni her aldığında bir kez bile gözlerini benden ayırmamasıydı.

Yaklaşık bir saat önce aşağı indiğimde, mücevher çantalarını da yanımda getirdim.

Onları tek tek açıp içindekileri kontrol ettim.

Küpler ve kolye setleri vardı. Yüzükler. Daha fazla bilezik ve küpe setleri.

Beni etkileyen içerikleri değildi. Maddiyatçı biri değilim, ama güzel şeyleri takdir ederim. Bu jestin ardındaki anlamı, niyeti anlamak istedim.

"Bağlantı" ile ne demek istediğimi anlamak için evli bir arkadaşına mı gitti?

Bu, evliliğimiz zorunluluktan olsa da —hayatta kalmam için—ve son kullanma tarihi olan bir evlilik olmasına rağmen, hala benim duygularımı önemsiyor mu?

Dün gece birçok gerçek ortaya çıktı ve ancak o zaman, aşk dolu genç kalbimde onun hakkında bir imaj oluşturduğumu fark ettim. İdeal bir erkek değil, sarsılmaz bir kale. Onun neden ailemle yaşamaya başladığını unuttum

ailemle yaşamaya karar verdiğini unutmuştum, belki de bunu anlayacak yaşa geldiğimde, on yaşında, onun aslında bizim bir parçamız olmadığını anladığımda, Lucifer zaten on dokuz yaşındaydı.

Onun kırılğan, yaralı yanını hiç görmemiştim. Annemle başkalarının, onun yozlaşmış ailesi hakkında yaptıkları konuşmalardan ve vücuduna dağılmış yara izlerinden bunu tahmin etmiştim. Bunun dışında, bana kırılğanlığının izini bile göstermedi. Bu yüzden, karanlık, duygusuz bir süper kahramanı idealize ettim, çünkü bencil, dar görüşlü bakış açıyla, sadece kendimi düşünüyordum.

Onu ne kadar sevdiğimi. Onun tarafından öpülmeyi ve kucaklanmayı ne kadar istediğimi. Onun karısı olmayı ne kadar istediğimi.

Ben, ben, ben.

Ve sonra, dün gece, onun gözünden dünyayı görerek gerçeklerle yüzleştim. Dünyanın mükemmel bir yer olduğuna dair hiçbir yanılsamam yok. Kötülüğü biliyorum. Beni korkutmuyor, onunla birlikte büyüdüm. Ona baba, kardeş ve uzun süre kalbimde aşk dedim.

Ama hiç durup, babam, Martin ve Lucifer'in kendisinin neden böyle olduklarını düşünmemiştim.

Şimdi, bu yapbozun parçalarını bir araya getirerek, bir resim görmeye başlıyorum.

Taşıdığı fiziksel izler çok şey anlatıyor, ama dün gece bana anlattıkları, hayatın güzel yanlarını takdir etmeyi hiç öğrenememesi, müziğin tadını çıkarmayı hiç bırakmaması, en sevdiği rengin benim eskiden en sevdiğim renk olan pembe olması ve en sevdiği kokunun annemin yemekleri olması... Bunlar, onun bir kısmının, belki de en büyük kısmının, çocukluk ve ergenlik dönemlerinin tamamını atladığını fark etmemi sağladı.

Sevgiyle büyümüş olsaydı, belki bugün farklı bir insan olurdu. Bunu kardeşimde ve hatta kendimde görüyorum. Ben azizlerin evinde büyütülmedim, bildiğim kadarıyla hatırlayabildiğim kadarıyla organize suçlarla bağlantıları olan bir baba tarafından büyütüldüm. Martin ve ben normal çocuklar kadar masum olmasak da, en azından bir annemiz, sevgi dolu olmasa da bize kötü davranmayan bir babamız vardı. Temiz giysilerimiz vardı ve Lucifer'in hatırladığı gibi, her gün masamızda yemek vardı.

"Bir çiçeğin kokusuna hayran kalamam, ama annenizin bize her gün servis ettiği yemeğin kokusunu hatırlıyorum.

*Hepinize sahip olduğum için ne kadar minnettar olduğumu hatırlıyorum.
Ayrılmak zorunda kalacağımdan korkuyordum."*

Hiçbir şeyi yoktu.

Sadece ebeveynleri tarafından dövülmek, kötü muamele görmek veya aç bırakılmakla kalmadı. Hayatındaki her şey ödünçtü.

Yaşadığı ev -çünkü bizim evimizdi- ve bir aile.

Bunu gerçek yapabilir miyim? Bu evliliği geçici bir düzenlemeden daha fazlasına dönüştürebilir miyim?

Lucifer hiçbir zaman bir ilişki istemediğini söyledi, ama *benimle* uzun vadeli bir ilişki ister mi? Çünkü her zaman sevdiğim adamın beni de isteyip istemeyeceğinden emin olamayan ben bile, dün gece olanların sadece seks olmadığını biliyorum.

Bir anda akla gelen onca düşünce ve anıyla boğulmuş halde, kahvaltı hazırlamaya başlıyorum, ancak saat neredeyse on bir olduğu için artık öğle yemeğine daha yakın bir saat.

Ben yatak odasından çıktığımda o hala tamamen baygındı, bu da geçmişte hatırladıklarımınla uyuşmayan bir başka şey. O bizimle yaşarken, hiç uyumadığını şaka olarak söyledim.

Ve şimdi, evde yalnız olmadığını bilmesine rağmen, tamamen rahatlamış durumda.

Bunun arkasında bir anlam olmalı. Lucifer benim hayatımda "sıradan biri" değilse, bunun tersi de geçerlidir.

İstemese de, planlamamış olsa da, ben buradayım. Ve bu fırsatı kaçırmayacağım. Onu bana aşık etmek için beş yılım var.

"Ne pişiriyorsun?" Arkamda onun homurtusunu duyuyorum ve birkaç saat içinde ikinci kez, irkerek çığlık atıyorum ve bu sırada elimi yakıyorum.

Lucifer

Bölüm 31

Ona sessizce yaklaştım, onu korkutmak için değil, sessizce hareket etmek benim doğamda var. Ben asla dikkat çekmeyen bir adamım ve bu, *evimde* olduğum için bir anda değiştirebileceğim bir şey değil - *senin evinde, evraklar zamanında hazır olursa bugün karın olacak kadınla birlikte*.

O, önceki seferki gibi irkilir ve tavayı gürültülü bir sesle yere düşürür.

Jackie dün giydiğim tişörtü giyiyor ve onun sonsuz bacaklarına bakıp üzerlerinde ellerimin izlerini gördüğümde sikim tepki veriyor.

Burada olduğumu bildiği halde arkasını dönmüyor.

Muhtemelen yanmış parmağını dudaklarına götürüyor, hala göz teması kurmaktan kaçınıyor.

Dün yaptığım gibi kurtarıcı rolünü oynamadan, tek kelime etmeden ona yaklaşıyorum.

Bunun yerine, arkadan vücudumu ona yaslayıp, yaralı elini tutup ağzıma götürdüm.

Duş aldığını biliyorum ve almamış olmasını diliyorum, çünkü içimdeki ilkel bir parça onun benim gibi kokmasını istiyor.

Evet, bunun delice olduğunu biliyorum, ama hiç normal olmadığım gerçeğiyle barışmaya başlıyorum ve Jackie söz konusu olduğunda, deliliğim tehlikeli boyutlara ulaşıyor.

Yanmış parmağını emdiğimde nefes almayı kesmiş gibi görünüyor, ama o lezzetli vücut bana yaslanıyor, sıcaklığı tenime yayılıyor.

Kolumu beline dolayarak onu bana sabit tutuyorum ve tişörtün kumaşı üzerinden omzunu ısıriyorum.

"Arkanı dön ve bana güneydin de, Jackie." Tereddüt ettikten sonra sonunda bana dönüyor.

"Güneydin," der yumuşak bir sesle, sonra parmak uçlarına yükselerek çeneme hızlıca bir öpücük kondurur.

"Ne yapıyordun?"

"Yemek. Yemek yapmayı seviyorum ve çok acıktım. Ben... şey... senin eşyalarını kullanmanın sorun olmayacağını düşündüm."

"Bunu sormak için biraz geç kaldın. Dün akşam yemeği hazırlamıştın bile. Boşa giden bir yemek."

Yanakları kızardı.

"Fırını temizlemem lazım. Tamamen unutmuşum." "Neden gerginsin?"

"Değilim." Jackie yalan söylüyor.

Gözleri sürekli etrafta dolaşıyor, mutfakta benden başka herhangi bir şeye odaklanmaya çalışıyor ve sonra aklıma çok hoş olmayan bir düşünce geliyor.

"Dün gece seni incittim mi?"

Kızarıklığı daha da derinleşir.

"Ne?"

"Duydun beni. Elimden geldiğince nazik olmaya çalıştım, ama seks sırasında biraz sert olabileceğimi biliyorum."

Yüzündeki ifade kayboluyor ve nedenini hiç anlamıyorum.

Göğsümü iterek benden uzaklaşıyor.

"Beni incitmedin." "Ne yanlış söyledim?"

"Cinsel deneyimlerini yüzüme vurmana gerek yok."

"Senden önce başka kadınlarla birlikte olduğum için mi kızgınsın? Bakire olduğumu hiç söylemedim ki," diye cevap veriyorum, ironik ve inanamayan bir ses tonuyla.

Ben otuz beş yaşındayım lan! Ne bekliyordu ki?

Jackie

Şu anda, kendimi gelmiş geçmiş en büyük aptal gibi hissediyorum. Hayatı daha çok sevmeliydim, daha çok erkek tanımalıyım, onun kadınlarla yaptığı gibi. Onun her zaman yaptığı gibi. Ama içten içe, bunun benim için asla işe yaramayacağını biliyorum.

Gerçek bir bağ olmadan sayısız erkeğin kollarında kendimi hayal edemiyorum. Kalbim her zaman ona aitti. Seks ile aşkı hiç ayıramadım ve bu yüzden, daha önce kimseyle birlikte olmak

hiç kolay olmadı. O anların hiçbirisi dün gece yaşadıklarımıza yaklaşamadı bile... ve bu beni aptal gibi hissettiriyor, bundan nefret ediyorum.

Bir şeyin yandığını kokluyorum ve daha da sinirlenerek ocağı kapatmak için dönüyorum ve pişirdiğim yumurtaların tamamen mahvolduğunu görüyorum.

"Tamam," diyor ve ben arkama bakıyorum, çünkü bu adam hakkında bildiğim bir şey varsa, o da asla geri adım atmadığıdır.

Onu incelerim, bir sonraki hamlesini anlamaya çalışırım. "Bir şeyden bu kadar kolay vazgeçmek senin tarzın değil."

"Haklısın, ama zaten olmuş olan şeyleri ya da olabilecek şeyleri konuşmanın bir anlamı yok."

"Bu ne demek şimdi?"

"Geleceği planlamamıza gerek yok."

"Beş yıl birlikte geçireceğiz," diye tartışıyorum. "Bir şekilde plan yapmak gerekli olacak."

"Evet, *sadece* beş yıl, sonra özgür olacaksın. O zamana kadar günü gününe yaşayabiliriz."

Mutfağı, içimde karışık duygularla terk edip merdivenlere doğru yöneliyorum, çünkü şu anda onunla konuşmak istemiyorum.

"Konuşurken her tartışmadığınızda kaçacak mısınız?" diye soruyor, beni takip ederken sinirli bir ses tonuyla.

Koridorda durup ellerimi belime koyuyorum.

"Benim sorunum tartışmak değil. Tam tersi, *koruyucu*, ve sana söz veriyorum, şu anda hiçbirini duymak istemezsin."

"Neden denemiyorsun?"

"Nereden başlamalıyım? Ah, tabii, daha başlamamış bir ilişkiye girip, şimdiden bitmesini istemek hiç mantıklı değil, ne dersin?"

"Hayat her zaman mantıklı olmak zorunda değil, Jackie. Bunu şimdiye kadar öğrenmiş olmalısın. Ama bil diye söylüyorum, ben bunun bitmesini istemiyorum. Neden isteyeyim ki? Önümüzdeki altmış ay boyunca seni yatağımda tutacağım."

"Sadece seninle evlenmeyi kabul ettim diye, sana kilitli kaldığımı ve bana istediğin gibi ulaşabileceğini sanma. Ben senin kadınlarından biri değilim."

Lucifer

Bölüm 32

Burada kaldığı ilk gece uyuduğu yatak odasına doğru yürür, ben de onu takip ederim.

İçeri girdiğimde, bana sırtını dönmüş, pencereden dışarı bakıyor. "Senin istediğin bu," diyorum, yaklaşarak saçlarını kenara çekiyorum.

ve boynunun arkasını ısırarak. "Benim ol, benim tarafından alın, benim adımları haykırarak gel. Sana tüm bunları verebilirim, Jackie. Vücudunu tatmin etmenin milyonlarca yolunu biliyorum, ama sana asla rüyayı... ya da aşkı veremeyeceğim."

Kollarımda dönüyor, gözleri fırtınalı.

"Seni istemediğimi hiç söylemedim. Sana 'garantili' bir şey olmayacağımı söylüyorum."

"Sen ne diyorsun be?" Geri adım atıyorum, bütün geceyi onun içinde geçirdikten sonra, bir kadınla geçirdiğim en iyi geceyi geçirdikten sonra, daha ilk kahvemi içmeden nasıl tartışıyoruz diye merak ediyorum.

"Koşullarım var."

Onu şüpheyle inceliyorum.

"Eğer benim vücuduna serbestçe erişemeyeceğimden bahsetmen, sekssiz bir evlilik yapacağımız anlamına geliyorsa..."

"Hayır," diyor, bakışlarını kaçırarak. "Bence o konuda, biz... şey..."

Onun utangaçlığına neredeyse gülümsüyorum.

Bütün gece kendini bana verdiğini inkar edememesini seviyorum, çünkü mantık evliliği yapıyoruz diye değil, benim ona karşı koyamadığım gibi o da bana karşı koyamadığı için.

Aramızdaki mesafeyi tekrar kapatıyorum, saçlarını tutuyorum, başını geriye eğiyorum, boynunu emiyorum, sonra ısırıyorum ve kulağına fısıldıyorum

"Tüm fantezilerini gerçekleştireceğime söz verdim."

O uzaklaşmaya çalışmıyor, ama hala öfkeyle kaynayan, uyarılmaya karşı direndiğini anlayabiliyorum.

"Çok kibirlisin. Daha önce de söylediğim gibi, bazı şartlarım var." Onu bırakıyorum, yüzüm ifadesiz.

"Dinliyorum."

"Taylor'a evliliğimizi ne zaman söyleyeceğime ben karar vereceğim. Daha önce yaptığın gibi, bana danışmadan arkadaşşıma buraya taşınacağımı duyurarak kontrolü ele alma."

Omuz silkiyorum.

"Bu *senin dünyasının* bilmesi gereken bir şey değil, sadece benimkimin." "Bu ne anlama geliyor?"

"Bunu daha önce açıklamıştım. Beni izleyenlerin senin benim olduğumu bilmesi önemli. Örgütler arasında eşlere ve kızlara zarar vermeme konusunda sözsüz bir anlaşma var. Benimle evlendiğinde sana asla dokunmayacaklar."

"Yani, bu kadar dikkatli olmamız gerekmeyecek mi?"

"Öyle, beni öldürmek isteyen adam halledilene kadar."

"*Hallettim mi?*" diye sordu, bir kaşını kaldırarak.

"İşimle ilgili ayrıntıları sorma, Jackie. Sana anlatamayacağımı biliyorsun. Bana yalan söylemek zorunda bırakma. Tek bilmen gereken, beni vaktinden önce cehenneme göndermek isteyenleri etkisiz hale getirene kadar durmayacağım."

"Bu örgütlerden gelen adamların bana zarar vermeyeceklerini, ama sana zarar verebileceklerini söyledin?"

"Yaşamak risklidir," diyorum.

Soruyu geçiştiriyorum çünkü bir gün çıkıp bir daha geri dönmeyebileceğimi anlaması gerekiyor. Çocukluğumdan beri ölümle yaşıyorum ve bir gün onun beni de alacağına hiç şüphem yok. Bu konuda söz hakkım olsaydı, bunun yakın zamanda olmamasını tercih ederdim, ama yine de her an yakın olduğunu biliyorum.

Tartışacakmış gibi ağzını açıyor, ama onu durdurmak için elimi kaldırıyorum.

"Beni yakalayamayacaklar, Jackie. İyi bir mücadele vermeden olmaz. Ama sen... sen benim zayıf noktam olursun. Aşil topuğum."

"Evet, anlıyorum."

"Koşullarını söylemeye devam et."

"Sadakat istiyorum."

"Eve her geldiğimde seks talep ediyorum. Günde birkaç kez."

Sözlerimin onun üzerinde yarattığı etkiyi hissedebiliyorum. Göz bebekleri büyüdü ve farkında olmadan dudaklarını yaladı.

"Peki. Balayı istiyorum."

"Jackie, bu bir..."

"*Gerçek bir evlilik* mi? Evet, öyle olacak. Yoksa anlaşma yok. Son tarih koymak mı istiyorsun? Tamam. Ama birlikte geçireceğimiz zamanın tadını kendi istediğim gibi çıkaracağım. Bu *benim* hayatımın beş yılı, Lucifer. Ayrıldığımızda, ben otuz bir yaşında olacağım."

Ona ciddi bir şekilde
bakarım. "Çocuk
istemiyorum."

"Çünkü bağlanmak istemiyorsun. Biz geçiciyiz. Anlıyorum," diyor ve banyoya doğru yürüyor.

Onu takip edip arkasında duruyorum. Jackie lavabonun üzerindeki aynaya bakıyor.

"Ben dünyanın en kötü babası olurdum."

Neden kendimi haklı çıkarmaya çalıştığımı bilmiyorum, bu geçici anlaşmanın şartlarını göz önüne alırsak, bir aile kurmanın mantıklı olmadığını o da anlayabilmelidir.

"İlişkisinin son kullanma tarihi olan biriyle çocuk sahibi olmak istemezdim," diyor ve ona neredeyse inanıyorum, ama tamamen dürüst olmadığını biliyorum.

"Beşinci yıldan sonra boşanma davası açabilirsin," diyorum, bencil bir pislik olduğumu çok iyi bilerek.

"Ne? Bu mantıklı değil. Beş yıl evli kalmayı kabul ettim. Neden o zamandan önce boşanmak isteyeyim ki?"

"Fikrimi değiştirdim. Beş yıl en az süre. Daha uzun da olabilir."

Evet, kendi teklifimi tamamen mahvediyorum, ama çocuklar hakkında konuşmak, kafamda Jackie'nin başka birinden hamile olduğu görüntüsünü canlandırdı ve bu zihinsel görüntü, akıl sağlığımı tehlikeli bir şekilde sarsıyordu.

"Bu tek taraflı bir pazarlık değil. Öylece fikrini değiştiremezsin."

"Bu bir müzakere değil. Ve evet, fikrimi değiştirebilirim."

"Cehenneme git," diyor, kaçmaya çalışıyor, ama ben ellerimi tezgaha koyarak onu sıkıştırıyorum.

"Bırak beni."

"Kadınlar ilişkiler hakkında konuşmayı severler derler."

"Sen ne zamandan beri ilişkiler hakkında bir şey biliyorsun? Sana hayatımın beş yılını veriyorum, birçok hayalimin

askıya alacağım yıllar. Sonsuza kadar sevgisiz ve çocuksuz bir hayat sürmeye mahkum olacağımı düşünüyorsan delisin."

"O hayallerin çoğunu gerçekleştireceğim."

"Evet, o kısmı anladım. Dün geceye bakılırsa, tavşanlar gibi kirli, terli seks yapacağız, ama beş yıl sonra, hala hayal ettiğim aileyi isteyeceğim. Senin şartlarına göre altmış aydan fazla yaşamayacağım."

Boşanmak isteyeceğini sanmıyorum, bu yüzden ona

"Bunu sonra konuşuruz."

Lucifer

Bölüm 33

Vücudumuzu birbirine bastırıyorum, ellerimi sadece tanga ile örtülü olan kalçalarına kaydırıyorum.

Zihnimin derinliklerinde bir ses, kavga etmekten kaçınmak için onu baştan çıkarmamamı söylüyor, ama savunmam gerekirse, Jackie bir tür bağımlılık yapan uyuşturucu gibi.

Onu soyup çıplak bırakıyorum, sonra duşu açıyorum. "Ne... yapıyorsun?"

"Birlikte duş alıyoruz."

Boxerımı çıkarıp onunla birlikte suyun altına giriyorum, ama henüz ona dokunmuyorum. Yüzünü tutup yavaşça öpüyorum, dilimi ağzına kaydırıyorum. İlk başta onu sakinleştirmek için yapıyorum, çünkü hala kavga etmeye hazır görünüyor, ama kısa sürede lezzetli tadı duyularımı ele geçiriyor ve mantıklı düşünme yeteneğimi yok ediyor.

Elim boynundan aşağıya doğru kayar ve bir göğsünü avuçlarım, başparmağımınla meme ucunu okşarım. Başparmağımınla işaret parmağım arasında biraz daha kuvvet uygulayarak sıkınca, o yumuşak bir inilti çıkarır.

Jackie'nin titremeye başlaması uzun sürmüyor, elleri boynuma dolanıyor.

Parmaklarımla bacaklarının arasına kaydırıyorum ve yumuşak kıvrımlarına dokunduğumda, saçımı çekerek ne kadar hazır olduğunu gösteriyor.

Onu yavaşça tahrik etmem karşılıklı bir işkence gibidir ve sonunda parmağımı içine soktuğumda ikimiz de inleriz. O kadar ıslak ki.

Daha derine girip ikinci parmağımı da ekliyorum, Jackie'nin nefesleri kısa ve hızlı hale geliyor.

İtmelerim hızlanıyor, içindeki basınç artıyor.

O kadar tahrik olmuşum ki, nefes almakta zorlanıyorum, hava ciğerlerimi ateş gibi yakıyor.

Durmadan, başparmağımınla klitorisini masaj yapıyorum, o benden boşalmamı isteyene kadar devam ediyorum.

"Benim için boşal." "Lucifer."

"Evet. Ben senin kişisel şeytanınım, Jackie."

Elimde titriyor ve son bir iniltiyle bana orgazmını yaşıyor.

Dizleri titremeye başlar, ama ben kolumu beline dolayarak onu bana sıkıca sararım.

Dudaklarımı dudaklarına yapıştırıyorum, onun zevk dolu seslerini içime çekmek istiyorum.

Nazik bir öpücük olması gerekiyordu. Onu duşa bir amaçla getirdim, ona bakmak için. Ama kısa süre sonra, dillerimiz kontrol için savaşılmaya başlar. Emrediyor ve itaat ediyor.

Sonra beni hazırlıksız yakaladı ve öpücüğü kesip

"Beni yıka," diyor, bir kalıp sabun alıp bana uzatıyor. "Ne?"

"Vücudumu ve saçımı yıkamanı istiyorum."

Birkaç saniye boyunca ona bakakaldım, sabunu almaya hiç niyetlenmedim, bunun ne tür bir oyun olduğunu anlamaya çalıştım, daha önce hiç oynamadığım bir oyun.

Jackie gözünü kırpmadan, ben onun çok ciddi olduğunu anlayana kadar beni bekleyerek izliyor.

Sabunu ellerimde köpürttüm ve her santimini kaplayacak şekilde vücuduna sürdüm. Bilerek amını ve kışını es geçtim, sadece meme uçlarını hafifçe okşadım. Amacı beni tahrik etmekse, benim de bu oyunu oynadığımı öğrenmek üzere.

Bana doğru düzgün yapmamı, istediği yerlere dokunmamı söylemesini bekliyorum, ama öyle olmuyor.

Omzunun üzerinden gülümseyerek bana bakar.

"Saçımı da yıka," diyor ve bana bir şişe şampuan uzatıyor.

Ellerime bolca şampuan sıkıyorum ve parmaklarımı kahverengi saçlarına geçirip kafa derisini masaj yapıyorum.

O kendi başına duruluyor ve o istemeden ben saç kremini alıyorum. Kadınımı yıkamanın beni bu kadar tahrik edeceğini hiç düşünmemiştim.

Bu sefer, durulamak için hareket ettiğinde onu durduruyorum ve yardım etmek için ellerimi suyun altında saçlarına geçiriyorum.

"Sıra bende."

"Ne?"

"Ben de seninle ilgileneyim."

"Gerek yok, ben..."

"Lütfen."

Ona hiçbir şeyi reddedebileceğimi sanmıyorum.

Hareketsiz durup bekliyorum, bundan hoşlanmayacağımı biliyorum. Cinsel bağlam dışında dokunulmaya alışkın değilim.

Az önce benim yaptığının aynısını yapmasını izliyorum, tek farkı sabun yerine sıvı sabun kullanması.

Sırtımdan başlıyor, avuç içleri yavaş, dairesel hareketlerle temizlenene kadar devam ediyor. Benim gibi o da kıcımlı ve sikimi es geçiyor. Sonra öne geçip, önceki kadar nazikçe beni yıkıyor.

Buna bağımlı hale gelebileceğimi anlamam birkaç saniye sürer. Tam da bunun, bir kadınla sevişmeden çıplak kaldığım tek an olarak tarihe geçeceğini düşünmeye başladığımda, Jackie yumuşak elini penisimin etrafına doluyor.

Beni yavaşça yıkar ve onu kucağıma çekip ayakta sikmemek için tüm irademi kullanırım.

Beni duruladıktan sonra, "Duvara yaslan" diyor.

Tamamen sersemlemiş bir halde, emrine uyuyorum.

Suyu kapatır ve önümde diz çökerken, ona ağzını açmasını emretmek üzereyim.

Ama yapmıyorum. Bunun yerine daha aşağı kayıyorum, kalçalarımı öne doğru itiyorum, bacaklarımı açıyorum, sert sikim yüzünden birkaç santim uzakta.

Jackie bana bakar, çıplak ve çok güzel, ama ilk hamleyi yapmaz.

Sanki lanet bir sınavın ortasındaymışım gibi hissediyorum, çünkü onun da benim kadar buna çaresizce ihtiyaç duyduğundan eminim.

Bu bir güç mücadelesi, biliyorum, ama adil oynadığımı hiç söylemedim.

Kendimi okşamaya başlıyorum ve boş elimle yanağını hafifçe okşuyorum.

Sadece yarım düzine kez pompaladıktan sonra, gözlerimi kilitleyerek, elimi itip kontrolü ele aldı. Ama daha da ileri giderek, ağzını benim etrafıma kapatıp dudakları arasında titrememe neden oldu.

Parmaklarımı saçlarına dolamadan duramıyorum ve o da sanki bunu bekliyormuş, istiyor gibi inliyor.

Kısa süre sonra beni yutuyor, sonra kontrolü bana bırakıyor ve kendini şehvetime sunuyor.

Artık naziklik yok, sadece boğazına girerken hissettiğim ham bir ihtiyaç var.

Taşaklarımın gerildiğini, orgazmın yaklaştığını hissediyorum, ama ağzı ne kadar harika olsa da, ben onun amını istiyorum.

Onu kaldırıp benden uzaklaşacak şekilde döndürüyorum.

"Bana prezervatif olmadan seni sikebileceğimi söyle. İçine boşalmayacağım," diye kulağına fısıldıyorum.

O başını sallar.

Onu öne eğiyorum ve ucuyla girişini bir kez deniyorum, derinlemesine girmeden önce kayganlığını hissediyorum.

Bir elimle amını kavrarken, diğer elimle saçlarını tutarak onu dik tutuyorum.

Sert, acımasız bir sikiş, ihtiyacımız son kalan çekingenliği de yok ediyor.

Jackie boşaldığında, benim adımı haykırıyor ve bu, şimdiye kadar duyduğum en tatlı müzik.

Ona bir, iki, üç kez daha vuruyorum, sonra çekilip geri adım atarak sırtına boşalıyorum.

Onu tekrar kaldırıyorum, omurgası göğsüme bastırılmış, kalbim kontrolden çıkmış bir şekilde atıyor.

Ne kadar süre öyle kaldığımızı bilmiyorum. Tek bildiğim, onu bırakmaya henüz hazır olmadığımı.

Jackie

Bölüm 34

Sanki bir rüya gerçek olmuş gibi. Onunla kurmak istediğim bağ, en beklenmedik şekilde gerçekleşiyor.

"Sana söylediğimi unutma, Jackie. Duygular söz konusu değil," diyor ve bizi gerçeğe geri döndürüyor. Çünkü, bana sürekli hatırlattığı gibi, o masal prensi değil. O, tıpkı İncil'deki düşmüş melek gibi, yıkıcı güzelliğiyle beni titretiren Lucifer. Cennetten kovulan yeraltı dünyasının tanrısı. Cinsel bir karşılaşmanın ötesinde kendini bir şeye adamayı bilmeyen bir adam.

Kollarında dönüp ona bakıyorum.

Sen söz konusu olduğunda duygular asla masadan kalkmaz, Lucifer, ama bunu bilmen gerekmez.

Birkaç dakika önce onun yoğun teslimiyetini paylaşmamış olsaydım, bu kadar samimi olduktan sonra sözleri kalbimi kanatabilirdi. Ama onun da benimle birlikte uçuruma düştüğünü biliyorum. Eylemimiz sürdüğü sürece, Lucifer benim içimde kayboldu. O pislik konuşmasında ne kadar ısrar etse de, bu sadece seks değildi.

Sırtımı durulamak için duşu açıp, duş kabininden çıkıyorum.

Bir havlu alıp, onun az önce ele geçirdiği çıplak, ıslak bedenimi iyice seyretmesi için kasıtlı olarak yavaş hareket ederek havluyu kendime sararım.

Ancak o zaman, kapının önünde durmuş olarak, "O uyarı benim için miydi? Çünkü ikimiz için de geçerli gibi geldi" diyorum.

Ona başka bir şey söyleme şansı vermeden yatak odasına geri dönüyorum ve bu sefer, bu raundu kazananın ben olduğumu biliyorum.

Bir hafta sonra

Evlilik belgelerimiz hâlâ hazır değil ve Lucifer, bunu saklamaya çalışsa da endişeli ve kaygılı görünüyor. Sanırım bu benim güvenliğimle ilgili. Dürüst olmak gerekirse, ben de korkuyorum. Ama kendim için değil, onun hayatı için.

Yaptığı işin riskli olduğunu biliyorum, ancak bana "mesleği" hakkında ayrıntılara girmeden, artık yılda dört kereden fazla seyahat etmek zorunda olmadığını söyledi.

Ama bir göreve çıkmakla, birinin seni özellikle avlaması farklı şeyler.

Bugün, gönüllü olarak çalıştığım derneğe son kez geldim, çünkü onlarla yüz yüze vedalaşmak istedim.

Lucifer, özel bir adada balayına çıkmadan önce New Orleans'a gitmemiz gerekeceğini söyledi. Adanın kime ait olduğunu bilmiyorum.

Neredeyse kapıdan çıkmıştım ki, asistanlardan biri benden onun yerine bakmamı istedi. Üç yaşındaki oğlunun okulundan, oğlunun kendini iyi hissetmediğini söyleyen bir telefon almıştı.

Burada güvende olduğumu biliyorum, ayrıca dışarıda beni koruyan bir bodyguard var.

Lucifer'in gelmeme izin vermek için koyduğu şart buydu.

Çocuklar için bağışlanan kıyafetleri ayırırken telefonum çaldı.

Arayanın Taylor olduğunu görünce gülümsedim.

"Hayat tuhaf, değil mi? Ben geri döndüm, sen de kaçırıldın," diyor merhaba demek yerine.

"Sana hiç kimsenin tuhaf bir mizah anlayışın olduğunu söyledi mi, kızıl saçlı?"

"Evet, ama hiç ciddiye almadım. Sanırım dünya benim keskin zekâmı henüz hazmetmeye hazır değil."

"Haklı olabilirsin. Nasılsın?"

"İyiyim. Nasıl olduğunu sormak için aradım. Son konuşmamızdan sonra endişelendim."

"Önemli değil, Taylor. Yemin ederim, ben iyiyim."

"Sesin daha sakın geliyor."

"Daha sakın miyim bilmiyorum ama kesinlikle daha eminim."

"Ne hakkında?"

"L hakkında. Kalenin içinde prenses gibi karanlık prensin gelip beni kurtarmasını beklemekten yoruldum, ki dürüst olmak gerekirse, o her zaman kurtardı. Onun sevgisi için savaşmaya karar verdim."

"Bu fikri çok beğendim. İkinizin birlikte yaşamasıyla bir ilgisi var mı?"

"Hayır. Onunla yaşamak yardımcı olacak, yalan söylemeyeceğim," diyorum, birkaç gün sonra evleneceğimizi henüz ona söyleyemediğim için suçluluk duyarak. Ama söylersem Taylor'ın çıldıracağını biliyorum. Onun dünyasında, yaşadığı onca şeye rağmen, mafya örgütleri ya da seni öldürmek isteyen insanlar yok.

"O zaman başka nedeni ne?"

"Sadece birkaç gün önce, onun tarafından kalbimin kırılmasından korkmam gerekmediğini fark ettim. Bunca yıl boyunca yokluğunda, benim ona olan takıntılı aşkımı bile bilmiyordu..."

"Bir dakika, ciddi misin? Hiçbir fikri yok muydu?"

"Eminim. Birkaç ay önce benim evimde kaldığımızı söylediğimi hatırlıyor musun?"

"Evet."

"Sanırım o zaman beni ilk kez bir kadın olarak gördü."

"Tanrım, Jackie, ne kadar süre böyle yaşadın?"

"Söylemeye utanıyorum."

"Biz arkadaşız. Seni yargılamayacağım."

"On bir yıl."

"Vay canına!"

"Yargılamayacağını söylemiştin."

"Yargılamak değil. Sadece, tanıdığım korkusuz ve ağzı bozuk arkadaşımınla, erkeğini sakın bir şekilde bekleyen bir kadının imajını kafamda oturtmaya çalışıyorum."

"Cesaret eksikliği değildi. Fırsatım olduğunda, kelimenin tam anlamıyla boğayı boynuzlarından yakaladım. Onun mesafeli davranması bir yana, sanırım illüzyonu bozmaktan biraz korkuyordum."

"Ne demek istiyorsun?"

"Eğer beni reddederse, her şey biterdi. Henüz gençken, istemeden kalbimi çalan adamla asla mutlu bir son yaşayamayacağımı kabul etmek zorunda kalırdım."

Jackie

Bölüm 35

"Bunu göstermeye bile çalışmadın mı?"

"Taylor, o benden dokuz yaş büyük. Seyahat eder ve benim evime gelirdi. Hiç yalnız kalma fırsatımız olmadı, olsaydı bile, o zamanlar, eğer bir şeyden şüphelenseydi, kardeşim onu öldürürdü. Ben sadece bir çocuktum."

"Senin evinde mi yaşıyordu? Onun rahmetli kardeşinin arkadaşı olduğunu söylediğinde, komşusu olduğunu sandım."

"Evet, komşumuzdu, ama ailesi işlevsizdi. Annem ona bakıyordu. Sanırım ona bakan tek kişi annemdi, ta ki o, bizim evde giderek daha fazla zaman geçirmeye başlayana kadar. Sonra, ben on bir yaşına basmadan hemen önce, gelip kalıcı olarak bizimle yaşamaya başladı."

"Tanrım. Peki ya ailesi?"

"Hiç umursamadılar. Bir gün ortadan kayboldular, hepsi bu. O bizim oldu."

"‘O’ mu?" diye tekrarladı. "Bana onun adını asla söylemeyeceksin, değil mi?"

"İnan bana, şimdi her zamankinden daha fazla, gizlilik herkesin güvenliği için çok önemli."

"Tamam, devam et."

"Onu bir kardeş gibi görerek büyüdüm, ama o benim için asla öyle olmadı."

"Neden?"

"Ailesinin istismarı ve ihmali nedeniyle duygusal yaraları vardı sanırım. Sessiz, içine kapanık biriydi, hiç gülümsemezdi. Annemin onun da bir savaşçı olduğunu söylediğini duydum. Kardeşim Martin'in tam tersiydi."

"Ve bana anlattıklarından, neden böyle olduğunu tamamen anlayabiliyoruz, değil mi?"

"Evet. Gerçek şu ki, biz kardeşтик, ama aslında değildik, anlıyor musun? Aile kavramını anladığım andan itibaren, onun da Martin gibi beni koruduğunu anlayabiliyordum, ama bana asla gerçekten yakınlaşmama izin vermedi. Sanki bizimle bir yabancı yaşıyordu."

"Her zaman sevdiğin bir yabancı."

"Her zaman. Önce koruyucum, beni görmezden gelse de her zaman yanımda olan bir arkadaş olarak. Sonra, ergenlik çağımda, sanırım on üç ya da on dört yaşlarındayken, her seyahatten döndüğünde kalbimin hızla attığını fark ettim."

"Seyahatten mi?"

"Evet. O zamana kadar babam ölmüştü" —nasıl öldüğünü açıklamıyorum, çünkü bunu hatırlamaktan nefret ediyorum— "ve annem hastaydı. Garip bir şekilde, daha fazla paramız vardı. Sanırım hayat sigortası bırakmıştı. Her neyse, yılın çoğunda sadece üçümüz vardık: ben, yataktan kalkamayan annem ve gece kalmayan bir hemşire, ve kardeşim Martin."

"Ve L zaman zaman ortaya çıkardı?"

"Evet. Ve bu durum ergenlik çağımda başladığında, artık kardeş sevgisi hissetmediğimi fark ettim. Bu bir çekimdi."

"Bunun sadece çekim olduğunu düşünmüyorum. Öyle olsaydı bu kadar uzun sürmezdi. Bence bu her zaman aşk olmuştur, Jackie. Belki şimdi ona 'tekrar aşık oldun', ama bunca yıl boyunca? Ben aşka bahse girerim. Tutku o kadar özverili değildir."

"Eğer aşk olsaydı, bunda özverili bir yan yoktu. Bazen ona kızgın hissediyordum."

"Neden?"

"Onun yakınlarda olduğunu biliyordum. Beni takip ediyordu, beni kolluyordu, ama hiç benimle birlikte olmak için gelmedi."

"Her şeyin kaderinde olduğu zaman gerçekleştiğine inanır mısın?"

"Kader gibi mi?"

"Mhm."

"Belki," diye cevaplıyorum. "Gerçek şu ki, kaçma şansı vardı ve şimdi iki seçenek var: Ya 'sonsuz kadar'ı elde ederim ya da her şey bittiğinde..."

"Ne bittiğinde?"

İç çekiyorum. "Üzgünüm, söyleyemem."

"Tamam, devam et."

"Eğer tüm bunlar bittiğinde o da beni sevmiyorsa, söz veriyorum onu hayatımdan sonsuza kadar çıkaracağım."

"Bir yandan böyle bir aşkın gerçek bir şansı olmayabileceği düşüncesi beni üzüyor, ama diğer yandan sana katılıyorum dostum."

Tek taraflı aşk, mutsuzluğa bilet almak gibidir."

Birkaç dakika daha konuştuktan sonra, otuz yaşlarında bir kadının içeri girdiğini fark ettim.

Ona gülümsedim ve Taylor'la konuşmamı bitirene kadar beklemesini işaret ettim.

Kapının üzerindeki saate hızlıca bakıp iç çektim, umarım çok uzun sürmez çünkü açlıktan ölüyorum ve kapanış saati yaklaşıyor.

Telefonumu omzumdaki çantama koyduktan sonra kadına tekrar baktığımda kaşlarımı çattım.

Kadın, bağış istemeye gelen biri gibi giyinmemiştii. Aslında, bağış yapacak biri gibi görünüyordu, ama buna da şüpheliydim, çünkü genellikle sadece randevu alan bağışçılarla görüşüyorduk.

"Nasıl yardımcı olabilirim?"

"Öncelikle, oğlumun babasını takip etmeyi bırakırsanız çok yardımcı olur."

"Ne?"

"Aptal numarası mı yapacaksınız?" diye sorar.

Tasarımcı çantasından bir şey çıkarıyor ve ben bir adım geri çekiliyorum, ama o bir zarf çıkardığında rahat bir nefes alıyorum.

Tezgahın etrafında dolaşarak, bana verdiği şeye dikkat ediyormuş gibi yaparken, pakete ilgi duyuyormuş gibi giriş kapısına doğru ilerledim.

Kadının dengesiz olduğu gün gibi ortada. İçeriği çıkarırım.

Fotoğraflara bakıyorum, yapabildiğim en alaycı ifadeyi takınıyorum, ama gerçekte kalbim gerginlikten deli gibi atıyor.

"Bu ne anlama geliyor?" Öfkeli görünmeye çalışıyorum, ama aslında zaman kazanmaya çalışıyorum, çıkışa doğru yavaşça yaklaşıyorum.

Hayır, kadın deli değil. Buraya bir amaçla gelmiş.

"Kendin gör. Lucifer ve benim bir oğlumuz var. Sana olan takıntısı yüzünden onu terk etti."

Şok olmuş bir ifade takınıyorum.

"Aman Tanrım! Bana hiç bir şey söylemedi!" Yalan söylemeye devam ediyorum, ona inanıyormuş gibi davranıyorum, ama zihnim olanları anlamaya çalışıyor.

Onu gönderen kişi, Lucifer'in kucagında iki yaşında bir çocuk tutuyormuş gibi görünmesi için fotoğrafları değiştirme zahmetine girmiş.

"Sana söylemedi çünkü her iki dünyadan da en iyisini istiyor. Aile ve metresi."

"Çocuk nerede? Onu görebilir miyim?"

"Arabamda. Benimle gel, seni oğlumuzla tanıştırayım.

Belki o zaman bizi neden rahat bırakman gerektiğini anlarsın."

Ona bakıyorum ve onun söylediklerine inanmadığımı anladığı anı tam olarak belirleyebiliyorum. Yavaşça hareket ediyor ve tekrar çantasına uzanıyor.

Bu sefer beklemiyorum, silahını çıkardığından eminim. Tüm gücümle onu itiyorum, hazırlıksız yakalıyorum.

"Beni kandırmış olabilirsin, ama yanlış yalanı seçtin," diye bağırarak sokağa koşuyorum. "O asla bir çocuğu terk etmez."

Park yerinin tamamını nasıl koştuğumu ve kaldırımı nasıl ulaştığımı bilmiyorum, ama sonunda ulaştığımda, neredeyse korumamın kollarına yığılıyorum.

"Biri peşimden geldi. O hala içeride!"

The Evil

Bölüm 36

Jackie'nin çalıştığı dernekten koşarak çıktığını görünce neredeyse gülümsüyorum. O orospu çocuğunun onu buraya geri getirmesine izin vereceğini sanmıyordum. Onu evinden alıp kendi sığınağına sakladığına göre artık mümkün değil.

Onun yaşadığı lanet olası kaleyi izliyordum, ama içeri girmek imkansız. O piç kurusu orayı gerçek bir kaleye çevirmiş.

Bolivya'da yaptığım gibi her şeyi havaya uçurabilirdim, ama Manhattan yakınlarında bomba yerleştirmek isteyen bir bomba uzmanı bulmak imkansız. Amerikan topraklarında terörist saldırıların cezası çok ciddiye alınıyor ve görüştüğüm herkes hayatlarının geri kalanını parmaklıklar arkasında geçirmekten ödü kopuyor.

Bugünkü planın işe yaramayacağından neredeyse emindim, ama yine de Jackie tek başına dışarı çıkarsa diye her şeyi ayarlamıştım. Teknik olarak tek başına değildi, dışarıda onu bekleyen bir koruması vardı.

Yine de, ben fırsatları kaçıran türden bir adam değilim ve fırsat çıktığında, şansımı denedim.

Şimdi, sahte fotoğraflarla onu kandırmak için gönderdiğim kaltak Lakeisha'dan kurtulmam gerekecek.

Ama onu kim özleyecek ki? O benim birçok sevgilimden sadece biri. "O kaltak akıllıdır," diyor aptal, arabaya atlarken, son dakikalarını yaşadığından habersiz.

Sessizce arabayı çalıştırıyorum.

Bu konuda haklı. Jackie akıllıdır. Onu hafife almışım. "Ne olduğunu anlat."

Jackie'yi yalanıyla ikna ettiğini sandığını anlatıyor, ki ben buna şüpheliyim, ve sonra, birdenbire, Jackie onu itip kaçarken, *"Beni kandırılmış olabilirsin, ama yanlış yalanı seçtin. O asla bir çocuğu terk etmez"* diye bağırıyor.

Zavallı, aptal Jackie. Onu tanıdığını sanıyor. İkisini de öldürmeden önce, ona tüm gerçeği söylediğimde yüzündeki o aptal ifadeyi görmek için sabırsızlanıyorum.

Lucifer

Bölüm 37

Birkaç dakika önce

"Ben kadınları öldürmem," diyor Tur, benimle iletişime geçebilmem için gönderdiği numaradan.

Beau'nun fikrini harfiyen uyguluyorum, mevcut tüm kiralık katilleri, en azından en iyilerini topluyorum, ancak Tur zaten benim ilk tercihimdi. Az önce söylediği şey beni şaşırtmadı. Benim işime girmeden önce, Türk bir milyarderin güvenlik şefi olduğunu, özellikle de adamın kız arkadaşını koruduğunu biliyorum. Ama hiçbir şeyi kesin olarak kabul etmem. Jackie'nin güvenliği her zaman benim önceliğim olacak.

"Seni öldürmek için sözleşme de yapmadım."

"Ne?"

"Sen beni tutmadan önce, karanlık ağda isimsiz bir müşteri bana teklifte bulundu. Senin kafan için bana çok para teklif etti."

"Peki neden kabul etmedin?"

"İlgilenmedim. Artık işlerimi seçebilecek duruma geldim."

"Tek neden bu değil."

"Hayır, değil."

"O zaman neden?"

"Çünkü sen de benim gibi kadınları ve çocukları öldürmüyorsun. Dünyanın pisliklerine odaklanıp onları cehenneme gönderiyorsun. Bizim meslekte gerçekten fark yaratan çok fazla kişi yok."

Benim gibi başka bir canavardan sırtımı sıvazlamasına ne diye cevap vereceğimi bilemedim, bu yüzden konuyu değiştirdim.

"Peki ya düşmanım?"

"Onun izini sürüyorum. Benimle iletişime geçmek için kullandığı yolu takip etmeye çalıştım, ama çıkmaza girdim. Karanlık web'de bir sunucuyu takip etmek neredeyse imkansız."

"Tur?"

"Evet?"

"Benim önceliğim her zaman o. Eğer ikimiz kalırsak, onu kurtar."

Telefonu kapatıp saate bakıyorum ve Jackie'nin neden hala dönmediğini merak ediyorum.

Bugün eve erken geldim, her ne kadar avukatlarla Hazard'ın zincirini satın almakla ilgili birkaç konuyu görüşmem gerekse de. IRS'ye dünya çapındaki kazançlarımı tam olarak açıklayamam ve benim için çalışan avukatlar, işlemi meşru göstermek için vergi cennetlerine dağılmış karmaşık bir offshore hesap ağı kurmak zorunda kalacaklar. Elimdeki telefona bakarak Jackie'yi aramayı mı yoksa aramamayı mı tartışıyorum. Arayasım var, kontrolcü yapım neden bu kadar uzun sürdüğünü bilmek istiyor, ama içimden bir ses bana onun boynundaki ipi çok erken ve çok sıkı çekmememi söylüyor. Jackie, küçük çıkar evliliğimizi ilk teklif ettiğimde düşündüğüm gibi tatlı, itaatkar bir kız değil. Ateşli, inatçı ve kimseye boyun eğmiyor. Ve bu kavgacı tavırları yüzünden lanet olsun bana.

streak beni çelik gibi sertleştirmiyor.

Ayrıca, ona bir şey olsaydı, koruması beni arardı.

Sanki düşüncelerim gerçeğe dönüşmüş gibi, telefonum çalıyor ve onu korumakla görevli adamın baş harfini gördüğümde, cevap vermeden önce araba anahtarlarımı alıp kapıya yöneliyorum.

"Patron, kız arkadaşınızın peşine bir kadın düştü. Emrinizi bekliyorum."

"Ne oldu?"

"O size ayrıntılı olarak anlatabilir. Adrenalin etkisi geçince oldukça sarsıldı."

"Jackie yaralandı mı?"

"Hayır."

"Onu New Jersey'deki ikinci daireme götür. Orada buluşuruz. Gözünü ondan ayırma."

"Gözümü ayırmayacağım Lucifer. Söz veriyorum. Ama belki de derneğe birini göndermelisin. Benim önceliğim kadını oradan çıkarmaktı ve yalnız olduğum için onu olabildiğince çabuk taşıdım, bu da onu takip eden kişinin kaçtığı anlamına geliyor."

"Jackie'yi o lanet derneğe tek başına götürdüğünü mü söylüyorsun?"

"Evet, ben..."

Onun kafasını çıplak ellerimle koparmak istiyorum, ama şu anda hayatımdaki en değerli şeyi korumak için ona güveniyorum.

"Orada kimlerin olduğunu birine kontrol ettireceğim. Şimdilik, onu sana söylediğim yere götür. Ben gelene kadar kimse içeri giremez. Benim dışımda biri gelirse, vur.

"Kimse mi?"

Şu anda New Orleans'ta olan Beau aklıma geliyor. Bodyguardlarım dışında bu ikinci güvenli evi bilen tek kişi o.

"Kim olursa olsun."

Komşu şehre onu almaya giderken, miras aldığım şeytanın ismine layık olmaya çalışıyorum.

Genelde işleri sessizce hallederim. Yetkililerin dikkatini üzerime çekmek aptalca olur, gerçi maaşlı çalışanlarımdan birkaçı var.

Yine de çoğu zaman görünmezimdir. Ama bugün değil.

Gaz pedalını sonuna kadar basıyorum, sanki bu şekilde araba daha hızlı gidecekmiş gibi.

Aklımda tek görebildiğim, o aptal güvenlik şefinin onu asla tek başına dışarı çıkarmayacağına güvenerek başarısız olduğum.

Beynim arabadan daha hızlı çalışıyor, son birkaç gün içinde paylaştığımız her şeyi gösteren kısa bir film oynatıyor, ardından onu benden intikam almak isteyen birine kaptırma ihtimali geliyor.

Direksiyon başında, kafese kapatılmış bir hayvan gibi hissediyorum, kalbim göğsümde çarpıyor, onun tehlikede olduğu görüntüler ya da onu kaçırsalardı ne olabileceği düşünceleri aklımı dolduruyor.

Evet, hepsini öldürürdüm, ama bu onu bana geri getirmezdi.

Şehir bulanıklaşıyor. Tek odak noktam, oraya yeterince hızlı gidip onun zarar görmediğini kendi gözlerimle görmek.

Belki daha sonra Jackie'nin karşılaştığı riskten dolayı korku hissedeceğim, ama şu anda, onu benden almaya çalışan kişiye karşı saf, yakıcı bir nefretle doluyum.

Carlile, Jackie'nin peşine düşenin bir kadın olduğunu söyledi, ama onun gizli düşmanım olduğuna inanmıyorum. Muhtemelen o bir yemdi.

"İntikam arzusu" ifadesi hiç bu kadar uygun olmamıştı. "Senin için geliyorum, orospu çocuğu. Ve bugün bugün, ona ilgi gösterdiğin için bile."

Lucifer

Bölüm 38

New Jersey'deki daireme girer girmez güvenlik ekibimin başı Carlile'a "Çık dışarı" diyorum. "Burada olduğumuzu kimse bilmemeli."

Utanmış bir şekilde başını salladı.

"Senin veya Jackie için bir şeye ihtiyacın var mı?"

Hızla oturma odasını taradım ve onun birinci katta olmadığını doğruladım.

"Hayır. Muhtemelen yarın New York'tan ayrılacağız. Manhattan'daki bloğumda yirmi dört saat gözetim ekibi istiyorum. Ve dernek binasına giren kadını kameralar yakalamış mı kontrol etmelerini sağla."

"Bunu zaten emrettim. Şu anda orada, temizlik ekibi kılığını girmişler. İç kameralara gelince, maalesef hiç yok, ya da bizim için işe yaramazlar. Kaydediyorlar ama kaydetmiyorlar."

"Peki ya dış kameralar? Dernek çevresindeki sokak kameralarını kontrol edin."

"Bunu kendim hallederim."

Kapıya doğru yürümeye başlar, ama yarı yolda durur.

"Lucifer..."

Ne söyleyeceğini zaten biliyorum ve sözünü kesiyorum.

"Hayır. Sözlerini sakla. Onu sana emanet ettim. Onun güvenliğini sağlamak için bir daha böyle bir şansın olmayacak. Onun bir dakika bile yalnız kalmaması gerektiğini söylediğimde, bunu kelimesi kelimesine anlamalıydın, kendi kafana göre hareket etmemeliydin. Ben emir veririm ve emirlerimin yerine getirilmesini beklerim."

Söylemediğim şeyi biliyor. İkinci şans vermem. Carlile yıllardır benimle birlikte, aksi takdirde, onun maruz kaldığı gereksiz risk nedeniyle onu öldürebilirdim.

O benim güvenimi kazandı, ki bizim dünyamızda bu çok zor bir şeydir. Ama Jackie söz konusu olduğunda, bir daha asla ondan sorumlu olmayacak.

"Eğer içeride olsaydın, onu kaçırmaya çalışan kişi şu anda bizim gözetimimizde olurdu."

"Biliyorum."

Kapıyı kapatarak çıkar.

İkinci kata çıkarken, Jackie dışında güvendiğim tek kişi olan Beau'ya bir mesaj gönderiyorum.

"Carlile'ı kontrol et. Sonra konuşuruz."

Beni öldürmeye çalışan kişiyle bir ilgisi olduğunu sanmıyorum. Bir bakıma, bugün onu dışarıda tutarak hızlıca uzaklaştırarak kurtardı. Ama ben hayatımı varsayımlara değil, sadece gerçeklere dayandırırım.

Merdivenleri ikişer ikişer çıkıp, onun beklediğini bildiğim ana yatak odasına doğru ilerlerim. İlk gecemizden sonra Jackie eşyalarını topladı ve hiç tereddüt etmeden benim odama taşındı.

Neşeli bir adam olduğum için ödül kazanmam, ama itiraf etmeliyim ki, bana meydan okurcasına yaklaşmasından hoşlanıyorum: *Hadi, gitmemi söyle. Cesaretin varsa.*

Yatak odasının kapısını açıyorum ve onu yatakta kıvrılmış halde görüyorum, ama o kırılgan bir kadın gibi değil. Dizlerini göğsüne çekmiş, sanki her an düşmanın içeri gireceğini beklermişçesine gözleri kapıya kilitlenmiş halde oturuyor.

Gözlerinin çevresinde kızarıklık olduğu için ağladığını anlayabiliyorum, ama bana bakarak cesaret göstermeye çalışıyor.

Hemen konuşmuyorum. Yatağında oturan kadını izliyorum.

Şimdi anlıyorum. Onun yeri her zaman benim yanımdı. Ama o gece kulüpte, onun sadece bir kız olduğu aptalca fikrini bırakabildim.

"Özür dilerim," diyorum, kelimeler zorlukla çıkıyor ağzımdan.

Şüphesiz, bu hayatımda ilk kez birinden özür diliyorum. "Senin suçun değildi. Sanırım beni almaya geldi. Sana her şeyi anlatacağım her şeyi anlatacağım."

"Şimdi değil. Buraya gel."

Tereddüt etmiyor. Lanet olası romantik filmlerdeki gibi nazikçe kalkmıyor, yüzünü göğsüme gömüyor ve ağlıyor. Kollarımın arasına atlayarak, onu tutmamı bekliyor. Bacaklarını belime dolayarak, yüzümü ellerine alıyor ve sadece korkunun getirebileceği bir öfkeyle beni öpüyor.

Bu cinsel bir öpücük değil, ama ilkel bir öpücük. kaybetme olasılığından doğar.

Dudaklar dişlerle karışıyor, bir ısırık, benim gerçekten onunla birlikte olduğumu garantiye alıyor.

Jackie ağzımdan ayrılıp yüzümü, gözlerimi, alnımı, yanağımı, çenemi öpmek için

ağzımdan ayrılır. "Ben ağlamadım," diyor.

"Ama sen ağlamak istedin."

"Evet, ama Martin'in söylediği şeyi hatırladım: Alston kadınları sert kadınlardır."

"O çok saçma şeyler söylerdi. Çocukken, kardeşin öfkenin zayıflık olduğunu söylediği için hiç öfke duymamaya çalışırdım. Öfkeyi doğru yönlendirmezsen zayıflık olur. Ama nereye yönlendireceğini bilersen, özgürleştirici olur."

Jackie alnını alnıma dayadı.

"Her halükarda, artık ağlamak istemiyorum. Sen buradasın."

"Carlile seni yalnız bırakmamalıydı."

"Onun suçu değildi. Ona dışarıda beklemesini söyledim."

"O senden emir almaz, sadece benden alır. Ve ona verdiğim tek emir, gözünü senden ayırmamasıydı. Senin itaatsizliğin yüzünden, şu anda ölmüş olabilirdin."

"Beni öldürmek istediğini sanmıyorum. Belki de... şey... beni *kaçırmak* istedi."

Kadın hala kollarımda, ayakkabılarımı çıkararak yatağa doğru yürüyorum.

"Yalnız mıydı?" diye soruyorum, başımı yastığa yaslayarak otururken.

"Evet. Tek başına bir kadın. Taylor ile telefon görüşmesini bitiriyordum ki o içeri girdi. Kapanış saati olduğu için biraz sinirlendim. Ama sonra ona baktım ve içimden bir ses bir şeylerin ters gittiğini söyledi."

"Neden?"

"Çok şık giyinmişti. Tasarımcı kıyafetleri ve çantası vardı. Pahalı ayakkabılar. Tamamen ortama uymuyordu."

"Sonra ne oldu?"

"Bana, çocuğunun babasının peşini bırakmam gerektiğini söyledi."

"Ne?"

"Senin çocuğunun babası olduğunu ve benim senin aileni mahvettiğimi söyledi."

Lucifer

Bölüm 39

"Ne?"

"Kadın çok agresif bir şekilde geldi ve benim ailesine karıştığımı söyledi. Sonra çantasına uzandı. Ben geri çekildim. Silah olduğunu sandım."

"Öyle olsaydı ne yapardın?"

"Ölümüne savaşırdım. Ben bir suçlu tarafından yetiştirildim, Lucifer. Babam bize savaşarak ölmeyi öğretti, ama hiçbir koşulda kendimizi ele geçirmeye izin vermemeyi öğretti."

"İyi bir öğüt."

"Evet. Neyse, silah değildi. En azından ilk başta. Fotoğraflar çıktı. Senin bir çocuğu kucağında tuttuğunu gösteren, yanımda duran kadınla konuşurken çekilmiş, üzerinde oynanmış fotoğraflar."

"Ne düşündün?"

"Yalan olduğunu biliyordum." "Neden?"

"Bana, benim yüzümden oğlunu terk ettiğini söyledi. Bir çocuğun olsaydı, bana söylerdin. O gün bunu konuştuk, sana sordum. Ayrıca, onu asla terk etmeyeceğini biliyordum."

"Bana çok güveniyorsun, Jackie. Bir canavara güvenmek aptallıktır."

Bana karşı oturmuş, yüzü bana dönük, konuşurken tişörtümün yakasını oynuyor. Ama ben bunu söyledikten sonra, gözlerini kaldırıp benimkilere bakıyor.

"*Sıradan bir canavar değil. Benim canavarım. Yıllarca takıntılı olduğum canavar.*"

Onun sözleri beni derinden etkiledi ve onu sertçe öptüm. Ayrıldığımızda ikimiz de nefes nefeseydik.

"Kafamda hemen alarm zillerini çaldıran başka bir şey daha var," diyor birkaç saniye sonra.

"Ne?"

"Bizim hakkımızda bilgi sahibi olması. Bunca yıldır yalnızdım. Sen ya da adamların beni gölgelerden takip ettiniz. Bizim birlikte olduğumuzu nasıl bilebilirdi ki?"

"Henüz cevabını bulamadım, ama emin ol ki seni takip eden kişiyi bulacağım."

"Onu ittim."

"Ne?"

"Onun hikayesine inandım gibi yaptım, sonra onu ittim ve kaçtım. Ona, çocuğu karıştırmıyaydı beni kandırabilirdi dedim."

"Seni kandırabilir miydi?"

"Hayır. Bir saniye bile. Ben bağlantıları kurmakta iyiyim ve her şey yerli yerinde değildi."

Onaylayarak başımı

salladım. "Korkmuş

muydun?" "Hayır."

İki başparmağımı da gözlerinin

altına sürüyorum. "O zaman neden

ağladın?"

"Senin için. Bugün peşimden gelenler, tüm bu oyunu sahnelemek için büyük çaba harcadılar. Neredeyse mükemmeldiler."

"Senin isteyerek gelmeni istediler. Normal şartlarda, korumalar yüzünden sana asla yaklaşamazlardı. Ellerindeki şans değerlendirdiler."

"Kıskanç bir deli olsaydım, buna kanardım." "Öyle değil misin?" diye merakla soruyorum.

"Buna cevap vermeyi reddediyorum."

"Cevap vermek zorunda değilsin. Zaten biliyorum," diyorum ve o sinirleniyor.

"Sen çok kibirlisin! Beni o iki adamın arasında sıkışmış halde gördüğünde beni dans pistinden kim sürükledi?"

Orta parmağımı yanağına sürerim.

"Dikkatli ol. Bugün olanlar yüzünden sana karşı nazik davranıyorum, ama beni zorlama Jackie. Seni neredeyse kaybetmek dengemi bozdu. İçimdeki canavarı zapt etmeye çalışıyorum."

Hâlâ gözlerime bakarak, kendi gömleğinin eteğine uzanır ve onu kaldırmaya başlar.

"Senin içindeki canavardan hiç korkmadım. Onu her zaman memnuniyetle karşılarım, Lucifer."

Saatler sonra

"*Şu anda nerede?*" diye sordu

Beau. "Yukarıda uyuyor."

"*New Orleans'a gel. İkinizin orada yalnız kalması hoşuma gitmiyor.*"

Onun güvenliği konusunda bu kadar endişeli olmasaydım, gülerdim belki.

Afrika ve Güney Amerika'daki ormanlarda günlerce saklanarak hedeflerimi avladım. Vuruldum, bıçaklandım, üç zehirlenme girişimi, beş kaçırılma girişimi ve bir patlamadan sağ kurtuldum. Ben hiç de masum bir çocuk değilim. Kendimi korumayı bilirim, ama onun da haklı olduğunu biliyorum. Çünkü artık mesele sadece ben değilim. Jackie'nin peşine düşen kişi bizi izliyordu. O, ya da belki de onlar, sevgilimin nerede çalıştığını ve bizim bir ilişkimiz olduğunu biliyorlardı.

"*Onu kaçırmaya çalışan kişi daha önce onu tanımıyordu, değil mi?*"

"Sanmıyorum. Asla bilemeyeceğiz, ama ben hiçbir şeyi şansa bırakmadım, onu her zaman yakından takip ettim. Onlar da onu izliyor olabilirlerdi, sadece saldırmak için doğru anı bulamamış olabilirler."

"*Buna inanmıyorum. Daha çok, onu gerçekten tanımıyorlardı,*" diyor. "*Bu arada, adamın bugün aptallık etti.*"

"Evet, biliyorum. Jackie onu korumaya çalıştı, dernek binasının dışında kalmasını söyleyenin kendisi olduğunu söyledi. Aslında ona inanıyorum, çünkü istediğinde ikna edici olabiliyor."

"*Ama o sana rapor vermesi gerekiyor. Ve sadece sana.*"

"Aynen öyle."

"*Tavsiyemi istersen, Jackie ile konuş. Belki de kadın hala neye bulaştığını tam olarak anlamamıştır. Amber da başlangıçta aynıydı.*"

"Jackie benimki gibi bir ailede doğdu."

"Seninki gibi değil, sen onları çoktan aştın. Sana kıyasla, akrabaları, babası ve kardeşi küçük hırsızlardı. Jackie'nin anlaması gereken şey, kendini tehlikeye atarak senin hayatını da tehlikeye attığıdır. Çünkü ikimiz de biliyoruz ki, onu kaçırırlarsa, ölene kadar onu aramaktan vazgeçmeyeceksin."

"*Belki o zaman bile durmazsın.*"

Jackie

Bölüm 40

Günler Sonra

Birlikte yaşamak evlilikle aynı şey değildir diyen tiplerden değilim. Modern biri değilim. Romantik biriyim. Her zaman tam paketi istedim.

Gelinlik, duvak, taç. Güzel,
düzenli bir ev.

Aralık ayında Noel ağaçları.

Şükran Günü'nde hindi, ardından tüm ailenin bir araya gelip futbol maçı izlemesi.

Gelenekleri ve ritüelleri severim.

Çiçekleri, romantizmi ve fiziksel teması.

Ve tabii ki *onu* seviyorum.

Bu listeye bir şeyi daha eklemeyi unuttum: Prensi hiç sevmedim.

Kötü adama aşık oldum.

Artık resmen benim olan Lucifer'e.

Rüyalarımnda her şeye sahiptim. Onun bir kısmından vazgeçmek zorunda kalacağımı hiç düşünmemiştim

bırakmak zorunda kalacağımı hiç düşünmemiştim.

Son birkaç gündür, yanlış nedenlerle de olsa birlikte yaşamamızdan o kadar heyecanlandım ki

hatta yanlış nedenlerden dolayı olsa bile, bugün nasıl hissedeceğimi hiç düşünmedim.

Evlenmedim. Bir sözleşme imzaladım.

"Biz birbirimize aidiz," dedi ve beni öpmeye başladı.

Onun olduğumu biliyorum, hep öyle oldum ve hep öyle olacağım.

Peki ya tersi? Kimse Ölüm'e sahip olabilir mi?

Özel jetin penceresinden dışarı bakıyorum, bulutların arasından sızan güneş ışınlarından başka bir şey göremesem de.

Bu sabah hava muhteşemdi, gökyüzü o kadar açıktı ki sanki doğa benimle alay ediyordu. Bu güzellik, düğünümle keskin bir tezat oluşturuyordu. Anı yok, fotoğraf yok, konuk yok.

Kendime sürekli, başından beri kartların masada olduğunu bildiğimi, bu yüzden üzülmeye hakkım olmadığını söylüyorum. Başımın üzerinde asılı duran tehdit olmasaydı, muhtemelen hala uzaktan beni izliyor olurdu... sonsuza kadar? Evet, belki sonsuza kadar.

Uçuş görevlisi adımı çağırıyor ve ben ona bakıyorum. Bana içecek veya yiyecek bir şey teklif ettiğinde, ona dünyadaki en sahte gülümsemeyi takınıyor, teşekkür ediyor ve başımı sallıyorum.

Sonra emniyet kemeri işaretine bakıp kemerimi çözüyorum.

Tüm bu süre boyunca Lucifer'in gözlerinin üzerimde olduğunu hissediyorum. Bilerek arkama bakmıyorum, çünkü "Alston kadınları" asla ağlamazlar, ama bana hiç yalan söylememiş bir adamın önünde kendimi küçük düşürmek üzereyim. Bana hayatta kalmamı ve beni korumayı vaat etmekten başka hiçbir şey vaat etmemiştir.

Uçağın arkasındaki süite girerim ve doğruca tualete yönelirim. Bir dakika sonra kapının tekrar açıldığını duyarım, ama kim olduğunu kontrol etmem.

Yüzümdeki hafif makyajı yıkıyorum ve aynada kendimi görüyorum: saçlarım gevşek bir topuz halinde toplanmış, sade ama güzel bir straplez beyaz elbise giymişim, düz kesimi vücuduma çok yakışıyor ve bana verdiği kolye ve küpelerle uyumlu.

"Bayan Di Maggio," yeni soyadımı fısıldayarak deniyorum.

Ancak bu değişiklik tamamen formaliteydi. O farkına varmadan çok önce ben Lucifer'e aittim.

Derin bir nefes alıp yatak odasına dönmeye hazırlanıyorum. Bana dokunduğu anda, hayalimdeki düğünü yapamadığım hayal kırıklığını unutacağımdan eminim. Ama onun öpücüklerini ve vücudunun sıcaklığını özlesem de, bunun her zaman böyle olamayacağını, Lucifer'e olan aşkımin benim için önemli olan şeylerden vazgeçmeme neden olamayacağını biliyorum.

Bir gölge olmak istemiyorum. Onun hayatında sıradan birinden daha fazlası olmak için, onun yanında olmam gerekiyor, arkasında korunan bir hazine gibi ya da bir zamanlar bana dediği gibi "kutsal varlığı" gibi bir kaide üzerinde değil.

Beni eşit olarak görmesi gerekiyor. Onun kadını olarak.

Ve sonra, karşılığında aynı şeyi vermeye hazır değilsem, gerçeği talep etme hakkım olmadığını anlıyorum.

Bu yüzden yatak odasına geri dönüyorum, günün bir kısmını kurtarmaya kararlıyım. Hayallerimdeki düğünü yapmamış olabilirim, ama düğün gecemiz unutulmaz olacak.

Lucifer

Başkalarının duygularına dikkat eden biri olmadım hiç. Aslında, hiçbir duyguya dikkat etmedim. Kendi duygularıma bile.

Başka bir deyişle.

Hiçbir zaman duygulara dikkat *edemedim*. Ama Jackie benimle kalmaya başladıktan sonra, onunla ilgili her şeyi çözmeye takıntılı hale geldim. Bir gülümsemeden, onu mutlu eden şeyi öğrenip sonsuza kadar yeniden yaratabilmek istemekten, uçağın koltuğunda daha önce gösterdiği gibi, saklamaya çalışsa da, bir anlık hüznüne kadar.

Onu, New Orleans'a gitmek için kiraladığım jetin süitine kadar takip ettim. Karayipler'deki bir adaya gitmeden önce Beau ve Amber ile birkaç gün geçireceğiz, çünkü ona gençken hayal ettiği türden bir düğün yapamadıysam, en azından balayını yapabilirim.

Onun küçük banyodan çıkıp kapıda durmasını izledim. Işığı bilerek açmadım.

Bu mantıklı, çünkü birbirimizi her zaman karanlıkta bulmuşuz gibi görünüyor.

Ayrıca, onun her santimini ezberlemiş durumdayım. Doğum lekelerini ve çillerini tarif edebilirim.

Omurgasının dibindeki gamzeyi. Sol

ayak başparmağındaki küçük nasırı.

Gülmekten kendini alıkoyarken alt dudağını ısırışını. "Buraya gel," diyorum.

Hemen itaat etmez. İki adım atar, banyodaki ışığı geride bırakır ve arkasına uzanarak elbisesini çıkarır.

"Çıplak kalmalı mıyım?" diye sorar.

"Evlendiğimize göre artık sana söylediğim her şeyi yapacak mısın?" diye karşılık veririm, ayağa kalkıp ona doğru ilerlerim.

Benim provokasyonuma tartışmaya hazır olması beni neredeyse gülümsetir. Jackie'de itaatkar bir yan yok.

Cevap vermez, ama içgüdülerim bu gece için bir planı olduğunu söylüyor.

"İtaatkar karım olmak ister misin?"

Sonunda, güzel gözlerinde o ateşli kıvılcımı

görüyorum. "Yatakta. Yatak dışında eşitiz."

"Yatakta iyi bir başlangıç gibi görünüyor."

"Yatakta itaatkar olman tek elde edeceğin şey."

Omzunun üzerinden straplez sütyenini örten saç perdesini itip boynunu öpmek için eğiliyorum.

"Göreceğiz."

Meydan okumamın ardından yutkunduğunda boğazındaki hareketi yakalıyorum ve elim oraya, avucum düz bir şekilde hareket ediyor.

Gözleri mücevher gibi parlıyor ve benim bir sonraki hamlemi bekleyerek gergin olduğunu anlayabiliyorum.

"Bugün seni hayal kırıklığına uğrattım," diyorum.

Gözlerini kaçırmaya çalışıyor ama çenesini tutup gözlerime bakmasını sağlıyorum.

"Bu çok saçma."

"Anlat bana."

"Seninle evlendiğimde hayallerim

vardı." Şaşkınlığımı gizliyorum.

"Gençlik hayalin *benimle* evlenmek miydi?"

"Hâlâ anlamadın mı? Her zaman sen oldun, Lucifer. Her zaman da sen olacaksın. Duygularımı bir kenara bırakmamı söylediğinde umursamadım. Bana bu konuda emir veremezsin. Sana olan aşkı kimse kontrol edemez, ben bile."

Elim çıplak uyluğunda aşağı kayıyor, ipeksi tenini hissedecek kadar sıkı tutuyorum ve o titriyor.

Ben berbat durumdayım, sözleri bana ateş üzerine alkol gibi vuruyor.

Onun bunu söylemesini engellemek istiyorum, çünkü birkaç yıl sonra benden nefret edebileceğini biliyorum, ama aynı zamanda, ona bunu söylemeye devam etmesini zorlamak istiyorum. Bu sözleri asla geri almayacağına yemin etmesini istiyorum.

Avuç içimde onun sıcaklığını hissediyorum.

Jackie'nin vücudu ateşli, benimkine hasret ve gözleri fırtınalı bir deniz gibi, karanlıkta değerli taşlar gibi parıldayan parlak mavi.

Parmaklarım onun uyluğunun arkasını okşuyor ve bir bacağına belime doluyorum.

"Bana dokun. Gömleğimi çıkar."

"Hiçbir zaman seni soyduğumu görmedin."

O itaat eder, elleri gömleğimin yakasına gider, düğmeleri açar. Sonra dudakları tenimde aşağı doğru kayar.

"Isır beni. Sevdiğini bildiğim şekilde tırmalayın beni. Sen benimsin. Bana her şeyini ver, Jackie."

O nefesini keser ve ben ağzımı indirip onun ağzını ele geçiririm.

Ben ileri doğru ittiğimde Jackie dilime inler, karnına sertliğini hissetmesine izin veririm.

Alt dudağını dişlerimin arasına alıp, etini emiyorum.

Sert bir öpücük ve o bana bastırarak kendini ellerime sunar.

Birbirimizin ağzına inleyerek, vücutlarımız karşılıklı işkence içinde birbirine sürtünüyor.

Gömleğimin düğmelerini açmayı bitirir ve dişleri ve dili göğsüme doğru hareket eder, önce hafifçe ısırır, sonra daha sert ısırır, acı ve zevkin karışımı bir sarsıntı gönderir.

Parmaklarım külotunun içine kayıyor, arzusu nedeniyle ıslanmış olan vajinasını buluyorum. Klitorisi başparmağımın altında zonkluyor ve ona acımasızca saldırdığımda inliyor.

Nefesi cildime sıcak ve ağır geliyor.

Bir parmağımı ıslak amına soktum, sonra bir tane daha, onu yavaşça sikerek beni için hazırladım. Beni parçalayan açlık kontrol edilemezdi.

O sıkı küçük yumru başparmağıma karşı titriyor ve inlemeleri utanmadan boşalmak için yalvarana kadar büyüyor.

Parmaklarımı her sokuşumda, Jackie ona dokunmayı bırakmazsam bana her şeyi vaat ediyor. Kontrolünü kaybetmesi beni dengesizleştiriyor. Onu masa görevi gören bir mobilyaya taşıyıp ahşap yüzeye yatırıyorum. Bacaklarını kapatmasına izin vermiyorum, bunun yerine ayaklarını masaya koyuyorum.

Keskin bir hareketle külotunu yırtıp atıyorum ve beni almaya yalvaran cinsel organına tam erişim sağlıyorum.

Onu geriye yaslayıp uzaklaşıyorum. Bir mağara adamı gibi, bir an durup kadınıma hayranlıkla bakıyorum. Tutkulu, teslim olmuş, tamamen benim.

Jackie, beyaz dantelli straplez sütyen ve adliyede giydiği stiletolar dışında hiçbir şey giymeden hiç bu kadar güzel görünmemiştir; meme uçları kumaşı deecek kadar sertleşmiştir.

Ŗu anda, utanmaz bir tanrıça.

Her iki bacağını omuzlarıma asıyorum ve bağımlılığım haline gelen amına yüzümü gömüyorum.

Bir elimle meme ucunu sıkarken, dilim ona hiç rahat vermiyor, kaygan kıvrımlarını yalıyor, klitorisini emiyor, sıkı duvarlarının derinliklerine giriyor.

Orgazmı uyarı olmadan gelir ve o kadar Ŗiddetli boşalır ki, tatlılığı çenemden aŖađı akar.

Açlıktan ölüyorum ve bacakları gevŖeyene kadar emmeye devam ediyorum.

Lucifer

Bölüm 41

Ağzını yavaşça öpüyorum, dilimde kendi tadını hissettiriyorum.

Ellerim sırtına kayıyor, sütyenini tamamen açıyorum.

Onu belinden tutup ayağa kaldırıyorum. Lanet bir röntgenci gibi, bir adım geri çekilip beni dengesizleştiren tek kadını, çıplak, güzel, sadece yüksek topuklu ayakkabılar giymiş olarak izliyorum.

Jackie'nin yüzü memnuniyet ve vaatlerle dolu. Yüzü

kızarmış, saçları topuzdan çözülmüş.

Artık benim adımı taşıdığını biliyorum, ama bu yeterli gelmiyor. Onu benim olarak işaretlemek istiyorum.

Cildinin her santimini yalamak ve ısırarak istiyorum.

Yumuşak, sıcak vücuduna gömüldüğümde benim için çılgılık atmasını istiyorum. omuz silkip blazerimi ve bitirip zaten

düğmeleri açılmış gömleği. Bunu yaparken ona bakmaktan hiç vazgeçmiyorum ve Jackie sanki kendini sakinleştirmek istercesine derin nefesler alıyor, göğüsleri saf bir cazibe gibi inip kalkıyor.

"Sen mükemmelsin," diyorum, yatağa otururken. "Buraya gel ve bacaklarını aç."

Yüzünde beni her zaman çıldırtan duyguların karışımını görebiliyorum: utanç izleri, muhteşem vücudunun her santimini kaplayan tutku tarafından hızla yutuluyor.

O itaat eder ama gözlerime bakmaz.

"Bana bak ve dudaklarını benim için aç, Jackie." Onu yatağa yatırabilirdim, ama istediğim şey onun teslim olması, ona verebileceğim zevki alacağına olan güveni.

Emrimi kabul ediyor ve gözlerim bacaklarının arasındaki küçük, düzgün kesilmiş saç üçgenine kayıyor.

"Bana dokun. Ellerinin üzerimde olmasını istiyorum," diye yalvarır.

"Nereye dokunmamı istersin, bebeğim?" diye soruyorum ve onu kalçalarından tutup göğüsleri ağzımla aynı hizaya gelene kadar kendime çekiyorum.

Elimi tutup bacaklarının arasına bastırıyor. Parmaklarım ona dokunduğu anda Jackie inliyor.

"Parmaklarımın bu sıkı amcığı sikmesini mi istiyorsun?" O, huzursuz ama sessizce başını sallar. Elimi kaldırıp parmaklarımı dudaklarına sürtüyorum. "Em onları." O da öyle yapar ve tüm vücudum heyecandan ağırır, onun itaatkârlığı beni çıldırtır.

"Bana bak," emrediyorum, bacaklarından birini yatağa kaldırıp onu daha da açıyorum.

Nazik davranmadan, iki parmağımı sıkı amına derinlemesine soktum. "Ahhhhhh . . ."

"Siktir!"

Amcığı sıkıştır, beni içine çeker, her bir itişte sıkılığını aşmam gerekse bile her şeyi alır.

Elleri omuzlarıma gömülüyor, tırnakları derimi çiziyor ve parmaklarımın onu çalıştırmasının ıslak sesi odayı dolduruyor.

Jackie elimi okşuyor, durduğu yerde sallanıyor, kendi zevkine kapılmış durumda. İnlemeleri müstehcen, gözleri şehvetle ağırlaşmış. "Lucifer, ben..."

."

"Boşalırken bana bak."

Kaygan duvarları parmaklarımı sıkıştırıyor. "Lütfen, daha sert."

"İşte böyle. Yalvar bana, sana istediğini vereyim."

O da öyle yapıyor, durmadan elimde sürtünüyor.

Serbest elimle pantolonumun fermuarını açıyorum, sikimin gerginliğini gidermem gerekiyor.

Onu kızdırmak için yavaşça kendimi okşamaya başladığımda, bakışları kucağıma düşer.

Jackie, beni içinde sıkıca kavrayarak boşalır ve birlikte inleriz — o doruğa ulaşırken, ben de elimi ıslatan sıvısının hissinden.

Parmaklarımı ondan çıkarır ve temizlemek için emerim.

Göz bebekleri büyür ve onu neredeyse yere yığacak kadar sert bir titreme görürüm. Onu yakalar ve yatağa çekerim.

Ağzını sikmek, derinlemesine girerken saçlarını yumruklamak istiyorum, ama amını içimde hissetme arzusu galip geliyor.

Saniyeler içinde soyunup yatağa uzanıyorum, onu üzerime çekiyorum, cinsel organı yüzümün üzerinde, uylukları başımın iki yanında.

Jackie iyi seks, açlık ve tatmin kokuyor.

"Dilimin üzerinde sürün. Boşalana kadar yüzüme oturmanı istiyorum. Beni besle, karım."

Sözlerime rağmen, belini kavrarım ve yüzümde sürtünmekten başka seçeneği kalmaz. Onu tekrar tekrar aşağı çekerim, orgazm olana kadar tatlılığını içerim.

O hala üzerimdeyken otururum ve ıslak sıcaklığına kayarım.

Test sonuçları geldi. Bu gece onu ilk kez korunmadan sikeceğim, sonunda sonuna kadar gidebileceğim.

Dudaklarını yakalayıp yutarcasına öpüyorum. Elleriyle yüzümü tutuyor, aynı açlıkla beni öpüyor.

Onu sikime batırırken dilimle ağzını sikiyorum.

Jackie panik içinde inliyor, kurtulmaya çalışıyor, bu pozisyon onu çok savunmasız bırakıyor. Birkaç saniye kıpırdamadan, vücudunu tanıyorum. Buna alışacaktır, o kırılgan biri değil. Jackie şefkat istemiyor, günlüğü bunu açıkça gösteriyor. Sert sikişmek, şaplak atılmak, ben onu sertçe sikerken saçlarının çekilmesini istiyor.

Onun içine girmenin verdiği zevk neredeyse acı verici, onun sıkı sıcaklığı aklımı başımdan alıyor.

Yavaşça kendini indiriyor, o küçük, açgözlü amcığıyla beni yutuyor. amcığıyla yutuyor.

Parmaklarımı kıkına gömüyorum ve tamamen içine giriyorum.

Beni sıkması o kadar lezzetli ki, bir anlığına gözlerimi kapatıyorum bir anlığına kapatıyorum.

Hareket etmiyor — tamamen doldurulmuş, tamamen sahip olunan. Nefesi düzensiz, amcığı küçük spazmlarla titriyor.

Ona daha yeni girmişim ama Jackie yine boşalmaya yakın.

Onu üstüme bindiriyorum ve o inliyor. Kıkını kavrayarak, beni dibine kadar almasını sağlıyorum ve sonra onu tamamen sikimin üzerine oturtuyorum.

"Ahhhh . . ."

Hatırladığım her duayı mırıldanıyorum, çünkü onun içinde bu kadar derinde olma hissi ilahi, o kadar iyi ki beni uçurumun kenarına sürüklüyor.

Onun ağzını öpüyorum, elimizi arasına sokuyorum ve klitorisini okşuyorum.

O titrer, omuzlarıma yapışır, sikimde zıplar.

Klitorisini okşamayı hiç bırakmıyorum ve o da çığlıklarını bastırmak istercesine göğsümü ısırtıyor.

"Seni duymak istiyorum. Kendini tutma."

Onun sıcak, ıslak amcığı beni sabit bir ritimle sürüyor, duvarları beni almak için geriliyor.

Bacaklarımı onun altında uzatarak onu biraz geriye itiyorum. "İki elini de bacaklarımın yanındaki yatağa koy."

O benim sikimin üzerinde kalıyor, ama vücudu geriye yaslanıyor, ayakları yatağa sıkıca basıyor ve beni yiyip bitiren amını engelsiz bir şekilde görmemi sağlıyor.

"Beni sür, Jackie. Beni sertçe sür."

Pasif tiplerden değilim, kontrolü elinde tutmayı tercih ederim, ama onun benim sikimi sikmesini izlemek lanet olası bir hediye.

Birkaç dakika onun yönlendirmesine izin verdim, sonra bizi ters çevirdim ve kendimi onun mükemmel yüzünün üzerine yerleştirdim. Daha sert girmeye başladım, her vuruşumda onun cinsel organındaki ıslak bukleler pelvisimi okşuyordu.

Hızımı artırdım, bacaklarından birini omzuma çekip onu genişçe açtım. "Seni sikerken o amcığı okşa."

O itaat eder, yüksek sesle inler.

Göğüslerini emiyorum, meme uçlarını ısııyorum. Kısıtlama olmadan itiyorum ve o çığlık atıyor, bana tırmanıyor. Aşağıya bakıyorum, sikimin onun kaygan sıvısıyla parladığını görüyorum ve bir hayvan gibi kükrüyorum.

Onu vahşi bir ihtiyaçla sikiyorum, ona sahip olma arzum kontrolümün her izini yok ediyor.

Sikişimiz, açgözlü şehvet ve birbirimizi sahiplenme arzusu ile doludur.

Bunun karşılıklı olduğunu biliyorum. Jackie sadece bana teslim olmuyor, amcığı beni açgözlülikle yutuyor, benim de ona ait olduğumu gösteriyor.

Seksi, pis, doyumsuz, kasları beni daha sıkı kavıyor ve vücudunu yeterince iyi tanıyorum, boşalmak üzere olduğunu hissedebiliyorum.

"Bu küçük amcık benim sikimle doldurulmayı seviyor, değil mi? Seni gerip, derinlemesine sikhemi seviyorsun."

Gerginleşiyor ve son bir nefesle bana kendini bırakıyor.

Çıkartıyorum ve onu dört ayak üstüne çeviriyorum, ıslak sıcaklığına kaydırıyorum.

Onun iki kolunu arka d a n tutuyorum, yüzü yatağa bastırılmış durumda.

Kıcına sertçe vuruyorum. "Seni sertçe sikeceğim. Benim için kıpırdama."

Sonuna kadar sokuyorum, srtnyorum, neredeyse tamamen çıkıp tekrar içeri giriyorum.

Her zamanki gibi, sikimin onu ikiye ayırdığını izlerken aklımı kaçırıyorum. Ona acımasızca vuruyorum.

"Ahhh . . ."

Elimi saçlarına geçirip kaldıraç olarak kullanarak, kalçalarını onun yumuşak bedenine çarparak acımasızca içine giriyorum.

Jackie inliyor, daha fazlasını istiyor.

Eğilip daha derine girerken kulağına fısıldıyorum, "Yakında bu kıcı sikeceğim."

Benim itmelerim vahşileşti vahşileşti, ve
Jackie ığlık atar, güzel bir şekilde doruğa ulaşır.

Onu takip ediyorum, şiddetli bir orgazmla kendimden geçiyorum, ilk kez onun içine boşalıyorum.

Son bir kez daha içine girerken, spermim ondan dışarı sızıyor.

Onu dikleştirep, içinden çıkmadan ağzını öpüyorum.

"Tekrar söyle," diye kulağına fısıldıyorum.

"Neyi söyleyeyim?"

"Beni sevdiğini, her zaman benim olduğumu söyledin. Tekrar duymak istiyorum."

O uzaklaşmaya çalışır, ama ben kolumu beline dolayarak onu sıkıca tutarım.

"Hayır. Ben hala içindeyken bana olan aşkını ilan et."

"Tanrım, Lucifer."

Jackie

Kıpırdayamıyorum. Beni kendine sıkıca sarıyor.

Onu bu şekilde ne kadar sevdiğimi söylemek, beni daha da çıplak hissettiriyor. Kafamı hafifçe çevirip, elimden geldiğince ona bakıyorum. Kendimi, düşmüş meleğime ruhumu vermeye hazırlıyorum.

Lucifer'in gözleri ciddi ama eskisi kadar gölgeli değil.

Bunu yapan ben miydim? Onu ışığa biraz daha yaklaştıran ben miydim?

Bu düşünceyle cesaretleterek, parmaklarımı çenesine dokundurdum. "Her zaman sendin. Seni seviyorum ve seni bırakmayacağım. Beş yıl sonra da, hiçbir zaman da. Her şeyi istiyorum ve bunu seninle birlikte istiyorum."

Jackie

Bölüm 42

New Orleans

Günler Sonra

"Evli bir kadın olarak ilk günlerinde nasıl hissediyorsun?"
Beau'nun eşi Amber'a gülümserim, nasıl cevap vereceğimi düşünürüm.

Hala tam olarak idrak edemediğimi, aşık olmuş gibi görünmeden nasıl söyleyebilirim? Bazen gece yarısı uyanıp kollarını hissettiğimde, hala rüya gördüğümü, her an uyanıp dairede tek başıma kalacağımı düşündüğümü nasıl açıklayabilirim?

Rüyalarımın diğer kızlarınkinden farklı olması umurumda değil. Ya da sevdiğim adamın asla prens olarak adlandırılmaması.

Lucifer benimdir, tüm pürüzlü yanları ve kırık geçmişiyle. Çocukluğundan kalan tüm acılarıyla. Düşmanlarına karşı intikam arzusuyla.

Dürüstlüğü seçiyorum. "Hâlâ bilmiyorum. Normal bir rutinimiz olmadı ve olacak mı bile bilmiyorum."

"Anlıyorum. Ama onu seviyor musun?"

"Başka bir şekilde cevap vereyim: Onu sevmediğim bir zamanı hatırlamıyorum. Küçükken, daha çok kardeşçe bir sevgi olsa bile, yine de sevgiydi."

"Onu birkaç yıldır tanıyorum. Sen etrafta olduğunda daha rahat görünüyor."

"Rahat mı?"

Lucifer'in bazen Beau ve ailesini ziyaret etmek için Louisiana'ya geldiğini biliyorum. Carmouche-LeBlancs'ın, benim dışımda, kocamın sahip olduğu tek aile olduğunu anlamam uzun sürmedi.

"Sanırım doğru açıklamadım. Birincisi, Lucifer asla tamamen rahatlayamaz. Onun ve Beau gibi erkekler bir gözü açık uyurlar. İkincisi, belki de senin gelişinden beri onda fark ettiğim şeyi söylemesi gereken kişi ben değilim."

Bir haftadır New Orleans'tayız ve New York'taki kaosun ardından, yavaş yavaş, ilk kez hayatımızın

birlikte hayatımızın yavaş yavaş normale dönmeye başladığını hissediyorum.

Belki de bunun nedeni evlerinin çocuklarla dolu olmasıdır. Hiç bu kadar çok çocuğun bir arada olduğu bir yerde bulunmamıştım. Dört çocukları var.

Lucifer'in dairesinden farklı olarak, Beau ve Amber'ın evinde her yere dağılmış oyuncaklar, çocuk kitapları, pembe saç fırçaları ve mobilyaların üzerinde en beklenmedik yerlerde bırakılmış küçük parlak tokaları var.

Beau'nun Lucifer ile aynı işi yaptığına ya da ona çok yakın bir işi yaptığına hiç şüphem yok, çünkü hiçbir erkek, ne kadar zengin olursa olsun, bu kadar çok koruma görevlisinin kendisini gözetlemesine ihtiyaç duymaz.

Evleri bir kale gibidir.

Bu gece, Lucifer'in yakında sahibi olacağı zincirden bir gece kulübünü ziyaret ediyoruz ve özel salondan geçerken, ana salondaki kalabalığı izlerken konuşuyoruz.

Bir bakıma, Amber'a olan tepkim, onu gördüğüm ilk anda hoşlandığım Taylor'a olan tepkime biraz benziyordu. İlk başta biraz mesafeli davranıyor, ama yüzünden seni sevip sevmediğini hemen anlayabiliyorsun.

Taylor'ı düşünmek göğsümü sıkıştırıyor. Buraya geldikten sonra onu aradım, ama evlendiğimi söyleyememek beni çok üzüyor. Yine de, mantıklı olarak, hamile arkadaşımı hayatımın içine düştüğü çapraz ateşe sürükleyemeyeceğimi biliyorum.

Her şey bittiğinde, onu hayatımın bu kısmından uzak tuttuğum için affetmesini isteyeceğim.

"Ne fark ettin?" diye soruyorum, kendimi gerçekliğe geri döndürerek. "Lucifer sana aşık, Jackie."

"Ne? Hayır. Yani, bana deli gibi ilgi duyuyor, bunu biliyorum.

Aramızdaki kimya patlayıcı, ama aşk... ? Sanmıyorum."

Gülümsüyor ve birkaç saniye sessiz kalıyor. "Anladığım kadarıyla, Lucifer senin ailenin bir parçası gibiydi, değil mi?"

"Evet."

"Bu da demek oluyor ki, sen tipik bir evde büyümedin, yoksa ailen onu evlerine almazdı," diyor ve hemen ekliyor, "Yargılamıyorum. Sadece, bizim çocuklarımızı yetiştirdiğimiz gibi bir hayat sürdüğünü varsayıyorum."

Beau ve Amber'ın çocukları, yaşlarına göre normal çocuklar gibi görünseler de, beklediğinizden biraz daha olgun olduklarını fark ettim. İstisnasız hepsi, hatta ergenlik çağındaki kızları Lilac bile

konusurken gözlerinize bakıyor ve herhangi bir soruya cevap vermeden önce bir an duruyorlar.

Bence onlara başından beri temkinli olmaları, gülümsemelere ve sırt sıvazlamalara hemen güvenmemeleri, herkesi potansiyel bir tehdit olarak görmeleri öğretilmiş.

Ben o kadar katı bir şekilde yetiştirilmedim. Belki Martin öyle yetiştirildi, ama muhtemelen kız olduğum için babam benden o kadar çok şey beklemiyordu. Ayrıca, babam sevgi konusunda soğuk davranırken, annem sevgi dolu bir fırtınaydı.

"Evet, her zaman," diye cevap veriyorum sonunda. "Dünyanın acımasız olduğunu biliyordum, ama bunu ilk elden deneyimlemedim. Ailem şiddetin bana yaklaşmasına asla izin vermedi."

"Ama Lucifer'i evinize getirdiler."

Gülümsüyorum. "Annem getirdi. O ve Martin başlangıçta düşmandılar. Lucifer, annemin bana anlattığına

göre..." "Annenin sana anlattığına göre mi?"

"Evet. Aramızda dokuz yaş fark var ve o evimize geldiğinde ben daha bebek sayılırdım."

"Anlıyorum. Böldüğüm için özür dilerim."

"Dediğim gibi, o ve kardeşim kavga ederlerdi, ta ki bir gün Martin onu evimize akşam yemeğine davet edene kadar."

"Peki ya ailesi?" "Beau sana söylemedi mi?"

"Hayır. Kocama her şeyi sormam, Jackie. Sadece bilmem gerekenleri sorarım. Yıllardır evliyiz ve bana söylemek istemediği ya da söyleyemediği şeyler var. Bununla bir sorunum yok çünkü Beau'nun benden sakladığı her sırrın beni ve çocuklarımızı korumak için olduğunu biliyorum."

"İkinizin çok güzel bir bağı var."

"Bu gerçek aşk. Kusursuz değil ve bazen ona bir şeyler fırlatmak istememe neden oluyor, ama hayal edebileceğim en derin duygu bu. Şimdi bana senin hikayeni anlat."

"Lucifer'i evimize almamız planlı bir şey değildi. Birdenbire oldu ve bir süre sonra o bir daha kendi evine dönmedi. Sonra, biz gençken, annem resmi olarak onun yasal vasisi oldu."

"Onda hala kurtarılabilecek bir şey gördü."

"Sanırım öyle. Annemin her zaman onun etrafında dolaştığını, yemek yediğinden, ders çalıştığından emin olduğunu hatırlıyorum, ebeveynlerin yaptığı şeyler gibi."

Gülümsüyor. "Eminim seni seviyordur Jackie, ama belki de hissettiklerinin adını bilmiyor, bu yüzden onu şehvetle karıştırıyor."

"Peki onu nasıl açılmasını sağlayabilirim?" "Bunun cevabını bilmiyorum."

"İlk evlilik anlaşmamız beş yıllıktı, biliyorsun, değil mi?"

"Evet."

"Sonra kuralları değiştirdi. Beş yıl sonra boşanma talebinde bulunabileceğimi söyledi."

Kadın gülüyor. "Bu da açıkça onun istediği şeyin bu olmadığı anlamına geliyor." "Ben de öyle düşünüyorum, ama o bunu söylediğinde sinirlendim. Ben çok çocuk istiyorum, ama Lucifer bana çocuk istemediğini söyledi."

"Peki ne yapacaksın? Onunla bu konuyu konuşacak mısın?"

"Hayır. Onun durumunda konuşmanın bir faydası olacağını sanmıyorum. Lucifer bunu hissetmeli, bu yüzden onda bu ihtiyacı yaratacağım."

"Planın nedir?"

"Ona bir yuva vereceğim. Hayatımızın kaosunun ortasında, ona uğruna savaşıcağı bir şey vereceğim: koşulsuz sevgim, önemli anları kutlayacağımız bir ev ve daha sonra bir aile."

Lucifer

Bölüm 43

New Orleans'taki Hazard'da Beau'nun ofisinde kilitli kaldım, zihnim gece kulübünün satın alınmasının son ayrıntılarını tartışmakla, karısıyla birlikte orayı geziyor olduğunu bildiğim Jackie arasında bölünmüş durumda.

Louisiana'da birkaç gündür olmamıza rağmen, onu buraya ilk kez getiriyorum.

"Bu düşük riskli bir iş," diyorum, satın aldığım şirketlere atıfta bulunarak.

"Sadece düşük riskli değil, tamamen yasal. Avukatlar, yasal manevralar yoluyla, bunları başından beri satın alabileceğini kanıtlayabilecekler."

"Onlara saatte üç yüz dolar ödediğim için."

"Onlar şüphesiz köpekbalıkları, ama besin zincirinde çok gerekli. İlk başta tüm gözler senin üzerinde olacak. Kulüpleri satın almak biraz dikkat çekecek. Diğer işadamları senin kim olduğunu bilmek isteyecek."

"Peki ben kimim?"

"Şeytanın kendisi dışında mı?" Sırıttıyor, ama yüzü hızla ciddileşiyor. "Benim himayem altındasın. Artık gölgelerde saklanmak zorunda kalmayacaksın."

"Gölgeleri seviyorum."

"Biliyorum. Ama şu anda kaybedecek çok şeyin var. Jackie senin yanında olduğu sürece, gölgeler tehlikeli. Onu sergilemeni söylemiyorum. Amber'a ya da çocuklarıma öyle davranmıyorum. Ama her kuruluşun ve olası düşmanlarının onun varlığından haberdar olması önemli."

Kabul ederek başımı sallıyorum. "Bunu yapacağımı hiç düşünmemiştim." "Yerleşmek mi?"

"Evet. Ve evlenmek de." "Artık kalıcı gibi görünüyor." "Öyle."

"Jackie bunu biliyor mu?"

"Jackie beni sevdiğini söyledi. Eğer bu doğruysa, gitmeyecektir."

"Sana inanıyorum. Ama anlamam gereken bir şey var Lucifer: kadınlar bizim gibi değildir. Daha fazlasına ihtiyaçları vardır."

"Neye daha fazlasına?"

"Evliliğin henüz başındasın, ama bir noktada Jackie, yaşadığın o daireyi değil, gerçek bir ev isteyecek."

Başımı sallıyorum. "Gençken, evlenip bir adada yaşayacağını söyledin. Ya da sahile yakın bir yerde."

"O zaman ona bir tane al."

Sadece ona bakıyorum ve o benim sessizliğimin ne anlama geldiğini biliyor. "Gerçeği öğrendiğinde seni terk edeceğini düşünüyorsun." "Kim terk etmez ki?"

"Her zamanki gibi, sadece tek bir açıdan bakıyorsun, Lucifer."

"Onun da göreceğini düşündüğüm açıdan."

"Ona her şeyi anlattırsan olmaz."

"Peki bu ona ne yararı olacak?"

"O bir yetişkin. Onu korumayı bırak. Jackie kendi sorunlarıyla başa çıksın."

"Bunu düşünmem gerek." "Sen

çok inatçısın."

Gülümsüyorum. "Sen ise yaşayan en esnek adamsın."

"Konuyu değiştiriyorum: balayı hakkında, adada güvende olacağından emin misin?"

"Kesinlikle. O araziye tek bir yoldan ulaşılabilir. Bir yat gerekir ve o da birkaç mil açıkta demir atmak zorundadır."

"Seni avlayan o orospu çocuğunu hala bulamadığımızı anlayamıyorum."

Kafamı sallıyorum, o piç kurusu nasıl hayalet gibi saklanmaya devam ediyor acaba diye merak ediyorum. "Eninde sonunda onu yakalayacağım. Yirmi birinci yüzyıldayız, kimse o kadar uzun süre ya da o kadar iyi saklanamaz. Beni endişelendiren bu değil. Bana karşı olan takıntısı. Jackie'yi kaçırma girişimi çok detaylıydı, bu da her hareketini planladığı anlamına geliyor. İçimden bir ses, o gün onu gerçekten kaçırmak istemediğini söylüyor."

"Ne demek istiyorsun?"

"Büyük bir risk aldı. Karım olan Jackie silahlı olabilirdi, peşine düşen o kaltağı alt edebilir ve onu doğrudan bana getirebilirdi."

"Ama dūřmanın onun yapmayacağını bildiğini mi düşünüyorsun?" "Evet. Sadece beni değil, karımı da inceledi."

"Sırf ona yaklaştığı için o orospu çocuğunu kendi ellerimle öldürmek istiyorum. Örgütler arasındaki, eşlerin ve kızların dokunulmaz olduğu lanet anlaşma, Los Morales'in aptalları tarafından yapılan o beceriksiz girişim dışında hiç ihlal edilmedi. Onun dışında hepimiz bu anlaşmaya saygı gösterdik. Bu anlaşmaya göre yaşıyoruz. Geceleri uyuyabilmemizi sağlayan tek şey bu."

"Ölmek umurumda değil," diyorum, "ama Jackie'nin kurnalsız, katil gibi yaşayan birinin eline düşeceği düşüncesi beni delirtiyor."

"Onun kim olabileceğini düşünmelisin, Lucifer."

"Zaten düşündüm. Ve sana söylediğim gibi, tüm düşmanlarımı öldürdüm."

"Hepsini değil. Bir tane kaldı. Ve onu bulmamız gerekiyor."

Jackie

Bölüm 44

Hazard'ın özel salonunda Amber ile dans ediyorum ki, aniden bir güvenlik görevlisi yanıma yaklaşıyor.

Beau'nun karısının, bunun ne anlama geldiğini kendine sorar gibi kaşlarını kaldırdığını görüyorum. Ben de anlamıyorum. Buradaki tüm çalışanların bizi rahatsız etmemeleri emredildiğinden şüphem yok. Biz first lady'leriz.

"Evet?"

"Benimle gelmeniz gerekiyor, Bayan Alston," diyor, kızlık soyadımı kullanarak. "Sizin varlığınız isteniyor. Müdür sizinle konuşmak istiyor."

Ağzımı açıp kapatıyorum, önce anlamsız kelimelerden şaşkına dönmüşüm, sonra ne olacağını anlayınca kalbimin göğsümde hızla attığını hissediyorum.

Lucifer bana verdiği sözü tutuyor. İlk cinsel fantezimi gerçekleştirmek üzere.

"Bir dakika lütfen," diyorum adama, sonra Amber'a dönüyorum. "Kocam beni görmek istiyor."

"Ve o gülümsemeye bakılırsa, bu konuda çok heyecanlısın." Onun yanağına bir öpücük kondurup uzaklaşıyorum.

Merdivenlerin tepesine ulaştığımda, vücudumun anında tanıdığı güçlü bir el dirseğimi tutar. Beni aşağıya götürmez, sanki planlanmış bir yere gidiyormuş gibi rotadan sapar.

Kalbim o kadar hızlı atıyor ki, neredeyse endişe verici. O kulağıma eğilip "Durumu daha da kötüleştirmeyin Bayan Alston. Uslu bir kız gibi benimle gelin" diye fısıldadığında dizlerim titriyor.

Hayatım buna bağlı olsa bile, yolda kaç kişiyi geçtiğimizi, hatta hala Hazard'da olup olmadığımızı söyleyemem. Tek bildiğim, arkamızda müziğin giderek azaldığı.

Yaklaşık beş dakika yürüdükten sonra, ofis gibi görünen bir yere giriyor.

Oda tamamen koyu tonlarda, ama aydınlatma bir işyerinden bekleyebileceğiniz türden değil.

Oda gölgeli ve aynı zamanda baş döndürücüydü.

Detaylara odaklanmaya çalışıyorum, ama yapamıyorum. Kalbim çok hızlı atıyor. Kulaklarım.

Arkamda kapının kapandığını duyuyorum ve arkamı döndüğümde, Lucifer, kocam, cinsel fantezimin vücut bulmuş hali, kapıya yaslanmış duruyor. Belki bir gün onun güzelliğine alışırım, ama bugün, ona bakıp bu adamın benim olduğunu bilmek, onu deliye çevirip kıyafetlerini yırtıp atmak istememe neden oluyor.

"Ofisimdeki çalışmanız beklentilerin çok altında, Bayan Alston."

Yutkunuyorum, rolümü oynamaya hazırım. "Özür dilerim. Belki bunu telafi etmek için yapabileceğim bir şey vardır, Bay Di Maggio."

Kaşlarını kaldırıyor, yüzü ifadesiz, bu ifade beni daha da heyecanlandırıyor. Sanki ilk kez karşılaşıyormuşuz gibi. Sanki bana, değerli kızı Jackie'ye göstermeyeceği, ama bir yabancıya göstereceği bir yönünü gösteriyor gibi.

Kötü olan.

Gerçek olan.

Benim canavarım.

"Tam olarak neyden bahsediyorsunuz, Bayan Alston? Zaman kaybetmeyi sevmem."

"Söz veriyorum, bu zaman kaybı olmayacak, Bay Di Maggio."

Gözleri beni süzerken, sözleri vücudunun söylediğinin tam tersini ifade ediyor. "İlgilenmiyorum."

"İlginizi çekebilirim."

Bana soğuk, alaycı bir gülümseme attı. "Elinizden gelenin en iyisini yapın. Bekliyorum, Bayan Alston. Unutmayın, işiniz beni ne kadar memnun ettiğinize bağlı."

Titreyerek ve bir kısmım utanarak, çünkü hayalimde bile onu istediğim halde hala beni korkutuyor, dizlerimin üzerine çöküyorum. Kot pantolonunun önünü okşuyorum, elimi kalın, sert uzunluğu boyunca gezdiriyorum.

Yukarı baktığımda, mavi gözleri neredeyse siyahlaşmış. Sonra bileğimi yakalayıp kot pantolonundan uzaklaştırıyor ve düğmeyi açıp fermuarı indiriyor.

Başka bir şey yapmaz, benim sözümü tutmamı bekler: onu tatmin etmemi.

Lucifer

Kot pantolonumu ve boxerımı, penisim onun yüzünün hemen önünde serbest kalacak kadar aşağı çekiyor.

Jackie dudaklarını yalar, neredeyse beni şehvetle inlememe neden olur, ama ben ona bu patron ve sekreter fantezisini yaşatmaya kararlıyım.

Penisimi, beni çıldırttığını bildiği şekilde, tecrübeli bir ustalıkla kavrar, tabanını sıkıca sıkar, penisimin gövdesine neredeyse acı verecek kadar baskı uygular. Sıcak, lezzetli ağız başını yutar, emer, yalar, dili durmaksızın çalışır.

Hareketsiz kalmak için elimden geleni yapıyorum. Kendime, onun için çaba sarf etmesini sağlayacağıma söz verdim. Ama beni boğazının derinliklerine aldığı anda, yüzünü tutup sert ve derin bir şekilde itmeye başlıyorum.

O tekrar tekrar öğürür, ama ben durmam, günlüğünde okuduğum sahneyi hatırlayarak, her ayrıntıyı yerine getirmeye kararlıyım.

Acımasızca ağızına girip boğazına kadar iniyorum ve bir dakikadan az bir süre sonra, "Hepsini iç, Bayan Alston" diye uyarıyorum.

Acil darbelerle boğazını sikiyorum, ilk sperm fışkırması geldiğinde neredeyse çılgınca yutkunmasını hissediyorum.

Jackie, hiçbir şey kalmasa bile beni emmeye devam ediyor. Sanki doyamıyormuş gibi beni yalıyor ve öpüyor.

Onu yukarı çekip ağızımı ağızına yapıştırıyorum, onu sertçe öpüyorum, sadece onun beni sürükleyebileceği çılgınlığı yeniden başlatıyorum.

"İstedığınız gibi eğlendiniz Bayan Alston. Şimdi sıra bende."

"Zaten sıranız geldi sanıyordum." "Oh hayır, karıcığım. Daha başlamadım bile."

Lucifer

Bölüm 45

Bugün, Karayip adasında geçirdiğimiz neredeyse dört haftanın resmi olarak sondan bir önceki günüydü.

Hayatımda bu kadar huzurlu hissettiğim başka bir an hatırlamıyorum, ama Jackie ile burada izole olmak, her şeyden, hatta gelecekte bile kopmamı sağladı. Gelecekte, babasının ölümüyle ilgili gerçeği söyleyerek onu incitmek zorunda kalacağım.

Balayı yapmak istediğini söylediğinde, plajları sevdiğini hatırladığım için bir ada aklıma geldi. Ama ilk başta, böyle sıkıcı bir yerde tek yapacağımız şeyin seks olacağını düşündüm.

Burada kaldığımız her dakika seks yapmak. Benim için sorun olmazdı, ama karımın başka planları vardı.

Her gün yüzmek için erken uyandık, adayı keşfettik ve onun deli mi yoksa sadece hayal gücü çok mu zengin diye emin olamadan, Jackie'nin burada gizli bir hazine olması gerektiğini söylediğini duydum.

Bana sörf yapmayı öğretti ve birkaç gece yıldızların altında, birbirimizin kollarında uyuyakaldık.

Konuştuk ve bana ondan uzak kaldığım, sadece gölgelerden izlediğim zamanlar hakkında sorular sordu.

Bazılarına cevap verdim. Diğerlerine ise cevap vermedim ve garip bir şekilde, o da ısrar etmedi. Mesela, babası öldükten sonra neden bir daha onlarla yaşamadığımı bilmek istediğinde. Neden ayrılmaya karar verdiğimi bilmek istedi.

Ve şimdi, gün batımını izlerken, su kenarındaki şezlongda bana yaslanmış, bacaklarını bacaklarımın üzerine atmış durumda.

Saçları deniz ve yaz gibi kokuyor. Vücudu kadın gibi kokuyor.

Benim kadını.

"Geri dönmemiz gerektiğini sanmıyorum,"

diyor. "Peki. Orayı satın alacağım."

Şaka yaptığımı düşünerek gülüyor. Yapmıyorum.

Ada Ruslan'a ait ve bana düğün hediyesi olarak burayı ödünç vereceğini söylemişti.

Her sabah okyanusun sesiyle uyandığında yüzündeki mutluluğu görebiliyorum, bu yüzden kendime de bir tane almayı ciddi olarak düşünmeye başladım. Kalıcı olarak yaşamak için olmasa da, en azından ara sıra kaçabileceğimiz bir yer.

"Tamam, satın almayı düşünüyorsan, dekorasyonu konuşmamız lazım. Bazı fikirlerim var," diye alay ediyor. Güneş suya batarken, beni tamamen saracak şekilde yer değiştiriyor.

"Ne istersen seç. Buraya gelip her gün senin amına girebiliyorsam, umurumda değil."

Ellerini yüzüne kapatarak saklanır. "Tanrım, sen tam bir prensisin. Romantizmin kralısın."

"Evet, ben çok romantik bir adamım, kadın. Ne istersen, hepsine sahip olacaksın."

Sessizce bana bakar, kahkahası sönükleşir. "Kalbini bile mi?"

"Benim kalbim yok."

Yüzümü avuçları arasına alır, gözlerimi kilitler. "Yanılıyorsun Lucifer. Var. Ve o benim."

Saatler sonra

"Tam olarak neyden bahsediyorsun?" diye Beau'ya telefonda soruyorum. "Senin yarım kalan işleri sevmediğini biliyorum, bu yüzden

Aslında, bu senin karınla da ilgili."

"Bana bunu söylemek için balayımın son gününü mü bekledin?"

"Evet, birkaç nedenden dolayı. Birincisi, senin karının ya da benim karımın - Amber tatilini mahvettiğini öğrenirse - bana kızmasını istemedim."

"Ben dönene kadar bekleyebilirdin."

"Evet, yapabilirdim. Ama sen zaten yolun yarısını kat ettin. Senin yokluğunda Jackie'yi korumak için birkaç adamımı sana gönderiyorum. Mevcut durum göz önüne alındığında, onu Amerika'da tek başına bırakmaktan daha iyidir."

Eğer onu bize göndermek istemezsen tabii. Amber onu tekrar ağırlamaktan çok memnun olur."

Bir an düşündükten sonra karar verdim: "Hayır, bence burada kalmayı tercih eder."

"Bir şey daha var. Mısır'da bir sözleşme. Ayrıntıları bu telefona şifreli olarak göndereceğim."

"Bu yıl için işim bitti. Başka iş almayacağım."

"Bu farklı. Görmek isteyeceksin. Gizli düşmanınla ilgili olabilir."

Lucifer

Bölüm 46

Güney Amerika'da bir yer

"Ne istersen öderim!" diye bağıyor esirim^[11] , çıplak bir şekilde kancaya asılı, kaderini bekliyor.

İki gün süren eğlencenin ardından, maalesef ayrılmam gerekiyor. Bir haftadan az bir süre sonra Mısır'da bir sözleşmem var ve Beau, bunun beni öldürmeye çalışan adamla bağlantılı olduğunu düşünüyor.

"Bunu dert etme. Zaten ödemeyi yaptın. Bu eldivenleri çıkarmak zorunda olmasaydım, Mauritius'taki hesabından benim hesabıma yaptığım transferi sana gösterirdim. Ama ben metodik biriyim. Şimdi eldivenleri çıkarırsam, telefonumu almadan önce ellerimi yıkamam gerekir ve o zaman seni yarın öldürmek zorunda kalırım. Bunu yapamam. Karım beni bekliyor. İşimizi bugün *bitirmeyi* planlıyorum."

Ağlamaya başlar, sonra küfürler ve tehditler savurur.

Affedilmeyi diler, sonra bana siktirip gitmemi söyler...

Tanrım, ölüm yaklaştığında hiç de orijinal davranmıyorlar, ama gümüş kaşıkla doğanlar en kötüsü.

O piç kurusu ve ben neredeyse arkadaş olacaktık, birlikte çok saatler geçirdik.

Küçük *dostluğumuz* sırasında, Taylor'ın hikayesindeki eksik parçaları ortaya çıkardım. Onun için şanslıydı ki, çok dramatik bir şey yoktu.

Jackie'nin arkadaşını altın kafeste tutarken ona gerçekten dokunmamıştı. Kızıl saçlı kızın bir gün onu seveceğine gerçekten inanıyordu. Ama onu bir gemi seyahatine çıkardıktan ve Taylor'la hiçbir ilerleme kaydedemediğini fark ettikten sonra, ona ilaç verip sonunda tecavüz etmeyi planladı.

Bunlar, mezara götüreceğim sırlar. Kimsenin bu sapık herifin çarpık planları tarafından rahatsız edilmesine gerek yok.

Biraz ikna ile, sadece birkaç saatlik işkence sonrasında, Taylor'ın neden kaçırıldığını da dahil olmak üzere her şeyi itiraf etti. ^[12]

Taylor'a yaptıkları iğrençti, ama onu gözlerinin arasına bir kurşun sıkmak yerine işkence etmeye karar vermemin nedeni bu değildi. gözlerinin arasına bir kurşun sıkmak yerine ona işkence etmeyi tercih etmemin nedeni değildi.

yöntemim olan gözlerinin arasına bir kurşun sık

Bunu yapmamın nedeni, onun benim kadınıma karşı dönmeye karar verdiğini kadınıma

Bu yüzden Beau telefonda bunun benim için önemli olacağını söyledi: Jackie'yi de ilgilendiriyordu.

O piç kurusu, parçaları birleştirip Taylor'ın kurtarılmasını planlayan kişinin o olduğunu anladı. Hayatını mahvettiği için onu cezalandırmak istedi ve bunu yaparak kendi ölüm fermanını imzaladı.

"Ölmek istemiyorum."

Bir elimi kalçama koyuyorum, sadece arkasını, kanla lekelenmemek için, ve henüz ölmediğini bilmeyen adamı izliyorum.

"O zaman bir çıkmaza girdik," dedim, yapacağım şey için en uygun bıçağı seçerken, buradan ayrıldığımda onun beni bekliyor olacağını bildiğim için nispeten iyi bir ruh hali içindeydim. "Çünkü seni gerçekten öldürmek istiyorum. Kendini acıdan kurtarabilirdin. Ben iyi bir adamım... Hayır, bunu sil. Ben iyi bir adam değilim, ama adil biriyim. Sana bir kurşun sıkardım. Ne olduğunu bile anlamazdın. Uykuya dalar ve cehennemde uyanırdın."

"Kabul ediyorum."

"Fırsatını kaçırdın." "Sen de kimsin lan?"

"Tek bir adım yok. Bana birçok isim takıldı, ama vedalaşacağımıza göre, kendini tanıtmadan gitmen kabalık olur. Doğum adım Lucifer."

"Ne?"

"Yeterince konuştuk. Cehenneme vardığında selamlarımı ilet. Orada birçok arkadaşım var."

"Neden ölmek zorundayım? Taylor güvende."

"Bu artık Taylor ile ilgili değil. Jackie ile ilgili. O benim. Kimse benim olan şeye dokunamaz."

"Onu alabilirsin. Ben onu istemiyorum..."

Kulaktan kulağa temiz bir kesik ve sonra en sevdiğim renk ortaya çıktı: kırmızı.

Bıçağı bırakıp eldivenleri çıkarıyorum. Sonra vücudumu gererek aşırı coşkudan dolayı biraz ağrıyor.

Sonunda adaya dönebilir, duş alabilir ve sonra karımla akşam yemeği yiyebilirim.

Zavallı adamın zarar vermeyi düşünerek ölümcül bir hata yaptığı kadın.

Lucifer

Bölüm 47

Aylar Sonra

Sonsuz bir arayış gibi, her seferinde yüzümü beton duvara çarpmakla sonuçlanan bu bekleyiş beni delirtiyor.

Beau, sahip olduğu tüm güce rağmen nadiren kamuoyuna çıktığı için Hayalet lakabıyla anılıyor. Ama beni cehenneme göndermek isteyen o orospu çocuğu onu bile geride bırakıyor.

Ne Ruslan'ın adamları, ne benim adamlarım, ne Beau'nun adamları, ne de tuttuğum paralı askerler onu bulamıyor.

Onunla bağlantılı olduğu düşünülen sözleşme için Mısır'a yaptığımız yolculuk da sonuçsuz kaldı.

En tuhaf olan şey, Jackie'nin kaçırılma girişiminden bu yana, başka bir hamle yapmamış olması.

Soruşturmamız sonucunda, karımın dernekte kendisiyle yüzleşen kadın olarak tarif ettiği kişinin görüntüsünü elde etmeyi başardık. Jackie'nin peşine düştüğü gün, binadan kaçarak kimliği belirsiz siyah bir sedana bindi. Araba hakkında başka bir şey öğrenemedik.

Ruslan, DMV'deki bağlantıları sayesinde aracın Manhattan'dan ayrılırkenki görüntülerini elde etti, ancak izler orada kayboldu.

Benim gibi ölüme alışkın olmayan sıradan bir adam, o orospu çocuğunun vazgeçtiğini düşünebilirdi.

Ben sıradan bir adam değilim.

Benim gibi birinin zihnini okuyabilirim. Ben intikamdan asla vazgeçmem.

Çünkü artık onun istediği şeyin intikam olduğuna dair hiçbir şüphe kalmadı.

Bunu para için yapan bir kiralık katil, başka bir kadın ve bir çocukla sahte bir ilişki içinde olduğum görüntüleri uydurmakla uğraşmazdı. Jackie'nin peşine o kadını salan kişi, onu sadece kaçırmak istemiyordu; onun benden nefret etmesini istiyordu. Ve şimdi bunun nedenini öğrenmem gerekiyor.

New York'taki Hazard'daki ofisimde deri koltukta oturan akıl hocama bakıyorum.

Roman ile birlikte kulüpleri devraldık, ama yasal olarak, hâlâ IRS'ye zincirin satın alınmasını gerekçelendiremediğimiz için, sadece Beau'nun yüklenicileriyiz.

Beau, bu berbat kedi fare oyununu konuşmak için sadece bu ay içinde üçüncü kez New York'a geldi.

Düşmanımın farkında olmadığı şey, benim asla av olmayacağım. "Onun gibi düşünmenin bir yolunu bulmalıyız," diyor Beau.

"Başka bir şey yapmıyorum, ama lanet olası bir başlangıç noktası yok. Jackie de sabırsızlanmaya başladı. O benim tutsağım değil. O benim karım. Hayatımızın tüm kısıtlamalarını kabul ediyor, ama onun katılmasını engelleyemediğim durumlar var, örneğin William ve Taylor'ın kızının doğumu gibi."

"Kızıl saçlı arkadaş mı?" "Evet."

"Onu korumak için bir ordu gönder."

"O evden her çıktığında bunu yapıyorum."

Connecticut'ın dış mahallelerinde bir ev satın aldım. Okyanus yok, ama göl kenarında. Ayrıca bir ada için de pazarlık yapıyorum.

Yine de, ayaklarının dibine hazine sandıkları bıraksam bile bunun yeterli olmayacağını biliyorum. Jackie de yaşamak istiyor ve başımızın üzerinde sürekli bir kılıç sallanması bu fikre ters düşüyor.

"Onun motivasyonunu anlamamız lazım."

"İntikam."

"Evet, bunu biliyoruz. Ama neyin intikamı?"

Omuz silkiyorum. "Yetişkin olduğumda, neredeyse tüm işlerim sözleşmeli oldu," diyorum, tek istisnayı hatırlayarak, ve o da tam olarak ne demek istediğimi anlayarak başını sallıyor.

"Peki çocukken?"

"Bazı yetişkinlere zarar verdim, ama öldürdüğüm tek kişi beni kaçıran pedofillerin lanet olası gardiyanıydı."

"Bence mesele o değil," diyor Beau. "Birinin intikam için bu kadar uzun süre beklemesi çok garip."

"Evet, biliyorum. Gözlerimi açık tutacağım ve bu süreçte delirmemem için dua edeceğim, çünkü neden peşimde olduğunu bilmemek beni delirtiyor."

Jackie

Bölüm 48

"Kızın dünyadaki en güzel çocuk," diyorum, gözlerimi silerek, arkadaşımın hastane yatağında kızını emzirmesini izlerken duygulanarak.

Aylarca sadece telefonda konuştuktan sonra, ikimiz de birkaç dakika boyunca birbirimizin kollarında ağladık.

Taylor artık hayatımla ilgili neredeyse her şeyi biliyor. Ona düğünümüzden ve hatta o zaman kararlaştırdığımız, artık söz konusu bile olmayan son tarihten bahsettim. Lucifer'i öldürmek isteyen adamla ilgili kısmı atladım, çünkü onun paniğe kapılacağını biliyorum.

Betina'nın doğumu, Taylor'ın mutluluğunun taçlandırılması gibi, sonunda onun yaşadığı acı dolu geçmişi silip süpürüyor. Sadece kaçırılma olayı ve o dönemde kaybettiği zaman değil, aynı zamanda anne babasını kaybettikten sonra üstesinden gelmek zorunda kaldığı her şey.

Benzerler birbirini çeker derler, belki de bu doğrudur, çünkü hem arkadaşım hem de ben kendi ailelerimizi kurmayı arzuluyoruz. Muhtemelen bu, çocukluğumuzda yaşadıklarımızın bir sonucudur.

Bugün, sosyal bir etkinlik için evden çıktığım nadir anlardan biriydi. Karayipler'den döndüğümüzden beri, altın parmaklıklardan yapılmış bir hapishanedeydim.

Bu hapishanenin gardiyanı hayatımın aşkı, ama yine de bir hapislane.

Bizim için satın aldığı ev çok güzel, bir gölün kenarında ve son birkaç ayı zaman geçirmek için evi dekore ederek geçirdim. Lucifer'in ölümünü isteyen adamın yakında yakalanacağına inanıyordum, ama hala ondan bir iz yok.

Bu durum geceleri birkaç kez uyanmama neden oluyor. Sanırım paranoyaklaşıyorum, çünkü her saat başı uyanıp Lucifer'in hayatta olup olmadığını, yanımda uyuduğunu kontrol ediyorum.

Anne ve kızına tekrar bakıyorum. Taylor, kucağındaki bebeğiyle ışık saçıyor gibi görünüyor. Her zaman güzeldi, ama annelikle daha da ışıltılı oldu.

İkisini birlikte görmek, sanki birbirlerinin uzantısı gibiler, kalbimi sevgiyle dolduruyor.

Ve sonra, bir saniye sonra, bugün hamile olduğumu doğruladığımı hatırladığımda, aynı kalp endişeyle sıkışıyor.

Nasıl oldu bilmiyorum.

Belki de mide problemim olduğu ve çok kustuğum o birkaç gün içinde olmuştur. Hapları düzenli olarak alıyorum ve ya hastalık ya da çok fazla seks yapmamızın, bizi doğum kontrolünün başarısız olduğu o küçük yüzdeye soktuğunu düşünebiliyorum.

Benim için, taşıdığım çocuk küçük bir mucize, ama Lucifer'in de öyle göreceğini sanmıyorum. Tekrar çocuk sahibi olmayı konuşmayı planlamıştım, ama bunu onun düşmanı yakalandıktan ve evdeki gerginlik azaldıktan sonra yapmak istiyordum.

Birlikte yaşadığımız hayat, hayal edebileceğimden çok daha iyi, ama boş bir tuvaldeki leke gibi, o düşman her zaman orada, bizi rahatsız ediyor.

Lucifer için bunun nedeni, bana bir şey olabileceğinden korkmasıdır. Benim için ise, onu sonsuza kadar kaybedersem nasıl devam edeceğimi bilemememdir.

"Çok ciddi görünüyorsun Jackie. Hayatınla ilgili her şeyi bana anlatamayacağını biliyorum, ama senin iyi olmayabileceğini düşünmek beni üzüyor."

"Hamileyim."

"Ne?"

Sanki bir baraj kapısı açılmış gibi. Gözyaşlarım kontrolsüz bir şekilde yanaklarımdan akmaya başlıyor. "Üzgünüm, Taylor. Buraya bunun için gelmedim."

"Buraya gel." Hala bebeği emzirirken yatağı okşadı.

"Betina daha yeni doğdu ve sen şimdiden çoklu görev yapıyorsun," diyorum hıçkırıklar arasında. Yatağın kenarına oturuyorum ve elimi tutmasına izin veriyorum.

"Hamileliğin neden üzüntü kaynağı olsun ki?" "O çocuk istemiyor."

"Sana bunu o mu söyledi?"

Onaylayarak başımı sallarım. "Adi herif!"

"Ama dürüst bir piç."

"Peki ne yapmayı planlıyorsun?"

"Ona söylemek için cesaretimi topluyorum. Bu sabah hamilelik testi ile kesin olarak öğrendim."

"Ya gerçekten istemediğini söylerse?"

Daha fazla gözyaşı dökmemek için yanağımın içini ısıyorum. "O zaman giderim. Çocuğumun hoş karşılanmadığı bir evde kalmam."

"Bizimle kalabilirsin. Bunu biliyorsun, değil mi?"

"Biliyorum ve minnettarım Taylor. Ama sen yeni anne oldun , kendi hayatın var. Ben idare ederim." "Ama her zaman yanında olacağım."

"Bundan hiç şüphem yok."

Bir saat sonra, çok daha sakin bir şekilde hastane odasından çıkıyorum.

Koridora çıktığımda derin bir nefes alıyorum. Uzakta, gölgem gibi iki koruma görüyorum, ama onlara doğru gitmek yerine, diğer taraftaki tuvalete doğru yürüyorum, çünkü ağladığımı patronlarına bildirmelerini istemiyorum. Eğer bildirirlerse, Lucifer nedenini bilmek isteyecek ve ona bebekten bahsetmeye cesaret edebilmem için birkaç gün daha zamana ihtiyacım var.

Tuvalete girip bir kabin seçiyorum. Her zamankinden daha uzun sürüyor; o kadar endişeliyim ki, bu yerin sessizliği beni sakinleştiriyor.

Yan kabinde birinin olduğu için bir ses geliyor ve sonunda çıkmam gerektiğini anlıyorum.

Ellerimi yıkamak için lavaboya yöneliyorum ve kabin kapılarından biri açıldığında irkiliyorum. Kabinden çıkan bir kadın değil, bir erkek.

Panik içinde çılgılık atmak için ağzımı açarım, ama bunu yapamadan, neredeyse on yıldır duymadığım bir ses şöyle der:

"Bağırma, Jackie. Benim, Martin."

Jackie

Bölüm 49

"Kimsin sen?" diye soruyorum ve ilk şok geçtikten sonra bir adım geri çekiliyorum. "Kardeşim öldü!"

Elbette, zihnim bana oyun oynuyor olmalı. Bu yabancı Martin olamaz. Görünüşü tamamen farklı. Martin benim erkek versiyonumdu. Yakışıklı ama çarpıcı değil. Karşımda duran adam kusursuz, fotoğraf modelinin güzelliğine sahip.

"Kazadan kurtuldum. Kurtarıldım ve küçük bir adaya götürüldüm, orada yaklaşık yedi yıl kaldım," diyor ve otomatik olarak hesap yapıyorum, tarihlerin kardeşimin öldüğü uçak kazasıyla uyuştüğünü fark ediyorum. "Yakın zamana kadar hiçbir şey hatırlamıyordum. Tam olarak iki ay önce. Hiçbir şey hatırlamıyordum."

"Ona benzemiyorsun," diyorum, sesini daha sakın dinleyince korku yerini tanıma duygusuna bırakıyor.

"Yüzümü yeniden inşa etmek için ameliyatlar geçirmek zorunda kaldım. Sanırım görünüşümü değiştirdiler. Sonuçta, bu iyi bir şeydi çünkü ölümümü isteyenler, hayatta kaldığımı öğrenirlerse tekrar deneyeceklerdi."

"Seni öldürmek isteyenler" ne demek? Uçak kazasının kaza olmadığını mı söylüyorsun?

"Aynen öyle diyorum."

Bu bilgi kafamda dönüp duruyor. Parçaları birleştirmeye çalışıyorum ve yavaş yavaş anlam kazanmaya başlıyor. "Senin o olduğunu bana kanıtla."

"Nasıl?"

"Çocukluğumdan bir şey söyle."

"Alston kadınları asla ağlamaz. Onlar güçlüdür, Jackie," diyor, benim büyürken bana defalarca tekrarladığı sözleri aynen kullanıyor.

Kalbim kanıyor, taşıyor, ama güvensizlik benim DNA'mda var. Hâlâ tatmin olmadım. "Daha fazla kanıt istiyorum," diyorum.

"Annemiz sen on dokuz yaşındayken öldü. İlk kanser teşhisi sen henüz çocukken kondu, ardından birkaç kez metastaz yaptı.

Cenaze töreninin olduğu gün, seni bir ağacın altına götürdüm ve orada sarılarak, geçmişî konuşarak ve..."

Onun sözünü bitirmesine izin vermeden kendimi kollarına attım.

"Tanrım, seni çok özledim!" diyor ve beni sıkıca kendine sarıyor.

Onu öpüyorum ve tekrar kaybolacağından korkarak ona sarılıyorum. "Sen olduğuna inanamıyorum Martin!" diye ağlıyorum, zayıf olduğumu düşünmesini umursamadan.

"Evet, benim, ve artık sonsuza kadar birlikte olacağız. Artık ayrılık olmayacak. Ama bugün uzun kalamam. Gitmem gerek, yoksa öleceğim."

"Neden?"

"Peşimdeler. Beni öldürmeye çalışan kişi. Geçmişte çalıştığım bir müşteri. Seni ya da kardeşimizi tehlikeye atmak istemiyorum. Sen ve Lucifer'in birlikte olduğunu öğrendiğimde çok mutlu oldum."

Ona şaşkınlıkla bakıyorum. "Buna kızmadın mı?"

"Hayır. Neden kızayım ki? Bu başından beri kaderimdi. Bugün hastanenin koridorunda onun korumalarını görünce tesadüfen öğrendim."

Banyo kapısının kolunun döndüğünü duyuyoruz. Martin hızla bir kabine giriyor, sanırım saklanmak için, ben de onu takip ediyorum. Bir kadın burada bir erkek görürse, olay çıkarır.

"Benimle gel. Lucifer seni koruyabilir. Peşinde olan kişi onu geçemez."

"Buna inanmıyorum, Jackie. Seninle kalırsam, ikinizi de tehlikeye atarım."

Onu duyunca, neredeyse onu düzeltecektim — "üçümüz" — çünkü artık içimde bir hayat taşıyorum. Ama kendimi tuttum. Lucifer ilk bilen olmalı. Taylor'a sadece bugün çok duygusal olduğum için söyledim.

"Gerçekten gitmem gerek,

Jackie." "Lütfen gitme."

"Üzgünüm."

"Ne zaman tekrar görüşeceğiz?"

"Bilmiyorum, Jackie."

Mükemmel yüz hatlarına sahip adama bakıyorum. Hatırladığımdan tamamen farklı görünse de, içimdeki her damla kan bana onun kaybettiğimi sandığım kardeşim olduğunu söylüyor ve sessizce dua ediyorum, onu geri kazanmam için bana bu yeni şansı verdiği için Tanrı'ya şükrediyorum.

"Seni tekrar kaybedemem, Martin. Lütfen, sana yalvarıyorum. Gel, bizimle kal. Lucifer'in artık çok büyük gücü var. Senin peşinde olan her kimse, onu bulacaktır. Bundan eminim."

"Sen çok masumsun, Jackie. Beni öldürmeye çalışan kişi, seni ve Lucifer'i de peşine düşebilir, çünkü siz benim için en önemli iki kişisiniz."

Kanım dondu.

Ortak bir düşman mı? Lucifer'in ölmesini isteyen adam mı?

Alnımı öper. "Seninle iletişime geçeceğim."

Martin gitmeye çalışır ama ben kolunu tutarım. "Gitme. Sana yalvarıyorum."

"Burada kalırsak dikkat çekeriz ve bu benim için kabul edilemez bir durum."

"O zaman nereye? Bir yer söyle, seninle orada buluşurum."

"Şu anda hiçbir yer güvenli değil, Jackie. En azından arabaya kadar beni geçirebilir misin?"

Konuşmak için birkaç dakikamız olacak."

"Tamam, ama korumalar... Onlara söylemem gerek."

"Bizi takip edemezler. Dikkat çekerler. Geçen sefer zar zor kurtuldum. Düşmanlarım bir daha kaçmama izin vermezler."

"Gidersek bizi görecekler."

"Kızıl saçlı arkadaşının bulunduğu yerden iki kapı ileride bir yangın merdiveni var."

Benden önce tuvaletten çıkar ve ben de onu takip ettiğimde merdiven boşluğunu görürüm. Ama aynı zamanda korumaların beni aradığını fark ederim ve suçluluk duygusu içimi kemirir. Yine de kendime beş dakika sonra döneceğimi söylerim.

Beş kat merdiveni hızla ineriz ve beni hastanenin ana girişinden değil, bu saatte biraz ıssız olan dış otoparka götürür. Kimse gelmeden Taylor'ı ziyaret etmek istediğim için erken gelmişim.

Yürürken kardeşim tek kelime etmiyor. Aceleci görünüyor ve ben adımlarına yetişemediğimde, beni dengelemek için kullandığı tutuş çok sert.

Ne zaman bir terslik olduğunu hissettiğimi tam olarak bilmiyorum, ama midemde bir düğüm oluşur ve yürümeyi bırakırım.

"Daha hızlı," diyor, sanki arabaya ulaşmak için çaresizmiş gibi.

Bahsettiği aracı çoktan görmüştüm. Siyah bir kamyonet.

Bir sedan değil, diye fısıldıyor içimden bir ses ve Lucifer'e o olayla ilgili soruşturmayı sorduğumda bana anlattıklarına göre, beni kaçırmaya çalışan kadının kaçmak için kullandığı arabayı neden şimdi hatırladığımı merak ediyorum.

Birkaç adım daha atıyorum ve sonunda beni rahatsız eden şeyin ne olduğunu anlıyorum. "Kimi ziyarete geldiğimi nasıl bildin?"

"Ne?"

"Hafızanı iki ay önce geri kazandığını söylemiştin. Taylor'ı o zamandan beri görmedim. Sadece telefonda konuştuk. Öyleyse kızıl saçlı arkadaşımı görmeye geldiğimi nasıl anladın?" diye soruyorum, onun Taylor'ı tanımladığı şekilde tekrar ederek.

Bana gülümsemesi kalbimi ağzıma getiriyor. Zaten onun aracının yanındayız.

Martin başını sallar. "Çok zekisin, Jackie," der, dostça ses tonu yerini ürkütücü bir tona bırakır. "Seni hafife almışım. Bir gün işimde senden yararlanabilirdim. Seni sağ kolum yapabilirdim. Ama sen bana ihanet ettin. Aslında, babamızı öldüren adamla evlenerek *hepimize* ihanet ettin."

"Ne?"

Omzumda bir acı hissediyorum. Bacaklarım titriyor.

Birkaç saniye sonra, yakınlarda lastiklerin çığlık attığını duyarım ve iki adam minibüsten atlar. Ama Martin bana odaklanmış gibi görünüyor ve devam eder, "Ölmek zorunda olman ne yazık."

Diğer araçtan gelen adamlardan biri, şimdi bize yakın olan, kardeşime şöyle diyor: "Henüz yas tutma, seni pedofil orospu çocuğu. En azından, henüz değil. Ama söz veriyorum, tutacaksın."

Lucifer

Bölüm 50

"Nasıl öğrendin?" diye soruyorum Tur'a, Martin'i getirdikleri New Jersey'deki terk edilmiş depoya girmeye hazırlanırken.

Martin hayatta.

Martin benim gizli düşmanımdı.

Martin karımı benden almaya çalışmıştı.

Bu son düşünce, bir zamanlar kardeşim olarak gördüğüm adamın boynunu kendi ellerimle kırmak istememe neden oluyor.

Beau ile şehir dışındaydım ki, korumalardan Jackie'nin artık Taylor'ın odasında olmadığı ve hastanenin ana kapısından çıkmadığına dair bir telefon aldım.

Sonra Tur aradı ve Abaddon'la birlikte karımı kaçırma girişiminden kurtardıklarını söyledi. Bu iki paralı askeri ayrı ayrı işe almış olmama rağmen, düşmanımı avlamak için birlikte çalıştıklarını bilmiyordum.

Ancak ilk açıklamasından sonra söylediği şey kanımı dondurdu: *Martin Alston hayatta. O senin gizli düşmanın.*

Tur, her zaman onu korumak için verdiğim emri yerine getirerek bilinçsiz haldeki Jackie'yi evimize götürürken, Abaddon onun piç kardeşi buraya getirdi.

Şu anda karım sakinleştiriciyle uyutulmuş durumda ve Beau ile birlikte Amber'ın yanına, Louisiana'ya gidiyor.

Bana söylediklerini hatırlamamaya çalışıyorum. Beau, Jackie'nin tekrar bayılmadan önce, bu sefer doktorun gözetiminde, benim babasını öldürdüğümü tekrar tekrar söylediğini söyledi. Bu doğru.

Şu anda Jackie'yi ya da karşı karşıya olduğu riski düşünemem, çünkü düşünürsem aklımı kaçıyorum.

Beau ayrıca, doktor onu sakinleştirmeden önce, enjekte ettikleri şeyin fetüse zarar verebileceğinden korktuğu için hamile olduğunu açıkladığını söyledi.

Birkaç sabah onu kusarken gördüğüm için zaten şüphelenmiştim. Takıntılı biri olduğum için, sabah bulantısının nedenlerini araştırdım.

Bana söylemesini bekledim. Aslında, bunu sabırsızlıkla bekliyordum.

Kendimi hiç çocuk sahibi olmak isterken hayal etmemiştim, çünkü berbat bir çocukluk geçirdim, ebeveynlerim çocukların bir kilometre yakınına bile yaklaşmamaları gereken insanlardı.

Ayrıca, bir oğluma nasıl örnek olabilirdim ki?

Ama karımın benim bebeğimi taşıdığından şüphelendiğimde, içimde bir şey değişti. Ondan her şeyi istediğimi, onunla birlikte her şeyi istediğimi fark ettim.

Bugün, ikisini de neredeyse kaybettim.

Belki de onları zaten kaybettin, diye uyarıyor bir ses.

Hayır. Onun artık benden nefret ettiğini düşünmeye izin veremem.

Buraya neden geldiğime odaklanmalıyım.

Tur ve Abaddon'un bana söylediği gibi, Martin tek başına hareket ediyordu, ama bundan yüzde yüz emin olana kadar riske girmeyeceğim. Bu yüzden Beau'dan onu götürmesini istedim.

Martin'in neden beni öldürmek istediğini ve neden bunca zaman sonra bunu istediğini anlamam gerekiyor.

Babasına yaptıklarımın intikamı içinse, beni yıllar önce öldürebilirdi. Sonuçta bunun bir önemi yok, çünkü benim için düşman her zaman düşmandır, bir zamanlar kardeşim gibi olsa bile. Yine de, nedenlerini kendi ağzından duymak istiyorum.

"Senin şimdiki ve yakın geçmişinle ilgili tüm olasılıkları tükettik," diye cevaplar Tur sonunda. "Geçerli bir düşman yoktu, bu yüzden çocukluğunu araştırdık. Tahmin edebileceğin gibi tüm cevapları bulamadık, ama sana şunu söyleyebilirim ki, senin... *kayınbiraderin mi?* O piçi öyle mi çağırmalıyım? Neyse, yedi yıl önce ortadan kaybolduğunda, küresel bir pedofili çetesinin liderinin sağ koluydu."

"Ne?" Parçalar kafamda birleşmeye başlıyor, ama buna inanmak istemiyorum.

Öfkeme aldırış etmeden Tur devam etti: "Aileyi tanıyorum, yani sen ve karın, hayatta kalan tek akrabalar olarak, onun bulunduğu uçağın denize düştüğünü ve kurtulan olmadığını düşündüğünüz için boş bir tabutla cenaze töreni düzenlediniz."

"Evet."

"O zamanlar, bu bir sahne idi. Martin Alston'ın bizim iş kolumuzda olduğunu düşünüyordun, ama gerçekte, o çok daha kazançlı bir şeye kendini sokuyordu."

"Pedofili," diye bitiriyorum, buna inanmakta zorlansam da.

"Evet. Görünüşe göre, pedofili ağında babasına ait olan pozisyonu istiyordu. Ama açgözlülük yaptı ve FBI'ın radarına yakalandı."

"Bana Martin'in bunca yıldır saklandığını mı söylüyorsun? Hapisten kurtulmak için kendi ölümünü sahte mi gösterdi?"

"Aynen öyle. Ölümünü sahte göstermeye çalıştı ama aslında yaralandı. Yıllarını yurtdışında geçirdi ve şu ana kadar ondan öğrendiğimiz kadarıyla, hafızasını tamamen kaybetmiş, tamamen mahvolmuş bir haldeydi. Karınıza anlattıklarının doğru olabileceği tek kısım bu. Yürümeyi, konuşmayı yeniden öğrenmek zorunda kaldı ve yıllarca hiçbir şey hatırlamadı. Bir yıl önce hafızası geri geldiğinde, pedofil çetesiyle çalışmaya devam etti. Patronun kızıyla ilişkiye girdi ve o sapıklar arasında ayrıcalıklı bir konuma geldi. Bir servet kazandı. Sanırım o para ve güç dünyasına geri döndüğünde, babasını öldüren kişinin sen olduğunu öğrendi."

"Peki neden şimdi geri döndü?"

"Dediğim gibi, tüm cevapları bilmiyorum. Ama bence intikamını dikkatlice planlıyordu. Bolivya'daki saldırıya kadar, Amerika topraklarına bir daha ayak basmamıştı. İşte benim tahminim: Sanırım sen ve kız kardeşi birlikte olduğunuzu öğrendikten sonra ülkeye geri döndü."

"Bizi ayırmak istediği için mi?"

"Belki. Ama bence sadece bizi ayırmak istemiyordu. Bugün Jackie'yi kurtardığımızda, ona ölmesi gerektiğini söylediğini duyduk. Yani Martin onu yem olarak kullanmaya karar vermiş olabilir."

Kanım kaynarken depoya adım attım.

Martin, farkında olsun ya da olmasın, çoktan öldü. Bu sefer, o piç kurusunun cehennemden geri dönüp kız kardeşini tekrar rahatsız etmemesini sağlayacağım.

Sırf Jackie'yi uyuşturup benden uzaklaştırmaya çalıştığı için onu öldürürdüm. Ama artık onun bir pedofil olduğunu da bildiğim için, onu sadece öldürmekle kalmayacağım. Bunu zevkle yapacağım.

"Bilmen gereken başka bir şey var," diyor Tur.

"Nedir?"

"Martin görünüşünü tamamen değiştirdi. Bu yüzden onu tanımamız bu kadar uzun sürdü."

"Peki bunu nasıl başardınız?"

"O çaresiz hale gelmişti, intikam almaya takıntılıydı. Kendini ifşa etti. Hatta Jackie'nin kızıl saçlı arkadaşının etrafında dolanmaya başladı. Böylece karının bugün burada olacağını öğrendi. Hayatım üzerine bahse girerim ki, onun için çalışan bir hacker vardı, aksi takdirde derin internette gizli kalıp senin hakkında bu kadar çok bilgi toplayamazdı."

"Evet, bu mantıklı. İzlerini silmesi için birini tuttu, çünkü Beau'nun bağlantılarından biri yaklaştığında, ipucu ortadan kayboluyordu."

"Abaddon onunla birlikte içeride," diyor Tur.

"Beni onunla yalnız bırakmanı istiyorum."

O başını sallar ve geri

çekilir. "Tur?"

"Evet?"

"Karımı kurtardığın için yaptıklarını asla unutmayacağım. Sözleşme olsun ya da olmasın, ne zaman ihtiyacın olursa, her birinize bir iyilik borçluyum."

Sadece başını sallayarak, Abaddon beni bir zamanlar kardeşim olarak gördüğüm adamla yalnız bırakır.

Bugün, ona karşı tek hissettiğim şey nefret.

Duygular söz konusu olduğunda, Jackie ile evlendikten sonra basit, iki boyutlu bir adam olduğumu fark ettim.

Ya severim ya da nefret ederim. Onunla birlikteyken, elbette bunun aşk olduğunu anladım.

İnsanların sokakta, dişlerini fırçaladıklarını söyler gibi rahatça ilan ettikleri türden bir aşk değil. Sığ, dikkatsiz veya kolay bir aşk değil.

Çılgın. Sadık. Deli.

Sağlıklı mı?

Bilmiyorum. Ama bildiğim tek şey, bunun aşk olduğu.

Bu da beni madalyonun diğer yüzüne, yani nefrete götürüyor.

Martin Jackie'ye zarar vermeye çalıştı. Martin artık düşmanım. Ve düşmanlarım her zaman ölür.

Onu gölgelerden izliyorum. Orada her zaman rahat hissetmişimdir ve bu değişmedi. Burada olduğumu hissedip hissetmediğini bilmiyorum, ama birinin girdiğini fark etmiş olmalı.

Birkaç adım atıyorum ve o başını kaldırıyor. Tur ve Abaddon'un verdiği sakinleştirici yüzünden muhtemelen sersemlemiş görünüyor.

Ona dokunmadılar, bunu anlayabiliyorum. Yüzünde hiçbir iz yok. Yüzü bana yabancı geliyor. O adi plastik cerrah bile çenesine bir gamze yapmış.

Onu uyandıracak bir şey arıyorum. Bir şey bulamayınca, yaklaşıp yüzüne sertçe bir tokat atıyorum.

Martin uyanır, sersemlemiş gibidir, ama beni görünce gözleri fal taşı gibi açılır. "Neden?" diye sorarım.

"Babamı öldürdün."

"Evet. Ve onu tekrar öldürmek için dirilteceğim. O pis bir pedofildi. Ama bu seni rahatsız etmiyor, değil mi? Çocukları mal gibi sattığını bilmek. Sonuçta, onun bıraktığı yerden devam ettin. Onun izinden gittin."

"Çocuklardan nefret etmiyorum. Benim için onlar sadece iş. Mal. Talep var, ben de arz ediyorum."

Ellerini çözüp ayağa kaldırıyorum, sonra alnımı yüzüne çarpıp burnunu kırıyorum.

"Orospu çocuğu!"

"Babanı öldürmek için mi peşimden geldin?" "Tabii ki.

İntikam almak istiyorum."

"Bir sonraki hayatta tekrar dene. Ama meraktan soruyorum, hafızan bir yıl önce geri geldiyse neden beni öldürmek için bu kadar uzun süre bekledin?"

"O zaman senin yaptıklarını öğrendim. Kayınpederim bana anlattı. O da senden nefret ediyor. Ona birçok kez para kaybettirdin. Kazama gelince, evet, gerçekten berbat bir durumdaydım. Yıllarca yürüyemedim," diyor ve Tur'un bana anlattıklarını doğruluyor. "Sonra hafızam geri geldiğinde kim olduğumu hatırladım. Eski iş arkadaşlarıma, özellikle de patronuma geri döndüm. İşe ve korumaya ihtiyacım vardı. FBI hayatta olduğumu öğrenirse beni avlayacaktı. Onun kızıyla evlendim ve bir tür hediye olarak kayınpederim, babamı öldürenin sen olduğunu açıkladı. Kahramanımı öldürdün."

Ben gülüyorum, mizahsız bir şekilde. "Senin *kahraman mı*? Gerçeği nasıl çarpıttığına inanamıyorum. O piç kurusu çocuk katilinden başka bir şey değildi."

"Onu sadece idam etmekle kalmadın, işkence de ettin."

"Evet. Ve her saniyesinden zevk aldım. Ona bedelini ödettirmekten zevk aldım."

"Piç!" diye bağırarak bana yumruk atıyor, ama ben kolayca kaçıyorum.

"Ne anladım biliyor musun, Martin? Bana defalarca öfkenin zayıflık olduğunu söyledin. Yanılmışsın. Öfke, beyni çalışmayanlar için zayıflıktır. Zayıf olan sensin. Korkak. Kendi kız kardeşine zarar vermeye çalışan bir orospu çocuğu."

"Jackie'ye asla zarar vermezdim."

Başının arkasını tutup dizimi yüzüne vuruyorum. "Yalancı orospu çocuğu. Onu öldürecektin."

"Evet, inkar etmenin anlamı yok. O orospuyu öldürmek istedim."

"Kız kardeşin benim. Daha önce, onu sadece koruduğum zamanlarda bile, onun için ölürdüm. Şimdi o benim karım, kimse ona zarar vermesin diye dünyayı alt üst ederim."

Ağzından ve burnundan kan damlarken gülüyor. "O artık senin değil ve seni hala sevdiğini sanmıyorum. Artık gerçeği biliyor. Jackie, babamızı öldürdüğün için seni asla affetmeyecek."

Sözleri, istediğimden daha derinden yaraladı beni, çünkü doğru olduklarını biliyorum.

Daha da kötüsü, babasını cehenneme gönderdiğim için pişman olduğumu ona söyleyemiyorum.

Onu pedofillere satan kişinin, benim koruyucum olması gereken babası olduğunu öğrendiğim günü hatırlıyorum.

Zimmer'ın sıradan bir suçlu olmadığından şüphelenmeye başlamıştım, çünkü evlerine sürekli para akıyordu. Bir gün onu takip ettim.

Kaçırdıkları bir kız için pazarlık yaptığını gördüm. Onu kurtardım ve herkesi öldürdüm, neredeyse herkesi. Zimmer'a özel muamele yaptım.

Beni besleyen, kendi çocukları olan ve bana bir yuva veriyormuş gibi davranan adamın başka çocuklara zarar verdiğini fark etmenin hayal kırıklığı beni paramparça etti.

Onu işkence etmemin tek nedeni bu değildi. O sırada kilitli tutulan başka çocuklar olup olmadığını öğrenmek istedim.

Onu öldürmeye karar vermiştim, ama cevaplar istiyordum.

Sonra, işkenceden deliye dönen adam, ben sormadan, beni çocukken pedofillere sattığı için pişman olduğunu itiraf etti. Daha da kötüsü: Tanrı'nın müdahale edip beni onlara geri getirdiğini, çünkü bana bir şey olsaydı karısının kalbi kırılacaktı dedi.

O piç kurusu üzerinde yirmi dört saatten fazla "çalıştığımı" hatırlayarak başımı sallıyorum. Onu acı çekmesi için sahip olduğum her beceriyi kullandım.

Çılgınlıklarını dinlemekten zevk aldım. Onlara acı çektirdiğim için pişman değilim.

"O beni seviyor," diyorum, bu yeterince güçlü bir argüman olmasa da. Jackie'nin babasını öldürdüm, şimdi de kardeşini öldüreceğim.

Bundan sonra beni nasıl sevmeye devam edebilir?

"Evet, biliyorum, piç kurusu. O saçmalığı söylediğini duydum. Onun seni her zaman sevdiğini kendi gözlerimle gördüm. Hatta, annem ve Jackie'nin seni ne kadar sevdiğine şahit oldum. Sen, çocukluğundan beri sefil bir katil. Sence neden babama seni satmasını önerdim?"

Onun sözlerine şaşkınlıkla geri adım attım.

O gülüyor. "Onun ne iş yaptığını hep biliyordum. Senin iyi bir mal olacağını ona söyleyen bendim."

"Beni aldıklarında sen sadece on beş yaşındaydın."

"Ama ben zaten senden nefret ediyordum, lanet olsun. Seni defalarca öldürmeye çalıştım, ama sen hep hayatta kaldın. Yoksa bizimle yaşamaya başladıktan sonra başına gelen tüm o 'kazalar'ın tesadüf olduğunu mu sanıyorsun?"

"Beni oraya götüren sensin, piç kurusu."

"Evet, ama seni bir evcil hayvan, küçük bir hayvan olarak görüyordum. Pişman olmam uzun sürmedi. Annenin senin ne kadar yakışıklı, zeki ve düzenli olduğunu anlatmasından bıktığım için ölmeni istedim. Erdemlerle dolu küçük katil dahi."

"Benden bu kadar nefret ediyorsan, neden yetişkin olduktan sonra beni tekrar öldürmeye çalışmadın?"

"Ne düşünüyorsun? Tabii ki para. Kiralık katil olarak bir servet kazandın. Bu işte benden her zaman daha iyiydin ve aptalca bir şekilde benimle paylaşacak kadar aptaldın." Başını eğerek, "Aslında, hep merak etmişimdir, babamızı öldürdüğün için suçluluk duyduğun için mi cebimi dolu tuttun, annemin tedavisini ödedin ve Jackie'ye her türlü konforu sağladın?"

"Suçluluk mu? O duyguyu bilmiyorum. Her şeyi paylaştım çünkü sen benim ailemsin."

Sertçe güldü. "Benim yüzümden neredeyse kelimenin tam anlamıyla sikilse bile, bana hala para veren zavallı küçük yetim."

Silahımı çekip gözlerinin arasına doğrulttum.

"Ne? Beni böyle mi öldüreceksin? Büyük Lucifer'i? Kiralık katillerin efsanesini? Babamı işkence ettikten sonra, hak ettiğim tek şey bir kurşun mu? Hayal kırıklığına uğradım."

"Babanı sadece beni sattığı için işkence etmedim. Bunun için gözlerinin arasına bir kurşun sıkabilirdim. Onu nefret etmeme neden olan şey, bana hiç sahip olmadığım bir şeyi, bir aile illüzyonunu verip sonra da beni bir avuç muz gibi satmasıydı. Bunu asla affedemem."

"Peki ya ben? Yaptığım her şeyi biliyorsun. Senden nefret ediyorum, lanet olsun. Cehenneme gittikten sonra bile senden nefret edeceğim."

"Günlerce sana işkence etmek istedim. Ama sana hızlı bir ölüm vereceğim ve sonra karımı bulmaya gideceğim. Ona her şeyi anlatacağım ve Jackie seni nasıl öldürdüğümü sorarsa, ona gerçeği söyleyeceğim. Karıma hiç yalan söylemedim. Bazı şeyleri atladım, evet. Ama yalan mı? Asla. Sana cehenneme gönderdiğimi söylediğimde, sana işkence ettiğimi de söylersem, bunu pek iyi karşılamayacağını düşünüyorum. Bu yüzden sana hızlı bir ölüm vereceğim."

Elimi kaldırdım ve gözlerinin korkuyla büyüdüğünü gördüm.

Son kez, ona istediğim gibi davranamadığım için pişmanlık duyarım. Sonra tetiği çekerim.

Jackie

Bölüm 51

New Orleans

“Doktor her şeyin yolunda olduğunu söyledi. Sana verilen sakinleştirici doz bebeğe zarar vermez,” diyor Beau, onların evinde kaldığım süitin kapısından.

Onaylayarak başımı sallıyorum.

Onlar beni tekrar uyutmadan önce hamileliğimi onlara söylemek zorundaydım, ama yine de uyandığımda paniğe kapıldım. Louisiana'da ikinci bir doktor beni muayene etmeye geldiğinde nihayet sakinleştim.

Onu burada görmek beni şaşırttı. Daha önce onun evinde kaldığım günlerde benimle neredeyse hiç konuşmamıştı.

Bir keresinde Lucifer'e bunu söylediğimde, arkadaşının muhtemelen benden hoşlanıp hoşlanmadığını hala karar vermeye çalıştığını, çünkü Beau'nun bir dağ kadar sabit olduğunu ve birine karşı hislerinin asla değişmediğini söyledi.

O zamanlar, beni sevmediğini düşünmüştüm. Ama dün New York'taki evimizden beni aldıktan sonra, Martin'den beni kurtaran ve oraya götüren, özel bir koruma olduğunu düşündüğüm bilinmeyen adamdan sonra, bana karşı sadece koruyucu ve nazik davrandı.

"Lucifer nerede?"

"Hâlâ onu görmek istiyor musun?" Soruma başka bir soruyla cevap veriyor.

"Evet, istiyorum. En azından konuşmak için."

"*En azından mı?* Hala onun affedilmeyi hak edip etmediğini tartıyor gibisin." Sakin ses tonuna rağmen, öfkesinin yüzeye çıktığını hissedebiliyorum.

"Ailem onu evimize aldı, o da bize babamı öldürerek karşılık verdi," diyorum. Ama içten içe kafam karışık, çünkü dün hayatımın kaosa dönüştüğünü öğrendiğimden beri, bildiklerimi sindirmek için zamanım oldu.

Martin'den beni kurtaran adamın kardeşime pedofil dediğini çok net hatırlıyorum.

Babam da öyle miydi? Lucifer onu bu yüzden mi öldürdü?

Bu düşünce kalbimi parçalıyor, çünkü yetiştirildiğim kurallar ailemi sevmem ve onurlandırmam gerektiğini söylese de, şunu biliyorum: Lucifer, bunun beni ne kadar yıkacağını bilse, hiçbir sebep olmadan babamı asla öldürmezdi.

"Ben onun yerinde olsaydım, ben de onu öldürürdüm," diyor Beau, bunun arkasında bir neden olduğunu doğrulayarak. "Aslında, ben çok daha acımasız olurdum."

"Neden buradasın, benimle konuşuyorsun?" diye soruyorum, onun sözlerine titrememeye çalışarak. Cevaplara ihtiyacım var.

"Çünkü Lucifer seni o kadar çok seviyor ki, mutlu bir aile hayallerini yok etmeye cesaret edemiyor olabilir. Bu yüzden ben de tam anlamıyla şeytanın avukatı olmak için buradayım."

"Ne biliyorsun?"

Pencereye doğru yürür ve birkaç dakika boyunca bana sırtını dönerek durur. Yastıklarla desteklenmiş durumdayım, kalkacak kadar güçsüzüm, ama aynı zamanda ona koşup her şeyi anlatmasını istemek istiyorum. Çelişkili bir şekilde, onu göndermek de istiyorum, çünkü içimden bir ses, duyacaklarımın beni sonsuza dek değiştireceğini söylüyor.

"Lütfen, bilmem gerek," diye karar veriyorum sonunda.

Bana dönüyor. "Baban bir grup pedofilin tedarikçisi olarak çalışıyordu."

"Ne?" Bacaklarım hala titriyor olsa da ayağa kalkıyorum. Sendeliyorum ve o bunu fark ediyor.

"Otur, Jackie," diyor, koltuğu işaret ederek.

Tartışmanın bir anlamı olmadığı için itaat ediyorum. Bayılmak üzereymişim gibi hissediyorum.

"Lucifer'in on bir yaşındayken, senin ailenle yaşamaya başladıktan sonra kaçırıldığı söyleniyor, biliyor muydun?"

"Hayır."

"Sokakta oynarken bazı adamlar onu kaçırmış. En azından, o öyle hatırlıyor."

Gözlerim yaşlarla doldu, duyduklarıma inanmak istemiyordum çünkü parçalar zaten bir araya gelmeye başlamıştı. "Devam et."

"Hayvanlar için olan kafeslerin olduğu bir yere götürüldü. Bir kafese atıldı ve günlerce orada tutuldu, neredeyse hiç yemek yemedi ve su içmedi. İki genç daha onunla birlikte kilitlendi. Üçü,

pedofillerin elinde olduklarını anlayacak kadar çok şey duydu. Özellikle Lucifer bunu çabucak anladı. Hayatı hiç kolay olmamıştı.

"Onlar..." Cümleyi bitiremiyorum.

"Hayır. Adamın ona zarar vermek ister gibi baktığını ama 'bakire çocuklar daha değerli' olduğu için ona hiç dokunmadığını söyledi," diyor tiksintiyle ve midem de bulanıyor. "Onu satacaklardı, Jackie. O zamanlar Lucifer insan kaçakçılığını bilmiyordu. Ama yozlaşmış ebeveynleriyle yeterince uzun süre yaşamış, çocukları isteyen sapıklar olduğunu anlamıştı. Ebeveynlerinin arkadaşlarından ona dokunmaya çalışan birden fazlasını hastaneye göndermişti bile."

"Tanrım."

"Lucifer, diğer çocuklar gibi kaçmayı başardı. Doğruca senin evine koştu, Jackie. Ailenin kollarına. Dünyada kendini güvende hissettiği tek yere. Çünkü ne kadar sert olursa olsun, o hala sadece bir çocuktuk."

Yüzümü ellerimle kapattım ve birkaç dakika ağladım. Beau, sakinleşene kadar sessizce bekledi.

"Yirmi yaşlarında, bir kızı satmak üzereyken babamın gerçekte ne yaptığını keşfetti."

Bunun üzerine, banyoya koşup kusarım.

Beau bekler ve ben yüzümü yıkarken bir bardak su doldurup bana uzatır.

"Devam et."

"Gerisini tahmin edebilirsin. Lucifer, kızı satmasını engelledi. 'Sorgulama' sırasında, baban onu bir kez satmaya çalıştığı için af diledi. O 'konuşmanın' tüm ayrıntılarını bilmiyorum, ama sonucunu biliyorum. Lucifer onu öldürdü."

"Babamın geçmişte ne yaptığını bilmiyordu."

"Hayır. Ve baban, annen Lucifer'i gerçekten sevdiği için onu bir daha satmayı hiç düşünmediğini söyledi. Sana bunu anlatmamın bir nedeni var: O seni her zaman sevdi."

"Aşk mı? O beni sevmiyor."

"Seviyor. Benim Amber'ımı sevdiğim kadar. Belki ilk başta bir kız kardeş gibi, ama sonra bir erkek olarak. Ve bu her zaman aşktı. Sadece babana yaptıklarından sonra kendini layık görmedi."

Birlikte kurduğunuz her şeyi düşün. Beklediğin çocuğu düşün. Geleceğinle ilgili bir karar vermeden önce her şeyi dikkatlice düşün."

"Onu görmem gerek."

"Yolda. Ama hikaye bitmedi, Jackie. Ailen hakkında bilmen gereken çok daha fazla şey var. Önemli olan, kardeşin ve babanla karşılaştırıldığında, reddedilmiş ve ihanete uğramış çocuk Lucifer'in lanet olası bir aziz olduğunu anlaman."

Yatak odasının kapısının açıldığını duyuyorum ama kıpırdamıyorum. Karanlıkta, kapı aralığında onun gölgesini görüyorum ve yanaklarımdan akan gözyaşlarını durduramıyorum.

Dün ve bugün saatlerce, güçlü kızlar ağlamaz denerek geçirilen bir ömürün gözyaşlarını döktüm.

Bir daha o aptalca tavsiyeyi düşünmek istemiyorum. Bir daha kardeşim hakkında düşünmek istemiyorum.

Beau beni yalnız bıraktıktan sonra Amber gelip benimle kaldı. Uzun uzun konuştuk.

Beau ile konuşurken dinledim. Amber ile konuşurken konuştum.

Her şeyi anlattım: çocukluk anılarımı, aile anılarımı. Ve en kalıcı anımın onunla, onunla ilgili olduğunu fark ettim.

Lucifer, istismara uğramış, seilmeyen, istenmeyen, ama kalbimin başından beri benim için seçtiği çocuk.

Eski dairemizde yaptığımız konuşmayı hatırladım, bana annemin yemeklerinin kokusunu hala hatırladığını söylemişti. Bunu Beau'nun bana anlattıklarıyla birleştirdim: pedofillerden kaçtıktan sonra, Lucifer farkında olmadan istismarcisinin evine sığınmak için koşmuştu.

Utanç ve acı içinde ağladım. Babamın alçakça çocuk ticareti yaptığı için pişmanlık ve öfkeyle ağladım.

Sadece birkaç saat sonra kaybolan kardeşim için ağladım, çünkü artık Lucifer'i öldürmeye çalışan kişinin Martin olduğundan ve onun bunu asla affetmeyeceğinden eminim.

Amber'ın kolları bana sarılırken ağladım ve onun pedofil bir tarikatta büyüdüğünü ve kızlarından birinin oradan kurtarıldığını anlatmasını dinledim.

Beau'nun babamın yaptıklarını anlatması midemi bulandırdı, ama Amber benimle konuşana kadar pedofili, gazetelerde okuduğum ya da haberlerde duyduğum iğrenç bir suçun teknik terimiydi.

Ama o, babasının liderlik ettiği tarikattaki pedofillerden birinin duruşmasındaki tanıklıkların ayrıntılı detaylarını anlattığında, bana hayat veren adamın ne tür bir canavar olduğunu nihayet anladım. Onun öldüğüne rahatladım.

"Uyumalısın," diyor, çünkü birbirimizin yüzünü görmesek bile, ona baktığımı biliyor.

Birbirimizi her zaman *hissettik* ve bu bağın ışığa ihtiyacı yok.

Yaralı, acı ve sırlarla dolu aşkımız, hala dünyadaki tüm ışığı taşıyor.

"Sen gelmeden önce uyumak istemedim. Buraya gel."

Kafasını salladı. "Sadece seni görmek istedim. Uyuyun. Yarın konuşacak çok şeyimiz var."

Başka bir zaman, beni reddettiğini düşünerek geri çekilirdim. Ama şimdi, sadece kendi duygularını korumaya çalıştığını biliyorum. Lucifer, onu hor gördüğümü düşünüyor.

Ayağa kalkıp ona doğru yürüdüm. Onu odaya çekip kapıyı kapattım.

"Konuşmak için önümüzde koca bir ömür var. Seni dinleyeceğim. Bana söylemek istediğin her şeyi dinleyeceğim. Ama şu anda sadece bana sarılmanı istiyorum, Lucifer."

Lucifer

Bölüm 52

New Orleans'a giden yolculuk boyunca, ona açıklamam gereken her şeyi nasıl anlatmaya başlayacağımı düşündüm.

Aklımda, Jackie'ye beni dinlemesi için yalvarmam gerekecekti. Ve öyle yapacaktım. Gururumu bir kenara bırakıp onun önünde diz çökecektim, çünkü beni affetme ihtimalinin çok düşük olduğunu bilsem de, benim dünyam olan kadının nefretini çekmeye dayanamazdım.

Onun küçümsemesi, evet. Onun sevgisini kaybetmek... Bunu da kabul etmek zorunda kalacaktım.

Ama onun nefretini... onu kabul edemezdim.

Çoğu insan benden nefret ediyor. Normal dünyada, kötü adam rolü bana çok yakışıyor. Ama Jackie'nin nefretine maruz kalmak... Her sabah nefes almamın ve yataktan kalkmamın sebebi... Bu, varlığımı anlamsız hale getirir.

En iyimser rüyalarımdaya bile, onun beni öyle karşılayacağını hiç beklemiyordum.

Bana söylediklerinden sonra, beni yatağa itti.

Gitmek istemiyordum. En azından dıştan bakıldığında, ben metodik, düzenli ve temiz bir adamım.

Bugün, her zamankinden daha fazla, onun yanında içim ve dışım kirlenmiş gibi hissettim, ama yine de itaat ettim.

Üzerime uzandı, kollarını boynuma doladı ve uzun bir süre, belki saatlerce, sadece birbirimizi hissettik.

Sonra bana her şeyi anlatmamı istedi.

Sadece karanlık kısımları, babasını ve kardeşini öldürdüğüm kısımları anlatmaya çalıştım.

O buna izin vermedi. Çocukluğumun en başından itibaren her şeyi anlatmamı istedi. Hatırlayabildiğim her şeyi.

Jackie ruhumu görmek istedi, ama ben bir ruhum olup olmadığından bile şüpheliydim. Artık bir kalbim olduğunu biliyorum ve onun bir zamanlar bana söylediği gibi, o kalp ona ait.

Onun istediğini yaptım ve ona tüm hayat hikayemi anlattım, sadece kiralık cinayetleri hariç tuttum, böylece bir gün sorguya çekilirse suç ortağı olarak görülmesin diye.

İçimde kanayan anıları ortaya çıkarmak için uzun zaman harcadım.

Kurban rolünü sevmiyorum, ama ona, onun ailesiyle yaşamaya başlayana kadar günde birden fazla yemek yemenin veya temiz giysiler giymenin ne demek olduğunu bilmediğimi söylemek zorundaydım. Hatırlayabildiğim kadarıyla, üç yaşımdan beri kendime bakmak zorunda olduğumu söyledim.

Benden daha güçlü olanlarla savaşmak, karşılık vermek, intikam almak, kötülükle yüzleşmek.

Ve sonra, ben de öyle oldum. Etrafımdaki kötülüğü kendi isteğimle, bilinçli bir karar ile içime çektim.

Sonunda kaçırıldığım kısma geldim. Ayrıntılara girmedim, ama kaçıp onun ailesinin evine geri dönmüş olduğum için ne kadar şanslı hissettiğimi anlattım.

Yıllar sonra, babasının beni sattığını, ya da en azından satmaya çalıştığını öğrendiğimde ne kadar yıkıldığımı anlattım.

Ve Jackie'ye, Beau'nun bile bilmediği bir şeyi anlattım: Babası, onu öldürdüğüm gün, kaçtıktan sonra beni başka bir çocukla "değiştirmesi" gerektiğini itiraf etmişti.

Başka biri kaçırılmıştı, böylece ben çocuk kaçakçılarının ailesinde bir yalanı yaşayabilirdim.

Sebepler olduğum tüm ölümler arasında, çocuğun hayatta kalmadığını varsayarsak, suçluluk duyduğum tek ölüm budur.

Sonunda, birkaç dakika önce bitirdim ve kendimi bitkin hissediyorum.

"Seni seviyorum," diyorum. "Bir keresinde sana, ilişkimize duyguları karıştırmamamız gerektiğini söylemiştim, ama duygular her zaman oradaydı. Senin sevgini hak etmediğimi biliyorum, Jackie, ama yine de istiyorum."

Başını göğsümden kaldırıyor. "İstesem bile geri alamam, Lucifer. Ama bilmen gereken bir şey var."

"Hamileymişsin," diyorum, elimi karnının üzerine koyarak. "Beau mu söyledi?"

"Hayır. O sadece benim zaten şüphelendiğim şeyi doğruladı." "Şüphelendiğin mi?"

"Evet. Mide bulantını fark ettim. Çocuğumuzu seve seve kabul edeceğimizi söylemek istedim, ama sen bana söylemeye karar verene kadar bekledim. Düşündüm ki..."

"Ne?"

"Belki benim çocuğumu istemediğini düşündüm."

"Kürtaj yaptıracığımı mı düşündün?"

"Dürüst olmak gerekirse, bilmiyorum. Kim bir canavarın çocuğunun annesi olmak ister ki?"

"Seni seviyorum, Lucifer. Çocuğumuzu istiyorum. Seninle birlikte olmaktan doğan her şeyi istiyorum. Hala olanları sindirmeye çalışıyorum. Bir anda çok fazla bilgi geldi. Birdenbire, benim için önemli olan iki kişi, kendi kanımdan olan iki kişi, canavar oldukları ortaya çıktı."

Martin'in birkaç saat önce bana itiraf ettiği ayrıntıları da ona anlattım, ona, benden nefret ettiği için babalarına beni satmalarını öneren kişinin kardeşi olduğunu söyleyerek kalbini parçaladığımı bilsem de.

"Hiçbir yere gitmiyorum, Jackie. Kendimizi toparlayana kadar, ne kadar sürerse sürsün yanında kalacağım. Sen hayatımın aşkımsın, karımsın ve çocuğumun annesi olacaksın. Benim görevim her zaman senin mutlu olmanı sağlamak olmuştur. Hiçbir şey değişmedi. Seni sevmeye devam edeceğim ve sevgine layık olacağım."

Jackie

Epilog 1

Lucifer ve Jackie'nin Rüya Düğünü

Aylar Sonra

Kardeşıme göre ağlamak zayıflık anlamına geldiği için tutmam öğretilen tüm gözyaşları, artık sınırsızca akıyor.

Bunun bir nedeni de hamile olmam. Hiç hayal edemeyeceğim kadar hassasım. Her şey beni etkiliyor, dokunuyor.

Ama çoğunlukla, artık kendime ağlamaya izin verdiğim için.

İçimde hasta olmak, duygulara ve hislere boğulmak istemiyorum.

Son zamanlarda çoğunlukla iyi duygular, ama elbette birçok acı verici duygu da var.

New Orleans'ta Lucifer ile yaptığım konuşmadan sonra, bir daha geçmişimizi hiç konuşmadık. Ancak bu, kendi hikayemi zihnimde sayısız kez tekrar gözden geçirmedim anlamına gelmez.

Onun hayatı hakkında anlattığı her şeyi sindirdim. Sonra aynısını kendi hayatım için de yaptım.

Kendimi babamı ve onun yaptıklarını hatırlamaya zorladım. Kendimi Martin'i ve onun yaptıklarını hatırlamaya zorladım.

Lucifer'e asla pembe gözlüklerle bakmadım. Bugüne kadar olduğu gibi, onun işlediği tüm suçlardan emin olmayabilirdim, ama onun hayatın yanlış tarafında olduğunu her zaman biliyordum.

Eğer kendi özel canavarım olan, kocama dediğim kişiyi görebilecek kadar dürüst olabildiysem, ailemle de aynısını yapmak adil olurdu.

Sonunda, onları hor gördüm. Babamı ve Martin'i.

Sadece pedofillere malzeme sağladıkları için değil, aynı zamanda zaten çok kötü muamele görmüş bir çocuğun güvenini ve inancını da ihanet ettikleri için.

Onu aldattılar. Ona normallik illüzyonu sattılar, sonra da ihanet ettiler.

Dört ay önce, bebeğimizin iyi olduğundan emin olmak için ilk ultrasonumu yaptırdığım gün, onları unutmaya karar verdim, bugünden itibaren, ikinci düğünümün olduğu günden itibaren.

Hayallerimin düğünü, hayatımın aşkı ile.

Geçmişı geride bırakacağım. Onların isimlerini söylemeyi reddedeceğim ve sadece annemin anılarını yaşıatacağım.

"Her şey beklediğin gibi miydi?" Lucifer, gece yarısı adamızda okyanusu seyrederken arkamdan bana sarılırken sorar.

Sadece birkaç misafir davet ettik ve hepsi şu anda uyuyor.

Mutlu düğün gecemizin ardından gelinliğimi tekrar giydim ve su kenarında yürüyüşe çıktım. Bu düğünü, hayal ettiğim her ayrıntısıyla o kadar çok istemiştim ki, gelinliğimi bu kadar kolay bırakamazdım.

Kollarında dönüp gülümsedim. "Evet, her şey mükemmeldi. Neden elbiseyi tekrar giydiğimi sormayacak mısınız?"

Omuz silkti. "Hayır, zaten biliyorum. Onu çok sevdin ve biraz daha uzun süre tadını çıkarmak istiyorsun, benim rüya gibi karım. Ayrıca, onu ikinci kez çıkarmak hoşuma gidiyor."

"Seni seviyorum Lucifer. Sert davrandığında bile."

Yüzü ciddileşti. "Ben seninim, Jackie. Boyanmamış, cilalanmamış. Bütün ben seninim. Beni sahiplenene tek kişi sensin."

Başımı göğsüne yaslayıp, bugün erken saatlerde törenimiz için sahilde kurulan koridorda tek başıma yürürken hissettiklerimi hatırlıyorum.

Lucifer, bu ikinci kutlamada bana her şeyi verdi, tüm küçük dileklerimi yerine getirdi ve Taylor ve Amber'ın benimle olması, yeni anılar oluşturmak için mükemmel bir dokunuş oldu.

Altarda ona "Evet" dediğimde ağladım.

Kulağıma aşk yemini fısıldadığında, gözyaşlarım durmadan akmaya devam etti çünkü vücudumdaki her hücre, birbirimize karşı hissettiğimiz duyguların gücüyle doluydu.

Aşkımız bitti mi? Belki. Ama idealize edilmiş değil, gerçek, yaşanmış duyguların hangisi tamdır ki?

Başımı kaldırıp gözlerine baktığımda, bu andan itibaren "sonsuzadek"imizin gerçekten başladığını biliyorum.

Lucifer, sözlerinden çok sessizliğiyle konuşur, ama bazen beni dizlerimin titremesine neden olan beklenmedik itiraflarla şaşırtır. Mesela şimdi, çenemi tutup şöyle dediğinde:

"Seni seviyorum, karıcığım. Sen her zaman benim evim, sığınağım oldun. Her şeyim sensin, Jackie."

Lucifer

Epilog 2

Dört Yıl Sonra

O masal gibi bir hayat istiyordu, ama kötü adamı seçti.

Hayalini istiyordu, ama herkesin kabusu olan adamı seçti.

Jackie'nin aşk hayallerine rağmen, en çok istediği şeyin ben olduğumu anlamam uzun zaman aldı.

Ve bugün, neredeyse dört yaşındaki oğlumuzun adamızda kumdan kaleler yaptığını izlerken, böylesine kararlı bir kadının sevgisini kazanma ayrıcalığını bana bahsettiği için evrene sessizce şükrediyorum.

"O asla pes etmez," diyor eşim, yanıma gelip ilk çocuğumuzun oynadığı yeri işaret ederek.

Dix'in *kalelerinden* üçü dalgalar tarafından yıkılmış durumda.

"Senin gibi inatçı. En azından kaleleri sudan biraz daha uzağa inşa edebilir," diyorum.

"Benim gibi *kararlı* demek istedin, değil mi? Oğlumuz zorlukları sever."

Onu şezlongda kucağıma çekiyorum, altı aylık hamile karnı nedeniyle yan oturmasını sağlıyorum. Çok geçmeden ikinci oğlumuz Hudd dünyaya gelecek.

"Ben senin zorluğun muyum?" diye soruyorum.

"Evet, ve aynı zamanda en büyük zaferim. Sen, çocuklarımız ve yarattığımız anılar."

Kafasının üstüne öpücük konduruyorum ve o da kafasını omzuma yaslıyor. Kendimi hiç baba olarak hayal etmemiştim.

Kendime bir aile kurma hayalini kurma hakkını hiç tanımadım, ama şimdi onları kaybedersem nefes alamam.

Hissettiğim sevgi sınırsız, engellenemez, ezici.

Artık limanım var. Hem ait olmayı hem de hak iddia etmeyi öğrendim. Onların yanında geçirdiğim her günü çok değerli buluyorum.

"Beni asla vazgeçmedin," diyorum.

"Bu bir seçim değildi, Lucifer. Seni ilk gördüğüm andan itibaren sevdim ve o anda sana aid oldum. Başka biri olamazdı. Asla da olmayacak."

The end!

Elodie

Kurtarılmak İçin Sahip Olunan — Günahkarın Dokunuşu 4

Pilotun yolcuları karşıladığını duyuyorum ve ellerim gerginlikten soğuk.

Normalde ekonomi sınıfında çalışıyorum, ama bugün birinci sınıfa atandım ve kendimi inanılmaz derecede güvensiz hissediyorum. Bu işi gerçekten çok istiyorum çünkü uzun zamandır hayalini kurduğum şeyi gerçekleştiriyorum: dünyayı dolaşmak.

Bugün her şey yolunda giderse ve bu havayolu şirketinde kariyer yapmayı başarırsam, gelecekte terfi alma şansım olabilir. Bu terfi benim için her şey demek, çünkü İspanya'ya taşınmamı ve annemizin bazı akrabalarını tanımamı sağlayacak.

Amber ve ben, Tobias'ın soyadı Cohen'i ortadan kaldırmak için mahkemeye gittik ve şimdi ikimiz de resmi soyadımız olarak De León'u kullanıyoruz, ancak o Beau'nun soyadını da ekledi.

"Elodie, suyu servis edebilir misin?" Uçuş görevlisi arkadaşım Miles bana soruyor.

O çok tatlı biridir. Diğer uçuş görevlisi, beni yargılayıcı bir bakışla süzdükten sonra kırmızı rujum hakkında alaycı bir yorum yaptı, ama o benim sinirlerimi yatıştırmak için benimle konuştu.

Konuşamayacak kadar gerginim, başımı sallıyorum ve zengin bir yolcunun kucağına su dökmemem için sessizce dua ediyorum.

Belki de bu birinci sınıf uçuş Milano'ya gittiği için bu kadar endişeliyim; o şehirle ilgili anılarım bana ağır geliyor. Dürüst olmak gerekirse, tüm İtalya, özellikle de Toskana öyle.

O kibirli, yakışıklı İtalyan erkeğin görüntüsünü zihnimden uzaklaştırmaya çalışıyorum ve yolcuları servis etmeye hazırlanıyorum.

Ama daha bir adım atamadan kalbim deli gibi çarpmaya başlıyor, çünkü görmek istediğim son kişi orada oturmuş, gücünü sergileyerek bana bakıyor.

Gianni Andresano.

Madeline Turner

Milyarderin Planlanmamış Karısı (Uygunluk Yemini – Kitap 1) Londra

Zoe ve Christos'un düğününden üç ay sonra^[13]

Asansör yukarı çıkarken, beşinci kez aynaya bakmayacağıma yemin ettim, ama kararlılığım çöktü.

Ya dişlerimde ruj izi varsa?

Gerçekten buradayım. Zoe, *Şeyh* Kamal adlı bu adamın benimle şahsen görüşeceğini söylediğinde inanamadım. Gerçekçi olmayan beklentilerim yoksa, onun benimle görüşmek istemesi iyi bir şey, değil mi?

Aynaya bir kez daha bakıyorum.

Tanrım, bu bir takıntı gibi. Ama kendimi çok güzel hissediyorum.

Zoe'nin benim için seçtiği koyu gri, diz boyu kalem etek ve beyaz ipek gömlek ile tam bir yönetici görüntüsündeyim.

Zarif ve profesyonel. Hafif seksi, dedi bana.

Gözlerimden bir tutam saçımı üfleyerek uzaklaştırıyorum. Annemin her zaman ısrarla yaptırdığı bu Chanel saç kesimi beni sinirlendiriyor ve saçımı uzatmaya karar veriyorum.

Asansör varış noktasına ulaşıyor ama ben kıpırdamıyorum. Güvensizliğim tüm gücüyle geri geliyor.

Kapı açılır ve sekreterlerden biri olduğunu düşündüğüm bir kadın benim çıkmamı bekler. Hâlâ katatonik haldeyim, o da bana deliymişim gibi bakar.

"Günaydın, Bayan Turner."

"Günaydın," diyorum dikkatlice. Çok hafif disleksim olduğunu dürüstçe söylemiştim, ama yavaş konuşmak annemin eleştirilerinden kaçmak için edindiğim bir alışkanlıktı. "Bay Kamal ile görüşme için geldim."

"Şeyh Kamal," diye düzeltir beni.

Ah!

Beni baştan aşağı süzer ve kadından hemen hoşlanmam. Sonra Zoe'nin bana söylediği şeyi hatırlıyorum.

Onların seni korkutmasına izin verme.

Tamam, hadi bakalım, diyorum kendime. Hazırım.

Gergin bir şekilde asansörden çıkıyorum, ne yaptığımı umursamadan, ve görünüşe göre yanlış yöne dönmüşüm çünkü birine çarpıyorum.

Yüksek tiz bir çığlık attım, ama bunun korkuyla ilgisi yoktu, her şey gömleğimin önüne sıçrayan sıcak kahveyle ilgiliydi.

Cildim yanarken, düşünmeden gömleğimi yırtıp attım. Kaynar sıvı göğüslerimi yakıyordu ve ancak kahkahalar duyduğumda, herkesin benim istem dışı *striptizime* dikkatini verdiğini fark ettim.

Ancak, bana öfkeyle bakan biri vardı. Onun kim olduğunu biliyorum.

Kamal Hafeez.

İşverenim. Ya da artık eski işverenim demek daha doğru olur.

About the Author

D.A. Lemoyne, Ağustos 2019'da ilk kitabı "Seduzida" ile yazmaya başladı. O zamandan beri, 80'den fazla kitap ve bazı popüler diziler yazarak okuyucularını kendine bağladı.

Henüz sekiz yaşındayken, edebiyat öğretmeni olan büyükannesi onu kitapların dünyasıyla tanıştırdı. Büyükannesinin dairesinin arka odasında kişisel bir "kütüphanesi" vardı ve Lemoyne kitaplara hemen ilgi duydu. Büyükannesi onun ilgisinden o kadar etkilendi ki, tüm koleksiyonunu ona hediye etmeye karar verdi.

Lemoyne, kocası ve köpeği Cookie ile Kuzey Carolina'da yaşıyor. Yazmayı ve yemek yapmayı seviyor ve evinde her zaman arkadaşları var.

Lemoyne'nin hikayeleri, okuyucuların dikkatini çeken muhteşem olay örgüleriyle ünlüdür. İnsanlar, erkek ana karakterlerinin tutkusu ve kadın kahramanlarının gücünü çok seviyor.

Aşkın gücüne güçlü bir şekilde inanır. En büyük tutkuları arasında okumak ve yazmak vardır, bu da ona insan duygularının derinliklerine dalma ve okuyucularla derin bir bağ kuran, iç açıcı hikayeler yazma imkanı verir.

İletişim: dalemoynewriter@gmail.com

^[1] Gods in White serisinin 2. kitabı Arrogant and Merciless'in kahramanı.

^[2] "Protected by the Sinner"ın kahramanı.

^[3] Rus mafyasını ifade etmek için kullanılan başka bir isim.

^[4] Rus mafyasını ifade etmek için kullanılan başka bir isim.

^[5] **Arrogant and Merciless** kitabında anlatılan ve bu eserde sadece bağlamsal amaçlarla bahsedilen olay, bu olayın bu hikayeye ilgisi olmadığı için.

^[6] **Arrogant and Merciless** kitabında anlatılan ve bu eserde sadece bağlamsal amaçlarla bahsedilen olay, bu olayın bu hikayeye ilgisi olmadığı için.

^[7] Bu karakter ilk kez “Salva para ser Minha”da ortaya çıkar ve gelecekte kendi kitabı olacaktır.

^[8] Beau'nun eşi, "Protected by the Sinner"ın kahramanı.

^[9] Yaptığım araştırmaya göre, tıbbi ekip tarafından onaylanırsa, bu tamamen mümkündür.

^[10] Bu karakter, Owned to Be Saved kitabında tanıtılmış ve bu serinin 4. kitabının kahramanı olacaktır.

^[11] Bu sahne, bağlamsal amaçlarla eklenmiştir, çünkü "Arrogant and Merciless" kitabında da geçmesine rağmen, burada ana karakter Lucifer'dir. Ancak, "Arrogant and Merciless" kitabındaki William ve Taylor'ın hikayesinde önemli bir spoiler olacağı için kötü karakterin adını belirtmediğimi unutmayın.

^[12] Bu sahne bağlamsal amaçlarla eklenmiştir, çünkü "Arrogant and Merciless"te de geçmesine rağmen, burada ana karakter Lucifer'dir. Ancak, "Arrogant and Merciless"teki William ve Taylor'ın hikayesinde önemli bir spoiler olacağı için kötü adamın adını belirtmediğimi unutmayın.

^[13] The Tycoon's Obsession romanının kahramanları.

İçindekiler

[Alıntı](#)

[Sosyal Medya](#)

[D. A. Lemoyne'nin diğer](#)

[eserleri Tanıtım](#)

[Adanma](#)

[Yazarın Notu](#)

[Önsöz Bölüm](#)

[1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17](#)

[Bölüm 18](#)

[Bölüm 19](#)

[Bölüm 20](#)

[Bölüm 21](#)

[Bölüm 22](#)

[Bölüm 23](#)

[Bölüm 24](#)

[Bölüm 25](#)

[Bölüm 26](#)

[Bölüm 27](#)

[Bölüm 28](#)

[Bölüm 29](#)

[Bölüm 30](#)

[Bölüm 31](#)

[Bölüm 32](#)

[Bölüm 33](#)

[Bölüm 34](#)

[Bölüm 35](#)

[Bölüm 36](#)

[Bölüm 37](#)

[Bölüm 38](#)

[Bölüm 39](#)

[Bölüm 40](#)

[Bölüm 41](#)

[Bölüm 42](#)

[Bölüm 43](#)

[Bölüm 44](#)

[Bölüm 45](#)

[Bölüm 46](#)

[Bölüm 47](#)

[Bölüm 48](#)

[Bölüm 49](#)

[Bölüm 50](#)

[Bölüm 51](#)

[Bölüm 52](#)

[Epilog 1](#)

[Epilog 2](#)

[Bonus - Elodie](#)

[Bonus - Madeline Turner](#)

[Yazar Hakkında](#)

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

